ΑΙ ΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ

ΕΠΤΑ.

AESCHYLI

TRAGOEDIAE

QUAE EXTANT

SEPTEM.

CUM

LECTIONIBUS VARIANTIBUS.

GLASGUAE:

IN AEDIBUS ACADEMICIS

EXCUDEBAT ROBERTUS FOULIS ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

MDCCXLVI.

160 K 7

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς, γένος μὲν ἦν Αθηναῖος, ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρῳ ἀδελφὸς καὶ Αμεινίᾳ, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τὰς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε καὶ τὰ τε τὴν ποίησιν, καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Αριστοφάνης φησὶν,

Αλλ' ὃ πρῶτος τῶν Ελλήνων στυφγώσας ῥῆματα σεμνὰ,
Καὶ κομήσας τραγικὸν λῆρον.——

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς καὶ τὴν τεσσαρακοστὴν Ολυμπιάδα. γενναῖον δέ φασιν αὐτὸν, καὶ μεταχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Αμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. καὶ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνομαλοποιΐαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι,

ρθεῖναι, χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων ὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας ϗ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ ἀπυδάζει τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τυτὶ τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε ϗ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανῦργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγύμενος. ὥςε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρϛ τῶν προσώπων, κωμῳδεῖται παρὰ Αριςοφάνυς· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ, ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων, ὐδὲν φθέγϛεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἑλλοπος λύτροις Αχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος ὐ φθέγϛεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ερμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ καλασκευῇ διαφέρυσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν· γνῶμαι δὲ ἢ Συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, ὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ιέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον,

καλά

καὶά τινας μὲν, ὡς ὑπὸ Αθηναίων καλαασυδαοθεὶς, κὴ ἡαθεὶς νέῳ ὄνλι τῷ Σοφοκλεῖ· καὶὰ δὲ ἑνίας, ἐν τῷ εἰς τὰς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡαθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον ωολὺ τῆς ωερὶ τὸ Cυμωαθὲς λεπλότηλος μετέχειν δέλῳ, ὃ τῦ Αἰχύλυ, ὡς ἔφαμεν, ἐςὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φαςιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων ανοράδην εἰσαγαγόνλα τὸν χορὸν, τοσῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὥςε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυὰ ἐξαμβλωθῆναι.

Ελθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κλίζονλος, ἐπεδείξαλο τὰς Αἴτνας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς Cυνοικῆσαι τὴν ωόλιν. κὴ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεὶς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὧν ἐτῶν ωένλε ωρὸς τοῖς ἑξήκονλα, τῦτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας ὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κὴ ωέλρων αὐτήν, Cυνθλάζων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα καλὰ τῦ ωοιητῦ, φονεύει αὐτόν. χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς

ὅτως,

ὕτως, Οὐρανίον ζε βέλος καλακλανεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θαψάντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες ὕτως,

Αἰχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεῖθει
Μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
Ἀλκὴν δ' ἐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
Καὶ βαθυχαίτης Μῆδος ἐπισάμενος.

Εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοι ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτῷ, τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα, καὶ ἐπὶ τούτοις ζαλυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

E. GUL.

E GUL. CANTERI
Novarum Lectionum Libro 5.

Tragicorum trium Fabulae in hiſtoricum ordinem redactae. Cap. 4.

SIcut in omni ſcriptione plurimum ad perſpicuitatem facit ordinis obſervatio; ſic etiam in poetis legendis non parum videtur referre, ſi quis hiſtoriarum vel fabularum quas ii tractant ordinem ſecundum temporum ſeriem conſideret. Atque ut alia omittam poetarum genera, Tragici profecto tres praeſtantiſſimi, Aeſchylus, Sophocles, Euripides, quoniam varias habent ſuorum dramatum hypotheſes, eae ſi, ordine ſuo collocatae, hiſtoriae ſeriem in ſingulis tragoediis lectori patefacerent, id non minus utile quam jucundum fore ſemper exiſtimavi. Quapropter ut ſtudioſorum commodo cum aliis in rebus tum in hac etiam conſulerem, feci diligenter, ut ſingularum argumenta Tragoediarum breviter hiſtorico deſcripta ordine ante oculos proponerem: quo poſſet lector in Tragicorum lectione verſans, quae eſſent ſingularum rerum antecedentia, conjuncta, vel conſequentia, parvo labore cognoſcere, et perpetuam hiſtoriae tragoediam, vel tragoediae potius hiſtoriam uno complecti intuitu. Nunc igitur ad rem veniamus. Antiquiſſima fere eſt Promethei fabula, qui Aegyptius fuit, Atlantis aſtrologi frater. Floruit autem Joſuae tempore, et Cecropis, primi Athenarum regis. De hoc Aeſchylus tres conſcripſit Tragoedias, quarum quae eſt ordine media ad nos duntaxat pervenit. In hac Prometheus ad Caucaſum alligatus, Ioni vagae errores ipſius praedicit:

dicit: Aeſchylus *Prometheo Vincto.* Centum fere poſt annis Danaides virgines Aegypti filiis nubere nolentes, Argos confugiunt, itaque ab illis liberantur: Aeſch. *Supplicibus.* Rurſus centum poſt annis Ion, Apollinis ex Creuſa F. Xutho primum, deinde etiam Creuſae ejus uxori, cum liberis carerent, oraculo attribuitur: Eurip. *Ione.* Non longo poſt tempore, Pentheo a Bacchis diſcerpto, Cadmus abigitur, in anguem commutandus: Euripid. *Bacchis.* Tunc etiam Medea, interempta pellice, Aegeo, regi Athenarum nono, nupſit: Euripid. *Medea.* Sub ejus filio Theſeo, Hippolytus a Phaedra mortua accuſatus, periit: Euripides *Hippolyto.* Cum Theſeo floruit etiam Hercules, de quo haec traduntur. Alceſtin primum, Admeti uxorem, reſuſcitat: Euripid. *Alceſtide.* Deinde occiſis per furorem liberis, Athenas a Theſeo deducitur: Idem *Hercule furente.* Denique induta Neſſi, ut ita dicam, tunica, moritur: Sophocles *Trachiniis.* Sed ut ad Theſeum revertamur, ſub eo quoque bellum Thebanum commiſſum eſt. Atque Oedipus quidem, agnitis facinoribus ſuis, ipſe ſe excaecaverat: Sophocles *Oedipo Rege.* Tum fratres duo, Polynices et Eteocles, mutuis pereunt caedibus: Aeſch. *Septem ad Thebas.* Sub hoc tempus Oedipus Athenas profectus, audita filiorum contentione, moritur: Sophocl. *Oedipo Coloneo.* At apud Euripidem occiſis demum fratribus, Oedipus ex urbe ejicitur: Euripid. *Phoeniſſis.* Mox Antigone, ſepulto contra edictum fratre Polynice, viva defoditur, mortuis inſuper Haemone et Eurydice: Sophocles *Antigone.* Tum etiam Argivae matronae Athenas profectae a Theſeo impetrant, ut Creontem cogat Argivis ſepulturam permittere: Euripides *Supplicibus.* Paulo poſt bellum Trojanum exarſit, ſolutis e Graecia navibus mille ducentis. Ac primum quidem Iphigenia in itinere a Graecis mactanda evaneſcit: Eurip. *Iphigenia Aulid.* Decimo deinde

deinde oppugnationis anno Rheſus occiditur, abductis equis: Euripid. *Rheſo*. Mortuo poſt Achille, Ajax de armis iratus, manus infert ſibi: Sophocles *Ajace*. Tum Philoctetes e Lemno ad Trojam abducitur: Idem *Philoctete*. Poſt captam Trojam, occiſo Aſtyanacte, et captivis mulieribus diſtributis, ſolvunt Graeci: Euripid. *Troadibus*. Mox etiam Hecuba, poſt immolatam Polyxenam, Polymneſtorem egregie ulciſcitur: Eurip. *Hecuba*. Ulyſſes in itinere Polyphemo excaecato, ſolvit una cum Sileno: Euripides *Cyclope*. (Sub hoc fere tempus Heraclidae, juvantibus Athenienſibus, Euryſtheum in praelio capiunt et occidunt: Idem *Heraclidis*.) Agamemnon autem domum reverſus, ab uxore jugulatur: Aeſchyl. *Agamemnone*. Oreſtes viciſſim matrem et vitricum occidit: Aeſchyl. *Choephoris*, Sophocles *Electra*. Idem occiſis iiſdem Athenas proficiſcitur: Eurip. *Electra*. At in *Oreſte* ejuſdem, ab Argivis idem condemnatus, Athenas petit. Nihil enim prohibet quo minus, ut apud alios poetas alia reperitur ejuſdem Fabulae oeconomia, ita in aliis Fabulis alia apud eoſdem cernatur. Athenis denique reus abſolvitur Oreſtes: Aeſchyl. *Eumenidibus*. Andromacham deinde liberante Peleo, Oreſtes, occiſo Pyrrho, Hermionam ducit: Euripid. *Andromacha*. Mox etiam Iphigeniam ſororem in patriam reducit: Euripid. *Iphigenia Taurica*. Helenam quoque Menelaus ex Aegypto recuperat; Idem *Helena*. Sexcentis fere poſt annis Xerxes e Graecia rediit, amiſſa victoria: Aeſchyl. *Perſis*. Atque ita ab Aeſchylo primo exorſi, in eodem poſtremo deſinimus.

EX

EX EJUSDEM POEMATUM LIBRO 4.

Aeſchyli Tragoediarum ſeptem Argumenta.

Praecinit Ionis vaga fixus caſtra Prometheus.
Oedipodae fratres alterno vulnere ſidunt.
Victus rura fugit tumidus rex Dorica Xerxes.
Uxoris perit Atrides technis Agamemnon.
Aegiſthum matremque ſimul necat unus Oreſtes.
Inſontem laetus judex abſolvit Oreſtem.
Belides Argivam implorant cum numine dextram.

ΑΙΣΧΥ-

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΡομηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, συνθάπτει Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γεγονέναι, ἐκ τῆς ἐπαφῆσεως τοῦ Διὸς τέξεσθαι τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παραγέγονε ἀπειλῶν αὐτῷ κερανωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γέγονεν.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ Δράματός ἐστιν ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι, Προμηθέως δέσις.

Ἰσέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ γῆς πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεσι συμβαλεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

ΠΡομηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' ὃ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗρον, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. ὃ γνόμενον, παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεανοῦ νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δέησι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ

τῦ Ωκιανῦ παραγίνε) Ιὼ πλανωμένη, ἡ τῦ Ινάχυ, καὶ μανθάνει παρ' αὐτῦ ἅ, τι πέποιθε καὶ ἃ πείσε), καὶ ὅτι τὶς ἐξ αὐτῆς ἀπογόνων λύσι αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ηρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τῦ Διὸς τέξει τὸν Επαφον. Θρασυνομῶντι δὲ Προμηθεῖ καλὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' ἧ τέξε) παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγονλι, παραγίνε) Ερμῆς Διὸς πέμψανλος, ἀπειλῶν αὐτῷ κραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλονλα ξυμβήσεσθαι τῷ Διὶ εἴπη· καὶ μὴ βυλόμενον, βροντὴ καλαβράττεσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Η μὲν ξκηνὴ τῦ δράμαλος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τύτυ, ΠΡΩΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ καὶ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ὠκιανίδων νυμφῶν.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ ἡ ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

Προλογίζει τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ϗ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ιαμβοί.

ΚΡ. ϗ Β.

ΧΘΟΝΟΣ μὲν εἰς τηλυρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβαλον εἰς ἐρημίαν.
Ηφαιστε σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπίσολὰς,
Ας σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
Υψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.
Τὸ σὸν γὰ ἄνθος, φαιδίμην πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
Ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην.
Ως ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦ. Κράτος Βία τε, σφῷϊν μὲν ἐτόλμη Διὸς
Εχει τέλος δὴ, κ' οὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
Εγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
Δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ,
Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν.
" Εξωρίαζεν γὰ παλρὸς λόγους βαρύ·
Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
Ακοντὰ σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
Προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,

Ιν' ὔτε φωνὴν, ὔτέ τυ μορφὴν βροτῶν
Ὀψει, σαθρὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ,
Χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμενῶ δέ σοι
Ἡ Ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
Πάχνην θ' ἑῴαι ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
Αεὶ δὲ τῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακῦ
Τρύσει σ'. ὁ λωφήσων γὰρ ἔμφυκέ σω·
Τοιαῦτ' ἀπηύρω τῦ φιλανθρώπυ τρόπυ.
Θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπλήσων χόλον,
Βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
Ανθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρυρήσεις πέτραν,
Ορθοστάδην, ἄῦπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
Πολλὼς δ' ὀδυρμὼς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
Φθέγξῃ· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
" Απας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.
ΚΡ. Εἶεν· τί μέλλεις καὶ ματαιάζειν μάτην;
Τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ συγεῖς θεὸν,
Οσις τὸ σὸν θνητοῖσι παρῴδωκεν γέρας;
ΗΦ. " Τὸ συγγενές τοι δεινὸν, ἠθ' ὁμιλία.
ΚΡ. Σύμφημ', ἀνηκυστεῖν δὲ τἄλλ' παλρὸς λόγων
Οἷόν τε πῶς; οὐ τῦτο δειμαίνεις πλέον;
ΗΦ. Αεί τε δὴ γνώμης σὺ, κοὐ θράσυς πλέως.
ΚΡ. Ακος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ σόην ματῆς.
ΗΦ. Ω πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
ΚΡ. Τί νιν συγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. Εμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
ΚΡ. " Απαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
" Ελεύθερος γὰρ ὕτις ἐστὶ πλὴν Διός.
ΗΦ. Εγνωκα, τοῖσδε κοὐδὲν ἀλγεινὸν ἔχω.

ΚΡ. Οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῶνδε περιβαλεῖν,
Ὡς μή σ' ἑλιννύουσα προσδέρχθῃ πατήρ;
ΗΦ. Καὶ δὴ πέφευγα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
ΚΡ. Λαβών νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
Ῥαιστῆρι θεῖνε, σανσάλευε πρὸς πέτραις.
ΗΦ. Περαίνεις δὴ κ' ὐ μάλ' ἔργον τόνδε.
ΚΡ. Ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
Δεινὸς γὰρ ἁρπᾶν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
ΗΦ. Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
ΚΡ. Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
Μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
ΗΦ. Πλὴν τῶνδ' ἄν ὑδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
ΚΡ. Ἀδαμαντίνην νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
Στέρνων διαμπάξ σανσάλευε ἐρρωμένως.
ΗΦ. Αἰαῖ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερτένω πόνων.
ΚΡ. Σὺ δ' αὖ καλοκνεῖς, ἢ Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ-
τένεις; ὅπως μὴ ζωτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
ΗΦ. Ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
ΚΡ. Ὁρῶ κυρῦντα τόνδε ἢν ἐπαξίων·
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευρᾷς μαχαλιστῆρας βάλε.
ΗΦ. Δρᾷν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευε ἄγαν.
ΚΡ. Ἡμὴν κελεύσω, κἀπιθωΰξω γὲ πρὸς,
Χώρᾳ κάτω, ζωτὸν δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ΗΦ. Καὶ δὴ πέπηγε· ἔργον ὐ μακρῷ πόνῳ.
ΚΡ. Ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,
Ὡς ὐπιτιμητής γε ἢν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. Ὁμοια μορφῇ γλῶσσά (γ' ὑπρύει).
ΚΡ. Σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ πίπλησό μοι.
ΗΦ. Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
ΚΡ. Ὑβρίζε νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα

Συλῶν,

Συλῶν, ἐφημέροισι πρόσθεν. τί σοι
Οἷοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαλλαχῆσαι πόνων;
Ψυδρόνυμως σε δαίμονες Προμηθέα
Καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σε δεῖ Προμηθέως
Οτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τύχης.
ΠΡ. Ω δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
Ποταμῶν τε πηγαί, πόντιων τ' ἐν κυμάτων
Ανήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
Καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.
Ἰδεῖτέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεὸς,
Ανάπαυσοι.
Δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισι
Διακναμόμενος τὸν μυριετῆ
Χρόνον ἀθλεύσω· τοιόνδ' ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν ἀεικῆ.
Αἲ αἲ τὸ παρὸν, τό, τ' ἐπερχόμενον
Πῆμα πενάχω. πῆ ποτε μόχθων
Χρὴ τέρμαθ' τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
Ιαμβοί.
Καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι πολαίτιον
Πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
Αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γινώσκοντ' ὅτι
" Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐς' ἀδήριτον σθένος.
Αλλ' ὅτε σιγᾶν, ὅτε μὴ σιγᾶν τύχας
Οἷόν τε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
Πορὼν, ἀνάγκας ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας·
Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
Πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
Πάσης βροτοῖς πέφυκε, κἀ μέγας πόρος.

Τοιάσδε

Τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
Ὑπαίθριος δεσμοῖσι παγκαλλὴς ὤν.
Ἆ ἆ, ἔα ἔα.
Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπλα μ' ἀφιγμένα,
Θεόσυλος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη
Ἰκέλο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
Πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
Ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσπολιν θεὸν,
Ἀνάπαιστοι.
Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
Δι' ἀπεχθείας ἐλθόντ', ὀπάσσει
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσι,
Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
Πέλας οἰωνῶν· αἰθὴρ δ' ἐλαφρᾶις
Πτερύγων ῥιπᾶις ὑποσυρίζει.
Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.
Ἀντίστροφα. Στροφὴ ά.
ΧΟ. Μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις.
Πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις
Προσέβα τόνδε πάγον, πᾶσαν ἡρῴας
Μόγις παρειποῦσα φρένας.
Κραμπτοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
Κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων,
Ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ·
Σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πλερωτῷ.
Ἀνάπαιστοι.
ΠΡ. Αἲ αἲ αἲ,
Τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
Τᾷ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένᾳ
Χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥόμβῳ πάγδες

Πατρὸς

Παλρὸς Ωκεανῦ· δέρχθητ', ἐσίδεωδ' 140
Οἷῳ δεσμῷ πεσαπορπαλὸς,
Τῆσδε φάραγγος κοπέλοις ἐν ἄκροις
Φρυρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

Ἀντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Ἀΐσσω Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
Ομίχλη πεσῆξε πλήρης
Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδύσῃ
Πέτραις πεσαυαγόμεν
Ταῖσδ' ἀδαμανλοδέτοισι λύμαις·
Νέοι γὰ οἰακονόμοι κρατῦσ' ὀλύμπυ·
Νεοχμοῖς δὲ νόμοις Ζεὺς ἀθέσμως κραλύνει, 150
Τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀΐσσοι.

Ἀνάπαιστοι.

ΠΡ. Εἰ γὰ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' ἀΐδυ
Τῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέρανλον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
Αγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς,
Μήτε τις ἄλλος τοῖς δ' ἐπεγήθει.
Νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
Εχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Τίς ὧδε τλησικάρδιος
Θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ. 160
Τίς ὐ ξυναχαλᾷ κακοῖς
Τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
Θέμιος ἄγναμπλον νέον,
Δάμνᾳ) ὐρανίαν γνώναν·
Οὐδὲ λήξει πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ,
Η πολάμᾳ τινὶ τὰν δυσάλωλον ἕλῃ τὶς ἀρχάν.

Ανάπαιστοι.

ΠΡ. Η μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καί περ κραιπαλῶς
Εν γυμπέδαις ἀγκιζομβώς,
Χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,
Δεῖξαι τὸ νέον βέλεμ' ὑφ' ὅτου
Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
Καίτοι μ' ὑ μελιγλώσσοις πειθοῦς
Επαοιδαῖσι θέλξει, σεμνάς τ'
Οὔποτ' ἀπειλὰς πλήξας, τόδ' ἐγὼ
Καλαμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
Δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
Τῆς γ' ἀγκίας ἐθελήσῃ.

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Σὺ μὲν θρασύς τε κ' ἀκραῖς
Δύαισιν ὕδὲν ἐπιχαλᾷς,
Αγαν δ' ἐλεύθερος ει.
Εμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
Δέδια γὰ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
Πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρὴ σε
Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰ
Ηθεα, κ' κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παις.

Ανάπαιστοι.

ΠΡ. Οἶδ' ὅτι τραχύς [τε] κ' παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας [οἴω]
Μαλακογνώμων
Εσαι ποθ', ὅταν ταύτῃ ραιστῇ·
Τὴν δ' ἀτέραμνον σορέσας ὀργήν,
Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ κ' φιλότητα
Σπεύδων ποθ' ἑαυτὸν ἥξει.

Ιαμβοι.

ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυψον κ' γέγων' ἡμῖν λόγον,

Ποίῳ

Ποίῳ λαβὼν ζε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
Οὕτως ἀτίμως κ' σικρῶς αἰκίζει;
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.
ΠΡ. Αλγεινὰ μέν μοι κ' λέγειν ἐστὶν τάδε,
Αλγος δὲ ζιγᾶν, σαντα χ' δυσπόλημα.
Επεὶ τάχις' ἤρξαντο δαίμονες χόλυ,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
Οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
Ως Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τ' ἔμπαλιν
Σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
Ενταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βυλεύων, σιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε κ' Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
Ατιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ὡοντ' ἀμοχθεὶ σφὸς βίαν τε διασόσειν·
Εμοὶ δὲ μήτηρ ὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
Καὶ Γᾶα, σολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
Τὸ μέλλον ἦ κραίνοιτο σρὸς τεθεσπίκει,
Ως ὐ κατ' ἰσχὺν, ὐδὲ σφὸς τὸ καρτερὸν
Χρεὶ ἦ, δόλῳ δὲ τὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
Τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
Οὐκ ἠξίωσαν ὐδὲ σφοσβλέψαι τὸ σᾶν.
Κράτισα δή μοι τῶν σαρεσώτων τότε
Εφαίνετ' εἶναι, σφοσλαβόντι μητέρα,
Εκόντ' ἐκόντι Ζηνὶ ζυμπαρασατεῖν.
Εμαῖς δὲ βυλαῖς, ταρτάρου μελαμβαθὺς
Κλῆθρων καλύπτει τὸν σαλαιγενῆ Κρόνον,
Αὐτοῖσι ζυμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
Ο τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
Κακαῖσι σοιναῖς ταῖσδε μ' ἐξημείψατο.
Εστι γὰ σως τοῦτο τῇ τυραννίδι

Νόσημα,

Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι·
Ὁ δ' ὃν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
Αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ ζαφηνιῶ.
Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
Καθέζετ', ἀθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
Ἀλλοισιν ἄλλα, κἠδιεσοιχίζετο
Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τὴν ταλαιπώρων λόγον
Οὐκ ἦχεν ὠδέν', ἀλλ' ἀϊσσώσας ἅμα
Τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον·
Καὶ τοῖσιν ὠδεῖς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
Ἐγὼ δὲ τολμῆς ἐξελυσάμην βροτοὺς
Τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς ἅιδου μολεῖν·
Τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
Πάσχειν μὲν ἀλγεινοῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
Θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ πρεσθέμμος, τύτυ τυχεῖν
Οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
Ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

ΧΟ. Σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
Ὅστις, Προμηθεῦ, ζοῖσιν ἐ ξυναχαλᾷ
Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
Ἐχρῄζον, εἰσιδοῦσά τ' ἀλγύνθην κέαρ.

ΠΡ. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟ. Μή πυ τι πρᾶξις τῶνδε κἀ περαιτέρω;

ΠΡ. Θνητὸς τ' ἔπαυσα μὴ πρεδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟ. Τὸ ποῖον ἁρὼν τῆσδε φάρμακον νόσυ;

ΠΡ. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

ΧΟ. Μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐσωρήσω βροτοῖς.

ΠΡ. Πρὸς τοῖσδε μὴν τοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὥπασα.

ΧΟ. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχυσ' ἐφήμεροι;

ΠΡ. Ἀφ' ὅγε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟ. Τοιοῖσδε δή ζε Ζεὺς ἐπ' αἰτίαισιν

Αἰκί-

Αχίζελαί τε, κ' ὑδαμῆ χαλᾷ κακῶν;
Οὐδ' ἔσιν ἄθλε τέρμα σοὶ πεπειμένον;
ΠΡ. Οὐκ ἄλλο γ' ὑδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
ΧΟ. Δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; ὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ημαρλες; ὡς δ' ἥμαρλες, ὑτ' ἐμοὶ λέγειν
Καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
ΠΡ. "Ελαφρὸν, ὅσις πημάτων ἔξω πόδα
"Εχει, παραγνῶναι τε τὺς κακῶς
Πράσσονλας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπισάμην.
Ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρλον, ὐκ ἀρνήσομαι·
Θνηλοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς ἁρόμην πόνες·
Οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ὡόμην τοιαῖσί με
Καλιχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
Τυχόντ' ἐρήμυ τῦδ' ἀγείτονος πάγυ.
Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρισθ' ἅχη,
Πεδοῖ δὲ βασᾶι τὰς πρεσβυτίσας τύχας
Ακύσαθ' ὡς μάθηλε διὰ τέλυς τὰ πᾶν.
Πείθεσθέ μοι πείθεσθε, ξυμπονήσαλε
Τῷ νῦν μογοῦνλι. Ταυτά τοι πλανωμένῃ
"Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ πρεσβεύεται.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Οὐκ ἀκύσας ἐπεθώϋξας
Τῦτο Προμηθεῦ,
Καὶ νῦν ἑλαφρῷ ποδὶ κραμπνόσυλον
Θῶκον προλιπῦσ', αἰθέρα θ' ἁγνὸν
Πόρον οἰωνῶν, ὀκρυόεσσῃ
Χθονὶ τῇδε πελῶ· τὺς σὺς δὲ πόνυς
Χρήζω διαπανλὸς ἀκῦσαι.
ΩΚ. Ηκὼ δολιχῆς τέρμα κελεύθυ
Διαμειψάμενος πρὸς σὲ Προμηθεῦ,

Τὸν σκληρογνώμονα τόνδ' οἰωνὸν
Γνώμῃ τομίων ἄτερ ἀθύρων·
Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, ξυναλγῶ.
Τό, τε γὰρ μὲ, δοκῶ, ξυγγενὲς ὕτως
Ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γλώσσης
Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
Νείμαιμ', ἢ σοί.
Γνώσῃ δὲ παῖδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
Χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
Σήμαν' ὅ, τι χρὴ σοὶ συμπράσσειν·
Οὐ γὰρ σοτ' ἐρεῖς ὡς Ωκεανὸς
Φίλος ἐσὶ βεβαιότερός σοι.

Ιαμβοι.

ΠΡ. Εα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
Ἥκεις ἐπόπλης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
Ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ σπηλαίων πέτρας 300
Αὐτόκλιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
Ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
Ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ ξυναχαλῶν κακοῖς;
Δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
Τὸν συγκαλασήσαντα τὴν τυραννίδα,
Οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. Ὁρῶ Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
Θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι σοικίλῳ.
Γίγνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
Νέους· Νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. 310
Εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
Ῥίψεις, τάχ' ἄν σε καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
Θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥσέ σοι τὸν νῦν χόλον
Παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
Ἀλλ' ὦ τλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,

Ζήτει

Ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
Αρχαῖ' ἴσως ἔοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
Τοιαῦτα μῦτοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρυ
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.
Σὺ δ' ὑδέπω ταπεινός, ὑδ' εἴκεις κακοῖς,
Πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσκαθεῖν θέλεις.
Οὔκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκλιεῖς, ὁρῶν ὅτι
Τραχὺς μόναρχος ὑδ' ὑπέθυνος κρατεῖ.
Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, κἢ πειράσομαι,
Εἰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
" Η οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὢν περιστόφρων, ὅτι
" Γλώσσῃ μαλαίᾳ ζημία πρόσεστι δίκη;

ΠΡ. Ζηλῶ σ' ὅθ' ὑμὶν ἐκλὸς αἰτίας κυρεῖς,
Πάντων μεταχὼν κἢ τολμηκὼς ἐμοί.
Καὶ νῦν ἔασον, μηδέν τοι μελήσατω.
Πάντως γὰ ὑ πείσεις νιν· ὑ γὰ ἄπιθής.
Πάπλαινε δ' αὐτὸς μήτι πημανθῇς ὁδῷ.

ΩΚ. Πολλῷ γ' ἀμείνων τὺς πέλας φρενῦν ἔφυς,
Η σαυτόν· ἔργῳ κ' ὑ λόγῳ τεκμαίρομαι.
Ορμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀνίαπάσῃς.
Αὐχῶ γὰ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
Δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡ. Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κ' ὐδαμῇ κἢξω ποτέ.
Προθυμίας γὰ ὑδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
Μηδὲν πόρῃ· μάτην γὰ, ὑδὲν ὠφελῶν
Εμοὶ, πονήσεις, εἴτι κἢ πονεῖν θέλεις.
Αλλ' ἡσύχαζε, ζαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
Εγὼ γὰ ὑκ εἰ δυσυχῶ, τὺδ' εἵνεκα
Θέλοιμ' ἂν ὡς πλείοισι πημονὰς τυχεῖν.

ΩΚ.

ΩΚ. Οὐ δῆτ', ἐπεί με χ' ἁσιγήτου τύχας
Τείρυσ' Ατλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
Εσηκε κίον' οὐρανῷ τε κ' χθονὸς
Ωμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ ἀβάσκαλον.
Τὸν γηγενῆτε Κιλικίων οἰκήτορα
Αγλρων ἰδὼν ὤκλειρα, δαΐον τέρας
Εκατονλακάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
Σμερδνᾶσι γαμφηλᾶσι ζυρίζων φόνον·
Εξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
Ως τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
Αλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
Καταβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
Ος αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
Εφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος·
Καὶ νῦν ἀχρεῖον κ' παρήορον δέμας
Κεῖται σεσωπῇ πλησίον θαλασσίᾳ
Ιπνώμωος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκλυπεῖ
Ηφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
Πολαμοὶ πυρὸς δάπλοντες ἀγρίαις γνάθοις
Τῆς καλλικάρπου Σικελίας λιπαρὰς γύας·
Τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσῃ χόλον
Θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
ΠΡ. Σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, ὡδ' ἐμοῦ διδασκάλου
Χρῄζεις, σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίσασαι·
Εγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀνλήσω τύχην,
Εως ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
ΩΚ. Οὔκουν Προμηθεῦ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι

" Οργῆς

" Οργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡ. " Εάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,

" Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚ. Ἐν τῷ παθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾷν, τίνα
Ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡ. Μόχθον περισσὸν, κυφόνουν τ' ἀηθίαν.

ΩΚ. Ἐα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ

" Κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡ. Ἐμὸν δοκήσει τ' ἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚ. Σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡ. Μὴ γὰρ σε θρῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

ΩΚ. Ἡ τῷ νέον κρατοῦντι παλκρατεῖς ἕδρας;

ΠΡ. Τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

ΩΚ. Ἡ σὴ, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡ. Στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νῦν.

ΩΚ. Ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.

Λαρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
Τέρασκελὴς οἰωνός· ἆσμενος δέ τ' ἂν
Σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

Ἐπῳδικά. Στροφή.

ΧΟ. Στένω σε τᾶς ὑλομβύας
Τύχας Προμηθεῦ,
Δακρυσίσακλον δ' ἀπ' ὄσσων
Ῥαδινῶν λειβομβύα ῥέος, παρειὰν
Νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς·
Ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
Ἰδίοις νόμοις κραίνων,
Ὑπερήφανον τοῖς πάρος θεοῖς δείκνυσιν αἰχμάν.

Ἀντιστροφή.

Πρόπασα δ' ἤδη κονέει

Λέλακε χώρα,
Μεγαλοχήμονά τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ στέγασι τὰν ζαὶν
Ξυνομαμόνων τὲ τιμάν,
Οπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
Ασίας ἔδος νέμον),
Μεγαλοσόνοισι ζοῖς σήμασι
Συζκάμπτουσι θνηζοί.

Τροχαῖοι.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
Παρθένοι, μάχας ἄτρεσοι,
Καὶ Σκύθης ὅμιλος,
Οἳ γᾶς ἔχαζον πόρον ἀμφὶ
Μαῶτιν ἔχουσιν λίμναν,
Αραβίας τ' ἄρειον ἔθνος,
Υψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμον),

Επῳδός.

Δαΐος ζρατὸς,
Οξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
Μόνον δὴ πεύθεν ἄλλον ἐν πόνοις
Δαμῷτ' ἀκαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμας εἰσιδόμαν θεῶν
Ατλαντ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
Κραζαιὸν οὐράνιόν τε πόλον
Νώτοις ὑποβαζάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
Ξυμπίπτων, στένει βυθὸς,
Κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
Γᾶς, παγαὶ δ' ἀγνορρύτων ποταμῶν
Στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

Ιαμβοι.

Ιαμβοι.

ΠΡ. Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
Σιγᾷν με· ξυννοίᾳ δὲ δάπλομαι κέαρ,
Ορῶν ἐμαυτὸν ὧδε πεσσελύμβον.
Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τύτοις γέρα
Τίς ἄλλος, ἢ 'γὼ, παγίελως διώρισεν;
Αλλ' αὐτὰ σιγῶ· κ᾽ γὰρ εἰδύιαιν ἄν
Υμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πήμαλα
Ακύσαθ', ὡς σφᾶς νηπίυς ὄνλας τὸ πρὶν,
Εννυς ἔθηκα, κ᾽ φρενῶν ἐπηβόλυς.
(Λέξω δὲ, μέμψιν ὕτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
Αλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγύμβυος)
Οἳ πρῶτα μὲν, βλέπονλες ἔβλεπον μάτην,
Κλύονλες ὐκ ἤκυον· ἀλλ' ὀνειράτων
Αλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
Εφυρον εἰκῇ πάνλα, κ' ὔτε πλινθυφεῖς
Δόμυς πεσπήλυς ἴσαν, ὑ ξυλυργίαν·
Καλώρυχες δ' ἔναιον, ὣς τ' ἀείσυροι
Μύρμηκες, ἄνρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
Ηι δ' ὕδὲν αὐτοῖς ὔτε χείμαλος τέκμαρ,
Οὔτ' ἀνθεμώδυς ἦρος, ὔτε καρπίμυ
Θέρυς βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
Επρασσον, ἕως δή σφιν ἀνλολὰς ἐγὼ
Ασρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτυς δύσεις.
Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον ξοφισμάτων
Εξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τὲ ξυνθέσεις,
Μνήμην θ' ἁπάνλων μυσομήτορ' ἐργάτιν·
Καζεύξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
Ζεύγλαισι δυλεύονλα ξώμασίν θ', ὅπως
Θνηλοῖς μεγίσων διάδοχοι μοχθημάτων
Γένωνθ'· ὑφ' ἅρμαθ' ἥγαζον φιλππίνς

Ιππυς,

Ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
Θαλασσόπλαγκτα δ' ὅστις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
Λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξάρων τάλας
Βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟ. Πέπονθας ἀεικὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν
" Πλανᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
" Πεσὼν ἀθυμεῖς, κ' ξαυτὸν οὐκ ἔχεις
" Εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡ. Τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσῃ πλέον
Οἵας τέχνας τὲ κ' δόλους ἐμησάμην.
Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πίσοι,
Οὐκ ἦν ἀλέξημ' ὕδὲν, ὑδὲ βρώσιμον,
Οὐ Χρισὸν, ὑδὲ πισὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
Χρείᾳ καθεσκέλλοντο, πρὶν ἐγὼ σφίσιν
Εδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
Αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνομαι νόσους.
Τρόπους δὲ πολλοὺς μανθικῆς ἐσοίχισα,
Κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
Ὑπαρ γνώσεσθαι, κληδόνας τὲ δυσκρίτους
Εγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε ξυμβόλους,
Γαμψωνύχων τὲ πλῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
Διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
Εὐώνυμοί τε, κ' διάγταν ἥντινα
Εχυσ' ἕκασοι, κ' πρὸς ἀλλήλους τίνες
Εχθρᾳ τὲ κ' στέργηθρα κ' ξυνεδρίᾳ·
Σπλάγχνων τὲ λειότητα, κ' χροιὰν τίνα
Εχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονὴν,
Χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην ἀμορφίαν,
Κνίσῃ τὲ κῶλα ξυσκαλυπτά· κ' μακρὰν

Οσφὺν

Ὀσφὺν πυρώσας, δυσέκμαρτον εἰς τέχνην
Ὧδωσα θνητούς· ᾗ φλογωπὰ σήματα
Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάρσιμα.
Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
Κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα, 500
Χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
Φήσειεν ὢν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
Οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
Βραχεῖ δὲ μύθῳ πᾶσαν ξυλλήβδην μάθε,
Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
ΧΟ. Μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφελεῖ καιρῷ πέρα,
Σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυσυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
Εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
Λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
ΠΡ. Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος 510
Κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,
Δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
" Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
ΧΟ. Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐριννύες.
ΧΟ. Τούτων ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος.
ΠΡ. Οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
ΧΟ. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
ΠΡ. Τοῦτ' οὐκ ἂν εἰδείης, μηδὲ λιπάρει. 520
ΧΟ. Ἠπου τι ζεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
ΠΡ. Ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' ἁδαμῶς
Καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ ξυγκαλυπτέος
Ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
Δεσμοὺς ἀείκεῖς ᾗ δύας ἐκφυγγάνω.

Ἀντιστροφικὰ. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Μηδαμὰ ὁ πάντα νέμων

Θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
Αντίπαλον Ζεύς,
Μηδ' ἐλιννύσαιμι
Θεοὺς ὁσίαις
Θοίναις πολιτοσομβώσι
Βυθόνοις, παρ' Ωκεανοῖο πάλῤος
Ασβεσον πόρον,
Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις
Αλλά μοι τόδε μόνοι,
Καὶ μήποτ' ἐκλακείη.

Αντιστροφὴ ά.

" Ηδύ τι θαρσαλέαις
" Τὸν μακρὸν τείνειν βίον
" Ελπίσι, φαναῖς
" Θυμὸν ἀλδαίνουσαν
" Εν ἀφροσύναις.
Φρίσσω δέ ζε δερκομένη
Μυρίοις μόχθοις δια-
κναμόμενον.
Ζῆνα γὰ ὐ τρομέων,
Ιδίᾳ γνώμῃ σέβῃ
Θνατοὺς ἄγαν Προμηθεῦ.

Στροφὴ β.

Φέρ' ὅπως ἄχαρις
Χάρις, ᾧ φίλος, εἰπέ πῃ τίς ἀλκὰ,
Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις· ὐδ' ἐδέρχθης
Ολιγοδρανίην ἄκικυν,
Ισόνειρον, ᾗ τὸ φωτῶν ἀλαὸν
Γένος ἐμπεποδισμένον·
Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
Θνατῶν παρεξίασι βυλαί.

Αντι-

Αντιστροφὴ β'.

Εμαθον τάδε, σὰς
Προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας Προμηθεῦ.
Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος ἐπέστα
Τόδ', ἐκεῖνόθ' ὅ, τ' ἀμφὶ λοιβά τε καὶ λέχος
Σὸν ὑμεναίων ἰότητι γάμων,
Οτε τὴν ὁμοπάτριον
Εδνοις ἤγαγες Ησιόνην
Πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

Αγάπαγσοι.

ΙΩ. Τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λαθοτεῖν
Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισι
Χειμαζόμενον; τίνος ἁμπλακίης
Ποιναῖς ὀλέκῃ; σήμηνόν ὅπη
Γῆς ἡ μογερὰ πεπλάτημαι.

Μονοστρόφικα.

Α ἆ, ἔα ἔα·
Χρίει τὶς αὖ με τάλαιναν οἶστρος,
Εἴδωλον Αργῦ γηγενοῦς, ἄλαι δᾶ,
Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βύταν.
Ο δὲ ποριεὶς δόλιον ὄμμ' ἔχων,
Ον ὐδὲ καθανόντα γαῖα κεύθει.
Αλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων πεδῶν
Κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν
Ψάμμον, ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
Αχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰώ, ποῖ ποῖ,
Πῶ πῶ πῶ πῆ μ' ἄγυσι τηλέπλαγκτοι πλάνοι.
Τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί πολε,
Τί πολε ταῖσδ' ἐνέζευξας ἀρὰν
Αμαρτοῦσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔ ἔ.

Οἰστρη-

Οἰστηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
Παράκοπον ᾠδὲ τείρεις;
Πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
Ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, μηδέ μοι
Φθονήσῃς ἀγμάτων ἄναξ.
Ἀσθὴν με πολύπλαγκτοι πλάναι
Γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
Πημονὰς ἀλύξω.

Ιαμβοι.

ΧΟ. Κλύεις θεσφθεγμα τᾶς βύκτερω παρθένω; 590
ΠΡ. Πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτω κόρης
Τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
Ἐρωτι, χὤ νῦν τὰς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ συγηλὸς θεὸς βίαν γυμνάζει.

Μονοστρόφικα.

ΙΩ. Πόθεν ἐμῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις,
Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὢν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
Τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα θεσθροεῖς·
Θεόστυλον δὲ νόσον ὠνόμασας,
Ἃ μαραίνει με χρίσα
Κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ ἔ. 600
Σκιρτημάτων δὲ νήσισιν αἰκίαις
Λαβρόστυλος ἦλθον,
Ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
Δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἵ, ἔ ἔ, οἵ ἐγὼ, μογοῦσιν;
Ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
Ὅ, τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν,
Τί μὴ χρή. τί φάρμακον νόσου,
Δεῖξον, εἴπερ οἶδα, θρόει,
Φράζε τᾷ δυστλάνῳ παρθένῳ.

Ιαμβοι.

Ιαμβοι.

ΠΡ. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ, τι χρῄζεις μαθεῖν,
" (Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
" Ωσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα)
Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.

ΙΩ. Ω κοινὸν ὠφέλημα δηλοῖσιν φανείς,
Τλῆμον Προμηθεῦ, τῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡ. Ἀρμοῖ πέπαυμαι τὰς ἐμὰς θρηνῶν πόνους.

ΙΩ. Οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡ. Λέγ' ἥντιν' αἰτῇ· πᾶν γὰ ἐκπύθοιό μυ·

ΙΩ. Σήμηνον ὅστις ἐν φαράγγί σ' ὤχμασε.

ΠΡ. Βύλημα μὲν τὸ δῖον, Ηφαίστυ δὲ χείρ.

ΙΩ. Ποιναὶς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡ. Τοσῦτον ἀρκῶ σοι ξαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ. Καὶ πρὸς γε τύτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
Δεῖξον τίς ἔσαι τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡ. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ. Μήτοι με κρύψῃς τῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡ. Αλλ' ὑ μεγαίρω τῦδέ σοι δωρήμαλος.

ΙΩ. Τί δῆτα μέλλεις μὴ ὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡ. Φθόνος μὲν ὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θραύσαι φρένας.

ΙΩ. Μή μυ προκήδυ μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡ. Επεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκυε δή.

ΧΟ. Μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
Τὴν τῆσδε πρῶτον ἰσορήσωμθ νόσον,
Αὐτῆς λεγύσης τὰς πολυφθόρυς τύχας·
Τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡ. Σὸν ἔργον Ιοῖ ταῖς δ' ὑπουργῆσαι χάριν,
Αλλωστ πάντως κ' κασιγνήταις πατρός.
" Ως ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας
" Ενλαῦθ' ὅπη μέλλῃ τις οἴσεσθαι δάκρυ

" Πρὸς τῶν κυόντων, ἄξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ,
Σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ πεσχρήζετε,
Πάσεσθε· καίτοι κ' λέγω' ὀδύρομαι
Θεόστυγον χειμῶνα, κ' διαφθορὰν
Μορφῆς, ὅθεν μοι χειτλία προσέπλαβε·
Αεὶ γὰ ὄψεις ἔντυχοι πολλὰ μόραι
Ες παρθενῶνας τὰς ἐμὰς, παρηγόρων
Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' ὀλβαίμων κόρη,
Τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
Τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰ ἱμέρῳ βέλει
Πρὸς σῦ τέθαλπε), κ' συναίρεσθαι Κύπριν
Θέλει· σύ δ' ὦ παῖ μὴ πολακλίσῃς λέχος
Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
Λειμῶνα, ποίμνας βυτάσεις τε πρὸς πατρὸς,
Ως ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου·
Τοιοῖσδε πάσαν ἀφρόνας ὀνείρασι
Ξυνειχόμην δύσπονος, ἔστε δὴ πατρὶ
Ετλην γεγωνεῖν τυκλίφοιτ' ὀνείρατα.
Ο δ' ἔστε Πυθὼ, κἀπὶ Δωδώνην τυκνὰς
Θεωπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
Δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσι πράτσειν φίλα.
Ηκον δ' ἀναγέλλοντες αἰολοστόμους
Χρησμοὺς, ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
Τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ινάχῳ
Σαφῶς ἐπισκήπτουσα κ' μυθεμένη,
Εξω δόμων τὲ κ' πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
Αφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.
Κ' εἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαίστώσει γένος.
Τοιοῖσδε πειθεὶς λοξίου μαντεύμασιν,

Εξή-

Ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
Ἀκυσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηράσκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
Εὐθὺς δὲ μορφὴ κ' φρένες διάστροφοι
Ἦσαν, κεραίας δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυτόμω
Μύωπι χριοδεὶς, ἐμμανεῖ (χιρτήμαλι
Ἦσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος,
Λέρνης ἄκρην τε· βυκόλος δὲ γηθμῶς
Ἀκραλος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρλει, πυκνοῖς
Οσσοις δεδορκὼς τὰς ἐμὰς παλὰ σίβυς. 680
Ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
Τᾶ ζῆν ἀπεσέρησεν. εἰσόπλητ δ' ἐγὼ
Μάσιγι θεία γᾶν πρὸ γᾶς ἐλαύνομαι.
Κλύεις τὰ πραχθέντ', εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι
Λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
' Ξύνθαλπε μυθοῖς ψευδέσιν· νόσημα γὰ
" Αἴσχιστον εἶναί φημι (συνθέτους λόγους.

Σύστημα.

ΧΟ. Εα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·
Οὔποτ' ἔποτ' ἠυχόμην ξένας μολεῖσθαι λόγους
Ες ἀκοὰν ἐμὰν, οἷ' ὧδε δυσθέατα 690
Καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκη
Κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν·
Ἰὼ ἰώ, μοῖρα, μοῖρα,
Πέφρικ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

Ιαμβοι.

ΠΡ. Πρόγε τινάζεις, κ' φόβῳ πλέα τὶς εἶ·
Επίσχες ἔς' ἂν κ' τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
ΧΟ. ' Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τι γλυκὺ,
" Τὸ λοιπὸν ἄλγος πρὐζεπίσασθαι τορῶς.
ΠΡ. Τὴν πρίγε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα

Κύφως·

Κύφως· μαθεῖν γὰ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγημένης·
Τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
Τλῆναι πρὸς Ηρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
Σὺ δ' Ινάχειον σπέρμα τὰς ἐμὰς λόγους
Θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
Πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀνολὰς
Στρέψασα χαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
Πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' ἀκύκλοις ὄχοις,
Εκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
Οἷς μὴ πελάζειν· ἀλλ' ἀλισόνοις πόδας
Χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
Λαγᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί χε χρή.
Ανήμεροι γὰ, καὶ πρόσπλαστοι ξένοις.
Ηξεις δ' ὑβριστὴν πολαμὸν ἀ ψαδώνυμον,
Ον μὴ περάσῃς· ἀ γὰ εὔβαλος περᾶν,
Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
Υψιστον, ἔνθα πολαμὸς ἐκφυσᾷ μένος
Κρολάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀσρογείτονας δὲ χρὴ
Κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν
Βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Αμαζόνων σρατὸν
Ηξεις συγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
Καλοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδοντ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Εχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυὰ νεῶν·
Αὗταί σ' ὁδηγήσουσι κοὐ μάλ' ἀσμένως.
Ιωμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς σενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυπαλάξχνως σὲ χρὴ
Λιπεῖν αὐλῶν' ἐκπερᾶν μαγωτικόν·

Εσαι

Εσαι δὲ Θηβαίοις εἰσαεὶ λόγος μέγας
Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
Κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
Ηπειρον ἥξεις ἀσιάδ'· ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
Ο τῆδ' Θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
Βίαιος εἶναι, τῆδε γὰρ Θνητῇ θεὸς
Χρήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
Πικρᾶ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῆς σῶν γάμων
Μνηστῆρος. ὡς γὰρ τῶν ἀκήκοας λόγων
Εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν πεπρωμένοις. 740
ΙΩ. Ιώ μοι μοι. ἴ ἴ ἔ ἔ.
ΠΡ. Σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· τί σε
Δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ συνθάκῃ κακά;
ΧΟ. Η γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;
ΠΡ. Δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ΙΩ. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
Ερριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ σύφλου πέτρας,
Οπως πέδῳ κλύψασα, τῆς πάντων πόνων
' Απηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
" Η τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. 750
ΠΡ. Η δυσπετῶς ἂν τὺς ἐμὺς ἄθλυς φέροις,
Οτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
Νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι πεπεισμένον
Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ΙΩ. Η γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Διός;
Ηδοιμ' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα ξυμφοράν·
Πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡ. Ως τοίνυν ὄντων τῶνδε σοὶ μαθεῖν πάρα.
ΙΩ. Πρὸς τοῦ τύραννα χεῖρα ξυληθήσει; 760
ΠΡ. Αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ πενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ. Ποίῳ τρόπῳ σήμηνον, εἰ μήτις βλάβη.
ΠΡ. Γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ὦ σοτ' ἀχαλᾷ.
ΙΩ. Θέσφατον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
ΠΡ. Τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.
ΙΩ. Η σοῦς δάμαρτος ἐξανίσα) θρόνων;
ΠΡ. Η τεξεῖαί γε σᾶσδα φέρτερον σαλρός.
ΙΩ. Οὐδ' ἔσιν αὐτῷ τῆς δ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡ. Οὐ δῆτα, σρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ·
ΙΩ. Τίς ὢν ὁ λύσων σ' ἐσὶν ἄκοιτος Διός;
ΠΡ. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ΙΩ. Πῶς εἶπας; ἢ 'μὸς σᾶις σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΠΡ. Τρίτος γὲ γήνων σρὸς δέκ' ἄλλασιν γονᾶς.
ΙΩ Η δ' ὐκ ἔτ' ἀξύμβλησος ἡ χρησμῳδία.
ΠΡ. Καὶ μηδὲ (αυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνος.
ΙΩ. Μή μοι σρογείνων κέρδος, εἶτ' ἀποσέρει.
ΠΡ. Δυεῖν λόγοιν (ε θατέρῳ δωρήσομαι·
ΙΩ. Ποίοιν σρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδυ.
ΠΡ. Δίδωμ'· ἐλῦ γὰ ἢ πόνων τὰ λοιπά (οι.
Φράτω (αφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
ΧΟ. Τύτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
Θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγυς·
Καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν σλάνην,
Εμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τῦτο γὰ σοθῶ.
ΠΡ. Επεὶ σεσθυμεῖσθ', ὐκ ἐναντιώσομαι
Τὸ μὴ ὐ γεγωνεῖν σᾶν ὅσον σεσχρήζετε.
Σοὶ σρῶτον Ιοῖ σολύδονον σλάνην φράσω,
Ην ἐγ(ράψε σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
Οταν σεράσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
Πρὸς ἀνσολὰς φλογωπὰς ἡλιοσιβεῖς
Πόντυ σερῶσα φλοῖσβον, ἐς' ἂν ἐξίκῃ
Πρὸς γοργόνεια σεδία Κισθίνης, ἵνα

Αἱ

Αἱ Φορκίδες ταίνσι δηναιαὶ κόραι
Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
Μονόδοντες, ἃς ὑθ' ἥλιος ποτ' οὐδέρκει
Ακτῖσιν, ὑθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καλάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
Ας θνητὸς ὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς·
Τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
Αλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
Οξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρύπας φύλαξαι, τόνδε μυνῶπα τραλὸν
Αριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
Οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλυρὸν δὲ γῆν
Ηξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ ποὸς ἡλίου
Ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα σόλαμὸς Αἰθίοψ.
Τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
Καλαβασμὸν, ἔνθα βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
Ιησι ζεπλὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
Οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, ἣ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
Ιοῖ πέπρωται ζεί τε κἠ τέκνοις κλίσαι.
Τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε κἠ δυσάρεστον,
Επαναδίπλαζε, κἠ ζαφῶς ἐκμάνθανε·
Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρημμένον
Εχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
Δὸς ἥν τιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαί δέ σου.

ΠΡ. Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
Οπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,

Ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω,
Τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δύς μύθων ἐμοῦ.
Ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκπείθω λόγων,
Πρὸς αὐτὸ δ' εἰμὶ τέρμα σῶν πλανημάτων.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσικὰ δάπεδα,
Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
Μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ θεσπρωτοῦ Διός, 830
Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες·
Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κ' οὐδὲν αἰνικτηρίως
Προσηγορᾴθης ἡ Διὸς πιστὴ δάμαρ
Μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι·
Ἐντεῦθεν οἰσρήσασα τὴν παρακλίαν
Κέλσθον, ἧξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
Ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίσασ', Ἰόνιος κληθήσεται), 840
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
Σημεῖά (οἱ τάδ' ἐσὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
Ὡς δέρκεται) πλέον τι τοῦ φερασμβύου.
Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῷ πάλαι λόγων ἴχνος.
Ἐσιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόμασι καὶ προχώμασι·
Ἐνταῦθα δή (σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ κοὐ δίγων μόνον.
Ἐπώνυμον δὲ τοῦ Διὸς γεννήματος
Τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται) 850
Ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένεα τετρακοσίοπλα
Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται)
Θηλύπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον

Αἰ-

Ανεψιῶν· οἱ δ' ἐπλοημμένοι φρένας,
Κίρκοι σκιλεῶν ὑ μακρὰν λελεγμένοι,
Ἥξουσι θηρᾶσοντες ὑ θηρασίμους
Γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκλόνῳ
Ἀρὶ δαμάτων, τυκλιφρυρήτῳ θράσει·
Γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον ἀρῶσα σφάζει,
Δίθηκλον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
(Τοιάδ' ἐπ' ἐχθρὺς τὺς ἐμὺς ἔλθοι κύπρις)
Μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
Κτεῖναι (σύνδυον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθησέ)
Γνώμῃ· δυεῖν δὲ θάτερον βυλήσει),
Κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαφόνος·
Αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γάμος.
Μακρῦ λόγυ δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·
Σπορᾶς γε μήν ἐκ τῆσδε φύσει) θρασύς
Τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
Λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγλὴς
Μήτηρ ἐμοὶ δίηλθε τιτανὶς Θέμις·
Οπως δέ χ' ὥπη, ταῦτα δεῖ μακρῦ λόγυ
Εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

Ἀναπαιστοί.

ΙΩ. Ελελελελεῦ,
Ὑπό μ' αὖ σφάκελος ϗ φρενοπλῆγες
Μανίαι θάλπυσ', οἴστρυ δ' ἄρδις
Χρίει μ' ἄπυρος·
Καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακλίζει. 880
Τροχοδινεῖται δ' ὄμματ' ἐλίγδην,
Ἔξω δὲ δρόμυ φέρομαι, λύσσης
Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
Θολεροὶ δὲ λόγοι παίυσ' εἰκῆ

Στυγῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Επῳδικά. Στροφή.

ΧΟ. 1 Η Σοφὸς, ἦ Σοφὸς ἦν,
2 Ος πρῶτος ἐν γνώμᾳ
3 Τόδ' ἐβάσασε κ᾽ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
4 " Ως τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν, ἀρίσθει μακρῷ.
5 " Καὶ μήτε τὴν πλούτῳ διαθρυπλομμένων,
6 " Μήτε τὴν ἠύνᾳ μεγαλυνομμένων
7 " Οὖλα χερνήταν ἐρασεῦσαι γάμων.

Αντιστροφή.

1 Μήπολε μήποτέ μ' ὦ
2 Μοῖραι
3 Λεχέων Διὸς ἀνάτειραν ἴδοιθε πέλασαν·
4 Μηδὲ πλαγθείην γαμέτᾳ τινὶ τὴν ἐξ ὑρανᾶ.
5 Ταρβῶ γὰ ἀστεργάνορα παρθενίαν
6 Εἰσορῶσ' Ἰὼς γάμῳ δαπλομμάαν
7 Δυσπλάγχνοις Ηρας ἀλατείαισι πόνων.

Επῳδός.

1 Εμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος.
2 Αφοβος, ὑ δέδια· μηδὲ κρειστόνων
3 Θεῶν ἔρως ἄφυκλον ὄμμα προσδέρκοιτό με.
4 Απόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
5 Πόριμος· ὑδ' ἔχω τίς ἂν γμοίμαν.
6 Τὰν Διὸς γὰ ὑχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

Ιαμβοι.

ΠΡ. Η μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
Εσαν ταπεινὸς, οἷον ἐξαρλύει)
Γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
Θρόνων τ' ἄϊσον ἐκβαλεῖ. πᾶλρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνυ τότ' ἦδη πανλελῶς κρανθήσε)·
Ην ἐκπίλνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.

Τοιῶνδε

Τοιῶνδε μόχθων ἐκπροπὴν ὑδεὶς θεῶν
Δύναιτ' ἂν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ, δεῖξαι σαφῶς.
Ἐγὼ τάδ' οἶδα, κ' ᾧ τρόπῳ, πρὸς ταῦτα νῦν
Θαρσῶν καθήδω τοῖς πεδαρσίοις κλύπτοις
Πιτὸς, τινάσσοντ' ἐν χεροῖν πυρπνόον βέλος.
Οὐδὲν γὰ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ ὐ
Πεσεῖν ἀτίμως πλώματ' ὐκ ἀναχέλά·
Τοῖον πάλαγξιν νῦν παρασκάζει)
Ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώταλον τέρας· 920
Ος δὴ κεραυνῦ κρείσσον' ἀρήσει φλόγα,
Βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κλύπον·
Θαλασσίαν τὲ γῆς τινάκτειραν νόσον
Τρίαιναν, ἀίχμὴν τὴν Ποσειδῶνος χερός.
Πτάισας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεῖ)
" Οσον τό, τ' ἄρχειν κ' τὸ δυλεύειν δίχα.
ΧΟ. Σὺ θὴν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός.
ΠΡ. Απερ τιλεῖται, πρὸς δ' ἃ βύλομαι λέγω.
ΧΟ. Καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνὸς τινά; 930
ΠΡ. Καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρυς πόνυς.
ΧΟ. Πῶς ὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκπίπλων ἔπη;
ΠΡ. Τίδ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν ὐ μόρσιμον.
ΧΟ. Αλλ' ἄθλον ἄν σοι τῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. Ωδ' ἂν ποιεῖτο, πάντα πεπροσδοκημά μοι.
ΧΟ. Οἱ πεπσκυνῦντες τὴν Ασράσειαν, σοφοί.
ΠΡ. Σέβυ, πεπαχυ, θῶπε τὸν κρατῦντ' ἀεί.
Εμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλοι.
Δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
Ωπως θέλοι· σαρὸν γὰ ὐκ ἄρξει θεοῖς.
Αλλ' εἰσορῶ γὰ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν, 940
Τὸν τῦ τυράννυ τῦ νέυ διάκονον·
Πάντως τί καινὸν ἀγγέλων ἐλήλυθε.

ΕΡ.

ΕΡ. Σὲ τὸν Ζοφιστὴν, τὸν σικρῶς ὑπέρσικρον,
Τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεὺς, τὸν ἐφημέροις
Πορόντα τιμὰς, τὸν συρὸς κλέπτην λέγω·
Πατὴρ ἄρωγέ σ' ὥς τινας κομπεῖς γάμους
Αὐδᾷν, σεὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
Καὶ ταῦτα μὰτοι μηδὲν ἀγνοήσας,
Αλλ' αὖθ' ἕκας' ἔκφραζε· μηδέ μοι δόκᾶς
Οδὺς Προμηθεῦ σεσβάλης· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις ὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡ. Σεμνοσομός γε κ' φρονήματος σλέως
Ο μῦθός ἐσιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτυ.
Νέον νέοι κρατεῖτε, κ' δοκεῖτε δὴ
Ναίειν ἀπενθῆ σέργαμ'· ὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
Διοτὺς τυράννυς ἐκπεσόνλας ἠθόμην;
Τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντ' ἐπόψομαι
Αἴσχισα κ' τάχισα. μή τι Ζοὶ δοκῶ
Ταρβεῖν ὑποπλήσσειν τὲ τὺς νέους θεύς;
Πολλοῦ γε κ' τοῦ σαντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
Κέλευθον ἥνπερ ἦλθες, ἐξικνοῦ σάλιν.
Πάσῃ γὰ ὕδὲν ὧν ἂν ἰσορῇς ἐμέ.

ΕΡ. Τοιοῖσδὲ μὰτοι κ' σρὶν αὐθαδίσμασιν
Ες τάσδὲ Ζαυλὸν σημονὰς καθώρμισας.

ΠΡ. Τῆς σῆς λαμρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
Σαφῶς ἐπίσασ', ὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
Κρεῖσσον γὰ οἶμαι τῇδὲ λαμρεύειν σέτρᾳ,
Η σαλρὶ φῦναι Ζηνὶ σισὸν ἄγγελον.
Οὕτως ὑβρίζειν τὰς ὑβρίζονλας χρεών.

ΕΡ. Χλιδᾷν ἔοικας τοῖς σαροῦσι σήμασι.

ΠΡ. Χλιδῶ; χλιδῶνλας ὧδὲ τὺς ἐμὺς ἐγώ
Εχθρὺς ἴδοιμι· καί Ζε δ' ἐν τύτοις λέγω.

ΕΡ. Ηκαμὲ γὰ τι-Ζυμφορᾶς ἐπαυτιᾷ;

ΠΡ.

ΠΡ. Απλῶ λόγῳ τὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
Ὅσοι παθόντες εὖ, κακοῖσί μ' ἐκδίκως.
ΕΡ. Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' ἢ μικρὰν νόσον.
ΠΡ. Νοσοῖμ' ἄν, εἰ τόσημα τὺς ἐχθρὺς συγεῖν.
ΕΡ. Εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
ΠΡ. Ωμοι. ΕΡ. Τόδ' Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσατ').
ΠΡ. Αλλ' ἐκδιδάσκει πάντ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ΕΡ. Καὶ μὴν σύγ' οὔπω ζωφρονεῖν ἐπίσασαι.
ΠΡ. Σὲ γὼ σεσηύδων οὐκ ἄν ὅντ' ὑπηρέτην.
ΕΡ. Ερεῖν ἔοικας ἥδὲν ὧν χρήζει πατήρ.
ΠΡ. Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ΕΡ. Εκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
ΠΡ. Οὐ γὼ σὺ παῖς τε, κ' ἔτι τοῦδ' ἀνύσιος,
Εἰ σεσοφισμένοις ἐμοῦ τι φρονεῖν δοκᾷς παρά;
Οὐκ ἔστιν ἄγκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
Προλρέψειάς με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
Πρὶν ἄν χαλαθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
Πρὸς ταῦτα, ριπλέοθω μὲν αἰθαλοῦσα φλὸξ,
Λαμπτῆρι δὲ νιφάδι κ' βροντήμασι
Χθονίοις κυκάτω πάντα, κ' ταραττέτω·
Γνάμψει γὼ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε κ' φράσαι
Πρὸς ὃ χρεὼν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. Ορα νῦν εἴ (οι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται).
ΠΡ. Ωπ') πάλαι δὴ κ' βεβούλευται τάδε.
ΕΡ. Τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
Πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
ΠΡ. Οχλεῖς μάτην με, κὐμὲ ὥπως, παρηγορῶν.
Εἰσελθέτω σὲ μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
Γνώμην φοβηθείς, θηλύνους γοήσομαι,
Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα ξυγκλῄσον
Γυναικομίμοις ὑπλιάσμασιν χερῶν,

Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τῷ παντὸς δέω.

ΕΡ. Λέγων ἔοικα πολλὰ κ᾽ μάτην ἐρεῖν·
Τέγξῃ γὰ ὑδὲν ὑδὲ μαλθάξῃ λιταῖς
Ἐμᾶς· δακὼν δὲ τόμιον ὡς νεοζυγὴς
Πῶλος, βιάζῃ κ᾽ σεῦς ἡνίας μάχῃ.
Ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ᾽ ἀοθενεῖ ξοφίσμασι.
" Αὐθαδία γὰ τῷ φρονοῦντι μὴ κακῶς,
" Αὐτὴ καθ᾽ αὑτὴν ὑδενὸς μεῖζον ὀδύνη.
Σκέψαι δ᾽ ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πειθῇς λόγοις,
Οἵὸς ξ χειμὼν κ᾽ κακῶν τρικυμία
Ἐπεισ᾽ ἄφυκλος· σῴζοντα μὲν γὰ ὀκρίδα
Φάραγξα βροντῇ κ᾽ κεραυνία φλογὶ
Πατὴρ παραίξει τήνδε, κ᾽ κρύψει δέμας
Τὸ σὸν, πέλραισ δ᾽ ἀσκάκη σὲ βατάσει.
Μακρὸν δὲ μῆκος ἐκπεπλωτήσας χρόνου,
Ἀψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
Πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
Διαρπαμήσει ξῶμαλος μέγα ῥάκος,
Ἀκλῆλος ἕρπων δαπλανὴς πανήμερος·
Κελαινόβρωτον δ᾽ ἦπαρ ἐκθοινήσεται.
Τοιῶνδε μόχθων τέρμα μή τι προσδόκα,
Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος πρὸ σῶν πόνων
Φανῇ, θελήσῃ τ᾽ εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅδην, κνεφαίαν ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
Πρὸς ταῦτα βύκα· ὡς ὅδ᾽ ὑ πεπλασμένος
Ὁ κόμπος, ἀλλὰ κ᾽ λίαν εἰρημένος·
Ψευδηγορεῖν γὰ ὐκ ἐπίσταται τόμα
Τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
Πάπταινε κ᾽ φρόντιζε, μηδ᾽ αὐθαδίαν
Εὐβυλίας ἀμείνονʼ ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. Ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς ὐκ ἄκαιρα φαίνεται

Λέγειν·

Λέγειν· ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθέντ', ἐρωνᾶν τὴν σοφὴν ἀβυσίαν.
" Πείθω· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

Ανάπαιστοι.

ΠΡ. Εἰδότι τοι μοὶ τάσδ' ἀγγελίας
Οὐ ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
Εχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, ὧδέν ἀεικές.
Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτείσθω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
Δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ
Τ' ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
Αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
Κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
Συγχώσειεν. ἁδ τ' οὐρανίων
Ἀστρων διόδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
Τὐμὸν, ἀνάγκης σεβρᾶς δίναις·
Πάντως ἐμὲ γ' ὐ θανατώσει.

ΕΡ. Τοιάδε μῶτοι τὰδ φρενοπλήκτων
Βυλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκῦρα.
Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
Εἰ δ' ἀτυχῆ, τί χαλᾷ μανῶν;
Αλλ' ἦν ὑμεῖς γ' αἰ σημοσύναις
Συγκάμνουσαι ταῖς τῦδε, τόπων
Μολά σε χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
Μὴ φρένας ὑμᾶν ἠλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟ. Αλλο τὶ φώνει γὰ παραμυθῆ
Μ' ὅ, τι γὰ πείσεις· ὐ γὰρ δή σε
Τῦτό γε τληλὸν παρέσυρας ἔπος·
Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;

Μολὰ

Μᾶλλ' τῦδ' ὅ, τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
Τὰς πρεσβύτας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.
Κ' οὐκ ἔστι νόσος
Τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡ. Ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω· 1070
Μηδὲ πρὸς ἄτης ἠρεθεῖσαι,
Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἰπη-
Σθ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
Πῆμ' εἰσέβαλε· μὴ δῆτ', αὐταὶ
Δ' ὑμᾶς αὐτάς. εἰδῦαι γὰρ
Κ' οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
Εἰς ἀπέραντον δίκλυον ἄτης
Ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡ. Καὶ μὴν ἔργῳ κ' οὐκ ἔτι μύθῳ
Χθὼν ζεσάλθεται· 1080
Βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
Βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
Στεροπῆς ζάπυροι, τρόμβοι δὲ κόνιν
Εἰλίσσουσι· ζυρβᾷ δ' ἀνέμων
Πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
Στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
Ξυνέβαρακ') δ' αἰθὴρ πόντῳ.
Τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν
Τεύχουσα φόβον σείχει φανερῶς.
Ὦ μῆτρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων 1090
Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
Εσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΑΙΣΧΥ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο Λαΐος τῦ Λαβδάκυ ὑὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεχλημένος Ιοκάστην, τὴν θυγατέρα τῦ Μενοικέως· ᾗ ξυνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι ὐκ ἐτόλμα, τὰς τῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τῦ Πέλοπος ὑὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ ὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τῦ Οἰνομάυ Ιπποδαμείας, ὁ Λαΐος ἥρπασεν, ἐραθεὶς αὐτῦ, καὶ αὐτῷ ξυνεχόμενος, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαΐον καλησάμενος ἐξ οἰκείας φονεθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γῦν ὁ Λαΐος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἅπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τῦ Απόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσασθαι. ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

καθὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ ξυνδυάζεσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, ξυνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ καλησάμενος ἠνίκα ὁ Οἰδίπυς ἐγεννήθη· διαλορήσας τὰς ῶδας αὐτῦ καὶ χρυσέυς κρίνυς διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τῦτον ἐξέθετο. ἁρόντες δέ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθυ Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἠξίωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπυς παρά τινος ὑβριωθεὶς, καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ ὑγνήσιος τῦ Πολύβυ, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἦγεν εἰς τὸ τῦ Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος ὑός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πεφύκειάς σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σῦ, καὶ μητρί

μητρί συνοικήσαι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, καταλείπει τὴν Κόρινθον ὡς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λάϊος ὁ τούτου πατὴρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαΐου δορυφόροι ὡς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ὦ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς γραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ, κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τοῖς Θηβαίων τῷ ἄρχοντι τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγὸς, βραβεῖον, ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους, ὃ συμαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε τέτταρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ετεοκλῆν, τὴν Ανιγόνην, καὶ τὴν Ισμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὅλα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, καὶ πράσαλο αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ὃ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τοῦ ἐνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι· καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου, ὑποχωροίη ὁ ἕτερος.

ρας· ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀρὰν. ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐπὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης ἦλθεν εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο, καὶ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ετεοκλέους, εἰς τὸν τοῦ Αργους βασιλέα Αδραστὸν ἀπῆλθε, ἧ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ δυσὶ παισὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Αδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, ἧ βασιλείας φράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Αργους στρατιὰν πλείστην, ἄπεισιν εἰς Θήβας καὶ τὸ νικεῖν ἀδελφοῦ. ἔνθα ἧ αὐτὸς ἧ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Η μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματός ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, τραγικὰ Αργείων πολιορκοῦσα Θηβαίους, τοὺς ἧ νικήσαντας· ἧ δάκαλος Ετεοκλέης καὶ Πολυνείκης. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις ΗΡΙ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν τὰς πύλας ΗΡΙ Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι, ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι, ἑκατονταπύλοι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ κατάσκοπος.
ΧΟΡΟΣ παρθένων.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ετεοκλῆς, παρασκάζων τὸν ΗΡΙ Θηβαίων δῆμον εἰς φρυρὰν τῆς πόλεως.

ΕΠΤΑ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ιαμβοι.

ΕΤ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
Εἰ δ' αὖθ' (ὃ μὴ γένοιτο) συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς καλὰ πόλιν
Ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀσῶν φροιμίοις πολυρρόθοις,
Οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
Ἐπώνυμος γένοιτο καδμείων πόλει.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
Ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξωθον χρόνῳ,
Βλάσημον ἀλδαίνουσα σώματος πολύν,
Ὡραν τ' ἔχοντ' ἔκασον, ὥς τι συμπρεπὲς,
Πόλειτ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἑδωρίων
Βωμοῖσι τιμὰς μὴ ξαλειφθῆναι ποτέ·
Τέκνοις τε, γῆτε μητρὶ, φιλάτῃ τροφῷ·
Ἡ γὰρ νέους ἕρπουσαν ἀμφεῖ πέδῳ,
Ἁπάντα πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον,
Ἐθρέψατ' οἰκισσῆρας ἀσπιδηφόρους
Πισοὺς, ὅπως γένοισθε σοὶς χρέος τόδε.
Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε συργηρυμμένοις,
Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
Ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, συχὸς δίχα,

Χρησμῴδὸς ὄρνιθας ἀψάδεῖ τέχνῃ.
Οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μανθάνει
Λέγει μεγίστην πρεσβολὴν ἀχαϊδα
Νυκληγορεῖσθαι, κἀπιβουλάσειν πόλει.
Αλλ' ἕς' ἐπάλξεις ἐν πύλαις πυργωμάτων
Ορμᾶσθε πάντες, σῶσθε σὺν παντὶ χρεία,
Πληρῶτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
Πύργων κάθησθε, ἐν πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
Μίμνοντες, ἀθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηκόοις
Ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
Σκοπὸς δὲ κἀγὼ τῶν καλοπλήρας στρατοῦ
Επεμψα, τὰς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
Καὶ τῶνδ' ἀκούσας, ὅτι μὴ πληθὼ δόκω.

ΑΓ. Ετεόκλεες, φέρουσι πασμένων ἄναξ,
Ηκω ζαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
Αὐτὸς κατόπλης δ' εἶμ' ἐγὼ τῆσδ' ἀγγελίας·
Ανδρες γὰρ ἑπλὰ θύριοι λοχαγέται,
Ταυροσφαγοῦσες ἐς μελαμπέδοιον ζάκος,
Καὶ διγάμοισες χερσὶ ταυρείῳ φόνῳ,
Αρην, Ενυὼ, τ' φιλαίμαλον Φόβον
Ωρκωμότησαν, ἢ πόλιν καθαίσκαφὰς
Θέσες, λαπάξειν ἄσυ κασμένων βίᾳ,
Η γῆν θανόσες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
Μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
Πρὸς ἅρμ' Αδράστου χερσὶν ἕστεφον, δάκρυ
Λείβοντες· οἶκτος δ' ὕστις ἦν διὰ στόμα.
Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
Επνέι, λεόντων ὡς ἄρην δεδορκότων.
Καὶ τῶνδε σύσις οὐκ ὄκνῳ χρονίζει.
Κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ καχὼν
Εκασος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

Πρὸς

Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίνας πόλεως
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγδσαι τάχος·
Ἔσγυς γὰ ἤδη πάντλος ἀργείων στρατὸς
Κωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργῆτὶς ἀφρὸς
Χραίνει σαλασμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνδμόνων.
Σὺ δ' ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
Φράξαι πόλισμα, πρὶν καλαγγίσαι στεναῖς
Αρεος· βοᾷ γὰ κῦμα χερσαῖον στρατῦ·
Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβε?
Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
Οφθαλμὸν ἔξω, κὴ σαφηνίᾳ λόγυ
Εἰδὼς τὰ τῶν δύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσῃ.

ΕΤ. Ω Ζεῦ τε κὴ Γῆ, κὴ πολιοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' ἐριννὺς παῖδὸς ἡ μεγαδεινὴς,
Μή μοι πόλιν γε στρυμόθεν πανώλεθρον
Ἐκθαμνίσῃτε δηϊάλωτον, ἰλιάδος
Φθόγγον χέυσαν, κὴ δόμυς ἐφεσίυς·
Ἐλεύθεραν δὲ γῆν τε κὴ Κάδμυ πόλιν
Ζυγοῖσι δυλίοισι μήποτε σχέθειν·
Ῥέπει δ' ἀλκὴ· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
" Πόλις γὰ εὖ πράσσυσα δαίμονας τίει.

Μονοστρόφικα.

ΧΟ. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη,
Μαθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών,
Ῥεῖ πολὺς δ' ὧδε λεὼς πεδόδρομος ἱππότας·
Αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖ-
σ', ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος·
Ελεδεμνὰς πεδιοπλόκλυπός
Τ' ἐσχίμπλε) βοὰ, ποτᾶται, βρέμει
Δ' ἀμαχέτυ δίκαν ὕδαλος ὁροκλύπυ.
Ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰώ. Θεοὶ θεαί τ'

Ορό-

Ορόμβιον κακὸν ἀλάσαλε.
Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
Ο λάκαινις ὄρνυ) λαὸς ἀ-
ρεπὴς, ἐπὶ πόλιν δικῶν.
Τίς ἄρα ῥύσει),
Τίς ἄρ' ἐπαρκέσῃ
Θεῶν ἢ θεᾶν;
Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτι-
πέσω βρέτη δαιμόνων;
Ιὼ μάκαρες εὔεδροι,
Ακμάζει βρετέων ἔχεθλα.
Τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
Ακύετ' ἢ ὐκ ἀκύ-
ετ' ἀπίδων κλύπον;
Πέπλων ἢ τεφέων
Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἔξομεν;
Κτύπον δέδορκα,
Πάταγόν τ' ὐχ ἑνὸς δορός.
Τί ῥέξεις, ποσιδώσεις
Παλαίχθων Αρης
Τὰν σὰν γᾶν;
Ω χρυσοπήληξ δαῖμον,
Επιδ' ἔπισδε πόλιν,
Αν ποτ' ἀφιλήταν ἔθε·
Θεοὶ πολιοῦχοι χθονὸς
Ιτ' ἴτε πάλιες,
Ιδέτε παρθένων
Ικέσιον λόχον
Δυλοσύνης ὕπερ
Κῦμα γὼ περὶ πόλιν
Δοχμολόφων ἀνδρῶν

Καχλάζει

Καχλάζει στοαῖς
Αρεως ὁρόμῳον.
Αλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παγκελεὶς πάλῳ
Αρηξον δαΐων ἄλωσιν.
Αργεῖοι γὰ πόλισμα Κάδμυ
Κυκλῶν) · φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων ·
Διάδηλοι δὲ ἡμύων ἱππείων
Κινύρον) φόνον χαλινοί.
Επλὰ δ' ἀγήνορες πρέπουλες στρατῦ
Δορυσσόοις ζαγαῖς, πύλαις ἑβδόμαις
Προσίσαν), πάλῳ λαχόντες.
Σύ τ' ὦ διογμὲς,
Φιλόμαχον κράτος,
Ρυσίπολις ἡμῦ
Παλλὰς, ὅ, θ' ἵππιος
Ποσειδῶν ἄναξ.
Ιχθυβόλῳ μηχανᾷ
Ποσειδῶν ἐπίλυσιν
Φόβυ, ἐπίλυσιν δίδυ.
Σύ τ' Αρης, φεῦ φεῦ,
Κάδμυ ἐπώνυμον
Πόλιν φύλαξον,
Κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
Καὶ Κύπρις, ἅτε
Γένυς θεσμάτων,
Αλάσον. σέθεν ἐξ αἵμα-
τος γεγόναμεν · λιτᾶς ζ
Θεοκλύτοις ἀπύσας
Πελαζόμεθα. χὰ σὺ
Λύκει ἄναξ, λύκειος
Γενῦ στρατῷ δαΐῳ,

Στόνων αὐτᾶς· σύ τ' ὦ
Λησιχθόνια κύρα,
Τέξον εὖ φυκάζυ
Αρίεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Οπλοδον ἁρμάτων
Αμφὶ πόλιν κλύω,
Ω πότνια Ηρα·
Ελακον ἄξόνων
Βριθομβώων χνόαι,
Αρίεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Δορυλίνακλος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνει).
Τί πόλις ἄμμιν πάχυι, τί χθὼν ἔχει); 160
Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγυι θεός; ἔ ἔ ἔ ἔ.
Ακροβόλων δ' ἐπάλ-
ξεων λιθὰς ἔρχει).
Ω φίλ' Απολλον
Κόναβος ἐν πύλαις
Χαλκοδέτων ζακέων,
Καὶ διόθεν πολε-
μόκραιρον ἀγὼν τέλος.
Εν μάχαισί τε μάκαρ'
ἄναξ· Ογκα περὶ πόλεως 170
Επλάπυλον ἔδος ἐπιρρύυ.
Ιὼ πανάλκεῖς θεοί,
Ιὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
Τᾶς δὲ πυργοφύλακες·
Πόλιν δορίπονον μὴ περδῶθ'
Ετεροφώνῳ γρατῷ.
Κλύετε παρθένων,
Κλύετε παιδίκας
Χειροδόνας λιτᾶς,

Ιὼ

Ιὼ φίλοι δαίμονες
Λυτήριοι ἀμφιβάλλις πόλιν.
Δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
Μέλεσθ' ἱερῶν δημίων,
Μελόμβοι δ' ἀρήξαιτε·
Φιλοθύτων δέτοι
Πόλεως ὀργίων
Μήτορές ἐτέ μοι.

Ιαμβοι.

ΕΤ. Ὑμᾶς ἱρωτῶ θρίμματ' ἀναχίτα,
Η ταῦτ' ἄρισα ἢ πόλι ζωτῆρια,
Στρατῷ τε θάρσος τῶδε πυργηρυμάω,
Βρέτη πισύσας ἀεὶς πολισσύχων θεῶν,
Λύειν, λακάζειν, ζωφρόνων μισήματα;
" Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν δείσοι φίλη·
" Ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ ἤθει.
" Κρατοῦσα μὲν γὰ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
" Δείσασα δ', οἴκῳ ἢ πόλι πλέον κακόν.
Καὶ νῦν πολίτας τάσδε διαδρόμους φυγὰς
Θεῖσαι, διέρρωθησαν' ἄψυχον κάκην·
Τὰ τῆδ' θύραθεν δ' ὡς ἄρις ὀφέλλεται·
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ ζυναίων ἔχοις.
Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
Ανὴρ γυνή τε, χὤ, τι τῆδ' μελαίχμιον,
Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βαλεῖ,
Λάσηρα δῆμον δ' ὅτι μὴ φύγῃ μόρον.
" Μέλει γὰ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλεύετω
" Τάξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.
Ηκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

Αγ-

Ἀντιστροφὴ α'.

ΧΟ. Ω φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔβας ἀπύ-
σασα τὸν ἁρμαλόκλυπον ὄτλοβον, ὅτι τὰ
Σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι, ἱππι-
κῶντ' αὐπνων σηδαλίων διὰ σόμα
Πυριγμετᾶν χαλινῶν.

Ἰαμβοι.

ΕΤ. Τί ὖν; ὁ ναύτης ἆρά γ' ἐς πρώρων φυγὼν
Πρύμνηθεν, εὗρε μηχανὴν ζωπρίας,
Νεὼς καμούσης σοντίῳ σεὺς κύμαϊ;

Ἀντιστροφὴ α'.

ΧΟ. Ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων σεύδρομος ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη, σίσυνος θεοῖς, νιφάδος ὅτ' ὀ-
λοᾶς νιφομβὶς βρόμος ἐν σύλαις, δὴ τό-
τ' ἤρθην φόβῳ σεὺς μακάρων λιτὰς, σόλεως
Ἰν' ὑπέρεχοιεν ἀλκάν.

Ἰαμβοι.

ΕΤ. Πύργον τίγειν εὔχεσθε σοκεμίων δόρυ.
ΧΟ. Οὐκῦν τάδ' ἔσαι σεὺς θεῶν. ΕΤ. Ἀλλ' ὧν θεὼν
Τὺς τῆς ἀλύσης σόλεος ἐκλείσειν λόγος.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
Ἀδὶ σανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάν-
δ' ἀσυδρομυμβίαν σόλιν, ἢ τραύδμι' ἀ-
πλόμβων συρὶ δαΐῳ.

Ἰαμβοι.

ΕΤ. Μή μοι θεὺς καλῦσα, βιλᾶς κακῶς·
" Πειθαρχία γὰ ἐσι τῆς ἀσραξίας
" Μήτηρ, γυνὴ ζωτῆρες· ὧδ' ἔχι λόγος.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. " Εσι θεοῖς δέτ' ἰσχὺς καθυσερτέρα·

" Πολ-

" Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον
" Ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὕπερθ' ὀμμάτων ἀρη-
" μαμμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ.

Ἰαμβοι.

ΕΤ. Ἀνδρῶν τάδ' ἐσὶ, σφάγια θ' ἱερεῖα
Θεοῖσιν ἕρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
Σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν, κἠ μέλειν ἔσω δόμων·

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Διὰ θεῶν, πόλιν νεμόμεθ' ἀδάμαστον,
Δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποσέγει· 240
Τί τάδε νέμεσις τυγεῖ;

Ἰαμβοι.

ΕΤ. Οὔτι φθονῶ (ρι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
Αλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοπλάγχνους τιθῆς,
Ἐκπλος ἴωδι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβῶ.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Πολαίνιον κλύουσα πάταγον, ἅμα
Ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
Τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.

Ἰαμβοι.

ΕΤ. Μὴ νῦν, ἐὰν θυήσκοντας ἢ τετρωμένους
Πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
Τύπῳ γὰρ Ἄρης βόσκεῖ φόβῳ βροτῶν. 250
ΧΟ. Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ΕΤ. Μὴ νῦν ἀκούσῃ ἐμφανῶς ἔκυ' ἄγαν.
ΧΟ. Στένει πόλισμα, δῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ΕΤ. Οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βυκάνων πέρι.
ΧΟ. Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεῖ.
ΕΤ. Οὐ σίγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς καλὰ πόλει.
ΧΟ. Ω ξυντέλεια μὴ ψευδῶς συργώματα.
ΕΤ. Οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀναχήσῃ τάδε;

ΧΟ. Θεοὶ πολῖται, μή με δυλείας τυχεῖν.
ΕΤ. Αὐτὴ σὺ δυλοῖς καί με ἢ πᾶσαν πόλιν.
ΧΟ. Ω παγκρατὶς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθρὺς βέλος.
ΕΤ. Ω Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
ΧΟ. Μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.
ΕΤ. Παλιντομεῖς αὖ δυγενὰ δυγενοῦ ἀγαλμάτων.
ΧΟ. Ἀψυχία γὰ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ΕΤ. Αἰτυμόω μοι, κῦφον, εἰ δοίης τέλος.
ΧΟ. Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, ἢ τάχ' ἔσομαι.
ΕΤ. Σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλυς φόβῳ.
ΧΟ. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ΕΤ. Τῦτ' ἀντ' ἐκείνων τῦπος αἰρῦμαι σέθεν·
Καὶ πεῦ γε τύτευς, ἐκλὸς ὢν ἀγαλμάτων,
Εὔχυ τὰ κρείσσω ξυμμάχυς ἔσαι θεύς·
Κἀμῶν ἀκύσας' ἀγμάτων, ἔπελα σὺ
Ολολυγμὸν ἱερὸν ἀμφὶ σαμώτισον,
Ελληνικὸν νόμισμα θυτάδος βοῆς,
Θάρσος φίλοις, λύσσα πολέμιον φόβον.
Εγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιατύχοις θεοῖς,
Πεδιονόμοις τὲ κ' ἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τὲ σηγῆς, ὕδ' ἀπ' Ισμηνῦ λέγω,
Εὖ ξυνλυχόντων, ἢ πόλεως ξεσωσμένης,
Μήλοισιν αἱμάσσοντας ἱερίας θεῶν,
Ταυροκλοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
Θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐνδήματα,
Λάφυρα δαΐων δυρύπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
Τοιαῦτ' ἐπεύχυ μὴ φιλοσόνως θεοῖς,
Μηδ' ἐν μαλαίοις κ' ἀγρίοις πνοιφύσμασιν·
Οὐ γὰ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
Εγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
Αγηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,

Εἰς

Εἰς ἐπταλειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
Πρὶν ἀγγέλους ταρχύς τι ἢ ταχυῤῥόθους
Λόγους ἰκέσθαι, ἢ φλέγειν χρείας ὕπο.

Ἀντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Μίλτ, φόβῳ δ' ὐχ ὑπτιοστὶ κάρᾳ·
Γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
Ζωπυροῦσι τάρβος,
Τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
Δράκοντα δ' ὥστις τέκνων
Ὑπερδέδοικε λεχέ-
ων δυσαλήτειρα
Πάντροφος θηλειάς.
Τοὶ μὲν γὰ ποτὶ σύργους
Παυδημεὶ, πανομιλεὶ
Στείχυσι. τί γὼμαι;
Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
Ἰάπτυσι πολίταις
Χερμάδ' ὀκρυόεσσαν.
Παντὶ τρόπῳ διογμῆις ὦ
Θεοὶ, πόλιν ἢ τραλὸν
Καδμογμῆ ῥύεσθε.

Ἀντιστροφὴ ά.

Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέρπτοις
Τὰν βαθύχθον' ἄγαν,
Ὕδωρ τὲ δίρκαῖον ἀ-
τρηφέσταλον πομάτων
Οσων ἵησι Ποσει-
δῶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τὲ παῖδις;
Πρὸς τάδ' ὦ πολῖται

Θεοὶ,

Θεοὶ, τοῖσι μὲν ἴζω
Πύργων, ἀνδρολέτειραν
Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
Εμβαλόντες, ἄροιδε
Κῦδος· τοῖς δὲ πολίταις
Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
Εὔεδροί τε κάθηλε,
Οξυγόοις λιταῖσιν.

Στροφὴ β'.

Οἰκτρὸν γὰ, πόλιν τήνδ' ὠγυγίαν
Αϊδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν,
Δυλείαν ψαφαρᾷ ποδῶ
Υπ' ἀνδρὸς ἀχαῦ θεόθεν
Περθομέαν ἀτίμως,
Τὰς δὲ κεχειρωμέας ἄγειδαι,
(Ε ἔ ἔ) νέας τε χὰ παλαιὰς
Ιππηδὸν πλοκάμων,
Περιερρηγμένων φαρέων.
Βοᾷ δ' ἐκκεκυμένα πόλις,
Λαΐδος ὀλλυμέας μιξοθρόου·
Βαρείας τοι τύχας προβλαβῶ.

Αντιστροφὴ β'.

Κλαυτὸν δ' ἀρλιτρόποις, ὠμοδρόπων
Νομίμων προπάροιθεν διαμείψαι
Δωμάτων συγερὰν ὁδόν.
Τί; τὸν φθίμενον γὰ προλέγω
Βέλτερα τῶνδε πράσσειν·
Πολλὰ γὰ εὖτε πόλις δαμασθῇ, (ἔ ἔ)
Δυσυχῆτε πράσσει.
Αλλος δ' ἄλλον ἄγει,
Φονεύει, τὰ δὲ χὰ συρφορεῖ·

Καπνῷ

Καπνῷ δὲ χραίνει πόλιον ἄπαν.
Μαινόμενος δ' ἐπίπνει λαοδάμας
Μιαίνων ἀσέβειαν Αρης.
Στροφὴ γ'.
Κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ,
Ποτὶ πόλιν δ' ὀρκάνη πυργῶτις.
Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνει·
Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
Τῶν ἐπιμασιδίων
Αρλιτριφεῖς βρέμουσι.
Αρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμάμονες·
Ξυμβολεῖ φέρων φέρων λι,
Καὶ νεὸς νεὸν καλεῖ,
Ξύννομον θέλων ἔχειν,
Οὔτε μεῖον, ὔτ' ἴσον λελημμένος.
Τίν' ἐκ τῶνδ' ἐκάσαι λόγος πάρα;
Αντίστροφὴ γ'.
Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
Χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας.
Πικρὸν δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
Πολλὰ δ' ἀκριτόφυλλος
Γᾶς δόσις ὑτιδανοῖς
Εν ῥοθίοισι φορεῖται.
Δμωῒδες δὲ καινοπήμονες νέαι
Τλήμονες ἄνακτ' αἰχμάλωτον
Ανδρὸς ἀτυχοῦντος, ὡς
Δυσμόρως ὑπερτέρου.
Ελπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.
Ιαμβοι.
ΗΜ. Ο τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ

Πάθω τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρῃ.
Σπυδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
ΗΜ. Καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
Εἶσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
Σπυδὴ δὲ χ' τῦδ' ὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ΑΓ. Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
Ως τ' ἐν πύλαις ἕκασος εἵληχεν πάλου.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Παλλάδος
Βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν ὐκ ἐᾷ περᾶν
Ο μάντις· ὑ γὰ σφάγια γίνε) καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, χ' μάχης λελιμμένος,
Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
Θέτ' ὀνείδει μάλιν Οἰκλείδην Σοφὸν,
Σαίνειν μόρον τὲ χ' μάχην, ἀψυχίᾳ·
Τοιαῦτ' ἀὔτῶν, τρεῖς λαγωκίνους λόφους
Σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
Χαλκήλαῖοι κλάζυσι κώδωνες φόβον·
Εχι δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
Φλέγοντ' ὑπ' ἄστροις ὐρανὸν τετυγμένον·
Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
Πρέσβιστον ἄστρων, νυκλὸς ὀφθάλμὸς, σρέπει.
Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις Σαγαῖς,
Βοᾷ παρ' ὄχθας πολαμίας μάχης ἐρῶν·
Ιππος χαλινῶν δ' ὡς καλαδμαίνων, μένει,
Οτις βοὴν Σάλπιγγος ὀρμαίνῃ μένων.
Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε, τίς Προίτυ πυλῶν,
Κλείθρων λυθέντων, πρόσατεῖν φερέγγυος;
ΕΤ. " Κόσμον μὲν ἀνδρὸς ὕτιν' ἂν τρέσαμ' ἐγὼ,
" Οὐδ' ἐλκοποιὰ γίνε) τὰ σήματα·
" Λόφοι δὲ κώδων τ' ὐ δάκνυσ' ἄνδ δορός.
Καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος

Ασροισι

Ἀσροισι μαρμαίρουσαν ὁρατὴν κυρεῖν,
Τάχ' ἂν γλώσσοιτο μάλιστ' ἀ" τοια τις.
Εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι
Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρπομπον τόδε,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
Κ' αὐτὸς καθ' αὑτὸν τὴν ὕβριν μαλλάσοι.
Ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀσωπὸν τόκον
Τόνδ' ἀντιτάξω σοφώτατον στυλωμάτων,
Μάλ' ἀγχοῦ τε, καὶ τὸν αἰχύνης θρόνον
Τιμῶντα, καὶ συγχυθὲν ὑπέρφρονας λόγους.
Αἰσχρὸν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' ἔπαν φιλεῖ.
Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
Ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἐς' ἰσχύριος,
Μελάνιππος· ἔρσον δ' ἐν πύθοις Ἄρης κριτής.
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν στυγεῖ)
Εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πατρίμιον δόρυ.

Ἀντιστροφικὰ. Στροφὴ ἀ.

ΧΟ. Τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον ἀτυχεῖν
Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
Πρόμαχος ὄρνυ)· τρέμω δ' αἱμαλη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
Ὁλομένων ἰδέσθαι.

Ἰαμβοι.

ΑΓ. Τύτῳ μὲν ὕτως ἀτυχεῖν θεοὶ δοῖεν·
Καπανεὺς δ' ἐπ' ἠλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις,
Γίγας ὃδ' ἄλλος τῷ πάρος λελεσμένῳ
Μείζων, ὁ κόμπος δ' ὑ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινὰ, μὴ κραίνοι τύχη·
Θεῶν τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
Καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἐριν πέδῳ ζκήψασαν ἐκποδὼν χέθειν.

Τὰς

Τὰς δ' ἀσπαπάς τε χ' κεραυνίας βολὰς
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσι πεσείκασεν·
Ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
Φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι, πρήσω πόλιν.
Τοιῶδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται,
Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ πρέσας μόνει;

ΕΤ. Καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
" Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων
" Ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρισκάσμιος,
Θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα.
Χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
Πέμπει, γεγωνᾷ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
Πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
Ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κ' εἰ στόμαργος ἐς ἄγαν,
Αἴθων τέτακται λῆμα Πολυφόντου βία,
Φερέγγυον φρόνημα, πεσσαλπρίας
Ἀρτέμιδος ἀνοίαισι, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
Λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

Ἀντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Οἱοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπάγχει,
Κεραυνῷ δέ μιν βέλος ἐπιχέθοι,
Πρὶν ἐμὸν εἰσορᾶν δόμον, πωλικῶν
Θ' ἑδωλίων ὑπερκόμπῳ
Δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

Ἰαμβοι.

ΑΓ. Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
Λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος

Ἐξ

Εξ ὑπλίτω πήδησιν ἀχάλκω χράνης,
Πύλαισι νηΐτισι πεσβαλεῖν λόχον.
Ἵππους δ' ἐν ἀμπυκλῆρσιν ἐμβριμωμένας
Διτεῖ, θελύσας πρὸς πύλας πεπλωκέναι.
Φιμοὶ δὲ ζυρίζωσι βάρβαρον τρόπον,
Μυκληροκόμποις πνεύμασι πληρώμενοι· 470
Ἐχημάτισαν δ' ἀσπὶς ὡ σμικρὸν τρόπον.
Ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
Στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
Βοᾷ δὲ χ' ὕτος γραμμάτων ἐν ζυλλαβαῖς,
Ὡς ὧδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων·
Καὶ τῷ δε φωτὶ πέμπε τὸν φερέζυγον,
Πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δύλειον ζυγόν.

ΕΤ. Πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ, τῷ·
Καὶ πέμπε) δ' ὡ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρὰς Κρέοντος σπέρμα τῶ σπαρτῶν γηγενῆς, 480
Ὃς ὕτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσε)·
Ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσῃ χθονὶ,
Ἢ κὴ δύ' ἄνδρε, κὴ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
Ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσῃ πατρός.
Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνῃ λέγων.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ἐπάχομαι δὴ τῷδε μὲν ἀτυχεῖν,
Ἰὼ πρόμαχ' ἑμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυσυχεῖν.
Ὡς δ' ὑπέραυχα βάζωσ' ἐπὶ πόλει
Μαινομένῃ φρενὶ, τὼς νιν Ζεὺς νεμέ- 490
τωρ ἐπίδοι κολαίνων.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσα),

Ιππωμέδοντος χῆμα, καὶ μέγας τύπος·
Αλω δὲ πολλὴν (ἀσπίδος κύκλον λέγω)
Εφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
Ο ζημιουργὸς δ' ὑ τὶς ἀτελὴς ἄρ' ἦν,
Οσις τόδ' ἔργον ὤπασε πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἑπτὰ πυρπνόον διὰ στόμα
Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
Οφιων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
Προσηδάφισαν κοιλογάστορος κύκλω.
Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' ἄρην
Βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυὰς ὡς, φόβον βλέπων.
Τοιῶδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
Φόβος γὰ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζει).

ΕΤ. Πρῶτον μὲν Οσια Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπολις,
Πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
Εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύχιμον·
Υπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἰνοπος τόκος
Ανὴρ κατ' ἄνδρα τῦτον ἠρέθη, θέλων
Εξισορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης·
Οὔτ' εἶδος, ὔτε θυμὸν, ὔθ' ὅπλων σχέσιν
Μωμητὸς, Ερμῆς δ' ἀλόγως ζυνήγαγε.
Εχθρὸς γὰ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυσήσει).
Ξυνοίσειον δὲ πολεμίως ἐπ' ἀσπίδων
Θεώ· ὁ μὲν γὰ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Υπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
Σταδαῖος ἦσαι, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
Κ' ὔπω τις εἶδε Ζῆνά σω νικώμενον.
Τοιάδε μῶτοι σωσφιλεία δαιμόνων.
Πρὸς τῆ κρατύνων δ' ἐσμὸ, οἱ δ' ἡσσωμένων.
Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀγλισάτας,
Εἰ Ζεὺς τι Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,

Υπερ-

Ὑπερβίῳ γὲ, πρὸς λόγον τῦ σήματος,
Σωτὴρ γἠοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα
Ἄφιλον ἐν ζάκῃ τῇ χθονίᾳ δέμας,
Δαίμοσιν ἐχθρὸν εἴκασμα, βροτοῖσί τε κῆ
Δαροβίοισι θεοῖσι, πρόσθεν συ-
λᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

Ἰαμβοι.

ΑΓ. Οὕτως ἠθέλετο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
Πέμπτοις πεσεῖν βορᾷσι πύλαις,
Τύμβον κατ' αὐτὸν διοχμοῦς Ἀμφίονος·
Ὀμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεῦ
Σέβειν πεποιθὼς, ὀμμάτων δ' ὑπέρτερον,
Ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὐδᾷ μαντὸς ἐξ ὀρεσκόου
Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
Στείχει δ' ἴυγξ ἅρμι διὰ πτερητῶν,
Ὥρας φυσίης, ταρφὺς ἀνέλιξα θρίξ.
Ὁ δ' ὠμὸν, ὅτι παρθένων ἐπώνυμον,
Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, πεσεῖται.
Οὐ μὴν ἀκόμπασός γ' ἐφίσταται πύλαις·
Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
Σάκει, κυκλωτῷ ζώματος πεδήματι,
Σφίγγ' ὠμόσιτον πεσσομένην χαράσσων
Γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκπυστον δέμας,
Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα καδμείων ἕνα,
Ὡς πλεῖς' ἐπ' ἀνδρὶ τῷ δ' ἰάπλωτας βέλη.
Ἐλθὼν δ' ἔοικεν ὐ καπηλεύσειν μάχην,
Μακρᾶς κελεύθου δ' ὐ καλαγχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος ἀρκὰς, ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ,

Μέτοικος,

Μέτοικος, Αργὴ δ' ἐκλίνων καλὰς τροφὰς,
Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κράνοι θεὸς.
ΕΤ. Εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν,
Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι·
Ητ' ἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
Εστιν δὲ καὶ τῷ δ', ὃν λέγεις τὸν ἀρκάδα,
Ανὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ακλωρ ἀδελφὸς τῦ πάρος λελεγμένου·
Ος οὐκ ἐάσῃ γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
Εσω πυλῶν ῥέουσαν, ἀλδαίνειν κακά·
Οὐ δ' εἰσαμείψας θηρὸς ἐχθίστου δάκνυ
Εἰκῶ φέρουσα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
Εξωθεν εἴσω τῷ φέρουσι μέμψεται,
Πυκνῦ κρουσμῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
Θεῶν θελόντων δ' ἂν ἁληθάσαιμ' ἐγώ.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Ικνεῖται λόγος διὰ σηθέων,
Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
Μεγάλα μεγαληγόρων κλυὼν ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε οἱ θεοὶ
Τόσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Εκλυον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα ζωφρονέσταλον,
Αλκὴν τ' ἄρισον μάχλιν, Αμφιάρεω βίαν·
Ομολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τελαμῶνος
Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
Τὸν ἀνδροφόνλην, τὸν πόλεως ταράκλορα,
Μέγιστον Αρσει τῷ κακῶν διδάσκαλον,
Εριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνυ,
Κακῶν τ' Αδράστῳ τῶνδε βυκλητήριον·
Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν

Εξυ-

Εξυπλιάζων ὄνομα Πολυνείκυς βίαν,
Δίς τ' ἐν τελευτῇ τύνομ' ἐνδατούμενος,
Καλεῖ. λέγει δὲ τῦτ' ἔπος διὰ σόμα,
" Η τοῖον ἔρξον ἢ θεοῖσι φερσφιλὲς,
" Καλόν τ' ἀκῦσαι, ἢ λέγειν μεθυστέροις,
" Πόλιν παλρῷαν ἢ θεὺς τὺς ἐγγενεῖς
" Πορθεῖν, στρατιὰν ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
Μήτρός τε φυγὴν τίς καλασβέσει δίκη; 590
Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ φυιδῆς δορὶ
Αλῦσα, πῶς (οι σύμμαχος γενήσεται);
Εγωγε μὲν δὴ τήνδε φιλανῶ χθόνα,
Μάτις κεκλῆθως πολεμίας ὑπὸ χθονός.
Μαχώμεθ', ὡς ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
Πάγχαλκον, ἦῦδα. σῆμα δ' ὡς ἐπῆν κύκλῳ.
" Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
" Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπύμενος,
" Εξ ἧς τὰ κεδνὰ βλασάνει βυλεύματα. 600
Τύτῳ (οφύς τε κἀγαθὺς ἀνὴρ ἑτας
" Πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεὺς σέβει.
ΕΤ. Φεῦ τῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσεβεστέροις.
" Εν φαντὶ φράγει δ' ἓν' ὁμιλίας κακῆς
" Κάκιον ὐδὲν, καρπὸς ὐ κομισέος·
" Ατης ἄρυρα θάνατον ἐκκαρπίζει.
" Η γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον ἀσεβὴς ἀνὴρ
" Ναύτῃσι θερμοῖς ἢ ναυεργίᾳ τινὶ,
" Ολωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπλύτῳ γρῶει· 610
" Η ξὺν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν,
" Εχθροξένοις τὲ ἢ θεῶν ἀμπήμοσι,
" Ταυτῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρέμαλος,

" Πληγεὶς θεῦ μάστιγι παλκοίνῳ δάμη.
Οὗτος δ' ὁ μάντις (φὸν Οἰκλέυς λέγω)
Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, ὅσιος ἀνὴρ,
Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι ξυμμιγεὶς
Θρασυτόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ
Τείνουσι, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, (ξυγκαθελκυσθήσεται).
Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
Οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήμαλος κάκη.
Αλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
Εἰ καρπὸς ἔσαι θεσφάτοισι Λοξίυ.
Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
Ομως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λαοδέκυς βίαν
Εχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομαι.
Γέροντα τὸν νῦν, (ἀρκα δ' ἠβῶσαν φέρει,
Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' ὐ βραδύνει)
Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
" Θεῦ δὲ δῶρόν ἐσιν ἀτυχεῖν βροτύς.

Αντισροφὴ γ'.

ΧΟ. Κλύουσες θεοὶ δικαίας λιτὰς
Ημετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις ἀτυχῇ,
Δορίπονα κάκ' ἐκλρέπουσες γᾶς πρὸς ἐπι-
μόλυς· πύργων δ' ἔκλοθεν βαλὼν
Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
Λέξω, τὸν αὐτῦ σῦ κασίγνηλον, πόλι
Οἵας γ' ἀρᾶται κ' καλὰ χεῖ) τύχας·
Πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ,
Αλώσιμον σαφᾶ' ἐπεξιακχάσας,
Σοὶ ξυμφέρεσθαι, κ' κλανὼν θανεῖν πέλας,

Η ζῶντ'

Η ζῶντ' ἀτιμασῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην
Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
Τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, κ' θεὺς ψιθλίνυς
Καλεῖ παλρῴας γᾶς, ἐποπλῆρας λιτᾶς
Τῶν ὧν ψιέσθαι πάσχυ Πολυνείκυς βία.
Εχι δὲ καγοπηγὲς εὔκυκλον ζάκος,
Διπλοῦλε σῆμα πεσσμεμηχανδμμόον.
Χρυσήλαλον γὰ ἄνδρα τδχιστὴν ἰδεῖν, 650
Αγι γυνή τις ζωφρόνως ἠγεμμόν.
Δίκη δ' ἄρ εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
Λέγι, καλάζω δ' ἄνδρα τόνδε, κ' πόλιν
Εξει, παλρῴων δωμάτων τ' ἐπισροφάς.
Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐσὶ τἀξδρήματα·
Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
Ως ὕποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκδμάτων
Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ΕΤ. Ω θεομανές τε κ' θεῶν μέγα ςύγος,
Ω παιδάκρυλον ἀμὸν Οἰδίπυ γμός· 660
Ω μοι, παλρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
Αλλ' ὅτε κλαίειν, ὅτ' ὀδύρεσθαι πρέπι,
Μὴ κ' τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
Επωνύμῳ δὲ κάρλα Πολυνείκῃ λέγω,
Τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅποι τελεῖ·
Εἴ νιν καλάζει χρυσότδκλα γράμματα,
Επ' ἀσπίδος φλύονλα σὺν τύφῳ φρενῶν.
Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
Εργοις ἐκείνυ κ' φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
Αλλ' ὅτε νιν φυγόνλα μηλρόθεν ζκότον, 670
Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, ὅτ' ἐφηβήσανλά πω,
Οὔτ' ἐν ψιείυ ζυλλογῇ τριχώμαλος,
Δίκη πεσεῖπε κ' καληξιώσαλο·

Οὔτ'

Οὔτ' ἐν παλρῴας μὴν χθονὸς κακυχίᾳ
Οἶμαί νιν αὐτῷ ξυμπαρασατεῖν σέλας.
Η δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψαδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παλόλμῳ φρένας.
Τούτοις πεποιθὼς εἶμι, κ' ξυσήσομαι
Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
Αρχοντί τ' ἄρχων, κ' κασιγνήτῳ κάσις,
Εχθρὸς σὺν ἐχθρῷ σήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
Κνημῖδας, αἰχμήν, κ' πέλρων προβλήματα.

ΧΟ. Μὴ φίλατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
Οργὴν ὁμοῖος τῷ κάκις' αὐδωμένῳ·
Αλλ' ἄνδρας ἀργείοισι καδμείους ἅλις
Ες χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰ καθάρσιον.
Ανδροῖν δ' ὁμαίμοιν δαίμαλος ὧδ' αὐτοκτόνος,
Οὐκ ἔσι γῆρας τῦδε τῦ μιάσματος.

ΕΤ. Εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰχύνης ἄτερ,
Εσω. μόνον γὰ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
Κακῶν δέ κ' αἰσχρῶν ὕστιν εὔκλειαν ἐρεῖς·

Αντιστροφικα. Στροφὴ α'.

ΧΟ. Τί μέμνας τέκνον; μήτις σὲ θυμο-
πλῆθὴς δορίμαρτος ἄτα φερέτω·
Κακῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

Ιαμβοι.

ΕΤ. Επεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
Ιτω κατ' ὄρον κῦμα κωκυτῦ λαχὸν
Φοίβῳ συγηθὲς ὧν τὸ Λαΐου γένος.

Αντιστροφὴ α'.

ΧΟ. Ωμοδακὴς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξολρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκλασίαν
Τελεῖν αἷμαλος ὑ θεμιτῦ.

Ιαμβοι.

Ιαμβοι.

ΕΤ. Φίλη γὰ αἰχρά μοι παλρὸς τέλει' ἀρὰ
Ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασι πεσσιζάνη,
Λέγουσα κέρδος πέτερον ὑστέρα μόρα.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Αλλὰ σὺ μὴ 'πόλρυνε, κακὸς ὡ κεκλή-
" σῃ, βίον εὖ κυρήσας· μελαναγλὶς δ' ὡκ
" Εἶσι δόμον ἰριννὺς, ὕτ' ἂν ἐκ χερῶν
" Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

Ιαμβοι.

ΕΤ. Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὁλομένων θαυμάζεται·
Τί ἦν ἔτ' ἂν ζαίνοιμι ὁλέθριον μόρον;

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Νῦν ὅτε ζοι παρέσακεν· ἐπεὶ δαίμων
Λήμαλος ἀνδροπαία χρονία μελαλ-
λακλὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

Ιαμβοι.

ΕΤ. Εξέζεσεν γὰ Οἰδίπυ κατάγμαλα·
Αγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
Οψεις, παλρῴων χρημάτων δαΐφρονες.
ΧΟ. Πείθυ γυναιξὶ, καίπερ ὠ σέργων ὅμως.
ΕΤ. Λέγοιτ', ἂν ὧν ἄνη τις· ὑδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. Μὴ 'λθῃς ὁδὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμας πύλας.
ΕΤ. Τεθνᾶμόν τοί μ' ὡκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
ΧΟ. " Νίκην γε μᾶτοι κ' κακὴν τιμᾷ θεός.
ΕΤ. Οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τῦτο χρὴ σέργειν ἔπος.
ΧΟ. Αλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. Θεῶν διδόντων, ὡκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

Ἀντιστροφικὰ. Στροφὴ ἀ.

ΧΟ. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
Θεὸν, ὑ θεοῖς ὁμοίαν,
Παναληθῆ, κακόμαντιν
Παῖρὸς ἀκλαίαν ἐριννὺν
Τελέσαι τὰς περιθύμους
Καλάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
Παμδολέτωρ δ' ἔρις τὰδ' ὀτρύνει.

Ἀντιστροφὴ ἀ.

Ξένος δὲ κλήρυς ἐπινωμᾷ
Χάλυβος χυθῶν ἄποικος,
Κτεάνων χρημαλοδαίτας
Πικρὸς, ὠμόφρων αἴσαρος,
Χθόνα ναίειν διαπλὰς
Ὁπόσαν ἂν ϗ φθιμένοισι κατέχειν,
Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Στροφὴ β'.

Ἐπειδὰν αὐτοκλόνως
Αὐτοδάϊκτοι θάνωσι,
Καὶ χθονία κόνις πίῃ
Μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
Τίς ἂν καθαρμὸς πόροι,
Τίς ἄν σφε λύσειεν;
Ὦ πόνοι δόμων νέοι
Παλαιοῖς ξυμμιγεῖς κακοῖς.

Ἀντιστροφὴ β'.

Παλαιγμῶ γὸ λέγω
Παραβασίαν ὠκύποινον·
Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μολεῖ.
Ἀπόλλωνος εὖτε Λαΐου
Βίᾳ τρὶς εἰπόνλος ἐν

Μεσομ-

Μισομφάλοις συθικοῖς
Χρησηρίοις, θνάσκουσα
Γέννας ἄτερ, ζώζειν πόλιν·

Στροφὴ γ'.

Κληθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀδυλίας,
Γείναλο μὲν μόρον αὐτῷ,
Παλροκλόνον Οἰδίπoδα,
Οτε μηλρὸς ἀγνὰν
Σπείρας ἄρυραν, ἵν' ἐτράφη,
Ρίζαν αἱμαλόεσσαν
Ετλα. παράνοια ζύναγε
Νυμφίνς φρενώλεις,

Ανλιστροφὴ γ'.

Κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
Τὸ μὲν σιτνὸν, ἄλλο δ' ἀείρει
Τρίχαλον, δ ἢ σερὶ σρύμναν
Πόλεως καχλάζει.
Μελαξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγυ
Τείνει σύρσος ἐν εὔρει.
Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
Μὴ πόλις δαμασθῇ·

Στροφὴ δ'.

Τέλεια γὰ παλαίφαλοι ἀραὶ,
Βαρεῖαι καλαλλαγαὶ,
Τὰ δ' ὁλοὰ τελλόμεν' ἐ σαρίρχεῖ.
" Πρόσρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
" Ανδρῶν ἀλφησῶν
" Ολβο ζάγαν σαχυνθείς.

Ανλιστροφὴ δ'.

Τίν' ἀνδρῶν γὰ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
Θεοὶ ἢ ξυνέσιοι πόλιως,

Πολύ-

Πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
Οσον τότ' Οἰδίπυν τῖον,
Αναρπαξάνδραν
Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Στροφὴ ε.

Επεὶ δ' ἀρτίφρων
Εγχέλο μέλεος ἀθλίων
Γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
Μαινομένᾳ κραδίᾳ
Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσε·
Παλροφόνῳ χερὶ τῷ
Κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

Αντιστροφὴ ε.

Τέκνοις δ' ἀραίας
Εφῆκεν ἐπικότους τροφὰς,
(Αἰ αἰ, σικροπλώστους ἀράς)
Καί σφε Σιδαρονόμῳ
Διαχειρίᾳ σοτὲ λαχεῖν
Κτήματα· νῦν δὲ τρέω
Μὴ τελέσῃ καμψίπους ἐριννύς.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι.
Πόλις σέφαγε ἥδε δύσλεον ζυγόν·
Πέπλωκεν ἀνδρῶν ὁμβρίμων κομπάσματα·
Πόλις δ' ἐν ἁδίᾳ τε καὶ κλυδωνίῳ
Πολλαῖσι σληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
Στέγει δὲ σύργος, καὶ σύλας φερεγγύους
Εφραξάμεσθα μοναμάχοισι σεσάταις·
Καλῶς ἔχει τὰ σλεῖσ' ἐν ἕξ συλώμασι·
Τὰς δ' ἑβδόμας ὁ Ζεμὸς ἑβδομαγέτας
Αναξ Απόλλων εἵλετ', Οἰδίπυ χάριν

Κραίνων

Κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβυλίας.
ΧΟ. Τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει παρόν;
ΑΓ. Πόλις σέσωσαι, βασιλέες δ' ὁμόσποροι
Ανδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
ΧΟ. Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
ΑΓ. Φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γύος.
ΧΟ. Οἴ 'γὼ τάλαινα, μάλλις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ΑΓ. Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν καλεσποδημόροι.
ΧΟ. Ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' ἦν, ὅμως φράσον.
ΑΓ. Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἡναίρονθ' ἅγαν.
ΧΟ. Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
ΑΓ. Αὐτὸς δ' ἁναλοῖ δῆτα δυσπόλμου γύος.
Τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύσασθαι πάρα·
Πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπισάται,
Διαπρὸ πραπηγὼ διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ, κλημάτων σαμπησίαν.
Ἔξυσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
Παῖρὸς κατ' ἀρχὰς δυσπότμως φορύμενοι.
Πόλις σέσωσαι· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
Πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
Δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
Τόσδε ῥύεσθε·
Πότερον χαίρω, καὶ πολολύξω
Πόλεως ἀσινεῖ ζωτῆρι,
Ἢ τὰς μογερὰς καὶ δυσδαίμονας
Ατέκνους κλαύσω πολεμάρχους·
Οἳ δὴτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίην
Καὶ πολυνεικεῖς
Ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

Ἀντιστροφικα. Στροφή.

Ω μέλαινα ϗ τελεία
Γένεος Οἰδίπυ τ' ἀρά,
Κακόν με κραδία τὶ περιπίλνει κρύος·
Ετάξα τύμβῳ μέλος
Ως θυὰς, αἱμαλοσαγεῖς
Νεκρὺς κλύουσα δυσμόρυς θανόντας·
Η δύσοργις ἄδε
Ξυναυλία δορὸς.

Ἀντιστροφή.

Εξέπραξεν, ὑδ' ἀπεῖπε
Παλρόθεν ἀκλαίε φάτις·
Βυλαὶ δ' ἄπιτοι Λαΐυ διήρκεσαν.
Μέριμνα δ' ἀμφὶ πόλιν,
Καὶ θέσφατ' ὐκ ἀμβλύνει.
Ιὼ πολύσονοι τόδ' εἰργάσαυθε ἄπιτον·
Ηλθε δ' ἀακλὰ
Πήματ' ὐ λόγῳ·

Μονοστρόφικα.

Τάδ' αὐτόδηλα, πρῦπλος ἀγγέλυ λόγος·
Διπλαῖ μέριμναι, διδυμανόρεα
Κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
Τέλεια τὰ πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόροι πόνων,
Δόμων ἐφέσιοι.
Αλλὰ γόον ὦ φίλαι κατ' ὄρον
Ερέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
Πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' ἀχέροντ' ἀμείβει
Τὰν ἄσονον, μελάγκροκον
Ναύσολον θεωρίδα,
Τὰι ἀσιβῆ Απόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,

Πάνδοκον,

Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

Ανάπαιστοι.

Αλλὰ γὼ ἦκυσ' αὖδ' ἐπὶ πρᾶγος
Πικρὸν, Αντιγόνη τ' ἠδ' Ισμήνη,
Θρῆνον ἀδελφοῖν, ὐκ ἀμφιβόλως
Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στηθέων ἧσειν ἄλγος ἐπάξιον.
Ημᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
Τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον ἐριννύος
Ιαχεῖν, αἴδᾳ
Τ' ἐχθρὸν παγᾶν' ἐπιμέλπειν.

ΗΜ. Ιὼ δυσαδελφότα) πασῶν, ὁπόσαι
Στρόφον ἐώθησι περιβάλλον),
Κλαίω, στένομαι, χ' δόλος ὐδεὶς
Μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

Μονοστρόφικα.

ΗΜ. Ιὼ ἰὼ δύσφρονες,
Φίλων ἄπιστοι, χ' κακῶν ἀτρύμονες,
Πατρῴους δόμους ἐλόν-
τες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.

ΗΜ. Μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
Εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜ. Ιὼ ἰὼ δωμάτων
Ερειψίτοιχοι, χ' σκηπτὰς μοναρχίας
Ιδόντες, ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ,
Οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ,
Αλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε·
Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα καθ' ὑμᾶς
Πότνι' ἐριννὺς ἐπέκρανε.

ΗΜ. Δι' ἀωτύμων τελυμμῶν.

ΗΜ.

ΗΜ. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
πλάγχνων τὲ πλαρωμάτων.
ΗΜ. Αἳ αἳ δαμόνιοι,
Αἳ αἳ δ' ἀνλιφόνων
Θανάτων ἀραί.
ΗΜ. Διανλαίαν λέγεις πλαγάν.
ΗΜ. Δόμοισι χ' ὁμάσι
Πεπλαγμένους ἐννέπω.
ΗΜ. Αναυδάτῳ μένει
Αραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
Διχόφρονι πότμῳ.
ΗΜ. Διήκει δὲ κ' πόλιν
Στόνος, γένυσι πύργοι,
Στένει δὲ πέδον φίλανδρον·
Μενεῖ κλέανά τ' ἐπιγόνοις,
Δι' ὧν ἀγνομόροις,
Δι' ὧν νεῖκος ἔβα,
Καὶ θανάτῳ τέλος·
Εμοιράσανλο δ' ὀξυκάρδιοι
Κτήματ', ὥς' ἴσον λαχεῖν·
Διαλλακλῆρι δ' ὐκ ἀμεμφία φίλοις,
Οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.
ΗΜ. Σιδαρόπλακλοι μὲν ὧδ' ἔχουσι.
ΗΜ. Σιδαρόπλακλοι δὲ τὺς μένουσι,
Τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες.
ΗΜ. Τάφων πατρῴων λαχαί.
ΗΜ. Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτὺς
Προπέμπει δαϊκλὴρ γόος,
Αὐτόσονος, αὐτοπήμων,
Δαΐφρων, ὐ φιλαγαθὴς, ἐτύμως
Δακρυχέων ἐκ φρενὸς, ἃ

Κλαυ-

Κλαγμθόας μυ, μινύθει,
Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκλοιν.
Πάρεσιν δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-
θλίοισιν, ὡς ἐρξάτην
Πολλὰ μὲν πολίτας, 930
Ξένων τε πάλων σίχας
Πολυφθόρυς ἐν δαΐδι.
ΗΜ. Δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκῦσα
Πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι
Τεκνογόνοι κέκλην').
Παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμθόα,
Τύσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελάτησαν ὑπ' ἀλ-
ληλοφόνας χερσὶν ὁμοπόροισιν.
ΙΣ. Ομόπορροι δῆτα
Καὶ πανώλεθροι, 940
Διαλομαῖς ὑ φίλας,
Εριδι μαινομθόᾳ,
Νείκεος ἐν τελάτᾳ.
Πέπαυ') δ' ἔχθος,
Εν δὲ γαίᾳ ζωὰ
Φονορρύτῳ μέμιχ').
Κάρλα δ' εἰσὶν ὅμαιμοι.
ΧΟ. Πικρὸς λυλὴρ νεικέων ὁ πόλιος
Ξεῖνος ἐκ πυρὸς ζυθεὶς
Θηκλὸς σίδαρος· πικρὸς 950
Δὲ χρημάτων κακὸς
Δαλητὰς ἄρης ἀρὰν
Παλρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
ΑΝ. Εχυσι μοῖραν λαχόνλες, ὦ μέλεοι,
Διοσδότων ἀχέων·
Υπὸ δὲ ζώμαλι γᾶς

Πλοῦτος ἄβυσσος ἔσαν.
ΙΣ. Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαν-
τις πόνοισί γε δόμοι·
Τελευτᾷ δ' αὖδ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
Τέλραμμοῦς παλρόπῳ
Φυγᾷ χθύς.
Εσακε δ' ἄτας
Τρόπαιον ἐν πύλαις,
Ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
Ελῆξε δαίμων.
ΑΝ. Παιωδεὶς ἔπαισας.
ΙΣ. Σὺ δ' ἔθανες καλακλανών.
ΑΝ. Δορὶ δ' ἔκλανες. ΙΣ. Δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. Μελιόπονος. ΙΣ. Μελιοπαθής.
ΑΝ. Ἰτω δάκρυα. ΙΣ. Ἰτω γόος.
ΑΝ. Προκείσε) καλακλάς·
Ηὲ ἠὲ, μαίνε) γόοισιν φρήν.
ΙΣ. Ενδὸς δὲ καρδία σέν.
ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.
ΙΣ. Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. Πρὸς φίλυ γ' ἔφθισο.
ΙΣ. Καὶ φίλον ἔκλανες.
ΑΝ. Διπλᾶ λέγειν. ΙΣ. Διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. Αχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ΙΣ. Πέλας αὖδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΑΝ. Ἰὼ μοῖραν βαρυδότειρα μογερὰ,
Πότνιά τ' Οἰδίπυ χθιὰ,
Μέλαινά τ' ἐριννὺς, ἤ μεγαυδενής τις εἶ.
ΙΣ. Ηὲ ἠὲ, δυοδέκαλα πήματ' ἐ-
δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝ.

ΑΝ. Οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκλαυτε.

ΙΣ. Σωθεὶς δὲ πατρὶ πῆμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝ. Ἀπώλεσε δῆτα. ΙΣ. Καὶ τὸ τῦδ' ἐσόψεται. 990

ΑΝ. Τάλαιν' ἐμοί. ΙΣ. Τάλαινα κἀγώ φαίην

Δύσονα κήδη ὁμώνυμα.

ΑΝ. Διυγρα τριπάλων πημάτων.

ΙΣ. Ολοὰ λέγειν. ΑΝ. Ολοὰ δ' ὁρᾶν.

Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνιά τ' Οἰδίπου ζυγία,

Μέλαινά τ' ἐριννύς, ἢ μεγαδεινής τις εἶ.

Σὺ τοίνυν οἶδα διαπερῶν.

ΙΣ. Σὺ δ' ὕδεν ὕστερον μαθών.

ΑΝ. Επεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. 1000

ΙΣ. Δορός γε τῷ γ' ἀνῃρέτας.

ΑΝ. Ολοὰ λέγειν. ΙΣ. Ολοὰ δ' ὁρᾶν.

ΑΝ. Ἰὼ πόνος ὑφ' ἡμῖν. ΙΣ. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι.

Καὶ χθονὶ, σὺ πάλων δ' ἐμοί.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ, κἀγώ γ' ἐμοί.

ΙΣ. Ἰὼ ἰὼ δυσόνων κακῶν

Αναξ Ετεόκλεις ἀρχηγέτα.

ΑΝ. Ἰὼ πάλων πολυσονώταλοι.

ΙΣ. Ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ σῦ σφε θήσομαι χθονός; 1010

ΙΣ. Ἰὼ ὅπου τιμιώταλον.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρδιον.

Iambοι.

ΚΗ. Δοκοῦντα κἀδόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χρὴ

Δήμῳ πεφυλλοις τῆσδε καδμείας πόλεως·

Ετεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' ἀντίᾳ χθονὸς

Θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις καλασκαφαῖς·

Εἴργων γὰ ἐχθρὸς, θάναλον εἴλετ' ἐν πόλει.

Ιερῶν

Ιερῶν πολρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
Τέθνηκεν ὑπερ τοῖς νέοις θήσκειν καλόν.
Οὕτω μὲν ἀμφὶ τῷ δ' ἐπέσαν) λέγειν.
Τούτῳ δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
Ἐξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶν,
Ως ὄντ' ἀνασσήρα πατρῴων χθονὸς,
Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔσῃ δορὶ
Τῷ τῦδ'. ἄγος δὲ κῆ θανὼν κεκλήσεῖ)
Θεῶν πολρῴων, ὃς ἀτιμάσας ὅδε,
Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρπ πόλιν.
Οὕτω σέλειτῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
Ταφέντ' ἀτίμως, τυμπιτίμιον λαβεῖν·
Καὶ μήθ' ὁμαρλεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
Μήτ' ὀξυμόλποις πενθστένειν οἰμώγμασιν,
Ατιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷ δὲ κασμείων τέλη.

ΑΝ. Εγὼ δὲ κασμείων γὲ πενστάτας λέγω,
Ην μήτις ἄλλος τόνδε ζυνθάπλειν θέλῃ,
Εγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
Εχυσ' ἄπισον τήνδ' ἀναρχίαν πόλῃ.
" Δεινὸν τὸ κοινὸν πλάζχνον, ὃ πεφύκαμεν,
" Μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυσήνυ πατρός.
Τοι γὼ θέλυσ' ἄκουσι κοινωνῆ κακῷ
Ψυχὴ, θανόυσι ζῶσα ζυζγόνῳ φρενί.
Τούτυ δὲ ζάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι πάσον)· μὴ δοκησάτω τινί.
Τάφον γὼ αὐτῷ κῆ καλασκαφὰς ἐγὼ,
Γυνὴπερ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
Κόλπῳ φέρυσα βυσσίνυ πεπλώματος.
Κ' αὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῳ δόξῃ πάλιν·

Θάρσῃ,

Θάρσει, παρέσαι μηχανὴ δρασήριος.
ΚΗ. Αὐδῶ πόλιν ζε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
ΑΝ. Αὐδῶ ζε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. Τραχύς γε μάντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. Τράχυν, ἄθαπτος δ' ὕστερος ἡ ψήσεται.
ΚΗ. Αλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
ΑΝ. Ηδη τὰ τῶδ' ἡ διαλεπτίμη) θεοῖς.
ΚΗ. Οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ΑΝ. Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀλημεύσεις.
ΚΗ. Αλλ' εἰς ἄπαλας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔρσον ἦν.
ΑΝ. Εριν περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
Εγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. Αλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

Ανάπαυσοι.

ΗΜ. Φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι ϗ φθερσιγενεῖς
Κῆρες ἐριννύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
Γένος ὠλέσαλε πρυμνόθεν ὕτως.
ΑΝ. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσομαι;
Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν,
Μήτε σὲ προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
Αλλὰ φοβοῦμαι κἀπολρέπομαι
Δεῖμα πολιτῶν.
ΗΜ. Σύ γε μὴν πολλῶν πειθητήρων
Τάξη· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγους
Μονόκλαυλον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
Εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο;
ΗΜ. Δράτω πόλις ϗ μὴ δράτω
Τὰς κλαίονλας Πολυνείκην.
Ημεῖς μὲν ἴμεν, ϗ ζυνθάψομεν
Αἵδε πρόπομποί. ϗ γὰ γηρᾷ
Κοινὸν τόδ' ἄχος, ϗ πόλις ἄλλως

Αλλοτ' ἐπαγνεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜ. Ημεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπέρ τι πόλις 1080
Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαγνεῖ.
Μελὰ γὰ μάκαρας ἡ Διὸς ἰσχὺν,
Οδὲ καδμείων ἤρυξε πόλιν
Μὴ 'ναλραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
Κύμαλι φωτῶν
Καλακλυδῆναι ταμάλισα.

ΑΙΣΧΥ-

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΕΡΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων, ἐκ τῆς Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τὰς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκλίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῆς πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ ἀνώχος ἐστιν ἀγγέλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἥτταν, σφωνούς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ Προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν, τῆς δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστι παροδικὰ, ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεσιν, ὡς τὸ,

Τύριον οἶδμα λιποῦσα.

τὰ δὲ στάσιμα· ὡς ὅτε ἴσα), καὶ ἄρχει) τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. τὰ δὲ κομμαλικὰ, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνε). καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατσάμενος κατὰ τῆς Ελλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἐπλὰ, ἢ καὶ δικαίστασας· καὶ στεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυλικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θετταλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν Ασίαν. Ισέον δὲ ὅτι οἱ Ελληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου εὐδυσύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιὰς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῆς αθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. ὃ καὶ ἐθωμώθη, περιεχθόντο αὐτοῦ. ὁ Απόλλων γὰρ τοῖς Αθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῆς Περσῶν περιχθήσονται), εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ ὕτω περιχθέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν

μὲν τεῖχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῆς λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ ὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῆς οἰκείων τειχῶν ζώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μέτωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποντίῳ, Προμηθεῖ. τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεύς, μήτηρ δὲ Ατοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων ἦν ὁ Υστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῆς Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῆς, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ελληνας· δεύτερος δὲ ὁ Αρταξέρξου πατὴρ, σύρος πεπαγορευθεὶς, ἢ νόθος. ἔχαλος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Αλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ Δαρείου.
ΞΕΡΞΗΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

ΠΕΡΣΑΙ.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ.

ΤΑΔΕ μὲν Περσῶν ἥβ οἰχομένων
Ελλάδ' ἐς ἄλαν πισὰ καλεῖται.
Καὶ ἥβ ἀφνειῶν ἠ πολυχρύσων
Εδράνων φύλακες, καλὰ πρισβείαν
Οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογβὼς
Εἴλετο χώρας ἐφορᾶσειν.
Αμφὶ δὲ νόσῳ τῷ βασιλείῳ
Καὶ πολυχρύσῳ σραλιᾶς ἤδη
Κακόμαγλις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
Θυμὸς ἔσωθεν.
Πᾶσα γὰ ἰσχὺς ἀσιαλογβὼς
Οἴχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαύζει.
Κ' ὔτε τὶς ἄγγελος, ὔτε τὶς ἱππεὺς
Ασυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
Οἵτε τὸ Σύσων, ἠδ' Εκβαλάνων,
Καὶ τὸ πολαιὸν κίονον ἔρκος
Προλιπόγλες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
Πολέμυ σίφος παρέχογλες·
Οἷος Αμίσρης, ἠδ' Αρταφρένης,
Καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ασάσπης,
Ταγοὶ Περσῶν,
Βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλυ
Σὺν, σραλιᾶς πολλῆς ἔφοροι,

Τοξο-

Τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
Ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
Καὶ Μασίστης, ὅ, τε τοξοδάμας
Εὐδὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης
Θ', ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωδάντης.
Ἄλλυς δ' ὁ μέγας ἠ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψε· Συσιστάνης,
Πηγασαγὼν Αἰγυπτιογενὴς,
Ὅ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
Μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίας
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
Καὶ ἐλειοβάτας ναῶν ἐρέτας
Δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
Ἀβροδιαίτων δ' ἔπεσ) λυδῶν
Ὄχλος, ὅτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὴς
Κατέχυσιν ἔθνος, τὺς Μιθραγαθὴς
Ἀρκεῖς τ' ἀγαθὸς βασιλῆς δίσποι
Καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχυς
Πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσι,
Δίῤῥυμά τε ἠ τρίῤῥυμα τέλη,
Φοβερὰν ὄψιν πεσσιδέσθαι.
Στεῦν) δ' ἱερῷ τμώλῳ πελάται
Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δύλειον ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
Καὶ ἀκοντισαὶ μυσοί· Βαβυλὼν
Δ' ἠ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
Πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχυς,
Καὶ τοξευκῷ λήματι πιστύς·
Τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης

Ασίας

Ασίας ἔπι),
Δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς.
Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος ἄμας
Οἴχε) ἀνδρῶν,
Οὓς σέρι πᾶσα χθὼν ἀσιῆτις
Θρέψασα, σόθῳ τένε) μαλερῷ·
Τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
Τείνοντα χρόνον τρομέον).

Αντιστροφικα. Στροφή.

Πεπέρακε μὲν ὁ σερσέπολις ἤδη
Βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
τίπορον γείτονα χώραν,
Λινοδέσμῳ σχεδίᾳ
Πορθμὸν ἀμείψας
Αθαμαντίδος Ελλης,
Πολύγομφον ὄδισμα
Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι σόντυ.

Αντιστροφή.

Πολυάνδρυ δ' Ασίας θύριος ἄρχων
Επὶ σᾶσαν χθόνα σοιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει
Διχόθεν, σεζονόμοις,
Εκ τε θαλάσσης,
Οχυροῖσι σεποιθὼς
Στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
σογόνυ γυιᾶς ἰσόθεος φώς.

Αντάπαιστοι.

Κυάνεον δ' ὄμμασι λάσιον,
Φονίᾳ δέρσμα δρακοντος,
Πολύχειρ, ϗ σολυναύτης,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,

Επάγει

Επάγῃ δυρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον ἄρην.
Δόκιμος δ' ὕτις ὑποσὰς
Μεγάλῳ ῥᾴμαλι φοτῶν,
Εχυροῖς ἔρκεσιν εἴρξειν
Αμαχον κῦμα θαλάσσης·
Απρόσοισος γὰ ὁ Περσῶν
Στρατὸς, ἀλκίφρων τὲ λεώς.
" Δολόμηΐιν δ' ἀπάταν θεῦ
" Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
" Τίς ὁ κραμπνῷ ποδὶ πηδή-
" μαλος ἀπετέος ἀναΐσσων;
" Φιλόφρων γὰ Ζάγυ-
" Ζα τὸ πρῶτον, παράγῃ
" βροτὸν εἰς ἀρκύσταλα,
" Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
" τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

" Θεόθεν γὰ καλὰ μοῖρ' ἐ-
" κράτησε τὸ παλαι-
ὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
Πολέμους πυργοδαΐκτους
Διέπειν, ἱππιοχάρμας τὲ κλόνους,
Πόλεων τὲ ἀνστάσεις.

Αντιστροφὴ ά.

Εμαθον δ' ἁρυπόροιο
Θαλάσσης πολιαγ-
νομφῆς πνᾴμαλι λάβρῳ
Εσορᾶν πόντιον ἅλσος,
Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λα-
οπόροις τὲ μηχαναῖς.

Στροφὴ β'.

Ταῦτά μοι μελαγχίτων
Φρὴν ἀμύστις φόβῳ.
Οὰ Περσικῦ στρατεύματος
Τῶδε, μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ'
Ασυ ζυσίδος.

Ἀντιστροφὴ β'.

Καὶ τὸ κίσσινον πόλισμ' 120
Αντίδυπον ἔστις.
Οὰ τῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων·
Βυσσίνοις δ' ἐν πέ-
πλοις πέσῃ λακίς.

Στροφὴ γ'.

Πᾶς γὰρ ἱππηλάτας τε
Καὶ πεδοσιβὴς λεὼς,
Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
Μελισσῶν, σὺν ὀρχάμῳ
Στρατῦ, τὸν ἀμφίζυγον 130
Εξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλιον
Πρῶνα κοινὸν αἷας.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Λέχρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
Πίμπλαν δακρύμασι·
Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς·
Εκάστη πόθῳ φιλάνωρος
Τὸν αἰχμήεντα θῦρον
Εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα,
Λείπει μονόζυξ.

Ανα-

Ανάπαιστοι.

Αλλ' ἄγε Πέρσαι, τὸ δ' ἐπιζόμβοι
Στέγος ἀρχαῖον,
Φροντίδα κεδνὴν ἢ βαθύβυλον
Θώμεθα, χρεία δὲ πεσόντι·
Πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς, τὸ παλιρρύμιον
Γένος ἀμέτερον·
Πότερον τόξων ῥῦμα τὸ νικῶν,
Ἢ δορυκράντου
Λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
Αλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
Φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
Βασίλεια δ' ἐμὴ, πεσσοῖσιν·
Καὶ πεσσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
Πάλας μύθοισι πεσσαυδᾶν.

Τροχαῖοι.

ΧΟ. Ω βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερλάτη,
Μῆτερ ἠ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε Δαρείου γύναι,
Θεῶν μὲν ἀνάτειρα Περσῶν, θεῦ δὲ ἢ μήτηρ ἔφυς,
Εἴτι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέηκε στρατῷ.

ΑΤ. Ταῦτα δὴ λιπῶν ἱκάνω χρυσεοσόλμους δόμους·
Καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμῷ κοινὸν ἀναλήριον,
Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντὶς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
Μῦθον, ὐδαμῶς ἐμαυτῆς ὕπο ἀδείμαντος, φίλοι,
Μὴ μέγας πλοῦτος κορέσσας ὕβρις ἀνδρὶ ποδὶ
Ολβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν ὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
Ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφρασός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
Μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
Μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον θέλος πάρα.
Εσι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.

" Ομμα

" Ομμα γὰ δόμων νομίζω, δεσπότᾳ παρουσίαν.
Πρὸς τάδ' ὡς ὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγῳ
Τῷ δέ μοι γίνεσθε Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
Πάντα γὰ τὰ κεδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟ. Εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή ζε δὶς φράσαι
Μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεμονεύειν θέλῃ.
Εὐμαθεῖς γὰ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

Ιαμβοι.

ΑΤ. Πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
Ξύνειμι, ἀφ' ὅπερ πᾶς ἐμὸς στείλας στρατὸν,
Ιαόνων γῆν οἴχεται, Πέρσαι θέλων·
Αλλ' ὅτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
Ως τῆς πάροιθεν ἀφρόνης, λέξω δέ σοι·
Εσοξάτην μοι δύο γυναῖκ' ἐείμονε,
Η μὲν σπέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
Η δ' αὖτε δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
Μεγέθει τε τῷδ' νῦν ἐκπρεπεσάτα πολύ,
Κάλλει τ' ἀμώμῳ, κασιγνήτα γένους
Ταυτῆ· πάτραν δ' ἔναγον, ἡ μὲν ἑλλάδα
Κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
Τύτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν·
Τάχειν ἐν ἀλλήλῃσι. πᾶς δ' ἐμὸς μαθὼν
Κατεῖχε, καπράυνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
Ζάγνυσιν αὐτὼ, κὴ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
Τίθησι. χ' ἡ μὲν τῆδ' ἐπυργοῦτο στολῇ,
Εν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
Η δ' ἐσφάδαζε, κὴ χεροῖν ἐν τῇ δίφρον
Διασπαράττει, κὴ ξυναρπάζει βίᾳ
Ανὰ χαλινῶν κὴ ζυγὸν θραύει μέσον·
Πίπτει δ' ἐμὸς πᾶς, κὴ σαλὴς παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ

Ξέρξης,

Ξέρξης, πίπλως ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώμασι.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
Ἐπεὶ δ' ἀνέστην, ἐν χεραῖν καλλίῤῥόου
Ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
Βωμῷ προσστῆσαι, ἀποτρόποισι δαίμοσι
Θέλουσα θῦσαι φίλιον, ὧν τέλη τάδε.
Ὁρῶ δὲ φάσγοντ' αἰετὸν πρὸς ἑσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἑστάθην φίλοι·
Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
Πτηνοῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
Τίλλοντ'· οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ σθένος δέμας
Παρεῖχε· ταῦτ' ἔμοιγε, δείματ' ἐς ἰδεῖν,
Ὑμῖν δ' ἀκοῦσαι. εὖ γὰρ ἴστε, πᾶς ἐμὸς
Πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ·
Κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπάθυνος πόλει.
Σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

Τροχαῖοι.

ΧΟ. Οὔ σε βουλόμεσθα μῆτερ ὅτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
Οὔτε θαρσύνειν. θεὺς δὲ προσροπαῖς ἰκνουμένη,
Εἴτι φλαῦρον εἶδες, αὐτῦ τῶνδ' ἀπότροπὴν λαβεῖν·
Τὰ δ' ἀγαθ' ἐκλελῆ γένεσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν,
Καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. πρόμμυδος δ' αὐτῦ τάδε,
Σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅπερ φῂς ἰδεῖν κατ' ἀφρόνην,
Εὐθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.
Τἄμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίας κάτοχ' ἀμαυρῦσθαι σκότῳ.
Ταῦτα θυμόμαντις ὢν, σοὶ πρόμμυδος παρήνεσα.
Εὖ δὲ παντὶ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤ. Ἀλλὰ μὴν εὖνις γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς,
Παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·
Ἐκλελοῖτο δὲ τὰ χρησά· ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαν,

Πάντα θήσομαι θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
Εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμαι. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
Ω φίλοι, ᾗ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.
ΧΟ. Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.
ΑΤ. Ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τῇδε δηράσας πόλιν.
ΧΟ. Πᾶσα γὰρ ἥμοιτ' ἂν ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ΑΓ. Ω δέ τις πάρεισιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;
ΧΟ. Καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ μήδους κακά.
ΑΤ. Καὶ τί πρὸς τύτοισιν ἄλλο, πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;
ΧΟ. Ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐσι, θησαυρὸς χθονός.
ΑΤ. Πότερα δὲ τοξυλκὸς αἰχμὴ δια χερὸς γ' αὐτοῖς πρέπει;
ΧΟ. Οὐδαμῶς· ἔγχη σαθαρὰ, καὶ φερέασπιδες ζαγαί.
ΑΤ. Τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεισι, κἀπιδεσπόζει στρατοῦ;
ΧΟ. Οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.
ΑΤ. Πῶς ἂν ὧν μόγοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟ. Ωστε Δαρείου πολύνλε καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤ. Δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φρονίσαι.
ΧΟ. Αλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' ἔσται πάντα νημερτῆ λόγον·
Τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν·
Καὶ φέρει ζαφές τι στραγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Ω γῆς ἁπάσης ἀσιάδος πολίσματα,
Ω Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
Ως ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρ') πολὺς
Ολβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχε') πεσόν.
" Ωμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
Ομως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι, στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Αἶαι, ἄνια κακὰ, πεό-
κλαια καὶ δαΐα. αἰ αἰ, Διαί-

Διαῤῥιπτοῦσι Πέρσαι
Τόδ' ἄχος κλύουσιν.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Ὡς πάντα γ' εἰς ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
Κ' αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

Ἀντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Ἡ μακροβίοτος ὅδε
Γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
Γεραιοῖς, ἀκύειν
Τόδε πῆμ' ἄελπτον.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Καὶ μὴν παρών γε, κ' οὐ λόγῳ ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Οτοτοτοῖ μάταν
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
Γᾶς ἀπ' ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
Δίαν ἑλλάδα χώραν.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Πλήθυσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε περίχωρος τόπος.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Οτοτοτοῖ φίλων
Ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ
Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσιν.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Οὐδὲν γὰρ ἦρκε τόξα, πᾶς δ' ἀπώλυτο
Στρατὸς, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Ιὺ ζ' ἄπολμον βοὰν

Δυσαγ-

Δυσμαινῆ Πέρσαις δαΐοις,
Ὡς ταλακάκως πάντα ἔθεσαν,
Αἳ αἳ, στρατὸς φθαρέντος.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Ω πλεῖσον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν,
Φεῦ τῶν Αθηνῶν ὡς σέθεν μεμνημένος.

Αντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Στυγναὶ δ' Αθῆναι δαΐοις,
Μεμνῆσθαί τοι πάρα ὡς πολ-
λὰς Περσίδων μάταν ἔκλισαν
Εὐνίδας ἠδ' ἀνάνδρους.

Ιαμβοι.

ΑΤ. Σιγῶ πάλαι δύσηνος ἐκπεπληγμένη
Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε ξυμφορὰ,
Τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
" Ομως δ' ἀνάγκη σημανᾶς βροτοὺς φέρειν,
" Θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
Λέξον καλασὰς, (κ' εἰ σέθεις κακοῖς ὅμως)
Τίς ὑ τέθνηκε, τίνα δὲ κῆν πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελείων, ὅς' ἐπὶ ξηπλυχίᾳ
Ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἡρήμων θανών.

ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε κῆ φάος βλέπει.

ΑΤ. Εμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
Καὶ λαμπὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓ. Αρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
Στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνει σιληνίων.
Χῳ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῇ δορὸς,
Πήδημα κῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἄρισος βακτρίων ἰθαγενὴς,
Θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίμναος, Αρσάμης τε, κ' Αργήσης τρίτος,

Οἵδ'

Οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν περιθρέμμονα
Νικώμωμοι κύριστον ἰχυρὰν χθόνα·
Πηγαῖς τε νείλου γείτονῶν Αἰγυπτίου
Αρχίδις, Αδάμης, ϗ Φερεντέβης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσάλις Μάταλλος μυριόναρχος Δαναὼν,
Ιππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
Πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον ὑγειάδα
Ετεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
Καὶ μᾶγος Αραβος, Αρτάμης τὸ βάκτριος,
Σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Αμιστρις, Αμφιστρὰς τε πολύπονον δόρυ.
Νωμῶν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Αριόμαρδος Ζάρδεσι
Πέπθος παραχὼν, Σεσάμης ὁ μύσιος,
Θάρυβίς τε πενθήκοντα πενταέρεις νεῶν
Ταγὸς, ὑὸς λυγραῖος, ἀνὴρ δειδὴς ἀνὴρ,
Κεῖται Δαναὼν δείλαιος ὑ μάλ' ἀτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς ἀψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
Εχθροῖς παραχὼν, ἀκλεῶς ἀπώλετο.
Τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤ. Αἲ αἲ, κακῶν ὕψισα δὴ κλύω τάδε,
Αἶχη τὲ Πέρσας ϗ λιγέα κωκύματα.
Ατὰρ φράσον μοι τῶν' ἀναστρέψας πάλιν,
Πόσον δὴ πλῆθος ἦν νεῶν Ελληνίδων,
Ως' ἀξιῶσαι Περσικῷ σταλάγματι,
Μάχην ζυνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓ. Πλήθυς μὲν ἦν ζάφ' ἵππ' ἔκαλι, Βαρβάρους·
Ναυσὶ κρατῆσαι. ϗ γὰ Ελλησι μὲν ἦν
Ο πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα

Ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκπριλος.
Ξέρξῃ δὲ (κ᾽ γὰρ οἶδα) χιλιὰς μὲν ἦν,
Ὧν ἦγε, πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει,
Ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἐπλάθ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
Μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
Ἀλλ' ὧδε δαίμων τὶς κατέφθειρε στρατὸν,
Τάλαιν' ἄρισας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.

ΑΤ. Θεοὶ πόλιν ζώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΓ. Ἐς' ἆρ' Ἀθηνῶν ἐς' ἀπόρθητος πόλις.
Ἀνδρῶν γὰρ ὅπλων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤ. Ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσαι,
Τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
Ἢ σῆς ἐμὸς, πλήθει καλαυχήσας νεῶν.

ΑΓ. Ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τῷ σοφῷ κακῷ,
Φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων πόθεν.
Ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
Ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
Ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξοιτ' ἠέρας,
Ἕλληνες ὑμῶν, ἀλλὰ σέλμασι
Νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
Δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσαίατο.
Ὁ δ' ἀθὺς ὡς ἤκουσεν ὑ ξυνεὶς δόλον
Ἑλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
Πᾶσι σφοῦν τόνδε ναυάρχοις λόγον.
Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν Ἥλιος χθόνα
Λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
Τάξαι νεῶν σίφος μὲν ἐν τρισὶν τρισὶν,
Ἔκπλους φυλάσσειν, κ᾽ πόρους ἁλιῤῥόθους,
Ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴανλος πέρῃ.
Ὡς εἰ μόρον φεύξοιαθ' Ἕλληνες κακὸν,
Ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν ἐρόντες τινὰ,

Πᾶσι

Πᾶσι τέρασιν κρανὸς ἦν ἀσυνείμονον.
Τοσαῦτ' ἔλεξε κἀρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός.
Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
Οἱ δ' ὑκ ἀκόσμως, ἀλλὰ σὺν τάρχῳ φρενὶ
Δεῖπνον ἐπορσύνοντο, ναυάτης τ' ἀνὴρ
Τροπῦτο κώπην ζαλμὸν ἀμφ' ἀμήριμον.
Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἠλίου κατέφθιτο,
Καὶ νὺξ ἐπῆλθε, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
Ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς δ' ὅπλων ἐπίσκοπος,
Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.
Πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
Καὶ πάννυχοι δὴ διάπλουν καθίσασαν
Ναῶν ἄνακτες πᾶσα ναυτικὸν λεών.
Καὶ νὺξ ἐχώρει, κ' οὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
Κρυφαῖον ἔκπλουν ὑσαμῆ καθίστατο.
Ἐπεί γε μὴν τοι λευκόπωλος ἡμέρα
Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν ἀφεγγὴς ἰδεῖν,
Πρῶτον μὲν ἠχὴ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
Μολπηδὸν ἀφῆκεν, ὄρθιον δ' ἅμα
Ἀνηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
Ἠχώ. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγὴ
Παιᾶν' ἐφύμνουν ζεμενὸν Ἕλληνες τότε,
Ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες ἀψύχῳ θράσει.
Σάλπιγξ δ' ἅπασ' πάντ' ἐκεῖ ἐπέφλεγεν·
Ἐπεὶ δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολὴ
Ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
Θοῶς δὲ πᾶσες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
Ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
Ὑπεξεχώρει, κἀς πρῶραν ὁμοῦ κλύειν

Πολλὴν

Πολλὴν βοὴν, ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
Ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
Θήκας τε προγόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
Καὶ μὴν παρ' ἡμῖν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
Ὑπηχέαζε, κ' οὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
Εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη σόλον
Ἔπαισεν, ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
Ναῦς, κἀπεθραύσθη πᾶσα φοινίσσης νεώς
Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἤθυνεν δόρυ.
Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
Ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
Ἠθροίσθ', ἀρωγὸς οὔτις ἀλλήλοις πάρην,
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
Πίπτον', ἔθραυον πᾶσα κωπήρη σόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
Κύκλῳ περίξ ἔθεινον, ὑπτίους δὲ
Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
Ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνεν.
Φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
Ὅσαι περ ἦσαν Βαρβάρου στρατεύματος·
Τοὶ δ' ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βολὸν
Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίντ' ἐρειπίων
Ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
Κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·
Ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
Κακῶν δὲ πλῆθος, ὃ δ' ἄν εἰ δέκ' ἤμαλα
Στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μήδ' ἂν ἡμέρᾳ μιᾷ
Πλῆθος τοσοὐαριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

AT.

ΑΤ. Αἰ αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγμ μέγα
Πέρσαις τε καὶ παντὶ βαρβάρων γένει.
ΑΓ. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μισῆν κακῶν.
Τοιάδ' ἐπ' αὐτὺς ἦλθε ξυμφορὰ πάθυς,
Ως τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῆ.
ΑΤ. Καὶ τὶς γένοιτ' ἂν πῆδε ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε ξυμφορὰν στρατῷ
Ελθεῖν κακῶν ῥέψασαν ἐς τὰ μάσσονα.
ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
Ψυχήν τ' ἄρισοι κ' ἀγένειαν ἐκπρεπεῖς,
Αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
Τεθράσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
ΑΤ. Οἴ γὼ τάλαινα ξυμφορᾶς κακῆς φίλυ·
Ποίῳ μόρῳ δὲ τύσδε φῆς ὀλωλέναι;
ΑΓ. Νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
Βραχὰ, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβαλάει, στοιβὰς ἀκτῆς ἔπι.
Ενταῦθα πέμπει τύσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
Κτείνοιεν ἀχείρωτον Ελλήνων στρατὸν,
Φίλυς δ' ὑπεκσώζοιεν εἰναλίων πόρων.
Κακῶς τὸ μέλλον ἰσορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ελλησιν μάχης,
Αὐθημερὸν φράξαντες ἀχάλκοις δέμας
Οπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
Κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥς ἀμηχανεῖν
Οποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
Πέτρησιν ῥάσσοντο, τοξικῆς δ' ἄπο
Θώμιγγος ἰοὶ πεφαρέτρωντες ὤλλυσαν·
Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθυ
Παίουσι, κρεωκοπῶσι δυσήνων μέλη,

Εως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
Εδραν γὰρ εἶχε πασῶν ἀγχι στρατοῦ,
Ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
Ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγύ,
Πεζῷ παραγγείλας ἅφαρ τραπέμαλι,
Ηϊξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
Πρὸς τῇ πάροιθε ξυμφορὰν πάρα τίνειν.
ΑΤ. Ω συγγὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψαυσας φρενῶν
Πέρσας· σμικρὰν δὲ σαῖς ἐμὸς τιμωρίαν
Κλεινῶν Αθηνῶν εὗρε, κ' ὐκ ἀπήρκεσαν
Οὗς πρόσθε Μαραθὼν Βαρβάρων ἀπώλεσεν·
Ων ἀλλίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
Τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέπασε.
Σὺ δ' εἰπὲ ταῶν αἳ πεφύγασιν μόρον,
Πᾶ τάς δ' ἔλειπες· οἶδα ξυμπνοᾳ τορῶς;
ΑΓ. Ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
Κατ' ὄρον ὐκ εὔκοσμον αἰρῆν) φυγήν.
Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε βοιωτῶν χθονὶ
Διώλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηταῖον γάνος
Δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄθμαλος κενοὶ
Διεκπερῶμεν ἔς τε φωκέων χθόνα,
Καὶ δωρίδ' αἶαν, μηλιᾶ τε κόλπον, ἔνθ'
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον ἁμῷει ποτῷ·
Κἀπλεῦθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαΐδος πίδον,
Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεστανισμένους
Βορᾶς ἐδέξατ'· ἔνθα δὴ πολεῖσοι θανὼν
Δίψῃ τε λιμῷ τ'. ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνησικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόνων
Χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Αξιοῦ πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόναχα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,

Ηδωνίδ'

Ηδωνίδ' ἆγαν· κυκλῖ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
Χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πάγυναν δὲ πᾶν
Ρέεθρον ἀγνῦ Στρυμόνος. θεὺς δέ τις
Τὸ πρὶν νομίζων ὑδαμῦ, τότ' ηὔχετο
Λιταῖσι, γαῖαν ὑρατόν τε πεφυκυῖαν.
Επεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
Στρατὸς, πυρᾷ κρυσαλλοπῆγα διὰ πόρου·
Χῷς τις μὲν ἡμῶν, πρὶν Ζχεδαωθῆναι θεῦ
Αχλῖνας, ὠρμήθη, Ζεσωσμένος κυρεῖ.
Φλέγων γὰ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίυ κύκλος,
Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
Πίπλον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἀτυχὴς δέ τοι
Οσις τάχισα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίυ.
Οσοι δὲ λοιποὶ, κἄτυχον Ζωηρίας,
Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
Ηκυσιν ἐκφυγόντες, ὑ πολλοί τινες,
Εφ' ἑστῶχον γαῖαν. ὡς εἶνειν πόλιν
Περσῶν, σωθῦσαν φιλάτην ἤβην χθονός.
Ταῦτ' ἔς' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
Κακῶν, ἃ Πέρσας ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟ. Ω δυσπότνιε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
Ποδοῖν ἐπήλυ παντὶ Περσικῷ γῇει.

ΑΤ. Οἴ 'γὼ τάλαινα διαπεπραΓμένυ στρατῦ·
Ω κυκλὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
Ως κάρτα μοι Ζαφῶς ἐδήλωσας κακά.
Υμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
Ομως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
Υμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
Επειτα γῇ τε χ' φθιτοῖς δωρήματα
Ηξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
Επίσαμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,

Αλλ'

Αλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις,
Πιστοῖς γε πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα.
Καὶ σαῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμὸς πόθεν μόλῃ,
Παρηγορεῖτε, καὶ πεπέμπετ' ἐς δόμους,
Μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθεν) κακὸν.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Αλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
Τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
Στρατιὰν ὀλέσας,
Ασυ τὸ Σύσων ἦδ' Εκβατάνων
Πέρθει δυσφερῶ κατέκρυψας·
Πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
Καλερεικόμωαι, διὰ μυδαλέοις
Δάκρυσι κόλπους
Τέγξυσ', ἄλγος μετέχυσαι.
Αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες, ἀνδρῶν
Ποθέυσαι ἰδεῖν ἀρίζυγίαν,
Λέκτρωντ' ἀνὰς ἀβροχίτωνας,
Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
Πενθοῦσι γόοις ἀκορεσσάτοις·
Κἀγὼ δὲ μόρον πρὸ οἰχομένων
Αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

Ανλισροφικα. Στροφὴ ἀ.

Νῦν γὰ δὴ πεπασα μὰ τέτ
Ταῖ' Ασιὰς ἐκκενωμένα·
Ξέρξης μὰ γὰ ἤγαγ στοποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν τοῖοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέπτε δυσφρόνως
Βαρίδεσι πονλίαις.
Τί πολε Δαρεῖος μὲν ὕ-

τω

τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
Τόξαρχος πολίηταις,
Σουσίδος φίλος ἄκλως;

Ἀντιστροφὴ ἀ.

Πεζός τε γὰ ἁ θαλασσίνα
Αἵ δ' ὁμόπλεροι κυανώπιδες
Νᾶες μὲν ἄγασον πόποι,
Νᾶες δ' ἀπώλεσαν τόλοι,
Νᾶες πανωλεθρίοισιν ἐμβολαῖς.
Διὰ δ' ἰαόνων χέρας
Τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνα-
κτ' αὐτὸς ὡς ἀκύομφ
Θρῄκης ἀμπεδίπρεις
Δυσχειμέρας τὲ κελεύθους.

Στροφὴ β'.

Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι (φεῦ)
Ληφθέντες πεὸν ἀνάσσαν, (ἰὲ)
Ἀκτὰς ἀμφὶ κυχρείας. ὀά,
* * * * * * *
Στένε ἁ δαϊκτάζα,
Βαρὺ δ' ἀμβόασον
Οὐρανὶ ἄχη. ὀά.
Τεῖνε δὲ δυσβάϋκλον
Βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Γναμπτόμφοι δ' ἀλὶ δεινᾷ, (φεῦ)
Σκύλλον) πρὸς ἀναύδων (ἰὲ)
Παίδων τᾶς ἀμιάντα. ὀά.
Πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος τερπθείς
Τοκῆες δ' ἄπαιδες
Ἐρρᾶν) ἐν δάκρυσι,

Δαιμόνι' ἄχη (ὀᾶ)
Οδυρόμβοι γέροντες·
Τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

Ανάπαιστοι.

Τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ασίαν δὴν
Οὐκ ἔτι Περσονομῶν),
Οὐκ ἔτι δασμοφορῦσι
Δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
Οὔτ' ἐς γᾶν στρατίντονες
Αρξον). βασίλεια
Γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
Οὐ δ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
Εν φυλακαῖς· λέλυ) γὰ
Λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
Ως ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
Αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα
Αἴανλος περικλύσα
Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

Ιαμβοι.

ΑΤ. " Φίλοι, κακῶν μὲν ὅσις ἔμπορος κυρεῖ,
" Επίσα) βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
" Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
" Οταν δ' ὁ δαίμων ἀρρῇ, στεροιθέναι
" Τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' ὑριεῖν τύχης.
Εμοὶ γὰ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
Εν ὄμμασιν τανταῖα φαίνε) θεῶν·
Βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος ὐ παγώνιος.
Τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
Τοὶ γὰ κέλαθον τήνδ' ἄνα ὀχημάτων,
Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
Εσειλα, παγδὸς παλρὶ πρὰμφεῖς χοὰς

Φέρω'

Φέρυσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικλήρια·
Βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λακὸν εὔπολον γάλα,
Τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ τάγμα, σαμφαὲς μέλι,
Λιβάσιν ὑδρηλαῖς σαρθένου πηγῆς μέτα·
Ακήρατόν τε μηρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν σαλαγᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
Τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς ἀώδης σάρα,
Ανθη τὲ σλεκτὰ, σαμφόρου γαίας τέκνα· 620
Αλλ' ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
Υμνους ἐπαφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀναπαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
Τιμὰς σεσπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

Αναπαιστοι.

ΧΟ. Βασίλεια γύναι σρέσβος Πέρσαις
Σύ τε σέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς·
Ημεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
Φθιμένων σομπὰς
Εὔφρονας εἶναι καλὰ γαίας.
Αλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἀγνοὶ 630
Γῆ τε καὶ Ερμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
Πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὰν ἐς φάος·
Εἰ γὰρ τι κακῶν ἄκος οἶδε σλέον,
Μόνος ἂν θνητῶν σέρας εἴποι.

Επωδικά. Στροφὴ ά.

Η ῥ' αἰεὶ μυ μακαρί-
τας ισοδαίμων βασιλὰς
Βάρβαρα Ζαφνῆ
Ιέντος τὰ σαναίολ'
Αιανῆ δύωδρα βάγμαλα;
Παντάλαν' ἄχη διαβοάσω. 640

Νέρθεν

Νέρθεν ἄρα κλύει μυ.

Ἀντιστροφὴ ά.

Ἀλλὰ σύ μοι γᾶ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγεμόνες
Δαίμονα μεγαλαυχῆ
Ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν ξυσιγμῆ θεόν·
Πέμπελε δ' ἄνω οἷον ὕπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν·

Στροφὴ β'.

Ἡ φίλος ἀνὴρ, ἢ φίλος ὄχθος·
Φίλα γὰ κέκλυθεν ἤθη.
Αἰδωνὰς δ' ἀναπομπὸς
Ἀνίει Δαρεῖον,
Οἷον ἄνακτα Δαρειάν. ἠέ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Οὔτε γὰ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
Πολεμοφθόροισιν ἄταις,
Θεομήτωρ δ' ἐκικλήσκετο
Πέρσαις, θεομήτωρ δ' ἔσχεν·
Ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκη. ἠέ.

Στροφὴ γ'.

Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
Ἰθι, ἴκυ,
Ελθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθυ, κροκόβαπτον
Ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
Βασιλείυ τιάρας
Φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἴ.

Ἀντι-

Αντιστροφὴ γ'.

Οπως καμά τι κλύης
Νέατ' ἄχη·
Δέασθα διασότυ
Φάνηθι. συγία γὸ
Τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότα).
Νεολαία γὸ ἤδη
Καλὰ πᾶσ' ἀπόλωλε.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἴ.

Επῳδός.

Αἴ αἴ αἴ.
Ω πολύκλαυστε φίλοισι θανών.
Τί τάδε δυνάτα δυνάτα
Περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
Διάγοιεν ἁμάρτια
Πάσᾳ γᾷ σᾷ τᾷδε,
Εξέφθιτ' αἰ τρισκαλμοι
Νᾶες ἄραις ἄραις.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Ω πισὰ πισῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
Στένε, κέκοπ), χ' χαράσσ) πέδον·
Λάσιον δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφυ,
Ταρβῶ, χοὰς δὲ πρόμβεις ἐδέξάμην·
Υμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑσῶτες τάφυ
Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.
Οἰκτρῶς καλεῖτέ μ', εἰ δ' ὐκ ἐδέξοδον·
" Αλλως τε πάντως χ' οἱ καλὰ χθονὸς θεοὶ
" Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
Ομως δ' ἐκείνοις ἐνδυνασθάσας ἐγὼ
Ηκω· τάχυνα δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνυ.

Τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟ. Σέβομαι μὲν σεσιδέωδαι,
Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
Σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

Τροχαῖοι.

ΔΑ. Αλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον ζοῖς γόοις πεπεισμένος,
Μήτι μακρηγόρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
Εἰπὲ, ᾗ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν ἀϱδῶν μεθείς.

ΧΟ. Δείσομαι μὲν χαρίσασθαι,
Δείσομαι δ' ἀντία φᾶσθαι,
Λέξας δύσκλεια φίλοισιν.

ΔΑ. Αλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν ζοι φρενῶν ἀνθίσαι,
Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύνομ' ἀμφὶς γύαι,
Κλαυμάτων λήξασα τῶνδε ᾗ γόων, ζαφές τι μοὶ
" Λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἐντύχοι βροτοῖς.
" Πολλὰ μὲν γὰ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
" Γίνεθ' ὑπηνοῖς, ὁ μάσσων ἦν βίος ταθῇ πρόσω.

ΑΤ. Ω βροτῶν πάντων ὑπερχὼν ὄλβον ἀτυχεῖ πότμῳ,
Ως ἔως ἔλαμπας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὤν
Βίοτον ἀμφέπεις Πέρσαις, ὡς θεὸς, διώγαιος·
Νῦν τέ σ' ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
Πάντα γὰ δαπεῖ ἀκμὴν μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Διαπεπόρθη τὰ Περσῶν πράγματ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑ. Τίνι τρόπῳ; λοιμῷ τις ἦλθε ζυμπλὸς, ἢ σάσις πόλει;

ΑΤ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Αθήναις πᾶς διέφθαρ' στρατός.

ΔΑ. Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.

ΑΤ. Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

ΔΑ. Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤ. Αμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτων.

ΔΑ. Πῶς δὲ γὰ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;

ΑΤ. Μηχαναῖς ἐζεύξαν ἕλλης πορθμὸν, ὥσ' ἔχειν πόρον.

ΔΑ.

ΔΑ. Καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε βόσορον κλεῖσαι μέγαν;
ΑΤ. Ὠδ' ἔχει, γνώμης δέ τις δαιμόνων ξυνῆψεν.
ΔΑ. Φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΑΤ. Ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
ΔΑ. Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπίστευσε;
ΑΤ. Ναυλικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. Ὧδε πάμπηδον δὲ πᾶς λαὸς καλέφθαρ' δορί;
ΑΤ. Πρὸς τάδ' ὡς Σύσων μὲν ἄσυ πᾶν κενανδρίαν στέγει.
ΔΑ. Ὦ πόποι κενῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατῷ.
ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
ΔΑ. Ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
ΑΤ. Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οἱ πολλῶν μέτα.
ΔΑ. Πῶς τε δὴ κἀ σοῖ τελευτᾷ ἔσι; τίς ξωτηρία;
ΑΤ. Ἀσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζεύκτηρίαν.
ΔΑ. Καὶ πρὸς ἤπειρον ξεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
ΑΤ. Ναὶ λόγος κρατεῖ ξαφηνὴς, τοῦτο δ' οὐκ ἔνι σάσις.
ΔΑ. Φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς τὸν παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέπω
Διὰ μακρᾶς χρόνου τάδ' ἤυχην ἐκτελευτήσειν θεύς·
" Αλλ' ὅταν ἀπ' ἀδῆ τις, αὐτὸς χῷ θεὸς ξυνάπλει".
Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ἁρπάσαι φίλοις.
Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' ὡς καλεισθὲς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
Ὅσις Ελλήσποντον ἱρὸν, δοῦλον ὥς, δεσμώμασιν
Ηλπισε χήσειν, ῥέοντα βόσορον ῥόον θεᾶ·
Καὶ πόρον μεταῤῥύθμιζε, χ' πέδας σφυρηλάτους
Περιβαλών, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
Θνητὸς ὤν, θεῶν δὲ πάντων ὤετ', οὐκ ἀξυλίᾳ,
Καὶ ποσειδώνιος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
Εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλοῦτος πόρος
Οὐμὰς ἀνθρώποις ῥιπῇ τῷ φθαίσαντος ἁρπαγή.

ΑΤ.

ΑΤ. Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκει
Θύριος Ξέρξης. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
Πλοῦτον ἐκλήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
Ἔνδον αἰχμάζειν, σαλρῷον δ' ὄλβον ὑδὲν αὔξάνειν.
Τοιαῦδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν,
Τήνδ' ἐβούλασιν πέλαθον χ' σράτευμ' ἐφ' ἑλλάδα.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Τοιγάρ σφιν ἔρσον ἐσὶν ἐξειργασμένον
Μέγισον, αἰείμνησον οἷον ὐδέπω,
Τὸ δ' ἄσυ Σύσων ἐξικείνωσεν πεσόν·
Ἐξ ὅτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
Ἐν' ἄνδρα πάσης Ασιάδος μηλοβόφυ
Ταγεῖν, ἔχονλα χἤπλρον ἀθυρλήριον.
Μῆδος χὴν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν σρατοῦ·
Αλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔρσον ἤνυσε·
Φρένες χ' αὐτῷ θυμὸν οἰακοσρόφων.
Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, ὀλβαίμων ἀνὴρ,
Αρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν χ' φρυγῶν ἐκλήσαλο,
Ιωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
Θεὸς χ' ὑκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρλος ἵθυνε σραλόν.
Πέμπλος δὲ Μάρδος ἦρξεν, ἀρχύνη πάτρας,
Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Αρλαφρένης ἔκλεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
Εκλος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Αρλαφρένης.
Κἀγὼ δ' ἔκυρσα τοῦ πρ ἤθελον πάλιν,
Κἀπεσράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ σρατῷ.
Αλλ' ὐ κακὸν τοσόνδε φερσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,

Κ' ὐ

Κ' ὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
Εὖ γὰ ξαφῶς τό δ' ἶς' ἐμοὶ ξυνήλικες,
Απαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔχομεν,
Οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. Τί ὖν, ἄναξ Δαρεῖε, σοῖ καλαστρέφεις
Λόγων τελευτὴν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. Εἰ μὴ στρατεύοιντ' ἐς τὸν Ελλήνων τόπον,
Μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ μηδικόν.
Αὐτὴ γὰ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
ΧΟ. Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ ξυμμαχεῖ;
ΔΑ. Κτείνυσα λιμῷ τοὺς ὑπερκόμπους ἄγαν.
ΧΟ. Αλλ' ἀσαλῆ γ' λεκτὸν ἀρῦμμ' τόλον.
ΔΑ. Αλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν ἑλλάδος τόποις
Στρατὸς κυρήσει νοσίμου σωτηρίας.
ΧΟ. Πῶς εἶπας; ὐ γὰ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
Περᾷ τὸν Ελλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. Παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
Χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
Βλέψαντα· ξυμβαίνει γὰ ὐ τὰ μὲν, τὰ δ' ὔ.
Κ' εἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
Λείπει κενᾶσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον ἀσωπὸς ῥοαῖς
Αρδει, φίλον πίασμα βοιωτῶν χθονί·
Οὗ σφιν κακῶν ὕψις' ἐπαμμένει παθεῖν,
Υβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
Οἳ γῆν μολόντες Ελλάδ' ὐ θεῶν βρέτη
Ηδωνὸν ξυλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων δ' ἱδρύματα
Πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπ') βάθρων.
Τοι γὰ κακῶς δράσαντες, ὐκ ἐλάσσονα

Πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κ' ὐδέπω κακῶν
Κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπαγδάξῃ).
Τόσος γὰ ἔσαι πέλανος αἱμαλοσφαγὴς
Πρὸς γῇ πλαλαγῶν δωρίδος λόγχης ὕπο·
Θῖνες δὲ νεκρῶν ἢ τριτοπόρῳ γονῇ
Αφωνα ζημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν,
" Ως ὐχ ὑπέρφα θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
" Υβρις γὰ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε σάχυν
" Ατης, ὅθεν πάγκλαυλον ἐξαμᾷ θέρος.
Τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
Μέμνησθ' Αθηνῶν Ελλάδος τε, μηδέ τις
Υπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
Αλλων ἐραθεὶς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
" Ζεὺς τοι κολασὴς ἦν ὑπερκόμπων ἄγαν
" Φρονημάτων ἔπεσιν, εὔθυνος βαρύς.
Πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον ζωφρονεῖν κεχρημένοι
Πινύσκετ' ἀλόγοισι νουθετήμασι,
Λῆξαι θεοβλαβοῦντ' ὑπερκόμπου θράσει.
Σὺ δ' ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη
Ελθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον ὅς τις ἁρπεπὴς
Λαβοῦσ' ὑπάντιαζε παιδί. πάντα γὰ
Κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ ζωμαὶ
Στημόρραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
Αλλ' αὐτὸν ἀφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις.
Μόνης γὰ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται).
Εγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
Υμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.
" Ως τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟ. Η πολλὰ ἢ παρόντα ἢ μέλλοντ' ἔτι
Ηλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήμασι.

ΑΤ.

ΑΤ. Ω δαίμων, ὥς με πόλλ' ἐσέρχει κακὰ
Αλγη, μάλιστα δ' ἥδε ξυμφορὰ δάκνει,
Ατιμίαν γὲ παιδὸς ἀμφὶ ξώμαλι
Εὐημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
Αλλ' εἶμι, χὴ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,
Υπαντιάζειν παιδ' ἐμῷ πειράσομαι.
Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς περιδώσομεν.

Αντιστροφικα. Στροφή.

ΧΟ. Ω πόποι, ἢ μεγάλας
Αγαθᾶς τε πολιοστόμου βιοτᾶς
Επεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γεραιὸς
Παντάρκης, ἀκάκης,
Αμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος
Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

Αντιστροφή.

Πρῶτα μὲν ἀδοκίμου
Στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἥδε νόμιμα τὰ πύργινα πάντ' ἐπέθυνον.
Νόσοι δ' ἐκ πολέμων
Απόνους ἀπαθεῖς, εὖ πράσσοντας, ἄγον ἐς οἴκους.

Μονοστρόφικα.

Οσας δ' εἶλε πόλις,
Πόρον ὑ διαβὰς
Αλυος πολαμοῦ,
Οὐδ' ἀφ' ἑσίας ξυθεὶς,
Οἵαν τρυμονίαν πελάγους
Αχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι.
Θρηϊκίων ἐπαύλων,
Λίμνας τ' ἔκλυθεν, αἳ
Καλὰ χέρσον ἐλα-

λαμβάνει.

λαμβάν περὶ σύρσον
Τῦδ' ἄνακλος ἄϊον
Ελλας ἀμφὶ σόρον
Πλατὺν ἐχόμβαν,
Μυχία τὲ Προποντὶς,
Καὶ σόμα Πόντυ,
Νᾶσοίθ' αἳ καλὰ σρῶν
ἄλιον περίκλυσοι,
Τᾶδε γᾶ σεσήμβαν,
Οἵα Λέσβος, ἐλαφόφυτός τε Σάμος,
Χῖος, ἠδὲ Πάρος,
Νάξος, Μύκονος,
Τήνω τὲ Συνάπλυσ'
Ανδρος ἀσχιγείτων,
Καὶ τὰς ἀσχιάλυς
Εκράτυνε μεσάγκλυς,
Λῆμνον, Ικάρυ θ' ἕλος,
Καὶ Ρόδον, ἰδὲ Κνίδον,
Κυπρίας τὲ σόλεις,
Πάφον, ἠδὲ Σόλυς,
Σαλαμῖνά τε, τῆς
Νῦν μαλρόπολις
Τῶν δ' αἰτία σεναγμάτων.
Καὶ τὰς ἀκλεάνυς
Καλὰ κλῆρον ἰόνιον σολυάνδρυς
Ελλάνων ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν·
Ακάμαλον δὲ σαρῆν
Σθένος ἀνδρῶν ταχησήρων,
Παμμίκλαν τ' ἐπικύρων· νῦν

Δ' ὑκ

Δ' ὐκ ἀμφιλόγως
Θεότρεπτα τάδ' αὖ
Φέρομεν πολέμοισι
Δμαθέντες μεγάλως
Πλαγαῖσι ποντίαισιν. 910

Ανάπαιστοι.

ΞΕ. Ιὼ,
Δύστηνος ἐγὼ συγερᾶς μοίρας
Τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
Ως ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γᾶν· τί πάθω τλήμων;
Λέλυ) γὼ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
Τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀϊσῶν.
Εἴθ' ὤφελε Ζεὺς κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων
Θανάτῳ καλὰ μοῖρα καλύψαι. 920

ΧΟ. Οτοτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
Καὶ Περσοτόμῳ τιμῆς μεγάλης,
Κόσμῳ τ' ἀνδρῶν,
Οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρε,
Γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐυγαίαν
Ηβαν Ξέρξᾳ κλαμῴαν ἄδᾳ
Σάκλοι Περσᾶν· ἀγδαβάτας γὼ
Πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
Τοξοδάμαντες (πάνυ γὼ φύσις
Μυριὰς ἀνδρῶν) ἐξέφθιν). 930

ΞΕ. Αἴ αἴ κεδνᾶς ἀλκᾶς.

ΧΟ. Ασία δὲ χθὼν βασιλεῦ
Γαίας αἰνῶς αἰνῶς
Επὶ γῦρυ κέκλι).

ΞΕ. Οδ' ἐγὼν, οἴ οἴ, αἰακλὸς

Μέλεος γῆνᾳ, γᾷ τε παλρίᾳ
Κακὸν ἄρ' ἐγῳόμην.

Μονοστρόφικα.

ΧΟ. Πρόσφθογγόν σοι νόσε, τὰν
Κακοφάτιδα βοὰν,
Κακομέλεον ἰὰν
Μαριανδυνῦ
Θρηνητῆρος
Πέμψω πέμψω
Πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕ. Ιετ' αἰανὴν ϗ πανόδυρτον
Δύθροον αὐδάν.
Δαίμων γὼ ὅδ' αὖ
Μελάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟ. Ησω τοι ϗ πανόδυρτον,
Λαοπαθῆ τε ζεβίζων,
Αλίταπύ τε βάρη,
Πόλεως γῆνας πενθητῆρος.
Κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.
Ιώνων γὼ ἀπηύρα,
Ιώνων ναύφρακτος
Αρης ἑτεραλκὴς
Νυχίαν πλάκα κερσάμβμος
Δυσδαίμονά τ' ἀκλαύ.

ΞΕ. Οἴ οἴ οἴ βόα ϗ πάντ' ἐκπάθε.

ΧΟ. Πῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
Πῦ δέ σοι παρασάταγ,
Οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σύσας, Πελάγων, ϗ
Δολάμας, ἦδ' Αγαβάτας,
Ψάμμις, ϗ Συσισκάνης

Τάχβά-

Τἀκβάτανα λιπών.
ΞΕ. Ολοὺς ἀπέλιπον τυρίας
Εκ ναὸς ἔρρονλας ἐπ' ἀκλᾶς
Σαλαμινίσι τυφέλᾳ
Θανόνλας ἐπ' ἀκλᾶς.
ΧΟ. Οἴ οἴ οἴ, ϖῦ δέ ζοι Φαρνῦχος
Κ' Αριόμαρδός τ' ἀγαθὸς,
Πῦ δὲ Σιβάλκης ἄναξ,
Η Λίλαμος ἀπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις χ' Μασίστης,
Αρλεμβάρης τ' ηδ' Υταίχμας·
Τάδὲ σ' ἐπανέρομαι.
ΞΕ. Ιὼ ἰὼ μοι μοι,
Τὰς ὠγυγίας καλιδόνλις
Στυνὰς Αθάνας, ϖάνλες
Ενὶ ϖιτύλῳ,
(Ε ἔ ἔ) τλάμονες
Ασαμίρυσι χέρσῳ.
ΧΟ. Η χ' τὸν Περσῶν αὐτῦ
Τὸν σὸν ϖισὸν ϖάντ' ὀφθαλμὸν
Μυρία μυρία ϖεμπασὰν
Βαλανώχυ ϖᾷδ', Αλπισον
Τῦ Σησάμυ τῦ Μυγαβάτα,
Πάρθιόν τε, μέγαντ' Οιβάρην
Ελιπες ἔλιπες;
ΞΕ. Ω δᾷων.
ΧΟ. Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ ϖρόκακα λέγεις.
ΞΕ. Ιυγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν
Ετάρων ὑπομιμήσκεις,
Αλασα συνὰ ϖρόκακα
Λέγων. βοᾷ βοᾷ

Μιλέων

Μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.

ΧΟ. Καὶ μὴν ἄλλο τι πυθοῦμαι.
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόναρχον
Ξάνθην, ἄρειόν τ' Αγχάρην,
Διαξίντ' ἠδ' Αρσάκην
Ιππιάνακτας.
Κιγδαγάταν τ' Αυθίμναν
Τόλμον, αἰχμᾶς ἀκόρεστον.

ΞΕ. Εταφον ἔταφον, ὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
Τροχηλάτοισιν, ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι·
Βεβᾶσι γὰ οἵπερ ἀγρόται στρατῦ,
Βεβᾶσιν, οἳ οἵ, νώνυμοι.

ΧΟ. Ιὴ ἰὴ, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ
Δυσδαίμονες ἔθετ' ἄ-
ελπτον κακὸν διαπρέπον,
Οἷον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕ. Πεπλήγμεθ', οἵαν δι' αἰῶνος τύχαν.

ΧΟ. Πεπλήγμεθ' εὖδηλα γὰ,
Νέαν νέαν δύαν δύαν·
Ιαόνων ναυβατῶν
Κύρσαντες ὐκ ἀτυχῶς.
Δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

ΞΕ. Πῶς δ' ὐ στρατὸν μὲν τοσοῦτον
Τάλας πέπληγμαι;

ΧΟ. Τί δ', ὐκ ὄλωλεν
Μεγάλα τὰ Περσῶν.

ΞΕ. Ορᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟ. Ορῶ, ὁρῶ.

ΞΕ. Ταυδί τ' οἰστοδέγμονα.

ΧΟ. Τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕ. Θησαυρὸν βέλεσι.

ΧΟ.

ΧΟ. Βαιάγ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. Εσανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ιαόνων λαὸς ὁ φυγαίχμας;
ΞΕ. Αγανόριος κατεῖδον
Δὲ πῆμ' ἄελπτον.
ΧΟ. Τραπέντα ναύφρακτον
Ερεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. Πέπλον δ' ἐπέρρηξάγ' ἐπὶ Συμφορᾷ κακῶν.
ΧΟ. Παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. Καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν ὦν.
ΧΟ. Δίδυμα γὰ ἐστι ϗ τριπλᾶ.
ΞΕ. Λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟ. Καὶ σθένος δ' ἐκολώθη.
ΞΕ. Γυμνός εἰμι πεπομπῶν.
ΧΟ. Φίλων ἄταισι ποντίαισι.
ΞΕ. Δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
ΧΟ. Αἲ αἲ αἲ αἲ, δύα δύα.
ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδυπά μοι.
ΧΟ. Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. Ιὺζε μέλος ὁμῦ τιθείς.
ΧΟ. Οτοτοτοτοῖ.
ΞΕ. Βαρεῖά γ' ἄδ' ἀ Συμφορά.
ΧΟ. Οἴμοι μάλα ϗ τόδ' ἀλγῶ.
ΞΕ. Ερεσσ' ἔρεσσε ϗ πέναζ ἐμὴν χάριν.
ΧΟ. Διαίνομαι γόεδνος ὤν.
ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδυπά μοι.
ΧΟ. Μέλειν πάρεσι δέσποτα.
ΞΕ. Επορθίαζε νῦν γόοις.
ΧΟ. Οτοτοτοτοῖ.
Μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται
Μοι ϗ σονόεσσα πλαγά.

ΞΕ. Καὶ τέρν' ἄραοτε, κἀπιβόα τὸ μύσιον.
ΧΟ. Ανια ἄνια.
ΞΕ. Καί μοι γλμείν πέρθε λακήρη τρίχα.
ΧΟ. Απριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
ΞΕ. Αὖτή δ' ὀξύ.
ΧΟ. Καὶ τάδε ἕρξω.
ΞΕ. Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
ΧΟ. Ανια ἄνια.
ΞΕ. Καὶ ψάλν' ἔθειραν, ἢ καλοίκλιζε τρατόν.
ΧΟ. Απριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
ΞΕ. Διαίνν δ' ὅοτε.
ΧΟ. Τέγδομαί τοι.
ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδυπά μοι.
ΧΟ. Οἴ οἴ οἴ οἴ.
ΞΕ. Αἰακλὸς ἐς δόμνς κίε.
ΧΟ. Ιὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβαλος.
ΞΕ. Ιὼ δὴ κατ' ἄσυ.
ΧΟ. Ιὼ δῆτα ναὶ ναί.
ΞΕ. Γοᾶωδ' ἀβροβάτας.
ΧΟ. Ιὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβαλος.
ΞΕ. Η ἢ ἢ ἢ, τρισκάλμοισιν
(Η ἢ ἢ) βάρισιν ὁλόμβοι.
ΧΟ. Πέμψω ζε δνοδρόοις γόοις.

ΑΙΣΧΥ-

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΤΑΣ τῆς Κλυτημναίστρας τῆς ἑαυτῦ μητρὸς αἱμαλώδεις χειρὰς, καὶ τὰς τοῦ Αἰγίσθου, ὅσπερ τῆς τοῦ Αγαμέμνονος ἄτης μεταίτιος ὑπῆρχε, ἐκφάγων Ορέστης, ἐν ἐξορίᾳ ἐτρέφθη. ὅθεν τῷ Λόξιᾳ χρησμῷ κελεύσθεις εἰς δόμους δεῦρ ἐκῶν σὺν Πυλάδῃ τῷ αὐτοῦ φίλῳ εἰς τὸν τοῦ βασιλέως οἶκον προσέρχεται, ἔμπορόν τινα ἐκ Φωκέων Δαυλιέα τὴν κλῆσιν ἀποφαδόμενος τὸν Αἴγισθον, πρὶν αὐτὸν ζητεῖν, ἀναγεῖ, σωθῆναι παραβαλὼν χαλκάμαλι καὶ τὴν μητέρα τὴν βασίλισσαν, τὴν Κλυτημναίστραν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
ΚΛΥΤΗΜΝΑΙΣΤΡΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ἡ ΤΡΟΦΟΣ.
ὁ ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΗ-

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

Ιαμβοι.

ΟΡ.

Ερμῆ χθόνιε, πάτρῳ' ἐποπτεύων κράτη,
Σωτὴρ γοῦν μοι, σύμμαχός τ' αἰτημάτων·
Ηκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.
Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν ἀκοῦσαι. * * *
* * * * *
* * πλόκαμον Ινάχῳ θρεπτήριον
Τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε φερβητήριον
* * * * *
Τί χρῆμα λεύσω; τίς πόθ' ἥδ' ὁμήγυρις
Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
Πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ πεσσεικάσω; 10
Πότερα δόμοισι πλῶμα πεσκυρεῖ νέον;
Η πατρὶ τῷ μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
Χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
Οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ηλέκτραν δοκῶ
Στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πέπλοις λυγρῷ
Πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
Πατρὸς, γοῦν δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σαθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
Μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε πεσπολή.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Ιαλλὸς ἐκ δόμων ἔβην 20
Χοὰς πεπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπῳ.
Πρέπει παρηῒς φοίνιοσα μυσμοῖς,

Ορυχος ἄλοχι νεοτόμῳ·
Δι᾽ αἰῶνος διοιγμοῖσι βόσκει κέαρ.
Λινοφθόροι δ᾽ ὑφασμάτων
Λακίδες ἔφλασον ὑπ᾽ ἄλγεσι,
Πρόσεργοι κολμοὶ
Πέπλων ἀγελάστοις
Ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

Ἀντιστροφὴ ά.

Τοχὸς γὰ φόβος ὀρθόθριξ,
Δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότου
Πνέων, ἀωρότυκτον ἀμβόαμα
Μυχόθεν ἔλαχε περὶ φόβῳ,
Γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺ πλητῶν.
Κριταὶ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
Θεόθεν ἔλαχον ὑπέγκυοι
Μέμφεσθαι τὰς γᾶς
Νέρθεν περιθύμως,
Τοῖς κλαυσί τ᾽ ἐγκεῖσθαι.

Στροφὴ β᾽.

Τοιάνδε χάριν ἄχαριν,
Απότροπον κακῶν,
Ιὼ γᾶα, γᾶα,
Μωμύα μιλεῖ
Δύσθεος γυνά. φοβοῦ-
μαι δ᾽ ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.
Τί γὰ λυγρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ;
Ιὼ πανοϊζὺς ἐσία.
Ιὼ καλασκαφὰ δόμων.
Ανήλιοι, βροτοσυγεῖς
Δυόφοι καλύπτουσι δόμους,
Δεσποτῶν θανάτοισι.

Ἀντι-

Αντιστροφὴ β'.

Σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαστον,
Απόλεμον τὸ πρὶν,
Δι' ὤτων φρενός τε
Δαμίας περαίνον,
Νῦν ἀφίσα). φοβεῖ-
" ται δέ τις. τὸ δ' ἄτυχεῖν
" Τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, κ) θεῦ πλέον.
" Ροπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
" Ταχεῖα, τοῖς μὲν ἐν φάει,
" Τὰ δ' ἐν μελαγχμίῳ (κότῳ
" Μένῃ, χρονίζοντ' ἄχη βρύει·
" Τὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

Στροφὴ γ'.

" Δι' αἷμά τ' ἐκποθὲν ὑπὸ χθονὸς τροφῦ,
" Τίτας φόνος πέπηγεν, ὐ διαῤῥυδᾶν.
Διαλγὺς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
Παναρκέτας νόσῳ βρύειν.
Τὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
Οἴγονλι δ' ὕτι νυμφικῶν ἐδωλίων
Ακος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδῦ
Βαίνονλες τὸν χαιρομυσῆ
Φόνον καθαίρονλες ἴῦσαν ἄτην.

Αντιστροφὴ γ'.

Εμοὶ δ' (ἀνάγκαν κ) ἀμφίπλολιν
Θεοὶ πεσσήνεγκαν. ἐκ κ) οἴκων
Παλρῴων δύλιον ἐσᾶγον αἶσαν)
Δίκαια. κ) μὴ δίκαια,
Πρέποντ' ἀρχαῖς βίᾳ,
Βίᾳ φερομβῶν αἰνίσαι, σικρὸν φρενῶν
Στύγος κρατύσῃ. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων

Μαλαὶ-

Παλαίοισι δεσποτᾶν
Τύχαις, κρυφαίοις σένθεσι σαχνυμένη.

Ιαμβοι.

ΗΛ. Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων ἀθήμιοτες,
Επεὶ σάρεστε τῆσδε σεσροπῆς ἐμοὶ
Πομποὶ, γνώσθε τῶνδε ξύμβουλοι σέρι.
Τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς,
Πῶς εὔφρον' εἶπω; σῶς κατάξωμαι σαλρί;
Πότερα λέγουσα σαρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
Γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μήτρὸς σάρα;
Τῶνδ' ὑ σάρεσι θάρσος, ὑδ' ἔχω τί φῶ,
Χέουσα τόνδε σέλανον ἐν τύμβῳ σαλρός.
Η τῦτο φάσκω τῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
Ες', ἀντιδῦναι τοῖσι σέμπουσιν τάδε
Στέφη, δόσιν τε τὴν κακῶν ἐπαξίαν;
Η σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ ὢν ἀπώλετο
Πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάπολον χύσιν,
Στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, σάλιν,
Δικοῦσα τεῦχος, ἀτρόφοισιν ὄμμασιν;
Τῆσδ' ἐστὶ βυλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
Κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
Μὴ κάθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
" Τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
" Καὶ τὸν σὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
Λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟ. Αἰδοῦμαί σοι, βωμὸν ὡς, τύμβον σαλρὸς,
Λέξω (κελεύεις γάρ) τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛ. Λέγοις ἄν, ὥσπερ ἡδέσω τάφον σαλρός.

ΧΟ. Φθέγξω χέουσα ξεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

ΗΛ. Τίνας δὲ τύτυς σῶν φίλων σροσιππέσω;

ΧΟ. Πρῶτον μὲν αὐτὴν, χ' ὅσις Αἴγισθον συγεῖ.

ΗΛ.

ΗΛ. Εμοίτε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπαξόμαι τάδε;
ΧΟ. Αὐτὴ σὺ ταῦτα μαθάνυσ' ἥδη φράσαι.
ΗΛ. Τίν' ὗν ἔτ' ἄλλον τῇδε πεσσιθῶ τάσι;
ΧΟ. Μέμνησ' Ορέστυ, καὶ δυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. Εὖ τοῦτο, καφρέτωσας ὑχ ἥκιστά με.
ΧΟ. Τοῖς αἰτίοις νῦν, τῦ φόνυ μεμνημένη.
ΗΛ. Τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγυμένη.
ΧΟ. Ελθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.
ΗΛ. Πότερα δικασὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. Απλῶς τι φράζυσ', ὅσις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. Καὶ ταῦτα μὖ 'στιν ἀσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. Πῶς δ' ὔ; τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.
ΗΛ. * Ερμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ,
Τὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
Εὐχὰς, πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπυς,
Καὶ γᾶαν αὐτὴν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται,
Θρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνι.
Κἀγὼ χέυσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
Λέγω, καλῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ,
Φίλον τ' Ορέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμους.
Πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
Πρὸς τῆς τεκύσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξαλο
Αἴγισθον, ὅσπερ σῦ φόνυ μεταίτιος.
Κἀγὼ μὲν ἀντίδυλος· ἐκ δὲ χρημάτων
Φεύγων Ορέστης ἐσὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
Εν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίυσιν μέγα.
Ελθεῖν δ' Ορέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
Καλέχομαί σοι. γὰρ σὺ κλῦθί μυ, πάτερ.
Αὐτῇ τε μοὶ δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ
Μητρὸς γυνάσθαι, χεῖρά τ' ἀσεβεστέραν.
Ημῖν μὲν ἀρχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις

Λέγω φανῆναί σ', πάτερ, τιμάορον,
Καὶ τὰς κλανούσας ἀντιπαθανεῖν δίκην.
Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
Κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
Ἡμῖν δὲ πομπὸς ἦλθε τῆσδ' ἐφετμῶν ἄνω,
Σὺν θεοῖσι, καὶ γῆ, καὶ δίκη νικηφόρῳ.
Τοιᾶσδ' ἐπ' ἀρχαῖς τάσδ' ἐπιστέλλω χοάς.
Ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπαυθίζειν νόμος,
Πᾶσάν τ' ἀνοίκου ἐξαμείψασθαι δόμου.

Σύστημα.

ΧΟ. Ἰὼ δάκρυ καταχὲς ὀλόμβιον
Ὀλομβίῳ διαπότᾳ,
Πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν, κεδνῶν
Τ' ἀπότροπον ἄγος ἀπ' ἐχίλου,
Κεχυμβίων χοᾶν. κλῦε δέ μοι, κλῦε,
Σέβας ὦ δέσποτα, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
Οτοτοτοτοτοτοῖ· ἰώ· τίς δορυ-
ωδινὴς ἀνὴρ, ἀναλυτὴρ δόμων,
Σκύθης, τάτ' ἐν
Χειροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη
Πιπάλλων Ἄρης,
Σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμᾷ βέλη;

Ἰαμβοι.

ΗΛ. Ἐχεῖ μὲν ἤδη παπάτυς χοὰς πατὴρ,
Κήρυξ μέγιστε τῆς ἄνω τε κἀτω.
Νέα δὲ μύθου τῶνδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. Λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. Ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφου.
ΧΟ. Τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. Εὐξύμβολον τόδ' ἐσὶ πᾶσι δοξάσαι.
ΧΟ. Πῶς ἂν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛ.

ΗΛ. Οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ΧΟ. Ἐχθροὶ γὰρ οἷς σοῖσιν πεπτῶσαν τρυχεῖ.
ΗΛ. Καὶ μὴν δοκεῖ γε κἀρτ' ἰδεῖν ὁμόπλεκρος.
ΧΟ. Ποίας ἰθυφρᾶς; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. Αὐτᾶισιν ἡμῶν κάρα σοῖσφιρὺς ἰδεῖν.
ΧΟ. Μῶν ὄν Ορέσου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;
ΗΛ. Μάλισ' ἐκείνου βοστρύχοις σοῖσιν δοκεῖ.
ΧΟ. Καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. Ἐπεμψε χαίτην κυρίμην χάριν πατρί.
ΧΟ. Οὐχ ἧσσον ἀδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
Εἰ τῆσδε χώρας μὴ πολὺς ψαύσει ποδί.
ΗΛ. Κἀμοὶ σοῖσιν καρδίας κλυδώνιον
Χολῆς, ἐπαΐων δ' ὡς διαυλαίῳ βέλει·
Ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι σταλαγμοί μοι
Σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος.
Πλόκαμον ἰδὼν τόνδε. πῶς γὰρ ἐλπίσω
Ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
Αλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κλανοῦσ' ἐκείρατο,
Ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
Φρόνημα πασὶ, δύσθεον πεπαμένη.
Ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄλικρις τάδ' αἰνέσω,
Εἶναι τόδ' ἀγλαϊσμά μοι τῷ φιλτάτῳ
Βροτῶν Ορέστῃ· ζώσομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
Φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
Οπως δίφροισις ὕσα μὴ κινουμένην·
Αλλ' εὖ ζαφνὴ τόνδ' ἀποπλύσας πλόκον,
Εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθρῶν κρατὸς ἦν τετιμημένος,
Η ξυγγενὴς ὤν, εἶχε ζυμπενθεῖν ἐμοί,
Αγαλμα τύμβῳ τῷδε κἀτιμὴν πατρός.
Αλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
Οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,

Στρο-

Στροβώμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν ζωῆρίας,
Σμικρᾶς γλώσσης ἄν σπέρμα λος μέγας θυθμὸν.
Καὶ μὴν σίβοι γε, δάτερον τεκμήριον,
Ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ' ἐμοῖσι ἐμφερεῖς.
Καὶ γὰ δύ' ἐσὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
Αὐτᾶ τ' ἐκείνᾳ, καὶ ξυνεμπόρᾳ τινός.
Πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μέλρώμναι
Εἰς ταυτὸ ξυμβαίνωσι τοῖς ἐμοῖς σίβοις.
Πάρεσι δ' ὧδὶς καὶ φρενῶν καλαφθορά.
ΟΡ. Εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
Εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. Επεὶ τί νῦν ἔκαλι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. Εἰς ὄψιν ἥκεις ὥνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. Καὶ τίνα ξύνοιδά μοι καλυμμὴν βροτῶν;
ΟΡ. Σύνοιδ' Ορέσην πολλά σ' ἐκπαγλυμμένην.
ΗΛ. Καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω καλάγματων;
ΟΡ. Οὐ εἰμί· μὴ μάτᾶ' ἐμᾶ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. Αλλ' ἢ δόλον τιν' ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.
ΟΡ. Αὐτὸς κατ' αὐτᾶ γ' ἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. Αλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾷν θέλεις.
ΟΡ. Καὶν τοῖς ἐμοῖσιν, εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. Ως ὄντ' Ορέσην τάδε ἐγώ σε προὐνέπω.
ΟΡ. Αὐτὸν μὲν νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.
Κυρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείᾳ τριχὸς
Ανεπλερώθης, καὶ δόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
Ιχνοσκοποῦσά τ' ἐν σίβοισι τοῖς ἐμοῖς·
Σαυτῆς ἀδελφᾶ ξυμμέτρᾳ τῷ σῷ κάρᾳ
Σκέψαι τομὴν προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
Ιδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός·
Σπάθης τε πλήγας· εἰς δὲ θηρίων γραφήν.
Ἔκδυσον γᾶν, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·

Τὰς

Τὰς φιλάτας χ' οἶδα νῷν ὄντας πικρός.
ΗΛ. Ω φίλταλον μίλημα δώμασιν πατρὸς,
Δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρμαλος ζωπρίᾳ,
Αλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακλήσῃ πατρός.
Ω τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
Εμοί· πεσσαυδᾷν δ' ἓς ἀναγκαίως ἔχον.
Πατέρος τε χ' τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
Στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
Καὶ τῆς τυθείσης ηηλεῶς ὁμοσπόρω. 240
Πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦλθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
Μόνον κράτος τε χ' δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
Πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ ζυγγνοίτό μοι.
ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεορὸς τῶνδε πραγμάτων γμῶν·
Ιδῦ δὲ γμέαν εὔγιν αἰετῦ πατρὸς,
Θανόντος ἐν πλεκτᾶῖσι χ' πειράμασι
Δεινῆς ἐχίδνης. τὺς δ' ἁπορφανισμένους
Νῆσις πιέζει λιμός· ὐ χ' ἐντελὴς
Θήραν πατρῴαν πεσφέρειν σημήμασιν.
Οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ηλέκτραν λέγω, 250
Ιδεῖν πάρεσί σοι, πατροσερῆ γόνον,
Αμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
Καὶ τῦ θυτῆρος καὶ ζ τιμῶντος μέγα
Πατρὸς νεοσσὺς τύσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
Εξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
Οὔτ' αἰετῦ γμέθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
Πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' ἀπειθῆ βροτοῖς.
Οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθὲς πυθμὴν
Βωμοῖς ἀρήξει, βυθύτοις ἐν ἥμασι.
Κόμιζ', ἀπὸ σμικρῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν 260
Δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπλωκέναι.
ΧΟ. Ω παῖδες, ὦ ζωτῆρες ἑστίας πατρὸς,

Σιγᾶθ· ὅπως μὴ πᾶσθαί τις, ὦ τέκνα,
Γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
Πρὸς τὺς κρατοῦντας· ὡς ἴδοιμ' ἐγὼ σοὶ
Θανόντας ἐν κηκῖδι φοινηρᾷ φλογός.

ΟΡ. Οὗτοι σεσῳσμένοι λοξίᾳ μεγαθενοῦς
Χρησμοὺς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
Καξορθιάζων πολλὰ, κ' δυσχειμέρους
Ατας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξανδρώμενος,
Εἰ μὴ μέτειμι τοὺς πατρὸς τοὺς αἰτίους,
Τρόπον τὸν αὐτὸν ἀντιποκτείναις λέγων,
Αποχρῆμα τοῖσι ζημίας ταυρούμενον.
Αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
Τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυσερπῆ κακά.
Τὰ μὲν γὰ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
Βροτοῖς σιφαύσκων εἶπε, τάς τε νῷν νόσους,
Σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
Λιχῆνας ἐξέδοντας ἀρχαίαν φύσιν·
Λάκκας δὲ κόρσας τῇδ' ἐπανθέλλειν νόσῳ.
Αλλας τε φωνεῖ σεσβολὰς ἐριννύων,
Εκ τῆσ πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
Ορῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
Τὸ γὰ σκοπεινὸν τῆσ ἐπερτέρων βέλος
Εκ σεσροπαίων ἐν χθονὶ σεπλωκότων,
Καὶ λύσσα, κ' μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
Κινεῖ, ταράσσει, κ' διώκει) πόλεως
Χαλκηλάτῳ πλάσιγγι λυμανθὲν δέμας.
Καὶ τοῖς τοιούτοις ὕστι κρατῆρος μέρος
Εἶναι μεταχεῖν, ὑ φιλοσόνδυ λίβος,
Βωμῶν τ' ἀπείργειν, ὐχ ὁρωμένην πατρὸς
Μῆνιν δέχεσθαι, ὕστε ζυλλύειν τινά.
Πάντων δ' ἄτιμον κἀφιλον θνήσκειν χρόνῳ,

Κακῶς

Κακῶς ταριχεύθεῖσα σαμφθάρῃσι μόρῳ.
Τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πειστέα.
Κ' εἰ μὴ πέποιθα, τὔργον ἐξεργαστέον.
Πολλοὶ γὰ εἰς ἓν ξυμπίπτουσιν ἤμεροι,
Θεῦ τ' ἐφέλμαι, καὶ πάλιν πένθος μέγα,
Καὶ προσπίπτει χρημάτων ἀχνηία,
Τὸ μὴ πολίτας ἀκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀνασατῆρας ἀδόξῳ φρενὶ,
Δυοῖν γυναιξὶν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
Θήλεια γὰ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Αλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, δίοδον
Τῇδε τελεῖτε,
Ἢ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
Αντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
Γλῶσα τελείω· τὐφειλόμενον
Πράσσουσα δίκη μέγ' ἀΰτεῖ·
Αντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίων
" Πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
" Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

Αντιστροφικὰ. Στροφή.

ΟΡ. Ω πάτερ, αἰνόπατερ, τί σοι
Φάμενος, ἢ τί ῥέξας,
Τύχοιμ' ἂν ἔκαθεν ὑρίσας,
Ενθα σ' ἔχουσιν ἀραὶ,
Σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
Χάριτες δ' ὁμοίως
Κέκληνται γόος ἀκλεὴς
Προσδοδόμοις Ατρείδαις.

Ιαμβοι.

ΧΟ. " Τέκνον, φρόνημα τῦ
" Θανόντος

" Θανόντος ὐ δαμάζει
" Πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος,
" Φαίνῃ δ' ὕστερον ὀργάς·
" Ὀτοτύζει δ' ὁ θήσκων,
" Ἀναφαίνει δ' ὁ βλάπτων.
" Πατέρων τι χ' τεκόντων
" Γόος ἔνδικος ματάζει
" Τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

Ἀντιστροφή.

ΗΛ. Κλῦθι νῦν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.
Δίπαις τοῖς ἐπιτυμβιδίοις
Θρῆνος ἀναστενάζει.
Τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται,
Φυγάδας θ' ὁμοίως.
Τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
Οὐκ ἀτρίακτος ἄτα.

Ἀνάπαιστοι.

ΧΟ. Ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων
Θείη κελάδους ἀφθογγοτέρους·
Ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
Παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
Νεοκρᾶτα φίλον γε κομίζοι.

Μονοστρόφικα.

ΗΛ. Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
Πρός τινος λυκίων, πάτερ,
Δορίτμητος καλεναρίοθης,
Λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι,
Τέκνων τε κελάθοις,
Ἐπισπέπλων αἰῶνα κλίσας,
Πολύχωστον ἂν εἶχες

Τάφον

Τάφον διαπορθίν γᾶς
Δώμασιν ἀφόρητον,
Φίλος φίλοισι τοῖς
Ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι,
Καλὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
Σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
Πρόπολός τε τῆσ μεγίστων
Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
Βασιλῆς γὰ ἦς ὅφρα ἔζης,
Μόριμον λάχος σιμπλάντων
Χεροῖν, σεισίμβροτόν τε βάκτρον.
Μηδ' ὑπὸ Τρωϊκᾶς
Τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
Μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ
Παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαψαι.
Πάρος δ', οἱ κλανόντες
Νὶν, ὕτως δαμῆναι,
Θανατηφόρον αἶσαν
Πρόσω τινὰ συνθάνειθαι
Τῶνδε πόνων ἄπειρον.

Ἀνάπαισοι.

ΧΟ. Ταῦτα μὲν, ὦ πᾶ, κρείσσονα χρυσοῦ,
Μεγάλης δὲ τύχης γ' ὑπερβορέου
Μείζονα φωνεῖς· ὀδύνασαι γό.
Ἀλλὰ διπλῆς γ' τῆσδε μαραίνης
Δῦπος ἰκνεῖται· τῆσ μὲν ἀρωγοὶ
Καλὰ γῆς ἤδη· τῆσ δὲ κραλύντων.
Χέρες ὐχ ὅσιαι συγερῶν τύτων.
Παισὶ δὲ μᾶλλον γεγύνῃ).

Μονοστρόφικα.

ΗΛ. Τῦτο διαμπερὲς ὡς ἴκελο ἄτε περ βέλος.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
Υστερόποινον ἄταν
Βροτῶν τλήμονι χ᾽ ὑπάργῳ
Χειρὶ, (τοκεῦσι δ᾽ ὅμως τελεῖταν)
Εφυμνῆσαι γιγνοίτό μοι
Πάκτεντ᾽ ὀλολυγμὸν
Ανδρὸς θεινομένου,
Γυναικός τ᾽ ὀλλυμένας.
Τί γὰ κάθω φρενός;
Θεῖον ἔμπας σπάσαται.
Πάροιθεν δὲ πρώρας,
Δριμείας τὲ καρδίας,
Θυμὸς, ἔγκοτον σύγος.
Καὶ πότ᾽ ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζάς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
Φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας,
Πισὰ γένοιτο χώρα.
Δίκαν δ᾽ ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
Κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τέλιμνα.

Ανάπαιστοι.

Αλλὰ νόμος μὲν, φονίας σαγόνας
Χυμένας ἐς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν
Αἷμα. βοᾷ γὰ λοιγὸν ἐριννὺς
Παρὰ τῆς προτέρων φθιμένων ἄτην
Ετέραν ἐπάγουσαν ἐπ᾽ ἄτῃ.

Μονοστρόφικα.

Ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;
Ιδεῖτε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
Ιδεσθ᾽ Ατρειδᾶν τὰ λοιπ᾽ ἀμηχάνως
Εχοντα, καὶ δωμάτων
Ατιμα. πᾷ τίς τράποιτ᾽ ἄν, ὦ Ζεῦ;

ΗΛ.

ΗΛ. Πέπαλ᾽ δ᾽ αὖτέ μοι φίλον κέαρ,
Τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
Καὶ τότε μὲν δύσελπις,
Σπλάγχνα δέ μου κελαινῦται
Πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
Οταν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπαλκὴς
Θρασέ᾽, ἀπέσασιν ἄχος,
Πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.
Τί δ᾽ ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τά περ
Πάθομεν ἄχθια θεὸς γε τοὺς τεκόντων;
Πάρεσι (φέρειν, τὰ δ᾽ ὅτι θέλει).
Λύκος γὼς ὅς᾽ ὠμόφρων,
Ασαυλος ἐκ μαλρός ἐσι θυμός.
Εκοψε κομμὸν ἄρειον, εἴτε κισσίας
Νόμοισι πολεμισρίας,
Απριγκλοι πληκλά. πολύπλαγκλα δ᾽ ἦν ἰδεῖν,
Επασυλιροβριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα·
Ανωθεν ἀνέκαθεν κλύπτῳ δ᾽ ἐπιῤῥοθεῖ
Κροτητὸν ἀμὸν ϗ πανάθλιον κάρα.
Ιὼ, ἰὼ, δαΐα
Πάντολμε μῆτερ, δαΐας ἐν ἐκφοραῖς
Ανὰ πολιτᾶν ἄνα-
κλ᾽, ἄνδ᾽ δὲ πενθημάτων
Ετλης ἀνοίμωκλον ἄνδρα θάψαι.
ΟΡ. Τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
Παλρὸς δ᾽ ἀτίμωσιν ἀρὰ τίσι,
Εκαλι μὲν δαιμόνων,
Εκαλι δ᾽ ἁμᾶν χερῶν.
Επειτ᾽ ἐγὼ νοσφίσας ὁλοίμαν.
ΗΛ. Εμαχαλίωθης δέ θ᾽ ὡς τότ᾽ ἔδυ.
Επραυτε δ᾽ ἅπερ νὶν, ὧδε θάπλει·

Μόρον

Μόρον κλεῖναι μωμφὰ
Αφερσον αἰῶνι σῷ.
Κλύεις παλρωὰς δυσαλίμους,
Λέγεις παλρώϊον μόρον.
Εγὼ δ' ἀπεσάτην
Ατιμος, οὐδὲ ἄξία.
Μυχῷ δ' ἄφερκλος πολυσίνᾳ κυνὸς δίκαν,
Ετοιμότερα γέλωσος ἀνέφερον λίζη,
Χαίρουσα πολύδακρυν γόον κέκρυμμώα.
Τοιαῦτ' ἀκύων ἐν φρεσὶ
Γράφω, δι' ὤτων δὲ ζυν-
τέτραγνε μῦθον ἠσύχῳ φρενῶν βάσι.
Τὰ μὲν γὰ ὕπως ἔχι·
Τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
Πρέπι δ' ἀκάμπῳ μῶει καθήκειν.
Σέ τοι λέγω, ξυγγενῦ, πάτερ, φίλοισι.
Εγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμώα·
Στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ,
Ακυσον ἐς φάος μολών.
Ξὺν δὲ γλῶ πρὸς ἐχθρούς.
Αρης ἄρι ξυμβάλλι, δίκα δίκᾳ.
Ιὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως.
Τρόμος μ' ὑφέρπι κλύουσαν ἀγμάτων.
Τὸ μόρσιμον μῶει πάλαι,
Εὐχομώοις δ' ἄν ἔλθοι.
Ιὼ πόνος ἐγγενὴς,
Καὶ παράμουσος ἄτης
Αἱμαλόεσσα πλαγά.
Ιὼ δύσον' ἄφερτα κήδη.
Ιὼ δυσκαλάπαυστον ἄλγος
Δώμασιν ἔμμολον.

Τῶν

Τῶν δ' ἐκὰς ὐδ' ἀπ' ἄλλων
Ἐκ]οθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
Αἰῶν' ἀναγρεῖν, ἁ]μαληρᾶν
Θεῶν καὶ γᾶς ὅδ' ὕμνος.

Ἀνάπαιστοι.

Ἀλλὰ κλύον]ες, μάκαρες χθόνιοι,
Τῆσδε καλ]αχῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν
Παισὶ τροφόρως ἐπὶ νίκην.

Ἰαμβοι.

ΟΡ. Πάτερ τρόποισιν ὑ τυραννικοῖς θανὼν,
Αἰτυμβώ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
ΗΛ. Κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε]ν χρείαν ἔχω,
Φυγεῖν, μέγαν τρυφεῖσαν Αἴγισθ]ν μόρον.
Οὕτω γὰ ἂν]οι δαῖτες ἔννομοι βροτῶ
Κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, πὰρ' ἀδείπνοις ἔσῃ
Ατιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
Κἀγὼ χοὰς]οι τῆς ἐμῆς πα]κληρίας
Οἴσω πα]ρῴων ἐκ δόμων γαμηλίας.
Πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. Ω γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπλεῦσαι μάχην.
ΗΛ. Ω Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὔμορφον κράτος.
ΟΡ. Μέμνησο λ]ρῶν οἷς ἐνοσφίωθης, πάτερ.
ΗΛ. Μέμνησο δ' ἀμφίβλ]στρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.
ΟΡ. Πέδαις δ' ἀχαλκεύ]οις ἐθηρεύθης, πάτερ.
ΗΛ. Αἰσχρῶς τι βυκ]τοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. Ἀρ' ἐξεγείρῃ τοῖς δ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. Ἀρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλ]αλον τὸ σὸν κάρα;
Ητοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·
Ἢ τὰς ὁμοίας ἀν]ίδος βλάβας λαβεῖν,
Εἴπερ κρ]ηθεὶς γ' ἀν]ιτικῆσαι θέλεις.
Καὶ τῆσδ' ἄκυσον λοιβ]ᾶς βοῆς, πάτερ,

Ἰδὼν νεοσσὺς τύσδ' ἐφημμένους τάφῳ·
Οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμῦ γόνον·
Καὶ μὴ ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
Οὕτω γὰ, ἢ τέθνηκας, ἥδε σὴρ θανών.
" Παῖδες γὰ ἀνδρὶ κληδόνες ζωτήριοι
" Θανόντι· φιλοὶ δ' ὡς ἄγυσι δίκτυον,
" Τὸν ἐκ βυθῦ κλωσῆρα ζώοντες λίνον.
Ακυ', ὑπὲρ σῦ τοιάδ' ἐς' ὀδύρματα.
Αὐτὸς δὲ ζώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον·
Καὶ μὴν ἀμόμφητον δέ τινα τὸν λόγον,
Τίμημα τύμβυ τῆς ἀνοιμώκτυ τύχης.
Τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾷν καλῶρθωσαν φρενὶ,
Ερδοις ἂν ἥδη, δαίμονος σπειρώμενος.
ΟΡ. Εσαν· συθέσθαν δ' ὑδέν ἐς' ἔξω δρόμυ,
Πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγυ
Μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
Θανῦντι δ', ἢ φρονῦντι, δειλαία χάρις
Επέμπετ'· ἢκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαν τάδε
Τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
Τὰ πάντα γὰ τις ἐκχέας ἄνθ' αἵματος
Ενὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
Θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. Οἶδ', ὦ τέκνον, σαρῆν γὰ· ἐκ τ' ὀνειράτων
Καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων σπαλμῴη
Χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. Η κἀπύσθε τὕναρ, ὥσ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. Τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. Καὶ σῆ τελευτᾷ κἀναιῦτο λόγος;
ΧΟ. Εν σπαργάνοισι σαυδὸς ὁρμίσαι δίκην
Τινὸς βορᾶς χρῄζοντα, νεογμὲς δάκος.
Αὐτὴ σροσέσχε μαζὸν ἔν τ' ὀνείρατι.

ΟΡ.

ΟΡ. Καὶ πῶς ἄτρωτον ὐκ ἄρ' ἦν ὑπὸ συγός;
ΧΟ. Ὡς' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος πάσας.
ΟΡ. Οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον σέλας.
ΧΟ. Η δ' ἐξ ὕπνου κέκραγμ' ἐπλοημμόν.
Πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκλυφλωθέντες χότῳ,
Λαμπτῆρες ἐν δόμοισι θεσποίνης χάριν.
Πέμπτῃ τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοὰς,
Ακος τομαῖον ἐλπίσασα σημάτων.
ΟΡ. Αλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,
Τὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
Κρίνω δέ τοι νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
Εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
Οφις τε πᾶσιν παργάνοις ὠπλίζετο,
Καὶ μαστὸν ἀμφέχαστ' ἐμὸν θρεπτήριον,
Θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἷμα φίλον γάλα·
Η δ' ἀμφιταρβὴς τῷδ' ἐπώμοξεν πάθει·
Δεῖ τοι νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
Θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
Κτενῶ νιν, ὡς τὔνειρον ἐντέμῃ τόδε.
Τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἰρῦμαι πέρι.
ΧΟ. Γένοιτο δ' ὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις·
Τὺς δ' ἔν τι ποιεῖν, τὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.
ΟΡ. Απλοῦς ὁ μῦθος. τήνδε μὲν σίγειν ἔσω·
Αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε ξυνθήκας ἐμάς·
Ως ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
Δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
Θανόντες, ἢ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
Αναξ Απόλλων, μάντις ἀψευδὴς, τὸ πρίν.
Ξένῳ γὰ εἰκὼς, πανστελῆ στολὴν ἔχων,
Ηξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος, δόμων.

Αμφω

Αμφω δὲ φωνὴν ἧσομαι Παρνησίδα,
Γλώσσης αὔτὴν Φωκίδος μιμνμάω.
Καὶ δὴ θυρωρῶν ὅστις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
Δέξαιτ', ἐπειδὴ δαίμονᾳ δόμος κακοῖς.
Μενῦμαι ὕτως, ὡς ἐπεικάζειν τινὰ
Δόμοις παρασείχοιλα, κ' τάδ' ἐντέπειν·
Τί δὴ σύλησι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
Εἰ δ' ὧν ἀμείψω βηλὸν ἔρκειον σνλῶν,
Κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν ἁρήσω πάλρὸς,
Η κ' μολὼν ἔπειλά μοι καλὰ τόμα
Ερεῖ, ζάφ' ἴωδι, κ' κατ' ὀφθαλμὺς βαλεῖ,
Πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
Θήσω, σοδώκη περιβαλὼν χαλκεμάλι.
Φόνν δ' ἐριννὺς ὐχ ὑπεσανισμόν
Ακραλον αἷμα πίεῖ) τρίτην πόσιν.
Σὺ δ' ὧν, σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκω καλῶς,
Οπως ἂν ἀρλίκολλα ζυμβαίνη τάδε.
Υμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
Σιγᾶν θ' ὅπν δεῖ, κ' λέγειν τὰ καίρια.
Τὰ δ' ἄλλα τύτῳ δεῦρ' ἐποπλεῦσαν λέγω,
Ξιφηφόρνς ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοί.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Πολλὰ μέν γ' ἀὴρ τρέφι
Δεινὰ κ' δειμάτων ἄχη,
Πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
Αγλαῶν βροτοῖσι
Πλάθνσι, βλασνσι κ' πεδαίχμιοι
Λαμπάδες πεδάμαροι,
Πτηνά τε κ' πεδοβά-
μονα, κἀνεμοέντων

Αἰγίδων

Αἰγίδων φράσαι κότον.

Ἀντιστροφὴ ἀ.

Ἀλλ' ὑπέρολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
Καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
Καὶ παλόλμους
Ἐρωλας ἄταισι ζυννόμους βροτῶν,
Ξυζύγους θ' ὁμαυλίας;
Θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔρως παρανικᾷ
Κυδάλων τὲ καὶ βροτῶν.

Στροφὴ β'.

Ἴσω δ' ὅσις ὐχ ὑποπλέροις
Φροντίσιν δαεὶς
Τὰν ἀ παμδολύμας
Τάλαιναν Θεσιὰς μήσαλο
Πυρδαῖ τινα μενοιναν,
Κ' ἄθυσα παμδὸς δαφοινὸν
Δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
Μαλρόθεν κελάδησε,
Σύμμελρόν τε διὰ βίᾳ
Μοιρόκραλον ἐς ἦμαρ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἀλλὰ δὴ τίν' ἐν λόγοις τυγεῖν
Φοινίαν Σκύλλαν,
Ατ' ἐχθρῶν ὕπαι
Φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
Χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
Πειθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νίσον ἀθανάτας τριχὸς
Νοσφίσασ' ἀπροβούλως

Πνέοντ' ἀ κυνόφρων ὕπνῳ.
Κιχάνῃ δέ μιν Ερμῆς.

Στροφὴ γ'.

Επεὶ δ' ἐπεμνήσαμβω ἀμειλίχων
Πόνων, ἀκαίρως δὲ, δυσφιλὲς γαμήλαμ', ἀπάχεον δόμοις,
Γυναικοβύλας τὲ μῆτιδας φρενῶν
Επ' ἀνδρὶ τάχισφόρῳ,
Επ' ἀνδρὶ δηΐοις ἐπικότῳ σέβας·
Τίων δ' ἀθέρμαντον ἑσίαν δόμων
Γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν·

Αντιστροφὴ γ'.

Κακῶν δὲ πρισβάντ) τὸ λήμνιον
Λόγῳ· γοᾶται δὲ δήπυθεν καλάπλυτον· ἔικασε δέ τις
Τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασι.
Θεοστυγήτῳ δ' ἄχῃ
Βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχε) γθόνος.
Σέβει γὰ ὕτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
Τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Στροφὴ δ'.

Τὸ δ' ἄγχι πλαμόνων ξίφος
Διαπλαίαν ὀξυπάκὲς σῦταμ
Διὰ δίκας.
Τὸ μὴ θέμις γὰ, ὑ
Λαῖξ πέδον πατύμμον.
Τὸ πᾶν Διὸς
Σέβας παρεκβάλλες ἀθεμίτως.

Αντιστροφὴ δ'.

Δίκας δ' ἐρείδε) πυθμήν.
Προχαλκάει δ' ἄσα φασγανηργός·

Τέκνον

Τέκνον δ' ἐπεισ-
φέρει δώμασι,
Αἱμάτων παλαιτέρων.
Τίνι μῦσος
Χρόνῳ κλυτὴ βυσόφρων ἐριννύς.

Ιαμβοι.

ΦΡ. Παῖ, παῖ, θύρας ἄκυσον ἑρκείας κλύπον.
Τίς ἔνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὖθις ἐν δόμοις;
Τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
Εἴπερ φιλόξενός ἐστιν Αἰγίσθου βία.
ΟΙ. Εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. Αγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
Πρὸς ὅπερ ἥκω κἀφέρω καινὰς λόγους.
Τάχυνε δ', ὡς ἡ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεῖ)
Σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
Αγκυραν ἐν δόμοισι ναυδόκοις ξένων.
Εξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
Γυνὴ, τύραννος. ἄνδρα δ' ἀρρενέστερον.
Αἰδὼς γὰ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμως
Λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
Πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.
ΚΛ. Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ· πάρεσι γὰ
Οποῖάπερ δόμοισιν τοῖσδ' ἐπείκοτα,
Καὶ θερμὰ λοῦτρα, κἀπόνων θελκτήρια,
Στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
Εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλεύτερον,
Ανδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ΟΡ. Ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
Στείχουσα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ ζάγῃ
Ες Αργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
Αγνὼς θεὸς ἀγνῶτ' ἔπτε ζυμβαλὼν ἀνὴρ,

(Εξ-

(Ἐξισορήσας κ᾽ ζαφνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκάς. πάθομαι γὰρ ἐν λόγῳ)
Επείπερ ἄλλως, ὦ ξέν᾽, εἰς Αργος κίεις,
Πρὸς τὰς τεκούσας, πανδίκως μεμνημένος,
Τεθνεῶτ᾽ Ορέσην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ. 680
Εἴτ᾽ ἂν κομίζειν δόξα νικήσῃ φίλων,
Εἴτ᾽ ἂν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
Θάπτειν, ἐφέλμας τάσδε πορθμεύσον πάλιν.
Νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλάρωμα
Σποδὸν κέκλεισται σώματος εὖ κεκλαυμένου.
Τοσαῦτ᾽ ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
Τοῖς κυρίοισι κ᾽ πρεσβύταισιν λέγων,
Οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ᾽ εἰκὸς εἰδέναι.
ΗΛ. Οἶ᾽γὼ, κατ᾽ ἄκρας ἐνθάδ᾽ ὡς πορθούμεθα.
Ω δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρὰ, 690
Ως πόλλ᾽ ἐπωπᾷς κἀκποδῶν εὖ κείμενα,
Τόξοις πρέπουσιν ἀσκόποις χειρουμένη,
Φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
Καὶ νῦν Ορέσης (ἦν γὰρ ἀβούλως ἔχων)
Εξω κομίζων ὀλεθρίου πηλὸν πόδα,
Νῦν δ᾽ ἅπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
Ιατρὸς ἐλπὶς ἦν, παρῆσαν ἐγγράφῃ.
ΟΡ. Εγὼ μὲν ὦν ξένοισιν ὧδ᾽ ἀδαίμοσι
Κεδνῶν ἔκαλλι πραγμάτων ἂν ἤθελον
Γνωσὸς γενέσθαι, κ᾽ ξενωθῆναι· τί γὰρ 700
Ξένου ξένοισίν ἐστιν ἁμφίτερον;
Πρὸς δυστυχείας ἦν ἐμοὶ τόδ᾽ ἐν φρενὶ
Τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
Καλαγνίσαντα κ᾽ καλεξενωμένον.
ΚΛ. Οὗτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
Οὐδ᾽ ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.

Αλλος

Αλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν ταὐτ' ἀγγελῶν.
Αλλ' ἔῳδ' ὁ καιρὸς ἡμερᾶσθαι ξένους
Μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ σύμφορα.
Αγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας ἀξίνους δόμων,
Οπιδόπους δὲ τόνδε καὶ ξυνεμπόρους·
Κἀκεῖ κυρήσαι δώμασιν τὰ σύμφορα.
Αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπεύθυνῳ τάδε.
Ημεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
Κοινώσομεν τε, κἀν φανίζουσιν φίλων
Βυλεύσομεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Εἶεν, φίλαι δμωΐδες οἵκων,
Πότε δὴ σωμάτων
Δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ορέστῃ.
Ω πότνια χθών, καὶ πότνι' ἀκτὴ
Χώμαλος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
Σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
Νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
Νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολίαι
Ξυγκαλαβοῦσαι, χθόνιον δ' Ερμῆν
Καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεύσαι
Ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ιαμβοι.

ΟΙ. Εοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος ταχὺν κακὸν,
Τροφὸν δ' Ορέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
Ποῖ δὴ πατεῖς, γέρουσα, δωμάτων πύλας;
Λύπη δ' ἄμουδός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡ. Αἴγισθον, ὃν κρατοῦσα τὸν ξένης, καλεῖν
Οπως τάχιστ' ἄνωγμ', ὡς σαφέστερον
Ανὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελον φάτιν
Ελθὼν πύθηται τήνδε. θεὸς μὲν οἰκέτας

Θέτο ζυθρωπῶν ἐνδὸς ὀμμάτων γέκων,
Κἄθυσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις. καλῶς
Κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
Φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
Η δὴ κλύων ἐκεῖνος ἀφρανεῖ νόον,
Εὖτ' ἂν σύθῃ) μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
Ως μοι τὰ μὲν παλαιὰ ζυγκεκραμμένα,
Αλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ατρέως δόμοις
Τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
Αλλ' ὕτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεχόμην.
Τὰ μὲν γὰ ἄλλα τλημόνως ἤνλων κακά·
Φίλον δ' Ορέσην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
Ον ἐξέθρεψα μηλρόθεν δεδεγμένη,
Καὶ νυκλιπλάγκλων ὀρθίων κειλσομάτων,
Καὶ πολλὰ κ' μοχθηρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
Τλάσῃ. τὸ μὴ φρονῆν γὰ, ὡσπερεὶ βοτὸν,
Τρέφειν ἀνάγκη (πῶς γὰ ὔ;) τρόπῳ φρενός·
Οὐ γὰ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
Η λιμὸς, ἢ δίψη τίς, ἢ λιψυρία
Εχῖ. νία δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων
Τύτων πέφυκλις ὖσα. πολλὰ δ' οἶδα,
Ψαδεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύνλρια,
Γναφὰς τροφάς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
Εγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
Εχυσ', Ορέσην ἐξεδεξάμην πάλρί.
Τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πάθομαι.
Στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμανλήριον
Οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πάσ') λόγων.

ΧΟ. Πῶς ὦν κειλάει νιν μολεῖν ἐσαμβόον;

ΤΡ. Η πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω ζαφέστερον.

ΧΟ. Εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε κ' μονοσιβῆ;

ΤΡ.

ΤΡ. Αγειν κελεύει δορυφόρους ὀπαόνας.
ΧΟ. Μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε διανότῳ σύγᾳ·
Αλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
Ανωχθ' ὅσον τάχιστα γαθύσῃ φρενί.
Εν ἀγγέλῳ γὰ κρυπτὸς ὀρθώσῃ φρενί.
ΤΡ. Αλλ' ἢ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
ΧΟ. Αλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσῃ ποτέ.
ΤΡ. Καὶ πῶς; Ορέστης ἐλπὶς οἴχεθ' δόμων.
ΧΟ. Οὔπω· κακὸς γε μᾶλλις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. Τί φῄς; ἔχεις τι πρὸς λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. Αγγελλ' ἴσσα, πρᾶσσε τἀπισταλμένα·
Μέλῃ θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. Αλλ' εἶμι κἀγὼ τοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

Αντιστροφικα. Στροφή.

ΧΟ. Νῦν παραγενμένη μοι, πάτερ
Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
Δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
Τὰ ξώφρονα εὖ μεμομμένοις ἰδεῖν
Διαδικάσαι πᾶν ἔπος.
Ελαχον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
Ε ἔ, πρὸ δὲ δηχθρῶν
Τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.
Επεί μιν μέγαν ἄρας,
Δίδυμα κἀ τριπλᾶ
Παλίμποινα θέλων ἀμείψῃ.

Αντιστροφή.

Ιδοὶ δ' ἀνδρὸς φίλτρα πῶλον εὖ
Νιν ζυγῶτ' ἐν ἅρμαξι
Πημάτων, ἐν δρόμῳ, πεσεῖσθαι
Μέτρον. τίς ἂν ξωζόμενον ῥυθμὸν

Τῦτ'

Τῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
Ανομβρων σημάτων ὄρεγμα;
Οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων
Πανδαγαθῆ μυχὸν νομίζετε,
Κλύετε, Σύμφρονες θεοί.
Αγίτε, ὡς πάλαι πεπραγμένων
Λύσασθ' αἷμα πανσφάτοις δίκαις.

Μονοστρόφικα.

Γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι,
Τόδε καλῶς κλάμμον. ὦ
Μέγα ναίων τόμιον, εὖ
Δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς,
Καί νιν ἐλαθερίως
Λαμπρῶς τ' ἰδεῖν φιλίοις
Ομμασι δνοφερὰς
Καλύπτρας. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώταλος
Πρᾶξιν ὑρίαν θέλων.
Πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων,
Κρυπτά. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
Νύκτα πρὸ τ' ὀμμάτων χρότον φέρει,
Καθ' ἡμέραν δ' ὑδὲν ἐμφανέστερος.
Καὶ τότε δὴ πλοῦτον
Δωμάτων λυτήριον,
Θῆλυν ὑριοσάταν
Ομῶ κρεκτὸν γοή-
των νόμον μεθήσομεν
Πόλει· τὰ δ' εὖ,
Εμὸν, ἐμὸν κέρδος ἀέξει τόδε·
Ατα δ' ἀποσατεῖ φίλων.
Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ

Μέρος

Μέρος ἔρ∫ων,
Επαύσας παλρὸς ἔρ∫ῳ,
Θρούσᾳ
Πρὸς σὸ τέκνον παλρὸς αὐδὰν,
Καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν,
Περσίως τέ ἐν φρεσὶ
Καρδίαν χέθων,
Τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν,
Τοῖς τ' ἄνωθεν πεπράσων
Χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
Φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρυ.

Ιαμβοι.

ΑΙ. Ηκω μὲν ὐκ ἄκλη∫ος, ἀλλ' ὑπάγ∫ελος·
Νέαν φάτιν δὲ πάθομαι λέγειν τινὰς
Ξένης μολόν∫ας ὐδαμῶς ἐφίμερον,
Μόρον δ' Ορέσυ. κ' τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
Γένοιτ' ἂν ἄχθος δειμαλοσαγὲς φόρῳ.
Τῷ πεύθεν ἑλκαίνον∫ι κ' δεδη∫μένῳ.
Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ κ' βλέπον∫α δοξάσω;
Η πρὸς γυναικῶν δειματώμενοι λόγοι
Πεδάρσιοι ἐρώσκυσι, θνήσκον∫ες μάτην;
Τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΑΓ. Ηκύσαμεν μὲν, συνθάπυ δὲ τῆ∫δ ξένων
Εσω παρελθών. ὐδὲν ἀγγέλων θέτος,
Ως αὐτὸς αὐτῆ∫δ ἄνδρα πάθεσθαι πέρι.

ΑΙ. Ιδεῖν ἑλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγ∫ελον,
Εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκον∫ος ἐ∫γύθεν παρὼν,
Εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγι μαθών·
Οὕτοι φρένα κλέψειαν ὠμμα∫ωμένην.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι.
Τάδ' ἐπαχομένη, καὶπιθοάζουσ';
Ὑπὸ δ' ἀνοίας
Πῶς ἴσον εἰπῦσ' ἀνύσωμαι;
Νῦν γὰρ μέλλουσι μιαιθεισαι
Πειραὶ κοπάτων ἀνδροδαΐκτων,
Η πάτυ θήσειν Αγαμεμνονίων
Οἶκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,
Η πῦρ ἢ φῶς ἐπ' ἐλαθερίᾳ
Δαΐων, ἀρχάς τι πολιοτορόμυς.
Ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
Τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφιδρος
Διοτοῖς μέλλῃ θείοις Ορίσης
Αψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙ. Ε, ἔ, ὀτοτοῖ.

ΧΟ. Εα, ἔα μάλα.
Πῶς ἔχει; πῶς κέκραγ' δόμοις;

Ιαμβοι.

Απωταθῶμεν πράγμαλος τιλυμένη.
Οπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
Εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙ. Οἴμοι πάτ, οἴμοι διατότυ τιλυμένη.
Οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις περσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐσίν. ἀλλ' ἀνοίξαλε
Οπως τάχιτα, γυναικείας πύλας
Μοχλοῖς χαλᾶτε· ἢ μάλ' ἠβῶντος δὶ δεῖ,
Οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γὰρ;
Ιὺ, ἰύ. κωφοῖς αὐτῶν, ἢ καθεύδουσιν μάτην
Ακραγλα βάζω. ποῖ Κλυταιμήτρα; τί δρᾷ;
Εοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυρῷ πίλας

Αὐχὴν

Αὐχὴν πισεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.
ΚΛ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἔπης δόμοις;
ΟΙ. Τὸν ζῶντα παίων τὸν τεθνηκότας λόγῳ.
ΚΛ. Οἴ' ἐγώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
Δόλοις ὀλώμεθ' ὥσπερ ὧν ἐκτείναμεν.
Δοίη τις ἀνδρόκμητα πέλεκυν ὡς τάχος·
Εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα. 890
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ΟΡ. Σὲ μὲν ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. Οἴ' ἐγώ. τέθνηκας φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
ΟΡ. Φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοὶ γὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
Κείσῃ. θανοῦσα δ' ὕστι μὴ πρέπουσ' ποτέ.
ΚΛ. Ἔπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσαι τίκτειν
Μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα,
Οὔλοισιν ἐξήμελξας ἀτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητρὶ αἰδεισθῶ κτανεῖν; 900
ΠΥ. Πῶ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
Τὰ συνθόχρησα; πίστα δ' ὁρκώματα;
Ἀπάντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. Κρίνω σὲ νικᾶν, κἀ παραινεῖς μοι καλῶς.
Ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
Καὶ ζῶντα γὰρ νιν χρείσσονʼ ἡγήσω πατρὸς·
Τύτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, συγεῖς.
ΚΛ. Ἐγὼ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράσᾳ θέλω.
ΟΡ. Πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί; 910
ΚΛ. Ἡ μοῖρα τοῦτων ὦ τέκνον παραιτία.
ΟΡ. Καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. Οὐδὲν ξυέζη γοῦν ἀρὰς τέκνον;
ΟΡ. Τεκοῦσα γὰρ μ' ἔρριψας εἰς τὸ δυσχέες.
ΚΛ. Οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.

ΟΡ.

ΟΡ. Διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλεύθερα πατρός.
ΚΛ. Πῦ δῆθ' ὁ τιμὸς ὕστερ' ἀντιδεξάμην;
ΟΡ. Αἰσχύνομαί σοι τῦτ' ὀνειδίσας σαφῶς.
ΚΛ. Μὴ, ἀλλ' εἰφ' ὁμοίως ἢ πατρὸς τῦ σῦ μάτας.
ΟΡ. Μὴ 'λεγχε τὸν σονῦντ' ἔσω καθημμένη.
ΚΛ. Αλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. Τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμᾶς ἔσω.
ΚΛ. Κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. Σύ τοι σεαυτὴν, ὐκ ἐγὼ, καλακτενεῖς.
ΚΛ. Ορα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. Τὰς τῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, πατρεὶς τάδε;
ΚΛ. Εοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. Πατρὸς γὰ αἶσα τόνδε σ' ὁρίζει μόρον.
ΚΛ. Οἵ 'γὼ τηκῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
Η κάρτα μάντις ὑ 'ξ ὀνειράτων φόβος.
ΟΡ. Κάτες γ' ὃν ὑ χρῆν, ἢ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. Στένωμεν ὦν ἢ τῶνδε ξυμφορᾶν διπλῆν.
Επεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
Τλήμων Ορέσης, τῦθ' ὅμως ἀρύμεθα,
Οφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

Επῳδικά. Στροφὴ.

Εμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ,
Βαρύδικος ποινά.
Εμολε δ' ἐς δόμον τὸν Αγαμέμνονος
Διπλῦς λέων, διπλῦς Αρης.
Ελακε δ' ἐς τὸ πᾶν
Ο πυθοχρήτας φυγάς.
Θεόθεν δὲ φραδᾶσιν ὠρμημένος
Επολολυξάτω διασσύντων δόμων,
Αναφυγὰς κακῶν, ἢ κλεάνων τριβάς,
Υπὸ δυοῖν μιασόροιν,

Δυσεί-

Δυσοίμυ τύχας.

Ἀντιστροφή.

Ἐμολε δ' ὦ μέλη κρυπταδίυ μάχας,
Δολιόφρων ποινά.
Ἐθιγε δὲ μάχα χερὸς ἐπήτυμος
Διὸς κύρα· δίκαν δέ νιν
Προσαγορδόμεν
Βροτοὶ τυχόντες καλῶς·
Ὀλέθριον πνέυσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·
Τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,
Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθυς·
Ἄξειν ἀδόλως δολίαν
Βλαπλομήαν ἐν χρόνοις
Θεῖσαν ἐποίχε).

Ἐπῳδός.

" Κρατεῖται πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
" Ὑπυργεῖν κακοῖς.
" Ἄξιον δ' ὑρανῦχον ἀρχὰν σέβειν,
Παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγαν τ' ἀφηρέθην
Ψάλιον οἴκων.
Ἀναγε μὰν δόμοις πολὺν ἄγαν χρόνον.
Χαμαιπετῆ (ε κεῖσ' ἀεὶ,
Τάχα δὲ παιδιλὶς χρόνος ἀμείψε)
Πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑσίας
Μῦσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
Ἅπαν ἐλατήριον. τύχα
Δ' ἀπροσώπῳ κοίτᾳ
Τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκῦσαι θριομήοις.
Μελοικοδόμων
Πεσῦν) πάλιν, παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

Ιαμβοι.

ΟΡ. Ιδεσθε χώρας τὴν δικτῶν τυραννίδα,
Πάγροκλόνους τε δωμάτων παρθήτορας.
Σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
Φίλοι τε κ᾽ τῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
Πάρεσιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
Ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
Καὶ ξυθανεῖσθαι· κ᾽ τάδ' ὀρκωσ ἔχει.
Ἰδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
Τὸ μηχάνημα, δισμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
Πέδας τε χειροῖν κ᾽ ποδοῖν ξυναρμόσαι.
Ἐκλείνατ' αὐτὸν, κ᾽ κύκλῳ παρασαθὸς,
Στέγασρον ἀνδρῶν δείξαθ', ὡς ἴδοι πατὴρ,
Οὐχ ὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ηλιος, ἄναστα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
Ως ἂν παρῇ μοι μᾶρσυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
Ως τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
Τὸν μητρός· Αἰγίσθυ γὰ᾽ ὡ λέχω μόρον·
Εχι γὰ᾽ αἰχυντῆρος ὧς τάμυ δίκην·
Ητις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τῦτ' ἐμήσατο σύγος,
Ἐξ ὧ τέκνων ἤνεγκ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
Φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φανῇ, κακόν.
Τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ,
Σήπειν δίγυσ' ἂν ἄλλον, ὡ δεδηγμένον,
Τόλμης ἔκαλι κἀδίκυ φρονήματος.
Τί νιν παθσείπω, κἂν τύχω μάλ' ἀσεμνῶν;
Αγρωμα θηρὸς, ἢ νεκρᾶ ποδέν δυσον
Ἀρύτης καλασκήνωμα, δίκλινον μὲν ὤν.
Αρκυν δ' ἂν εἵποις γὰ᾽ ποδισῆρας πέπλυς.
Τοιῦτον ἂν κλήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
Ξένων ἀπαγόλημα, κἀργυροστερῆ

Βίον

Βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολωμάλι
Πολλὰς ἀναρχῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
Γένοιτ'· ὀλοίμην κἀφθίτων ἐκ θεῶν ἄπαις.

Ἀνάπαιστοι.

ΧΟ. Αἳ, αἳ μεγάλων ἔργων·
Στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
Ε, ἔ, μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

Ἰαμβοι.

Εδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
Φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
Φόνῳ δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται),
Πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τῷ ποικίλματος.
Νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρὼν,
Παλροκλόνον θ' ὕφασμα κεκτφωτῶν τόδε.
Αλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, χἠμός τε πᾶν,
Αζηλα νίκας τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

Ἀνάπαιστοι.

Οὔτις μερόπων αἰσυμνᾶ βιότου
Διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψει)·
Ες μόχθον δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει.

Ἰαμβοι.

ΟΡ. Αλλος γ' ἂν εἰδῇ, τοῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
Ωστερ ξὺν ἵπποις ἠνιοτρόφῳ δρόμῳ
Εξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
Φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
Αδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
Εως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
Κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄτην δίκης.
Παλροκλόνου μιάσμα, χἠ θεῶν σύγος,
Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι

Τὰ-

Τὸν συθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
Πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
Εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
Τόξῳ γὰρ ὕστις πημάτων πεφυσίξει.
Καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
Ξὺν τῷδε θαλλῷ κ' στέφει, πεφυσίξομαι
Μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα Λοξίου πέδον,
Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.
Φεύγειν τόδ' αἷμα κοινὸν, ὧδ' ἐφ' ἑστίαν
Ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
Τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
Καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεὼς ἐπορσύνθη κακά.
Ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
Ζῶν κ' τεθνηκὼς τάσδε κηδόνας λιπών.
Ἀλλ' εὖτε πράξας, μηδ' ἐπιζάλχθῃ σόμα
Φῆμαι πονηραὶ, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
Ἐλεύθερώσας πᾶσαν Ἀργείην πόλιν,
Δυοῖν δρακόντοιν ἀπετῶς τεμὼν κάρα.
Ἀ ἀ. δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
Φαιωχίτωνες, κ' πεπλεκτανημέναι
Πυκνοῖς δράκυσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. Τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πάτρι,
Στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.

ΟΡ. Οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
Σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟ. Πολαίτιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
Ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίλνει.

ΟΡ. Ἄναξ Ἀπολλον, αἵδε πληθύνσι δὴ,
Κἀξ ὀμμάτων σάζουσιν αἷμα δυσφιλές.

ΧΟ. Εἶσω καθαρμός. Λοξίου δὲ πρόσπολος,
Ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κλίσει.

ΟΡ.

ΟΡ. Ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
Ἐλαύνομαι δὲ, κ' οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. Ἀλλ' ἀτυχοίης, καί σ' ἐποπλάων φρόφρων
Θεὸς φυλάσσοι καιρίοις ἐν ξυμφοραῖς.
Ἀνάπαιστοι.
Ὁδὲ τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
Τρίτος αὖ χειμὼν
Πνεύσας γονίας ἐτελέωθη.
Παιδόμοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
Μόχθοι τάλανίς τε Θυέστου·
Δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη· 1070
Λυδροδαΐκλος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
Πολέμαρχος ἀνήρ.
Νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν ξωτήρ·
Ἢ μόρον εἶπω.
Ποῖ δῆτα κραναῖ, ποῖ καλαλήξει
Μελανοιμιοδὴν μῶλος Ἄτης;

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Αγαμέμνων εἰς Ιλιον ἀπιὼν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ σωρθήσει τὸ Ιλιον, ὑπέχελο τῆς αὐτῆς ἡμέρας (ημαίνειν διὰ συρσῦ. ὅθεν (χοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μιαθῷ Κλυταιμνήστρα ἵνα τηροίη τὸν συρσόν. ϗ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν ΨΨ σρεσβυτῶν ὄχλον μελαπέμπε), σερὶ τῦ συρσῦ ἐρῦσα· ἐξ ὧν ϗ ὁ χορὸς (υνίσα)· οἵτινες ἀκύσανλες σαγανίζυσι. μετ' ὀ σολὺ δὲ ϗ Ταλθύβιος σαραγίνε), ϗ τὰ καλὰ τὸν σλῶν διηγεῖται. Αγαμέμνων δ' ἐπὶ ἁπήνης ἔρχε)· εἵπελο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἁπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα ϗ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν ὖν σεσεισέρχε) εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ σεσμανλάε), σρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς ϗ τῦ Αγαμέμνονος θάναλον, ϗ τὴν ἐξ Ορέσυ μιλροκλονίαν, ϗ εἰαπηδᾷ ὡς θανυμῴη, ῥίψασα τὰ σέμματα. τῦτο δὲ τὸ μέρος τῦ δράματος θαυμάζε), ὡς ϗ ἔκπληξιν ϗ οἶκλον ἱκανὸν ἐμποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἰχύλος τὸν Αγαμέμνονα ἐπὶ (κηνῆς ἀναιρεῖσθαι σοιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας (ωπήσας θάναλον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. σεποίηκέ τε Αἴγισθον ϗ Κλυταιμνήσραν, ἑκάτερον διϊχυριζόμενον σερὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ιφιγ(ειας· τὸν δὲ, ταῖς τῦ σαλρὸς Θυέσυ ἐξ Ατρέως (υμφοραῖς.

Εδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχονλος Φιλοκλέυς, ὀλυμπιάδι εἰκοσῇ ὀγδόῃ, ἔτι δευτέρῳ. σρῶτος Αἰχύλος Αγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ (ατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Αφιδνάε.

ΤΑ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ κήρυξ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ιαμβοι.

ΦΥ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αὐτῶ τῶνδ' ἀπαλλαχὴν πόνων,
Φρυρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
Στέγαις Ατρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
Ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
Καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
Λαμπρὰς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
Ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀνατολάς τε τῶν.
Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
Αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
Ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
Εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παρασατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
Ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
Ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
Κλαίω τότ' οἶκον τῶνδε συμφορὰν στένων,
Οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
Νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
Εὐαγγέλου φανέντος ὀρθαίου πυρός.
Ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
Φάος πεφαύσκων, καὶ χορῶν καλάσασιν
Πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἰὼ, ἰώ.

Αγα-

Αγαμέμνονος γυναικὶ (ημανῶ τορῶς,
Εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
Ολολυγμὸν ἀφημῦναι τῇδε λαμπάδι
Επορθιάζειν, εἴπερ Ιλίου πόλις
Ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
Αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα δίπτομαι,
Τρὶς ἓξ βαλούσης τῇσδέ μοι φρυκτωρίας.
Γένοιτο δ' ὖν μολόντος ἀφιλῆ χέρα
Ανακτος οἴκων τῇδε βασάσαι χερί.
Τὰ δ' ἄλλα (ιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
Βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
Σαφέστατ' ἂν λέξειεν, ὡς ἐκὼν ἐγὼ
Μαθοῦσι αὐδῶ, κ' ὐ μαθοῦσι λήθομαι.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Δίκαιον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
Μέγας ἀνίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Αγαμέμνων,
Διθρόνου Διόθεν κὴ διοκήπλου
Τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ατρειδᾶν,
Στόλον Αργείων χιλιοναύταν
Τῆσδ' ἀπὸ χώρας
Ἦραν, τραλιῶτιν ἀρωγάν,
Μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Αρη·
Τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ', ἐκπαλίοις
Αλγεσι παίδων, ὕπαλοι λεχέων
Στροφοδινοῦν),
Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐριστόμφοι,
Δεμνιοτήρη
Πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
Ὑπαλος δ' αἰῶν, ἤτις Απόλλωνα

Η Παὶ-

Η Παὶ, ἢ Ζεύς, οἰωνόθρονον
Γόον ὀξυβόαν
Τῶνδε μιλοίκων, ὑστερόπονον
Πέμπει παραβᾶσιν ἐριννύν.
Οὕτω δ' Ατρέως παῖδας ὁ πρέσβων
Επ' Αλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
Πολλὰ παλαίσματα γυιοβαρῆ,
Γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
Διακναιομένης τ' ἐν πεδιλείοις
Κάμμακος, θήσων Δαναοῖσι
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔρει δ' ὅπη νῦν
" Εστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.
" Οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
" Οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν
" Οργὰς ἀτενὴς παραβάλλει.
Ημεῖς δ' ἀτίτᾳ ζαρκὶ παλαιᾷ
Τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
Μίμνομεν, ἰσχὺν
Ισόπαιδα νέμοντες ἐπὶ ζυπλροις.
Οτε γὰ νεαρὸς μυελὸς τέρνων
Εντὸς ἀνάκτων
Ισόπρεσβυς, ἄρης δ' ὡς ἔνι χώρᾳ,
Τόθ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
Καλαχαρφομένης, τρίποδας μὲν ὀδοὺς
Στείχει, παιδὸς δ' ὑδὲν ἀρείων,
Οναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
Σὺ δὲ, Τυνδάρεω
Θύγατερ, βασιλεία Κλυταιμνήστρα,
Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαγγελμένη,
Τίνος ἀγγελίας

Πειθοῖ

Πειθοῖ περίπτυκτα θυοσκόεις;
Πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀσυνόμων,
Ὑπάτων, χθονίων,
Τῶν τ' ὑρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,
Βωμοὶ δώροισι φλέγον)·
Αλλη δ' ἄλλοθεν ὑρανομήκης
Λαμπὰς ἀνίσχει,
Φαρμασσομένη χρίσμασιν ἀγνοῦ
Μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
Πειθάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
Τούτων λέξασ' ὅ, τι μὴ θέμιτὸν
Καὶ θέμις αἰνεῖν,
Παίων τε γλῶς τῆσδε μερίμνης,
Η νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
Τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνει
Ελπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπλητον,
Τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα.

Επωδικα. Στροφή.

Κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος
Αἴσιον ἀνδρῶν
Εκτελέων ἔτι μὴ θεόθεν καλαπτέων
Πειθὼ μολπᾶν,
Αλκᾶν σύμφυλος αἰὼν,
Οπως Αχαιῶν
Δίθρονον κράτος, Ελλάδος ἦβαν,
Ξύμφρονα ταγάν,
Πέμπῃ ξὺν δορὶ δίκας πράκτορι
Θούριος ὄρνις τελεσίδ' ἐπ' ἄταν.
Οἰωνῶν βασιλῆς
Βασιλεῦσι νεῶν, ὁ μελαγχὴς,
Ο, τ' ἐξόπιν ἀργίας,

Φανέντες ἔκλαρ μελάθρων,
Χερὸς ἐκ δορυπάλτα,
Παμπρέπτοις ἐν ἕδραισι.
Βοσκόμενοι λαγίναν
Ερικύμονα φέρβοντο γήναν,
Βλαβέντα λοιθίων δρόμων.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Αντιστροφή.

Κεδνὸς δὲ τραλόμαντις ἰδὼν δύο
Λήμασι διοτὺς
Ατρείδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας,
Πομπύς τ' ἀρχύς·
Οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἄδε κέλαθος,
Πάντα δὲ πύργων
Κτήνη πρόδοτα τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
Οἷον μήτις ἄτα
Θεόθεν κνεφάσῃ πρόσυπὲν
Στόμιον μέγα Τροίας
Στρατόθέν. οἴκῳ γὰ ἐπί-
φθονος Αρτεμις ἀγνὰ,
Πτανοῖσι κυσὶ πατρὸς,
Αὐτότοκον πρὸ λόχου
Μογερὰν πῶκα δυομένοισιν·
Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Επῳδός.

Τόσσον περ εὔφρων ἀ καλὰ
Δρόσοισιν αἰπλοισι μαλερῶν ὄντων,

Πάντων,

Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπτὰ
Τύτων αἰτεῖ ξύμβολα φάναι.
Δεξιὰ μὲν, καλά-
μομφα δὲ φάσματα τρυθῶν.
Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
Μή τινας ἀντιπνόους
Δαναοῖς χρονίας ἐχεπτίδας
Ἁπλοίας τεύξῃ,
Σπευδομήνα θυσίαν
Ετέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
Νεικέων τέκτονα σύμ-
φυτον, ὑ δεισήνορα. μίμνει
Γὰρ φοβερὰ παλίνορσος
Οἰκονόμος δολία,
Μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
Τοιάδε Κάλχας ξὺν
Μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων
Οδίων οἴκοις βασιλείοις·
Τοῖς δ' ὁμόφρονον
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
Τῦτό νιν προσεννέπω.
" Οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
" Πάντ' ἐπισταθμώμενος,
" Πλὴν Διὸς, εἰ τόδε μάταν
" Ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
" Χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Αντι-

Αντιστροφὴ α'.

" Οὐδ' ὅσις πάροιθεν ἦν μέγας
" Παμμάχῳ θράσει βρύων,
" Οὐδέν τι λέξαι πρὶν ὢν,
" Ος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
" χῆρος οἴχεται τυχών.
" Ζῆνα δέ τις φρονῶν
" Επινίκια κλάζων,
" Τάξει φρενῶν τὸ πᾶν.

Στροφὴ β'.

" Τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
" σαντα, τῷ πάθει μαθὼν
" Θέντα κυρίως ἔχειν.
" Στάζει δ' ἐν ὕπνῳ πρὸ καρδίας
" Μνησιπήμων πόνος·
" Καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
Σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Αντιστροφὴ β'.

Καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς
Νεῶν Αχαϊκῶν,
Μάντιν ὅτινα ψέγων,
Εμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
Εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγεῖ
Βαρύνοντ' Αχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων σαλιρρό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις·

Στροφὴ γ'.

Πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
Κακόσχολοι, νήσιδες, δύσορμοι
Βροτῶν ἄλαι, ναῶν

Καὶ

Καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
Παλιμμήκη χρόνον τιθᾶσαν
Τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
Ἐπεὶ δὲ χ̓ ὡκρῦ
Χείμαλος ἄλλο μῆχαρ
Βριθύτερον πεύκοισι
Μάντις ἔκλαγξε, πρεσφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτρον
Ἐπικρύσαντες Ἀτρεΐδαι
Δάκρυ μὴ καταχεῖν.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωτῶν·
Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πείθεσθαι·
Βαρεῖα δ' εἰ τέκνον
Δάΐξω, δόμων ἄγαλμα,
Μιαίνων παρθενοσφάγοισι
Ῥείθροις πατρώους χέρας, βωμῷ
Πέλας. Τί τῶνδ' ἄτερ
Κακῶν; τί; πῶς λειπόναυς τὶ γήρωμαι,
Ξυμμαχίας ἀμάρτων;
Παυσανέμου χ̓ ὑσίας
Παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾶς
Περιόρθως ἐπεθυμεῖν
Θέμις· εὖ χ̓ εἴη.

Στροφὴ δ'.

Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
Φρενὸς νέων δυσεβῆ τροπαίαν,
Ἀναγνον, ἀνίερον,
Τόθεν τὸ παντότολμον
Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.
Θρασύνει χ̓ αἰσχρόμητις

Τάλαινα παρακοπὰ πρωλοπήμων.
Ετλα δ' ὧν θυτὴρ γλυέσθαι θυγατρὸς
Γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν,
Καὶ προτέλεια ναῶν·
Λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους
Παρ' ὐδὲν ἀγῶνα παρθένιον
Εθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.

Αντιστροφὴ δ'.

Φράσειν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' ὄχθαν,
Δίκαν χιμαίρας ὕπερθεν βωμοῦ
Πέπλοισι περιπετῆ,
Παντὶ θυμῷ προνοπτῆ
Λαβεῖν αἴρδην, τόμα-
τός τε καλλιπρώρυ
Φυλακὰν καλαχεῖν, φθόγγον ἀρᾶγον οἴκοις,
Βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μύσει.
Κρόκυ βαφὰς δ' ἐς πέδον χέυσ', ἕβαλ' ἕκαστον
Θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλτ φιλοίκτῳ,
Πρέπυσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
Θέλυσ', ἐπεὶ πολλάκις πάλῃσι κατ' ἀνδρῶνας
Εὐτραπέζυς ἔμελψεν.

Στροφὴ ε'.

Αγνὰ δ' ἀταύρωτος
Αὐδᾷ πατρὸς φίλυ τριτόπατρον εὔπολιν
Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
Τὰ δ' ἔνθεν ὔτ' εἰδον, ὔτ' ἐννέπω.
Τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν
Επιῤῥέπτ τὸ μάλλον.

Αντιστροφὴ ε'.

Τὸ δὲ προκλύειν,

Επεὶ

Επεὶ ᾔοιτ' ἂν ἡ λύσις, πεσχαρέτω·
Ισον δὲ τῷ πεσέϊεειν.
Τορὸν γὰ ἥξει ξύναρθρον ἀὐτᾶις.
Πέλοιτο δ' ὧν τἀπὶ τύτοις εὔπρα-
ξις, ὡς θέλῃ τόδ' ἄγχισον ἀπίας
Γαίας μονόφρυρον ἔρκος.

Ιαμβοι.

Ηκω ξεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
Δίκη γὰ ἐσι φωτὸς ἀρχηγῦ τίειν
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνυ.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς.
Κλύοιμ' ἂν εὔφρων· ὑδὲ ξυγώση φθόνος.

ΚΛ. Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Εως ᾔοιτο μητρὸς ἄφρόντις πάρα.
Πᾶση δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμυ γὰ ἡρήκασιν Αργεῖοι πόλιν.

ΧΟ. Πῶς φῄς; πέφαγε τῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛ. Τροίαν Αχαιῶν ἴσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟ. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλυμμήν.

ΚΛ. Εὖ γὰ φρονοῦντος ὄμμα ξυ καληγορεῖ.

ΧΟ. Τί γὰ τὸ σιτὸν ἐσι τῶνδέ ξοι τέκμαρ;

ΚΛ. Εσιν· τί δ' ὐχί; μὴ δολώσαντος θεῦ.

ΧΟ. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' ἀπειθῆ σέβεις;

ΚΛ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζύσης φρενός.

ΧΟ. Αλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπλερος φάτις;

ΚΛ. Παιδὸς νέας ὡς, κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟ. Ποίυ χρόνυ δὲ γ' πεπόρθη πόλις;

ΚΛ. Τῆς νῦν τεκύσης φῶς τόδ' ἄφρόντις, λέγω.

ΧΟ. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛ. Ηφαιστος Ιδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

Φρυκτὸς

Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀσγέλω πυρὸς
Επεμπεν. Ἰδὴ μὲν, πρὸς Ερμᾶον λέπας
Λήμνυ· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Αθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
Υπεὶρ Ελης τε πόντον ὥστε νωτίσαι
Ισχὺς πορθμῆ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πάκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥσις ἥλιος,
Σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπᾶς·
Ο δ' ὕτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
Εκας δὲ φρυκτῆ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ροὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολών.
Οἱ δ' ἀντέλαμψαν, καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
Σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
Υπερθοροῦσα πεδίον Ασωπῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
Ηγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομπῆ πυρός·
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
Φρυρὰ, πλέον καίουσα τῆς εἰρημένων·
Λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Ορος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
Ωτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικὸν
Πορθμὸν κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
Φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Αραχναῖον αἶπος, ἀσυγείτονας σκοπάς·
Κἄπειτ' Ατρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
Φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.
Τοιοίδ' ἕτυμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,

Αλλος

Αλλος παρ' ἄλλυ διαδοχαῖς πληρύμφυοι·
Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
Τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τε (οἱ λέγω,
Ανδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, πεσσώμεθα.
Λόγυς δ' ἀκοῦσαι τοῖσδε καὶ θαυμάσαι
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.
ΚΛ. Τροίαν Αχαιοὶ τῆδ' ἔχυσ' ἐν ἡμέρᾳ.
Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Οξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
Διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως πεφυκότοις.
Καὶ ἀλόντων καὶ κραιπνάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ (υμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ (ώμασιν πεπλωκότες
Ανδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
Παῖδες γερόντων, ὑκέτ' ἐξ ἐλεύθερυ
Δέρης ἀποιμώζυσι φιλτάτων μόρον.
Τὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
Νῆσις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
Τάσσει πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον.
Αλλ' ὡς ἕκαστος ἔπασεν τύχης πάλον,
Εν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Νέυσιν ἤδη, πρὸς ὑπαυθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαχθύτες, ὡς δυσδαίμονες
Αφύλακτον ἀδήσυσι πᾶσαν ἀφρόνην.
Εἰ δ' ἀσεβοῦσι τὺς πολισύχυς θεὺς
Τὺς τῆς ἁλύσης γῆς, θεῶν δ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἄν γ' ἐλόγλες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ερως δὲ μή τις ὕστερον ἐμπίπλῃ στρατῷ
Ποθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένυς.
Δεῖ γὰρ πρὸς οἴκυς νοσίμυ (ωτηρίας

Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
Θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
Εγρήγορον τὸ πῆμα τῆς ὁλωλότων
Γένοιτ' ἄν, εἰ προπαγα μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμῆς κλύοις.
Τὸ δ' εὖ κραίνοι, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

ΧΟ. Γύναι, κατ' ἄνδρα ζώφρον' ἀφρόνως λέγεις.
Εγὼ δ' ἀκούσας πιστά ζοι τεκμήρια,
Θεὰς προσειπεῖν εὖ παρασκάζομαι.
Χάρις γὰ οὐκ ἄτιμος ἔργασαι πόνων.

Ανάπαιστοι.

Ω Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,
Μεγάλων κόσμων κλεάτειρα,
Η τ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
Μήτ' ἄρ νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δυτείας
Γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
Τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Αλεξάνδρῳ,
Τεινοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
Μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
Βέλος ἠλίθιον ζκήψειεν.

Επωδικά. Στροφὴ ά.

Διὸς πλαγὰν ἔχω σ' εἰπεῖν,
Πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι
Ως ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν.
Οὐκ ἔφα τις θεὸς βροτῶν
Αξιοῦσθαι μέλειν
Οσοις ἀθίκτων χάρις

Παλοιῶ·

Παλοῖϐ' ὁ δ' ὐκ ἀσιϐής.
Πέφαν' δ' ἐγόνυς
Ατολμήτων Αρη πτιόγλων
Μεῖζον ἢ δικαίως,
Φλεόγλων δωμάτων ὑπέρφλ,
Υπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔσω δ' ἀπή-
μαγλον, ὥστε κ' ἀπαρκεῖν
Εὖ πραπίδων λαχόγλα.
Οὐ γὰ ἐστιν ἔπαλξις
Πλούτυ πρὸς κόρον ἀνδρὶ
Λακλίσαγλι μεγάλα δίκας
Βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.

Αγλιστροφὴ ά.

Βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθὼ,
Προβυλόπαγς ἄφερλος, ἄτας.
Αχος δὲ παμμάταγον
Ουκ ἐκρύφθη· πρέπγ δὲ φῶς,
Αἰνολαμπὲς σίνος.
Κακῦ δὲ χαλκῦ τρόπον,
Τρίβῳ τι γὰ πεβολαῖς
Μελαμπαγὴς, πέλγ
Δικαγωθεὶς, ἐπεὶ
Διώκγ παῖς πλανὸν ὄργιν,
Πόλγ πρόσριμμ' ἄφερλον ἐνθείς.
Λιτᾶν δ' ἀκύει μὲν ὕτις θεῶν·
Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
Φῶτ' ἄδικον καθαρεῖ.
Οἷος γὰ Πάρις, ἐλθὼν
Ες δόμον τὸν Ατρειδᾶν,
Ηχυτε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖς γυναικός.

Στροφὴ

Στροφὴ β'.

Λιπῦσα δ' ἀγοῖσιν ἀπίτορας
Κλόνυς λοξίμυς τε ἠ
Ναυβάτας ὁπλισμὺς,
Αγυσά τ' ἀγλίφεγγον
Ιλίῳ φθοράν,
Βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
Ατλήτα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔτεγον
Τόδ' ἐντέπουλες δόμων πεφῆται.
Ιὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα ἠ πρόμοι!
Ιὼ λέχος ἠ τίβοι φιλάνορες! 420
Πάρεισι ζυγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος,
Αδίτος, ἀφεμβών, ἰδεῖν.
Πόθῳ δ' ὑπὲρ πουλίας
Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
Εὐμόρφων γὰ κολοσσῶν
Εχθεῖ χάρις ταὐδρί.
Ομμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
Ερρῖ πᾶσ' Αφροδίτα.

Αντιστροφὴ β'.

Ονειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
Πάρεισι δόξαι φέρυ- 430
ζαι χάριν ματαίαν.
Μάταν γὰ εὖτ' ἂν
Εὐδρά τις δοκῶν ὁρᾶν,
Παραλλάξασα διὰ χερῶν,
Βέβακεν ὄψις ὐ μεθύστερον
Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνυ κελάθοις.
Τὰ μὲν κατ' οἴκυς ἐφ' ἑσίας ἄχη
Τάδ' ἐσὶ, ἠ τῶνδ' ὑπερβαλώτερα.
Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ελλάδος ἄγας ζυνορμήοις

Πέν-

Πένθεια τλησικάρδιος
Δόμων ἑκάστῳ πρέπει.
Πολλὰ γῶν Διΐγάντι πρὸς ἤπαρ·
Οὓς μὲν γὰ ἔπεμψεν οἶδεν·
Ἀντὶ δὲ φωτῶν τάχη
Καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστους
Δόμους εἰσαφικνεῖται.

Στροφὴ γ'.

Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης ζωμάτων,
Καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
Πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
Φίλοισι πέμπει βαρὺ
Ψῆγμα δυσδάκρυτον
Ἀντήνορος σποδοῦ
Γεμίζων τὺς λέβητας ἀθέτους.
Στένουσι δ' εὖ λέγουσιν ἄνδρα,
Τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
Τὸν δ', ἐν φωναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διὰ γυναικός.
Τάδε σῖγά τις βαΰζει.
Φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
Προδίκοισιν Ἀτρείδαις.
Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
Εὔμορφοι κατέχουσιν·
Ἐχθρὰ δ' ἔχουσας ἔκρυψεν.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Βαρεῖα δ' ἀσῶν φάτις σὺν κότῳ.
Δημοκράτου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
Μένει δ' ἀκοῦσαί τι μοῦ
Μέριμνα νυκτιφρενές.

" Τῶν πολυκλόνων γὰ
" Οὐκ ἄσκοποι θεοί.
" Κελαιναὶ δ' ὖν ἐριννύες χρόνῳ
" Τυχηρὸν ὄντ' ἄνδ. δίκας
" Παλιλλυχῆ τριβᾷ βίᾳ
" Τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἴτοις
" Τελέθουσος ὕτις ἀλκά.
" Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
" Βαρύ· βάλλει γὰ ὅσσοις
" Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
Μήτ' εἴην πολιπόρθης,
Μήτ' ὢν αὐτὸς ἁλὼς
Ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.

Επῳδός.

Πυρὸς δ' ὑπ' ἀλαγέλᾳ τὴν πόλιν
Δικὴ θοὰ βάξις·
Εἰ δ' ἐτήλυμος,
Τίς οἶδεν; ἤτοι θεῖόν ἐσι μὴ ψύθος.
Τίς ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
Φλογὸς παραγέλμασι
Νέοις πυρωθέντα καρδίαν,
Επειτ' ἀλλαγᾷ λόγυς
Καμεῖν; ἐν γυναικὸς αἰχμᾷ,
Πρέπει, πρὸ τᾶ φανέντος
Χάριν ξυναγέσαι.
Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος
Επινέμει ταχύπορος.
Αλλὰ ταχύμορον
Γυναικοκήρυκτον ὄλλυ κλέος.

Ιαμβοι.

Ιαμβοι.

ΚΛ. Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
Φρυκ]ωριῶν τε ἡ πυρὸς παραλλαγὰς,
Εἴτ' ἦν ἀληθεῖς, εἴτ', ὀνειράτων δίκην,
Τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.
Κήρυκ' ἀπ' ἀκ]ῆς τόνδ' ὁρῶ καλάσκιον
Κλάδοις ἐλαίας· μαρ]υρεῖ δέ μοι κασις
Πηλῦ ξύνυρος δι]ία κόνις τάδε,
Ὡς ὕτ' ἄναυδος, ὕτε]οι δαίων φλόγα
Ὕλης ὀρείας]ημανεῖ καπνῷ πυρός.
Αλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων.
Τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
Εὖ γὰ πρὸς εὖ φανεῖσι πεφαδήκη πέλοι.

ΧΟ. Οσις τάδ' ἄλλως τῆδ' ἐπ]χεῖ πόλι, 510
Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗ. Ιὼ πα]ρῷον ὕδας Αργείας χθονός!
Δεκάτῳ]ε φέγ]ει τῷδ' ἀφικόμην ἔτυς,
Πολλῶν ραγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
Οὐ γὰ ποτ' ἤυχυν τῆδ' ἐν Αργείᾳ χθονὶ
Θανὼν μεθέξειν φιλτάτυ τάφυ μέρος.
Νῦν χαῖρε μὲν χθὼν, χαῖρε δ' ἡλίυ φάος,
Υπατός τε χώρας Ζ]ς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
Τόξοις ἰάπλων μηκετ' εἰς ἡμᾶς βέλη.
Αλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος· 520
Νῦν δ' αὖτε]ωτὴρ ἴσθι καὶ παγώνιος,
Αναξ Απολλον. τύς τ' ἀγωνίυς θεὺς
Πάλλας πεσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ερμῆν φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
Ηρως τε τὺς πέμψαλλας, ἁμφεῖς πάλιν
Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ιὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι σέγαι,

Σεμναὶ

Σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀγλήλιοι!
Η πω πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
Ηκει γὰ ὑμῖν φῶς ἐν ἀφρόκῃ φέρων
Καὶ τοῖς δ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Αλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε (χὴ γὰ ἔν πρέπει,)
Τροίαν καλασκάψαντα τῷ δικηφόρῳ
Διὸς μακέλλῃ, τῇ καλειρξασαν πέδον.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι χὴ θεῶν ἱδρύματα,
Καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυ) χθονός.
Τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζυγὸν πίριον
Αναξ Ατρείδης πρέσβυς ἀδαίμων ἀνὴρ
Ηκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
Τῶν νῦν· Πάρις γὰ ὔτε ζυγαλὴς πόλις
Εξάχε) τὸ δρᾶμα τῷ πάθει πλέον.
Οφλων γὰ ἁρπαγῆς τε χὴ κλοπῆς δίκην,
Τῷ ῥυσίῳ δ' ἥμαρτε, χὴ πανώλεθρον
Αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
Διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι δάμαρτια.

ΚΛ. Κήρυξ Αχαιῶν χαῖρε πᾶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. Χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΚΛ. Ερως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
ΚΗ. Ως ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΚΛ. Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου;
ΚΗ. Πῶς δὴ διδαχθεὶς τῶνδε δεσπόσω λόγω;
ΚΛ. Τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπλησμένος.
ΚΗ. Ποθεῖν σοθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
ΚΛ. Ως πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀνασέσειν.
ΚΗ. Πόθεν τὸ δύσφορον τοῦτ' ἐπῆν σύγος στρατῷ;
ΚΛ. Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. Καὶ πῶς ἀπόντων τυράννων ἔτρεις τινάς;

ΚΛ.

ΚΛ. Ων νῦν τὸ σὸν δὴ, κ᾽ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. Εὖ γ᾽ εἶπας). ταῦτα δ᾽ ἐν πολλῷ χρόνῳ
Τὰ μέν τις εὖ λέξειεν ἀπειτῶς ἔχειν,
" Ταὐτ᾽ αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
" Απαντ᾽ ἀπήμων τὸν δι᾽ αἰῶνος χρόνον;
Μόχθους γ᾽ εἰ λέγοιμι κ᾽ δυσαυλίας,
Σπαρνὰς παρήξεις κ᾽ κακοστρώτους, τί δ᾽ ὐ
Στένοντες, ὑ λαχόντες ἥμαλος μέρος;
Τὰ δ᾽ αὖτε χέρσῳ κ᾽ πεσσῆν, πλέον ςύγος·
Εὐναὶ γ᾽ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
Ἐξ ὐρανῦ γ᾽ κἀπὸ γῆς λειμωνίας
Δρόσοι καλεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
Εσθημάτων τιθέντες ἕνθηρον τρίχα.
Χειμῶνα δ᾽ εἰ λέγοι τις οἰνοκλόνον,
Οἷον παρεῖχ᾽ ἄφερτον Ιδαῖα χιὼν,
Η Θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
Κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσὼν,
Τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχε) πόνος·
Παροίχε) δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
Τὸ μήποτ᾽ αὖθις μηδ᾽ ἀνασῆναι μέλειν.
Τί τὰς ἁναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
Τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότυ;
Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καλαξιῶ.
Ημῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Αργείων ςρατῦ
Νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ᾽ ὐκ ἀνλιῤῥέπει.
Ως κομπάσαι τῷ δ᾽ εἰκὸς ἡλίυ φάει,
Υπὲρ θαλάσσης κ᾽ χθονὸς πολωμένοις.
Τροίην ἑλόντες δήποτ᾽ Αργείων ςόλος,
Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ᾽ Ελλάδα
Δόμοις ἐπασάλδσαν ἀρχαῖον γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, ἀλογεῖν πόλιν,

Καὶ τὰς στραληγὰς· ἢ χάρις τιμήσει)
Διὸς τά δ' ἐκπράξασα. φάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. Νικώμμυος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
Αεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
Δόμοις δὲ ταῦτα κἀ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
Εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλείζειν ἐμέ.
ΚΛ. Ανωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
Οτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
Φράζων ἅλωσιν Ιλίου τ' ἀνάστασιν.
Καί τις μ' ἐνίπλων εἶπε, φρυκτώρων διὰ
Πειθὼ θεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; 600
Η κάρτα πρὸς γυναικὸς, ἄρρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς ὢν ἐφαιδρύμην.
Ομως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ κόμπῳ
Ολολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν καλὰ πόλιν
Ελασκον, ἀφημῶνλες ἐνθέων ἕδρας.
Θυηφάγον κοιμῶνλες ἀώδη φλόγα.
Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
Ανακλος αὐτῆ πάντα πᾴσομαι λόγον.
Οπῶς δ' ἄρισα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
Σπᾴσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ 610
Γυναικὶ τύτυ φέγγος ἥδιον, σφακεῖν
Απὸ σταλείας ἄνδρα, ζώσανλος θεῦ,
Πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
Ηκειν ὅπως τάχις' ἐράσμιον πόλει·
Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὑροι μολὼν
Οἵαν περ ἦν ἔλειπε, σωμάτων κύνα
Εσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
Καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, ζημανλήριον
Οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνυ.
Οὐ δ' οἶδα τέρψιν, ἢδ' ἐπίφθογον φάτιν 620

Αλλυ

Αλλα πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκῦ βαφάς.
ΚΗ. Τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
Οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γυναῖα κακεῖν.
ΧΟ. Αὕτη μὲν ὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
Τορσῖσιν ἑρμηνεῦσιν ἀπρεπῶς λόγον.
Σὺ δ' εἰπὲ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
Εἰ νόσιμός γε κῆ ξεσωσμένος πάλιν
Ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τἀψευδῆ, καλὰ,
Ες τὸν πολὺν φίλοισι καρπώσασθαι χρόνον.
ΧΟ. Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχης;
Σχιασθέντα δ' ὐκ εὔκρυπτα γίνεσθον τάδε.
ΚΗ. Ανὴρ ἄφαντος ἐξ Αχαϊκῆς στρατῆς,
Αὐτός τε κῆ τὸ σκεῖον. ὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ιλίου,
Η χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατῆ;
ΚΗ. Εκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοπῶ·
Μακρὸν δὲ πῆμα συμφόρως ἐφημίσω.
ΧΟ. Πότερα δ' αὐτῆ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
Φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκπήξειε;
ΚΗ. Οὐκ οἶδεν ὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
Πλὴν τῆ τρέφοντος ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. Πῶς δ' λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
Ελθεῖν, τελεσθῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. Εὔφημον ἦμαρ ὐ πρέπει κακαγγέλῳ
Γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
Οταν δ' ἀπέλθὼ πῆματ' ἄγγελος πόλει
Στυγνῷ προσώπῳ πλησίμου στρατῆ φέρῃ,
Πόλει μὲν ἕλκος ἕν, τὸ δήμιον τυχεῖν·
Πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγιασθέντας δόμων
Ανδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Αρης φιλεῖ,

Δίλοχον

Δίλοχον ἄτην φοινίαν ξυνωρίδα.
Τοιῶνδε μὑτοι πημάτων ξεσαγμὡων,
Πρέπει λέγειν παγᾶνα τόνδ' ἐριννύων.
Σωτηρίων δὲ πραγμάτων ἀάγγελον
Ηκοντα πρὸς χάρυσαν Διὸς πόλιν,
Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι ξυμμίξω, λέγων
Χειμῶν' Αχαιῶν ὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
Ξυνώμοσαν γὰ, ὅστις ἔχθιστοι τορὶν,
Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πιστ' ἐδείξατην, 660
Φθείροντε τὸν δύστηνον Αργείων στρατόν.
Εννυχὶ δυσκ ὑμαντα δ' ὠρώρει κακά.
Ναῦς γὰ πρὸς ἀλλήλησι Θρηϊκιαι πνοαὶ
Ηρεικον· αἱ δὲ, κερωτυπύμεναι βίᾳ
Χειμῶνι, τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκλύπτῳ,
Ωχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακῦ στρόβῳ.
Επεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
Ορῶμεν ἄνθη πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
Ανδρῶν Αχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
Ημᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος, 670
Ητοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ξυτήσατο
Θεός τις, ὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο·
Ως μετ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα.
Επειτα δ' ἄδην πόντιον πεφὐγότες,
Λάκτον κατ' ἦμαρ, ὑ πιποιθότες τύχῃ,
Εβυκολῦμεν φροντίσιν νέον πάθος
Στρατῦ καμόντος καὶ κακῶς πορθυμένου.
Καὶ νῦν ἐκείνων εἴτις ἐστὶν ἐμπνέων, 680
Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
Ημεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.

Γένοιτο

Γένοιτο δ' ὡς ἄρισα. Μενέλεων γὰ ὖν
Πρῶτόν τε κἀ μάλισα θεσσδόκα μολεῖν.
Εἰ δ' ὖν τις ἀκλὶς ἠλίυ νιν ἰσορεῖ
Καὶ ζῶντα κἀ βλέποντα, μηχαναῖς διὸς,
Οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γῆρος,
Ελπίς τις αὐτὸν θεὸς δόμυς ἥξειν πάλιν.
Τοσαῦτ' ἀκύσας, ἴωδι τἀληθῆ κλύων.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧ-
δ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως, 690
(Μή τις, ὅντιν' ὐχ ὁρῶμεν,
Προνοίας τῷ πεπρωμένῳ
Γλῶσαν ἐν τύχᾳ νέμων;)
Τὰν δορίγαμβρον
Αμφινεικῆ θ' Ελέναν;
Επεὶ πρεπόντως
Ελένας, ἔλανδρος, ἐλέπτολις,
Εκ μὴ ἀβροτίμων
Προκαλυμμάτων ἔπλαδσεν 700
Ζεφύρυ γίγαντος αὔρᾳ.
Πολύανδροί τε φεράσπιδες,
Κυναγοὶ κατ' ἴχνος,
Πλάταν ἄφαντον
Κελσάντων Σιμόεντος ἀκλὰς
Επ' ἀξιφύλλυς
Δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Αντιστροφὴ ά.

Ιλίῳ δὲ κῆδος ὀρ-
θώνυμον τελεσίφρων
Μῆνις ἔλασε, τραπέζας ἀτίμως 710
Ιν' ὑστέρῳ χρόνῳ

Καὶ ξυνεσίν Διὸς
Πρασσομένα τὸ
Νυμφότιμον μέλος ἐκ-
φάτως τίουσας
Ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν
Γαμβροῖσιν ἀείδειν.
Μέλαμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ,
Πολύθρηνον μέγα σὺν τέκνοις, 720
Κικλήσκουσα Πάριν
Τὸν ἀνόλεκρον,
Παμπρόσθη πολύθρηνον αἰῶ-
νὰ ἀμφὶ πολίταν,
Μέλεον αἷμ', ἀνατλᾶσα.

Στροφὴ β'.

Εθρεψεν δὲ λέοντα
Σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
Οὗτος ἀνὴρ φιλόμαστον,
Ἐν βιότου παρελείοις
Ἄμερον, ἁφιλόπαιδα, 730
Καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
Πολέα δ' ἔχ' ἐν ἀγκάλαις,
Νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκας.

Ἀντιστροφὴ β'.

Χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν
Ἔθος τὸ πρὸς τοκήων.
Χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων,
Μηλοφόνοισιν ἄταισιν
Δαΐτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν. 740

Αἵμαλι

Αἵμαλι δ' οἶκος ἐφύρθη·
Αμαχον δ' ἄλγος οἰκέταις
Μέγα σίνος πολύκλονον.
Εκ θεῦ δ' ἱερᾶς τις ἄ-
τας δόμοις πεσσιράφη.

Στροφὴ γ'.

Παραυτὰ δ' ὧν ἐλθεῖν
Ες Ιλίν πόλιν
Λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν
Νηέμν γαλάνας, ἀκασκᾶον
Αγαλμα πλύτν,
Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
Δηξίθυμον ἔρωλος ἄνθος,
Παρακλίνασ'. ἐπέκρανεν δὲ
Γάμν πικρὰς τελάτας,
Δύσεδρος ἁ δυσόμιλος,
Συμφὰ Πριαμίδαισι,
Πομπᾷ Διὸς ξενίν,
Νυμφόκλαυλος ἐριννύς.

Αντιστροφὴ γ'.

Παλαίφαλος δ' ἐν τοῖς
Βρολοῖς γέρων λόγος
Τέτυκ), μέγαν τελε-
σθέντα φωτὸς ὄλβον, τεκνῦσθαι,
Μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
Εκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γλῶες
Βλασάνειν ἀκόρεσον οἴζύν.
Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.
" Τὸ γὰ δυστιβὲς ἔργον
" Μελᾶ μὲν πλείονα τίκλει,
" Σφετέρᾳ δ' εἰκότα γλίνᾳ.

" Οἴκων

" Οἴκων γὼ ἀθυδίκων
" Καλλίπαις πότμος αἰεί.

Στροφὴ δ'.

Φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις
Μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
Ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὅταν
Τὸ κύριον μόλῃ.
Νεαρὰ φάνις κότου
Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
Ἀνίερον θράσος,
Μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
Εἰδομέναν τοκεῦσιν.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
Δυσκάπνοις δώμασι,
Τὸν δ' ἐναίσιμον τίει
Βίον. τὰ χρυσόπαστα δ' ἐ-
θελὰ ξὺν πίνῳ χερῶν
Παλιντρόποις ὄμμασι λι-
ποῦσ', ὅσια πρεσβεύα, τᾷ
Δύναμιν ὐ σέβι-
ζα πλούτῳ παράσημον αἴνῳ·
Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

Ἀναπαιστοί.

Ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορ-
θ', Ἀτρέως γλύεθλον,
Πῶς σε προσείπω; πῶς σε ξεβίζω,
Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
Καιρὸν χάριτος;
Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι

Προτί-

Προτίνσι, δίκην παραβάλλες.
Τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιτιναχεῖν
Πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
Οὐδὲν ἐφ' ἵππαρ πεσσικεῖται·
Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
Ἀγέλασα πεύσωπα βιαζόμμοι.
Οσις δ' ἀγαθὸς πεβαλογνώμων,
Οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμμαλα φωτὸς,
Τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
Υδαρεῖ ζαίνειν φιλότητι.
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ελένης ἕνεκ' (ἐ γὰρ ἐπικλάσω)
Κάρτ' ἀπομύσως ἦσθα γεγραμμένος·
Οὐδ' εὖ παπίδων οἴακα νέμων,
Θράσος ἐκύσιον
Αἰδράσι θνήσκουσι κομίζων.
Νῦν δ' ὑκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως
Εὔφρων τὶς πόνος εὖ τελέσασιν.
Γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπαθόμμενος
Τόν τε δικαίως ἢ τὸν ἀκαίρως
Πόλιν οἰκυρῦσθαι πολιτῶν.

Iambοι.

ΑΓ. Πρῶτον μὲν Αρζος ἢ Θεὺς ἐζχορίνς
Δίκη πεσσειπεῖν, τὺς ἐμοὶ μεζαιτίνς
Νόσν, δικαίων δ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμν. δίκας γὰ ὑκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
Κλύονζες, ἀνδροθνῆτας Ιλίν φθορὰς
Ες αἰμαληρὸν τεῦχος ὑ διχορρόπως
Ψήφνς ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
Ελπὶς πεσσεῖ χειρὸς ὑ πληρνμένν.
Καπνῷ δ' ἁλῶσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.

Ατης θύελλαι ζῶσι· ξυνθήσκουσα δὲ
Σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
Τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
Τίειν· ἐπείπερ ἢ πάγας ὑπερκότους
Επραξάμεθα, ἢ γυναικὸς ὕπερθ᾽ ἑνὸς
Πόλιν δικηλάτου Αργεῖον δάκος,
Ιππου νεοσσὸς, ἀσπιδηφόρος λεώς,
Πήδημ᾽ ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
Υπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
Αδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φραίμιον τόδε·
Τὰ δ᾽ ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων.
Καὶ φημὶ ταῦτα, ἢ ξυνήγορόν μ᾽ ἔχεις.
" Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι ξυγγενὲς τόδε,
" Φίλον τὸν ἀτυχοῦντ᾽ ἄνδ᾽ ἄφθονα σέβειν.
" Δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,
" Αχθος διπλοίζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον·
" Τοῖς τ᾽ αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
" Καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει.
Εἰδὼς λέγοιμ᾽ ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσαμαι
Ομιλίας κάτοπτρον, εἴδολον ξκιᾶς
Δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρόμμοιρις ἐμοί.
Μόνος δ᾽ Οδυσσεὺς, ὅσπερ οὐκ ἐκὼν ἔπλει,
Ζυγθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ ξειρασφόρος·
Εἴτ᾽ οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
Λέγω. τὰ δ᾽ ἄλλα, θεοὺς πόλιν τε καὶ θεοὺς
Κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν παναγύρει,
Βυλεύσομεθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
Οπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βυλευτέον.
Οτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παγωνίων,
Ητοι κέαντες, ἢ τεμόντες ἀφρόνως,

Πειρα-

Πειρασόμεσθα πήμαλος τρέψαι νόσον.
Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφιείμεν 860
Ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
Οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
Νίκη δ' ἑπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛ. Ἀνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
" Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
" Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
Μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον.
Τοσόνδ' ὅσονπερ ἦτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ,
Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα 870
Ἡδαῖ δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
Πολλὰς κλύουσαν ἡδονὰς παλιγκότους·
Καὶ τὸν μὲν, ἧκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
Κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοπας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
Ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
Φάτις, τέτρωμαι δικλύδην πλέω λέγειν.
Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
Τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
Πολλὴν ἄνωθεν (τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω 880
Χθονὸς) τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
Ἀπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
Τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
Πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
Ἐλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
Ἐκ τῶνδέ τοι σοῦ ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
Ἐμοῦ τε κἀσῶν κύριος πισθμάτων,
Ὡς χρῆν, Ὀρέστης. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
Τρέφει γὰρ αὐτὸν ἀμβὼν δορύξενος

Στρόφιος

Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
Ἐμοὶ σεσφωτῶν, τόνδ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
Κίνδυνον· εἴτε δημόθρους ἀναρχία
Βυλὴν καταρρίψειεν, ὡσεὶ ζύγιον
Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
Τοιάδε μήτοι ζῆψις ὑ δόλον φέρῃ.
Ἐμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσυλοι
Πηγαὶ καλισθήκασιν, οὐδ' ἔτι ῥαγών.
Ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
Τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπηρυχίας
Ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν,
Λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
Ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
Ὁρῶσα πλείω τῆ ξυνᾳδόντος χρόνου.
Νῦν ταῦτα πάντα πλὰξ ἀπειθήτῳ φρενὶ,
Λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῷ σαθμῷ κύνα,
Σωτῆρα ναὸς, πρότονον ὑψηλῆς στέγης,
Στύλον τοδύρη, μονογλὴς τέκνον πατρὶ,
Καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
Κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
Τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
Τοιοῖσδε τοίνυν ἄξιῶ σεσφθέγματα.
Φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
Ηνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ, φίλον κάρα,
Ἐκβαὶν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
Τὸν σὸν πόδ', ἄναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
Δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλ') τέλος
Πέδον κελεύθου στρωτύναι πελασμάσιν;
Εὐθὺς ῥοδόεσσα πορφυρόστρωτος πόρος
Ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.

Τὰ

Τὰ δ' ἄλλα φρονῶ οὐχ ὕπτιος νικωμένου
Θήσω δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.
ΑΓ. Λήδας γὰρ ἦθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
Ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. ἀλλ' ἐπασίμως
Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
Ἄβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
Χαμαιπετεῖς βόαμα προσχάνῃς ἐμοὶ,
Μηδ' εἵμασι τρώσασ' ἐπίφθονον τύρον
" Τίθει. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
" Ἐν ποικίλοις δὲ θηκτὸν ὄγλα κάλλεσιν
" Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν ὐδαμῶς ἄνδρὶ φόβος.
Λέγω κατ' ἄνδρα μὴ θεὸν σέβειν ἐμέ.
Χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ σὺν ποικίλων
" Κληδὼν ἄϋτει· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
" Θεῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
" βίον τελεύτησαντ' ἐν δόμοισι φίλῃ.
Εἰ πάντα δ' ὧς πράσσοιμ' ἄν, θαρσῶν ἐγώ.
ΚΛ. Καὶ μὴν τόδ' εἶπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθερεῖν τ' ἐμέ.
ΚΛ. Ἤθελ' θεοῖς δείσας ἄν ὧδ' ἔρδειν τάδε;
ΑΓ. Εἴπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. Τί δ' ἄν δοκῇ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓ. Ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βαίνων δοκῇ.
ΚΛ. Μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον.
ΑΓ. " Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. Ὁ δ' ἀφθόνητος γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. Οὔτοι γυναικὸς ἐστιν ἰμείρειν μάχης.
ΚΛ. Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. Ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛ. Πιθῦ· κράτος μὴν τοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.
ΑΓ. Αλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
Λύοι τάχος ποδοῖν ἔμβασιν ποδός.
Σὺν τοῖς δέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλυργέσιν, θεῶν
Μή τις πόσωθεν ὄμμαλος βάλοι φθόνος.
Πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωμαλοφθορεῖν ποσὶν
Φθείρονλα πλοῦτον ἀργυρωνήτους δ' ὑφάς.
Τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρόμφρως
" Τήνδ' ἐσπόμιζε. τὸν κρατοῦνλα μαλθακῶς
" Θεὸς πόσωθεν ἀμφὶς ποσδέρκεῖ).
" Εκὼν γὰρ οὐδεὶς δυλίῳ χρῆται ζυγῷ.
Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρελον
Ανθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέπολο.
Επεὶ δ' ἀκούειν σὺ κατέστραμμαι τάδε,
Εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. Εσιν θάλασσα (τίς δέ νιν κάλασσέσι;)
Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον
Κηκῖδα πάγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
Οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄναξ·
Εχειν, πένεσθαι δ' οὐκ, ἐπίσα) δόμος.
Πολλῶν πάλησμὸν δειμάτων ἂν ἠξάμην,
Δόμοισι πρυτανχθέντος ἐν χρησηρίοις,
Ψυχῆς κομίσρα τῆσδε μηχανωμένης.
Ρίζης γὰρ ὕσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
Σκιὰν ὑπερτείνασα χειρὸς κυνός.
Καὶ σοῦ μόλοντος δωματῖτιν ἑσίαν,
Θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι χημαίνεις μολών.
Οταν δὲ τἀχὴ Ζεὺς τ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
Οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
Ανδρὸς τελείου δῶμ' ἐπισρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλεις, τὰς ἐμὰς ἀχὰς τέλοι·

Μέλοι

Μέλοι δέ τι ζοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

Ἀντιστροφὴ α'. Στροφὴ α'.

ΧΟ. Τίπλε μοι τόδ' ἐμπέδως
Δεῖσμα φρενοτήριον
Καρδίας περασκόπε πολίταις,
Μαντιπολεῖ δ' ἀκέλδεος
Ἀμοιβὸς ἀοιδά·
Οὐδ' ἀποπλύσας δίκαν
Δυσκρίτων ὀνειράτων
Θάρσος ἐμπιθὲς ἵζει
Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
Ψαμμίας ἀκάτας πα-
ρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἰλιον
Ὥρλο ναυβάτας στρατός.

Ἀντιστροφὴ α'.

Πάθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
Νόσον, αὐτόμαρτυς ὤν.
Τὸν δ' ἄνδ λύρας ὅπως ὑμνῳδεῖ
Θρῆνον ἐριννύς,
Αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
Θυμὸς ὑ τὸ πᾶν ἔχων
Ἐλπίδος φίλον θράσος.
Σπλάγχνα δ' ὕτοι μαλάζει
Πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
Δίναις κυκλούμενον κέαρ.
Εὔχομαι δ' ἄπ' ἐμᾶς τι
Ἐλπίδος ψυδῆ πεσεῖν,
Ες τὸ μὴ τελεσφόρον.

Στροφὴ β'.

Μάλα γὼ τοι τᾶς πολλᾶς

Υγιείας ἀκόρεσον
Τέρμα. νόσος γὼ
Γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
Καὶ πότμος ἀθυπορῶν
Ανδρὸς ἔπαγσιν
Αφανῆ ἔρμα.
Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
Κτησίων ὄκνος βαλών,
Σφενδόνας ἀπ' ἀμέτρυ,
Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
Πημονᾶς γέμων ἄγαν·
Οὐ δ' ἐπόνησε χάφος.
Πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς
Αμφιλαφής τε καὶ
Ἐξ ἀλόκων ἐπίδειαν
Νῆσιν ὤλεσεν νόσον.

Αντιστροφὴ β'.

Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόντ ἄπαξ
Θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς
Μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν
Αγχαλέσαιτ' ἐπαείδων;
Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
Τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσ' ἐπ' ἀλαθείᾳ γε.
Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
Προφθάσασα καρδία
Γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχοι.
Νῦν δ' ὑπὸ χότῳ βρέμει
Θυμαλγής τε, κοὐδὲν

Επιλ-

Επελπομένα ποτὲ
Καίριον ἐκλοιπάσειν,
Ζωπυρουμένας φρενός.

Ιαμβοι.

ΚΛ. Εἴσω κομίζω κἀγώ· Κασάνδραν λέγω·
Επεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
Κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
Δούλων, παθεῖσαν κλησίν βωμῶ πέλας.
Εκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
Καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Αλκμήνης ποτὲ
Πραθέντα, τλῆναι κἀζυγῶν δίγειν βίαν. 1050
Εἰ δ' ὧν ἀνάγκη τῆς δ' ἐπιρρέποι τύχης,
Αρχαμπλύτων δίαιτ' πολλὴ χάρις.
Οἱ δ' ὕποτ' ἐλπίσαντες ἥμησαν καλῶς,
Ωμοί τε δούλοις πάντα, κἀπαρὰ γάθμην.
Εχεις παρ' ἡμῶν οἵπερ νομίζεται.

ΧΟ. Σοί τοι λέγουσα ταὐτὸν ἀφῆ λόγον.
Εντὸς δ' ἂν ὄσα μορσίμων ἀγρεμάτων,
Πείθοι' ἄν εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. Αλλ' εἴπερ ἐσὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
Αγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκλημένη, 1060
Εσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγω.

ΧΟ. Επε. τὰ λῷσα τῶν παρεσώτων λέγε.
Πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. Οὔτοι θυραῖαν τήνδ' ἐμοὶ χολὴ πάρα
Τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐσίας μεσομφάλου
Εσηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
Ως ὕποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
Σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ χολὴν τίθει.
Εἰ δ' ἀξυνήμων ὄσα μὴ δέχῃ λόγον,
Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. 1070

ΧΟ. Ερμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορῦ
Δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς ναμρέτης.
ΚΛ. Η μαίνεταί γε κ' κακῶν κλύει φρενῶν,
Ητις λιποῦσα μὲν πόλιν ναμρέσιον
Ηκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
Πρὶν αἱμαληρὸν ἐξαφρίξεσθαι μόρου.
Οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
ΧΟ. Εγὼ δ' (ἐποικτείρω γ') οὐ θυμώσομαι.
Ιὼ, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
Εκυσ' ἀνάγκη τῆδε καίνισον ζυγόν.
ΚΛ. Οτοτοτοῖ πόποῖ δᾶ.
Απόλλον, Απολλον.
ΧΟ. Τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίᾳ;
Οὐ γὰ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΛ. Οτοτοτοῖ πόποῖ δᾶ.
Απολλον, Απολλον.
ΧΟ. Η δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
Οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παρασατεῖν.
ΚΛ. Απολλον, Απολλον,
Αγυιεῦ τ' Απόλλων ἐμός.
Απώλεσας γὰ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῷ αὐτῆς κακῶν.
Μένει τὸ θεῖον δυλίᾳ παρὲν φρενί.
ΚΛ. Απολλον, Απολλον.
Αγυιεῦ τ' Απόλλων ἐμός.
Α ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. Πρὸς τὴν Ατρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
Εγὼ λέγω σοι· κ' τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψεύθη.
Αντιστροφικα. Στροφὴ α'.
ΚΛ. Μισόθεον μὲν ὖν, πολλὰ ξυνίσορα
Αὐτόφονα κακὰ, κ' ἀρᾶναι,

Ανδρὸς

Ανδρὸς σφάγιον χ' ὅσιον βαλήριον.

Ιαμβοι.

ΧΟ. Εοικεν εὕριν ἡ ξένη κυνὸς δίκην
Εἶναι, μαλάξει δ' ὧν ἐφαρήσει φόνον.

Αντιστροφὴ ά.

ΚΑ. Μαρτυρίοις γὰ τοῖσδε πείθομαι·
Κλαύμμα τάδε βρέφη, σφαγὰς,
Οπλάς τε χάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

Ιαμβοι.

ΧΟ. Ημῶν κλέος χ' μαντικὸν πεπυσμένοι,
Ημῶν, ἀοφήτας δ' ὕτινας μαστεύομεν.

Στροφὴ β'.

ΚΑ. Ιὼ ποποῖ, τί ποτε μήδε);
Τί τόδε νέον ἄχθος μέγα
Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδε) κακὸν
Αφερτον φίλοισι, δυσίατον· ἀλκὰν
Δ' ἐκὰς ἀποσατεῖ;

Ιαμβοι.

ΧΟ. Τύτων ἄϊδρίς εἰμι σὺν μαντεύμάτων.
Εκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰ βοᾷ πάλις.

Αντιστροφὴ β'.

ΚΑ. Ιὼ τάλαινα, τόδε γὰ τελεῖς,
Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
Τάχος γὰ τόδ' ἔσαι. προλείπει δὲ χεὶρ ἐκ
Χειρὸς ὀρεγομένα.

Ιαμβοι.

ΧΟ. Οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰ ἐξ αἰνιγμάτων
Επαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΚΑ. Ε, ἔ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνε);

Η δί-

Η δίκλυόν τι γ' αἴδω;
Αλλ' ἄρκυς ἡ ξύνδικος, ἡ ξυναιτία
Φόνου· τάσις δ' ἀκόρεστος γᾶι
Καλολολυξάτω θυμὸς λιτύμου.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ποίαν ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
Επορθιάζειν; ὔ με φαιδρύνει λόγος.
Επὶ δὲ καρδίαν ἕδραμε κροκοβαφὴς
Σταγών, ἅτε χ' δορία πλώσιμος
Ξυναυτεῖ βίου δύτλος αὐγᾶις.
Ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

Αντιστροφὴ ά.

ΚΛ. Α ἄ· ἰδού, ἰδού, ἄπεχε τῆς βοὸς
Τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
Μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήμαι
Τύπλᾳ· πίπτει δ' ἐνύδρῳ τάχει.
Δολοφόνου δὲ λέβητος τύχαν σοι λέγω.

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
Εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
Απὸ δὲ θεσφάτων τις ἀγαθὰ φάτις
Βροτοῖσι τέλλεται. κακῶν χ' δὴ αἱ
Πολυετεῖς τέχναι θεατιῳδὸν
Φόβον φέρουσι μαθεῖν.

Στροφὴ γ'.

ΚΛ. Ιὼ ἰώ, ταλαίνας κακόπολμοι τύχαι.
Τὸ χ' ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπαίσχεασα.
Ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
Οὐδέποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί χ';

Στροφὴ δ'.

ΧΟ. Φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-

φὶ

φὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς
Νόμον ἄνομόν γε, οἷά τις ξυθὰ
Ἀκόρεσος βοᾶς φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσὶν
Ἰτυν Ἰτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
Ἀηδὼν βίον.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΚΑ. Ἰὼ ἰώ, λιγείας ἀηδόνος μόρον·
Περιβάλουσι γὰρ οἱ πτεροφόρον δέμας
Θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
Ἐμοὶ δὲ μίμνει χισμὸς ἀμφήκει δορί.

Ἀντιστροφὴ δ'.

ΧΟ. Πόθεν ἐπισύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
Μαλαίνας δύας,
Τὰ δ' ἐπιφόβῳ δυσφάτῳ κλαγᾷ
Μελοῦπεῖς, ὀμῶ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
Πόθεν ὄρνις ἔχεις θεσπίας ὁδοῦ
Κακορρήμονας;

Στροφὴ ε.

ΚΑ. Ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι
Φίλων. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
Τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἴόνας τάλαινα
Ἠνυτόμαν τροφᾶις·
Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κ' Ἀχερουσίους
Ὀχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

Στροφὴ ς'.

ΧΟ. Τί τόδε τερὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω
Νεοσσὸς ἀνθρώπων μάθοι.
Πέπλησμαι δ' ὑπαὶ δήσμαλι φοινίῳ,
Δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ κακὰ θρεομμένας,
Θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Αντιστροφὴ ε'.

ΚΑ. Ἰὼ πόνοι, πόνοι πόλεως ὀλυμφίας
Τοπᾶν. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πάλαι
Πολυκανεῖς βοτῆ ποιμνόμων· ἄκος
Δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
Τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥστερ οὖν ἔχει παθεῖν. 1180
Ἐγὼ δὲ θερμόνους ταχ' ἐμπέδῳ βακῶ.

Αντιστροφὴ ς'.

ΧΟ. Ἐπόμμα πρωτέροις ταὐτὸ ἐφημίσω.
Καὶ τίς σε χὠ κακοφρονεῖν
Τίθησι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπλήκων,
Μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα;
Τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Ιαμβοι.

ΚΑ. Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
Εσαι δεδορκὼς, νεογάμῳ νύμφαις δίκην·
Λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίῳ πρὸς ἀντολὰς,
Πνέων ἐσήξειν ὥστε κύμαλος δίκην 1190
Κλύειν πρὸς αὐγὰς τῶνδε πήμαλος πολύ·
Μεῖζον. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
Καὶ μαρψυρεῖτε ξυνδρόμως ἴχνος κακῶν
Ρινηλατήσαντες ἀρχαῖα πεπραγμένα.
Τὴν γὰρ στέγην τήνδ' ὕποτε ἐκλείπει χορὸς
Σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
Καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
Βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
Δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων ἐρινύων.
Υμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προσήμενοι 1200
Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
Εὐνὰς ἀδελφῷ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
Ημαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;

Η ψεύ-

Η ψαδόμαντις εἰμι θυρακόπος φλέδων;
Εκμαρτύρησον πρύμόσας τὸ μ' εἰδέναι
Λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
ΧΟ. Καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆμα γηναίως φυγεῖν
Παγώνιον γλώσσοιτο; θαυμάζω δέ σε.
Πόντιν πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν,
Κυρεῖν λέγουσαν ὥσπερ οἱ παρεστάτες.
ΚΑ. Μάντις μ' Απόλλων τῷ δ' ἐπέστησεν τέλει.
Προτῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
ΧΟ. Μῶν ᾗ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπλησμένος;
Αβρύνεῖ γὰ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. Αλλ' ἦν παλαιὸς, κάρτ' ἐμοὶ στέργων χάριν.
ΧΟ. Η καὶ τέκνων εἰς ἔρσον ἦλθεῖον νόμῳ;
ΚΑ. Ξυναρέσασα Λοξίαν ἐψεύσαμην.
ΧΟ. Ηδη τέχναισιν ἐνθέοις μῆνιμ' ἰᾶν;
ΚΑ. Ηδη πολίτας πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. Πῶς δῆτ' ἄναλτος ἦδα Λοξίου κότῳ.
ΚΑ. Επειθον οὐδὲν οὐδέν, ὡς τὰδ' ἤμπλακον.
ΧΟ. Ημῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. Ιὺ, ἰὺ, ὦ ὦ κακά.
Υπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροβεῖ, παράστων φροιμίοις ἐφημίοις.
Ορᾶτε τόσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
Νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
Παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς ὧν φίλων,
Χεῖρας χρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
Σὺν ἐγκάτοις τε σπλάγχν' ἐποίκτιστον γέμος,
Πρέπουσ', ἔχοντες ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
Εκ τῶνδε τοινὰς φημὶ βυλεύειν τινὰ
Λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει τροφώμενον
Οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ

Εμοῦ.

Εμῷ. φέρειν γὰ χρὴ τὸ δύσκιον ζυγόν.
Νεῶν τ' ἔπαρχος Ιλίᾳ τ' ἀνασάτης
Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
Λέξασα, κ) λείνασα φαιδρόνους, δίκην
Ατης λαθραίᾳ, τάξει) κακῇ τύχῃ.
Τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς· ἄρσενος φονεύς 1240
Εσιν. τί νιν καλῦσα δυσφιλὲς δάκος,
Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύουσαν ἅδῃ μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
Φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξαλο
Η παλίοτολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοσίμῳ ζωπηρίᾳ.
Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω, τί γάρ;
Τὸ μέλλον ἥξει. κ) σὺ μὴν τάχ' παρὼν,
Αγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς. 1250
ΧΟ. Τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδίων κρεῶν
Ξυνῆκα κ) πέφρικα· κ) φόβος μ' ἔχει,
Κλύοντ' ἀληθῶς ὐδὲν ἐξηκασμένα.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
ΚΛ. Αγαμέμνονός γε φημὶ ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. Εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΛ. Αλλ' ὅτοι Παιὼν τῷδ' ἐπίσατει λόγῳ.
ΧΟ. Οὐκ, εἰ παρέσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΛ. Σὺ μὲν καλὰ χῃ, τοῖς δ' ἀποκλείειν μέλει.
ΧΟ. Τινὸς πρὸς ἀνδρὸς τῦτ' ἄχος πορσύνεις); 1260
ΚΛ. Η κάρτ' ἄρ' ἂν παρεισκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.
ΧΟ. Τῦ γὰ τελῦντος ὐξυνῆκα μηχανήν.
ΚΛ. Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ελλην' ἐπίσαμαι φάτιν.
ΧΟ. Καὶ γὰ τὰ πυθόχρανλα, δυσπαθῆ δ' ὅμως.
ΚΛ. Παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχει) δέ μοι;

Οτοτοῖ,

Οτοτοῖ, Λύκει' Απολλον· οἵ ἐγὼ, ἐγώ.
Αὖτη δίπους λέαινα ξυγκοιμωμένη
Λύκῳ, λέοντος ἀγλαᾶς ἀπουσίᾳ,
Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
Τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει κότῳ.
Επαύχεῖ θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
Εμῆς ἀγωγῆς ἀντίτισασθαι φόνον.
Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ τέφη;
Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
Ιτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι.
Αλλην τιν' ἄτην αὖτ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
Ιδὼ δ' Απόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
Χρησηρίαν ἐσθῆτ'. ἐπόπτευσας δέ με
Κἂν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
Φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, ὡς διχορρόπως μάτην.
Καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια,
Πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθυμος ἠνεσχόμην.
Καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
Απήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
Βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντεπίξηνον μέσῃ,
Θερμῷ κοπείσης φοινίῳ σφαγμάτι.
Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομαι.
Ηξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
Κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις,
Αξειν νιν ὑπλίασμα κειμένου πατρός.
Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
Επεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ιλίου πόλιν
Πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἵ δ' ἔχουν πόλιν,

Οὕτως ἀπαλλάσσεσθαι ἐν θεῶν κρίσει;
Ἴσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ὁμώμοκ' ὁ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας.
Ἀδὺ φύλας δὲ τὰς λέγω, φεύγειν πάτραν.
Ἐπέχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
Ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων ἀθρησίμων
Ἀπορρυέντων, ὅμμα ξυμβάλω τόδε.

ΧΟ. Ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
Γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
Μόρον τὸν αὐτῆς οἶδα, πῶς, θεηλάτου
Βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν ἀτόλμως πατεῖς;

ΚΛ. Οὐκ ἔς' ἄλυξις· ξένοι χρόνῳ πλέω.

ΧΟ. Ὁ δ' ὕστερός γε τῷ χρόνῳ πρεσβεύεται.

ΚΛ. Ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟ. Ἀλλ' ἴσθι τλήμων ὡς ἀπ' ἀτόλμου φρενός.

ΚΛ. Οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα πλὴν δαιμόνων.

ΧΟ. "Αλλ' ἀκλεῶς τοι καθανεῖν χάρις βροτῷ.

ΚΛ. Ἰώ, πάτερ, σοῦ πλήν τε φιλαίων τέκνων.

ΧΟ. Τί δ' ἐσὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποσρέφει φόβος;

ΚΛ. Φεῦ, φεῦ.

ΧΟ. Τί τῦτ' ἔφαξας; εἴ τι μὴ φρενῶν σύγος.

ΚΛ. Φόβον δόμοι πνέουσιν αἱματοσαγῆ.

ΧΟ. Καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεσίων;

ΚΛ. Ὁμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.

ΧΟ. Οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΛ. Ἀλλ' εἶμι καὶ δόμοισι κωκύσω' ἐμήν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
Ἰώ, ξένοι.
Οὗτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ.
Ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,

Ἀνὴρ

Ανὴρ τι δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πίσυ.
Επιξενῦμαι ταῦτα δ' ὡς ταχυμφὴς.
ΧΟ. Ω τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου. 1330
ΚΛ. Απαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
Εμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
Πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
Εχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμῶς.
Δύλης ταχύσης ἀμαρῦς χειρώματος.
" Ιὼ βρότεια πράγματ'· ἀτυχῆ μὲν
" Σκιά τις ἀνὴρ ἔψειεν· εἰ δὲ δυσυχῆ,
" βολαῖς ὑγρώσσων ἀτόγκος ὤλισε γραφήν.
Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.
Ανάπαιστοι.
ΧΟ. " Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ 1340
" Πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν
" Δ' ὅστις ἀπειπὼν ἔργα μελάθρων.
Μηκέτι δ' εἰσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
Μάκαρες Πριάμῳ·
Θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.
Νῦν δ' εἰ πρεσβύτερον αἷμ' ἀποτίσει,
Καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν, ἄλλων
Ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
Τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ 1350
Δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;
Ιαμβοι.
ΑΓ. Ωμοι πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
ΗΜ. Σίγα· τίς πληγὴν αὖτει καιρίως ἠτασμένος;
ΑΓ. Ωμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.
ΗΜ. Τύραννον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
Αλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

ΗΜ.

ΗΜ. Εγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
Πρὸς δόμα δεῦρ' ἀσοῖσι κηρύσσειν βοήν.
ΗΜ. Εμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ σφᾶλμ' ἑλέσθαι ξὺν νεορρύτῳ ξίφει. 1360
ΗΜ. Καγὼ τοιούτου γνώμαλος κοινωνὸς ὢν
Ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΗΜ. Ορᾶν σάρισι· φροιμιάζου γὰρ ὡς
Τυραννίδος ζημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΗΜ. Χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ μελλήσεις κλέος
Πέδον σατοῦσιν, ὐ καθιᾶσιν χερί.
ΗΜ. Οὐκ οἶδα βουλῆς ἥς τινος τυχὼν λέγω.
Τὸ δρῶντός ἐστι γὰρ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
ΗΜ. Καγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
Λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνισάραι πάλιν. 1370
ΗΜ. Η γὰρ βίου κλείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
Δόμων καλαγχυλῆρσι τοῖσδ' ἡγεμόσι;
ΗΜ. Αλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ καθανεῖν κράτει.
πεπαυτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΗΜ. Η γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μαλλασόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΗΜ. Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθεῖσθαι πέρι.
Τὸ γὰρ τοπάζειν τῷ σάφ' εἰδέναι δίκα.
ΗΜ. Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
Τρανῶς Ατρείδην εἰδέναι κυρεῖν θ' ὅπως. 1380
ΚΛ. Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
Τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
Πῶς γὰρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
Δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύσαλον
Φράζειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήμαλος;
Εμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
Νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν.

Εσηκα

Εσηκα δ' ἔνθ' ἔπεσ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
Οὕτω δ' ἔπραξα (κ' ταῦθ' ὑκ ἀρνήσομαι)
Ως μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
Απειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
Περισσοιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
Παίω δέ νιν δίς· κἄν δυοῖν οἰμώγμασιν
Μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· κ' πεπλωκότι
Τρίτην ἐπενδίδωμι, τὸν καλὸν χθονὸς
Αδὺ νεκρῶν ζωτῆρος ἐκλαίειν χάριν.
Οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
Κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
Βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
Χαίρουσαν ὄμβρῳ ἧσσον, ἢ Διὸς νότῳ
Γᾶν, εἰ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
Ως ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Αργείων τόδε,
Χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
Εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὧς ἐπιστένδειν νεκρῷ,
Τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν
Τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
Πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. Θαυμάζομεν κ γλῶσταν ὡς θρασύστομος,
Ητις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος, 1410
Εγὼ δ' ἀτρέσω καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
Λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε μὲ ψέγειν θέλεις,
Ομοιον. ὅτός ἐστιν Αγαμέμνων, ἐμὸς
Πόσις, νεκρὸς δὲ τῇσδε δεξιᾶς χερός·
Εργον δικαίας τέκτονος, τάδ' ὧδ' ἔχει.

Αντιστροφικα. Στροφὴ.

ΧΟ. Τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς
Εδαιὸν ἢ ποτὸν φασαμένα, δυσᾶς

Ἐξ ἁλὸς ὀρώμην τόδ' ἐπέβα θύος
Δημοθρόους τ' ἀρᾶς; ἀπέδικες, ἀπέταμες·
Ἀπολις δ' ἔσῃ, μῖσος ὄμβριμον ἀσοῖς.

Ιαμβοι.

ΚΛ. Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
Καὶ μῖσος ἀσῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρᾶς,
Οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
Ος ὑ πρότιμος ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
Μήλων φλεόντων ἀφόκοις νομεύμασιν,
Εθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
Ωδῖν', ἐπῳδὸν Θρηκίων τε λημμάτων.
Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρή σ' ἀνδρηλατεῖν,
Μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
Εργων, δικασὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκάσμμένης
Ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
Αρχειν· ἐὰν δὲ τὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
Γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Αντιστροφή.

ΧΟ. Μεγαλόμηλις εἶ, περίφρονα
Δ' ἔλακες. ὥσπερ ὖν φονολιβεῖ τύχα
Φρὴν ἐπιμαίνεῖ. λῖπος ἐπ' ὀμμάτων
Αἷμαλος ἀπρέπειαν τίλλον. ἔτι σε χρὴ
Στερομμάαν φίλων τύμμα τύμμα τίσαι.

Ιαμβοι.

ΚΛ. Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
Ατην, ἐριννύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
Οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
Εως ἂν ἀθῇ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμὰς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.

Οὗτος

Οὗτος γὼ ἡμῖν ἀσὶς ὑ μικρὰ θράσυς.
Κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ιλίῳ·
Η τ' αἰχμάλωτος ἥδε ϗ τερασκόπος,
Καὶ κοινόλεκτρος τῦδε, θεσφατηλόγος
Πιστὴ ξύνδικος, ναυτίλων δὲ ζελμάτων
Ισοτρίζης. ἄτιμα δ' ὐκ ἐπραξάτην.
Ο μὲν γὼ ὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
Κεῖται φιλήτωρ τῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
Εὐνῆς παροψόνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
Μηδὲ δεμνιοτήρης,
Μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλεστον ὕπνον, δαμώτος
Φύλακος ἀμφιεσάτω, ϗ
Πολλὰ πλάνος γυναικὸς διαί;
Πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Ανάπαιστοι.

Ιὼ, παρανόμως Ελένα μία τὰς πολλὰς,
Τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς
Ολέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
Νῦν δὲ τελείαν πολύμιασον
Επηνθίσω δι' αἷμ' ἄνιπλον.
Ητις ἦν τότ' ἐν δόμοις
Ερις ἐρίδμαλος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. Μηδὲν θανάτῳ μοῖραν ἐπάχῃ
Τοῖσδε βαρυνθείς·
Μηδ' εἰς Ελένην κότον ἐκπρέψῃς,
Ως ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν

Ανδρῶν

Ανδρῶν ψυχὰς δαναῶν ὀλέσασ',
Αξύσαλον ἄλγος ἔπραξεν.

Αντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Δαῖμον, ὃς ἐμπίπλεις δώμασι τὴ
Διφυεῖσι Ταντα λίδαισιν,
Κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
Καρδίᾳ δηλὸν ἐμοὶ κραίνεις.
Επὶ δὲ ζώμαλος δίκαν μοι
Κόρακος ἐχθρῶ σαθεὶς ἐκνόμως
Υμνον ὑμνεῖν ἐπάχει).

Ανάπαιστοι.

ΚΛ. Νῦν δ' ὤρθωσας σόμαλος γνώμην,
Τὸν τριπάχυιον
Δαίμονα γῶνας τῆσδε κικλήσκων.
Εκ τῦ γὼ ἔρως αἱμαλολοιχὸς
Νείρῃ τρέφει), πρὶν καλαλῆξαι
Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Η μέγαν οἴκοις τοῖσδε
Δαίμονα τὴ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
Φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέσω·
Ιὼ ἰὴ διαὶ διὸς
Παναιτίυ πανεργέτα.
" Τί γὼ βροτοῖς ἄνευ διὸς τελεῖται;
" Τί τῶν' ὐ θεόκραντόν ἐσιν;

Ανάπαιστοι.

Ιὼ, ἰὼ,
Βασιλεῦ, βασιλεῦ πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;

Κεῖσαι

Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσμαλι τῷ-
δ' ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀτελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. Αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν.
Μηδ' ἐπιλεχθὴς *
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
Φαντάζομμος δὲ γυναικὶ νεκρῷ
Τῷδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ,
Ἀτρέως χαλεπῷ θοινατῆρος,
Τόνδ' ἀπέτισεν,
Τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
Τῷδε φόνῳ, τίς ὁ μαρτυρήσων;
Πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ ξυναί-
τιος γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
Βιάζει δ' ὁμοσπόροις
Ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
Μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ κῆ πεσοῦνται
Πάχνα κυροῦσι πατρίξει.

Ἀνάπαιστοι.

Ἰὼ, ἰὼ,
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς ξ δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφασμάτι τῷ-
δ' ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀτελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς

Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. Οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
Τῷδε γεγένθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
Οἴκοισιν ἔθηκ'· ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τῶ-
δ' ἔρνος ἀερθὲν τὴν πολύκλαυτόν
Τ' Ἰφιγένειαν ἀνάξια δράσας,
Ἄξια πάσχων, μηδὲν ἐν ᾅδᾳ
Μεγαλαυχείτω, ξιφοδηλήτῳ
Θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθείς,
Εὐπάλαμνον μέριμναν,
Οπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
Δέδοικα δ' ὄμβρου κλύπον δομοσφαλῆ
Τὸν αἱμαληρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης,
Πρὸς ἄλλαις θηγάναις μοῖρα.

Ἀνάπαιστοι.

ΗΜ. Ἰὼ, γᾶ, γα,
Εἴθ' ἐμ' ἐδέξω πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
Ἀργυροδοίκῃ
Δροίτας νῦν κατέχουσα χαμάναν.
Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
Ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι
Τλήσῃ, κλείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς,
Ἀποκωκύσαι ψυχὴν, ἄχαριν
Χάριν ἀντ' ἔργων
Μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;
ΗΜ. Τίς δ' ἐπιτύμβιος

Αἶνος

Αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
Σὺν δακρύοιν ἰάπλων
Αληθείᾳ φρενῶν πονήσῃ;

ΚΛ. Οὔ ζε πεισήκῃ τὸ μέλημα λέγειν
Τῦτο· πρὸς ἡμῶν κάπτεισι, κάτθανε.
Καὶ καλαθάψομαι
Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
Αλλ' Ιφιγήνειαν· ἵν' ἀπατασίως
Θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
Πατέρ' ἀνλιάσασα πρὸς ὠκύπορον
Πόρθμευμ' ἀχέων
Περὶ χεῖρα βαλῦσα φιλήσῃ.

Αντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Ονειδος ἥκει τόδ' αὖτ' ὀνείδει.
Δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
Φέρει φέροντ', ἐκλίνει δ' ὁ καίνων.
Μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γὰ
Τίς ἂν γονὰν ῥᾴον ἐκβάλοι δόμων;
Κεκόλλη) γῆρος πρόσαψαι.

Ανάπαιστοι.

ΚΛ. Ες τόνδ' ἐνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
Χρησμόν. ἐγὼ δ' ὖν
Εθέλω δαίμονι τῷ Πλειωθενιδᾶν
Ορκους θεμένα, τάδε μὲν τέρψειν,
Δύσπλαά περ ὄνθ'. ὁ δὲ λοιπὸν, ἰόντ' ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γᾶιαν
Τρίβειν θανάτοις αὐθέντασιν.
Κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ
Πᾶν ἀπόχρη μοι, δ' ἀλληλοφόνους

Μανίας

Μανίας μελάθρων ἀφελύσῃ.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Ω φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
Φαίην ἄν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
Θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
Ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις ἐριννύων
Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
Χερὸς παλρῴας ἐκλίνοντα μηχανάς.
Ἀτρέως γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τύτου πατὴρ,
Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
Αὐτῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
Ηνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
Καὶ πεσσρόπαγος ἑσίας μολὼν πάλιν
Τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,
Τὸ μὴ θανὼν παλρῷον αἵμάξαι πέδον
Αὐτῦ. ξένια δὲ τῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρέως, πεσθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, παλρὶ
Τῷ μῷ, κρευργὸν ἦμαρ ἀθύμως ἄγειν
Δοκῶν, παρέχει δαῖτα παιδίων κρεῶν.
Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρας κλέτας
Εθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
Ασημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν,
Εδει βορὰν ἄσωστον, ὡς ὁρᾷς, γύει.
Κἄπειτ' ἐπιγνὺς ἔργον ὑ καλαίσιον,
Ὠμωξεν ἄν, πίπλει δ' ἄπο σφαγῆς ἑρῶν,
Μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπάχει),
Λάκτισμα δείπνυ ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ.
Οὕτως ὀλέσθη πᾶν τὸ Πλειστένυς γύος.
Εκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
Κἀγὼ δίκαιος τῦδε τῦ φόνυ ῥαφεύς.
Τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ παλρὶ

Συνε-

Συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν ἀπαργάναις.
Τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
Καὶ τῶδε τἀνδρὸς ἡμάρτομεν δυραῖος ὤν,
Πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
Οὕτω καλὸν δὴ κ' τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
Ἰδόντα τῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγιδ', ὑβρίζειν ἐκ παλαιῶν ἐκ σέθεν.
Σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἀκὼν παλαιανεῖν,
Μόνος δ' ἔποικον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
Οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
Δημορρίφεις, ξαφ' ἴσθι, λασίμους ἀρᾶς.

ΑΙ. Σὺ ταῦτα φωνεῖς ναυτέρα θεσπέσμους
Κώπῃ, κρατύνων ἦλ' ἐπὶ ζυγῷ δορός;
Γνώσῃ, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
Τῷ τηλικύτῳ, ξωφρονεῖν εἰρημένον.
Δεσμὸς δὲ κ' τὸ γῆρας, αἴ τι νήσεις
Δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατ' φρενῶν
Ἰατρομάντεις. ὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῇς.

ΧΟ. Γύναι, σὺ τὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον
Οἴκυρὸς ἦλθεν ἀνδρὸς ἀρχύνσ' ἅμα,
Ἀνδρὶ ξαληγῷ τόνδ' ἐβύλασας μόρον;

ΑΙ. Καὶ ταῦτα πᾶπτε κλαυμάτων ἀρχηγμπ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
Ὁ μὲν γ' ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
Σὺ δ' ἐξορίνας ἡπίοις ὑλάγμασιν
Ἄξῃ· ξαληθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.

ΧΟ. Ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
Ὃς ὐκ, ἐπειδὴ τῷ δ' ἐβύλασας μόρον,
Δρᾶσαι τόδ' ἔργον ὐκ ἔτλης αὐτοκλόνως;

ΑΙ. Τὸ γ' δολῶσαι φησὶ γυναικὸς ἦν ξαφῶς·

Εγὼ δ' ὕποπλος ἐχθρὸς ἢ παλαγμάτων.
Ἐκ τῶνδε τῆσδε χρημάτων πειράσομαι
Ἄρχειν πολιτῆν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
Ζεύξω βαρείαις ἴτι μὴ ζειρασφόρον
Κριθῶν λάτον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς κότῳ
Λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟ. Τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ σὺν, γυνὴ
Χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐξχωρίων
Ἐλεῖν. Ὀρέσης ἆρά σου βλέπει φάος,
Ὅπως καλεῖθὼν δεῦρο πρόμμοῖ τύχη,
Ἀμφοῖν γνώμῃ τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

Τροχαῖοι.

ΑΙ. Ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν κἀ λέγειν, γνώσῃ τάχα.

ΧΟ. Εἶα δὴ φίλοι λοχῖται τύρσιν ὑχ ἑκὰς τόδε.
Εἶα δὴ, ξίφος πεύκωπον πᾶς τις ἀντριπιζέτω.

ΑΙ. Ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟ. Δεχομμοίς λέγεις θανεῖν (ε· τὴν τύχην δ' ἐρύμεθα.

ΚΛ. Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμμ κακά.
Ἀλλὰ κἀ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύσηνον ὁ ἔρως·
Πημονῆς δ' ἄλις γ' ὕπαρχε· μηδὲν ἡμαλώμεθα.
Στείχετε δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμμένους τόσδε
Πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρὴν τάδ' ὡς ἐπράξαμμ.
Εἰ δέ τοι μόχθων χθόνιοι τῆσδ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,
Δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυσυχῶς πεπλησμένοι.
Ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἄξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙ. Ἀλλὰ τόσδε μοι μάταιαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπαιθίσαι,
Κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονας πειρωμμένους,
Σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτῆτον κρατῆσαι.

ΧΟ. Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα πρόσταιγειν κακόν.

ΑΙ.

ΑΙ. Αλλ᾽ ἐγώ σ᾽ ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ᾽ ἔτι.
ΧΟ. Οὔκ, ἐὰν δαίμων Ορέστην δεῦρ᾽ ἀπαθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. Οἶδ᾽ ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας ζιτυμώνς.
ΧΟ. Πράσσε, πιαίνυ, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. Ιωδι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
ΧΟ. Κόμπασον θαρρῶν, ἀλέκλωρ ὥσπερ θηλείας πέλας.
ΚΛ. Μὴ προλιμήσῃς μαλαίων τῶνδ᾽ ὑλαγμάτων.
Καὶ σὺ θήσομαι κρατῆλε τῶνδε δωμάτων.

ΑΙΣΧΥ-

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐριννύων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐριννύας φρενῶνας, φησὶν ὁ Εὐμωλπίδας. παρ' ἑτέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ προφῆτις.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΕΣΤΡΑΣ εἴδωλον.

ΧΟΡΟΣ Εὐμωλπίδων.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Προλογίζει ἡ προφῆτις.

ΕΥΜΕ-

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ιαμβοι.

ΠΥ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν ἀρχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
Τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
Ἣ δὴ τὸ μητρὸς δεύτερα τόδ' ἔζετο
Μαντεῖον, ὡς λόγος τις. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
Λάχει, θελούσης, οὐδὲ σὺν βίᾳ τινὸς,
Τιτανὶς, ἄλλη παῖς χθονὸς, καθέζετο
Φοίβη, δίδωσιν δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
Κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
Ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
Πέμπουσι δ' αὐτὸν ἔν θ' ἑβίζουσιν μέγα
Κελαδοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
Ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
Τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κλίσας φρένα,
Ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
Τούτους ἐν ἀρχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναίᾳ δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
Σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
Κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
Ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
Λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·

Πλείσ-

Πλείσυ τε πηγὰς, ἠ Ποσειδῶνος κράτος
Καλῦσα, ἠ τέλειον ὕψισον Δία.
Επείλα μάλις εἰς θρόνυς καθιζάνω·
Καὶ νῦν τυχεῖν με τῆσ πρὶν εἰσόδων, μακρῷ
Αρισα δοῖεν, κ' εἰ παρ' Ελλήνων τινὲς,
Ιτων πάλῳ λαχόλες, ὡς νομίζε).
Μαλδόμαι γὰ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
Η δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δραχεῖν,
Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῆσ Λοξίυ,
Ως μήτε ζωκεῖν, μήτε μ' ἀκλαίνειν βάσιν·
Τρέχω δὲ χερσὶν, ὑ ποδωκίᾳ ζκελῶν·
Δείσασα γὰ γραῦς, ὑδὲν, ἀνλίπαις μὲν ὖν,
Εγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυσεφῆ μυχόν.
Ορῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
Εδραν ἔχονλα, πεσσρόπαιον, αἵμαλι
Σταζονλα χεῖρας, ἠ νεοσαδὲς ξίφος
Εχονλ', ἐλαίας θ' ὑψιγώνιον κλάδον,
Λήνῳ μεγίσῳ ζωφρόνως ἐσεμμένον,
Αργῆλι μαλλῷ. τῆδε γὰ τρανῶς ἐρῶ.
Πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τῦδε θαυμασὸς λόχος
Εὕδει γυναιχῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος·
Οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω.
Ουδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
Εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
Δεῖπνον φερούσας· ἄπλεροι γεμὴν ἰδεῖν
Αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκλροποι·
Ρέγκυσι δ' ὐ πλασοῖσι φυσιάμασιν·
Εκ δ' ὀμμάτων λείβυσι δυσφιλῆ βίαν·
Καὶ κόσμος ὕτε πρὸς θεῶν ἀγάλμαλα
Φέρειν δίκαιος, ὕτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
Τὸ φῦλον ὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας·

Οὐ

Οὐ δή τις αἶα τῦτ' ἐπέχει) γῆρος
Τρέφυσ' ἀνατεὶ, μὴ μιαίνειν πόνων.
Ταὐτοῦθεν ἤδη τῶνδε διαπότης δόμων
Αὐτῷ μελέᾳ Λοξίᾳ μεγαθυνεῖ.
Ἱερόμαντις δ' ἐστὶ κ) τερασκόπος,
Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δώμασιν καθάρσιος.

ΑΠ. Οὗτοι πεφόβωσ' διὰ τέλους δέ (οι φύλαξ
Ἐγγὺς παρεστὼς, κ) πρόσω δ' ἀποστατῶν,
Ἐχθροῖσι τοῖς (οῖς ὑ γῆρσομαι πέπων.
Καὶ νῦν ἀλύσας τάσδε τὰς μάργυς ὁρᾷς
Ὕπνῳ. πεσοῦσαν δ' αἰ καλάπλυσοι κόραι,
Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς ὑ μίγνυ)
Θεῶν τις, ὐδ' ἄνθρωπος, ὐδὲ θὴρ πόλε·
Κακῶν δ' ἕκαλι κἀγῶντ'. ἐπεὶ κακὸν
Σκότον νέμον), τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
Μισήματ' ἀνδρῶν κ) θεῶν ὀλυμπίων.
Ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γῆρᾳ.
Ἑλῶσι γὼ (ε κ) δι' ἠπείρυ μακρᾶς
Βεβῶτ' ἀνατεὶ τὴν πλανοσιβῆ χθόνα,
Ὑπέρ τε πόντον, κ) περιῤῥύτας πόλεις.
Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βυκολύμφυος
Πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
Ἵζυ παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
Κἀκεῖ δικασὰς τῶνδε κ) θελκτηρίυς
Μύθυς ἔχοντες, μηχανὰς ἁρήσομθ,
Ὡς' ἐς τὸ πᾶν (ε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
Καὶ γὼ κλανεῖν σ' ἔπεισα μηρῶν δέμας.

ΟΡ. Ἄναξ Ἀπολλον, οἶδα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
Ἐπεὶ δ' ἐπίσα, κ) τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
Σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠ. Μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.

Σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινὸν σαλπὸς,
Ερμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
Πομπαῖος ἴωθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
Ικέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
Ορμώμενον βροτοῖσιν ἀπόμπῳ τύχῃ.
ΚΛ. Εὖδοιτ' ἄν, ὠὴ, καὶ καθεύδουσῶν τί δεῖ;
ΕΙ. Ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμᾶς ὧδ' ἀπηλίμασμένη
Αλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκλαγον,
Ονειδος ἐν φθίτοῖσιν οὐκ ἐκλείπετε),
Αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· πρυτένπω δ' ὑμῖν ὅτι
Εχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο.
Παθοῦσα δ' ὕτω δεινὰ πρὸς τῆς φιλτάτης,
Οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνιτῆ),
Καλασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
Ορα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
" Εὖδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνετε).
" Εν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
Η πολλὰ μὲν δὴ τῆς ἐμῆς ἐλείξατε,
Χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
Καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
Εθυον ὥραν ὑδένος κοινὴν θεῶν.
Καὶ πάντα ταῦτα λαξ ὀρῶ ποδὸς πάτῳ.
Ο δ' ἐξαλύξας οἴχετ') νεβρῦ δίκην,
Καὶ ταῦτα κύφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
Ωρυσεν, ὑμῖν ἐγκαλιλλώψας μέγα.
Ακούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
Ψυχῆς, φρονησατ', ὦ καλὰ χθονὸς θεαί.
Οναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμήστρα καλῶ.
(ΧΟ. Μυσμός.)
ΚΛ. Μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχετ') φάγων πρόσω.
Φίλοις γὰρ εἶσιν ἐν ἐμοῖς πεποίκλοις.

(ΧΟ.

(XO. Μυσμός.)

ΚΛ. Αγαν ὑπνώσεις, κ' ὗ καλοικίζεις πάθος·
Φωτὸς δ' Ορέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

(XO. Ωσμός.)

ΚΛ. Ωζεις, ὑπνώσεις, ὐκ ἀνασήσῃ τάχος;
Τί (οι πέπρακ') πρᾶγμα πλὴν τἄχειν κακά;

(XO. Ωσμός.)

ΚΛ. Υπνος πόνος τε κύριοι ξυνωμόται
Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μῶρος.

(XO. Μυσμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛ. Οναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
Κύων μερίμναν ὕποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
Τί δρᾷς; ἀνίσω, μή (ε νικάτω πόνος,
Μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεὶσ' ὕπνῳ.
Αλγησον ἥπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι.
Τοῖς (ώφροσιν γὰ ἀντίκεντρα γίνε).
Οὐδ' αἱμαληρὸν πνεῦμ' ἐπυρίσασα τῷ
Ατμῷ καλιχναίνουσα νηδύος πυρί.
Επου, μάραινε δλτέροις διώσμασιν.

XO. Εγειρ' ἔγειρε κὰ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ (ε.
Εὕδεις; ἀνίσω, κἀπολακλίσασ' ὕπνον,
Ιδώμεθ' εἴτι τῦδε φροιμίου ματᾷ.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Ιὺ, ἰὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι·
Η πολλὰ δὴ παθοῦσα κὰ μάτην ἐγώ.
Επάθομεν πάθος δυσαχθὲς, ὦ πόποι,
Αφερτον κακόν.
Εξ ἀρκύων πέπλωκεν, οἴχε) δ' ἃ θήρ.
Υπνῳ κραληθεὶσ' ἄγραν ὤλεσα.

Αντι-

Ἀντιστροφὴ ἀ.

Ἰὼ, πᾶϳ Διὸς, ἐπίκλοπος τέλη.
Νέος δὲ γραῖας δαίμονας καθιππάσω,
Τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα κ᾽
Τοκεῦσι πικρὸν,
Τὸν μητραλοίαν δ᾽ ἐξέκλεψας ὢν θεός.
Τί τῶνδ᾽ ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

Στροφὴ β᾽.

Ἐμοὶ δ᾽ ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν,
Ἐτυψεν δίκαν διφρηλάτᾳ
Μεσολαβεῖ κέντρῳ·
Ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
Πάρεσιν μαστίκορος,
Δαΐᾳ δαμίᾳ.
Βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

Ἀντιστροφὴ β᾽.

Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον,
Φονολειβῆ θρόνον
Περὶ πόδα, περὶ κάρα
Πάρεσι γᾶς ὀμφαλὸν
Προσδρακεῖν αἱμάτων
Βλοσυρὸν ἀμβρύμνιον ἄγος ἔχειν.

Στροφὴ γ᾽.

Ἐφεσίῳ δὲ, μάντι, σῷ μιάσματι
Μυχὸν ἔχρανάς τ᾽ αὐ-
τόστυλος, αὐτόκλητος,
Παρανόμων θεῶν βρέτεα μὲν τίων,
Παλαμναῖς δὲ μοίρας φθίσας.

Ἀντιστροφὴ γ᾽.

Καὶμί τε λυπρὸς, κ᾽ τὸν οὐκ ἐκλύσει),

Ὑπὸ

Τπό τι γᾶν φάγων,
Οὔ ποτ' ἐλθεῖν.
Πολιτόπαγος δ' ὢν, ἕτερον ἐν κάρᾳ
Μιάσορ' ἐκείνῳ πάσοι).

Ιαμβοι.

ΑΠ. Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
Μὴ κἀμὲ λαβοῦσα σῆνδε ἀργηστὴν ὄφιν,
Χρυσηλάτῳ θώμιγγος ἐξορμώμενον,
Ἀτῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
Ἐμοῦσα θρόμβους ὡς ἀφείκυσας φόνου.
Οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
Ἀλλ' ὦ καρανηπῆρες ὀφθαλμώρυχοι
Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
Παίδων, κακοῦ τε χλοῆς, ἠδ' ἀπρωτία·
Ἀδσμόν τε κἀμύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
Ὑπὸ ῥάχιν παγῶτες. ἆρ' ἀκούετε,
Οἵας ἑορτῆς ἐς' ἀπόπλυτοι θεοῖς
Στέργηθρ' ἔχουσι. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
Μορφῆς. λέοντος ἄνδρον αἱματορρόφου
Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, ὦ χρηστηρίοις
Ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μῦσος.
Χωρεῖτ' ἄνδ βοτῆρος αἰπολύμενας.
Ποίμνης τοιαύτης δ' ὕτις ἀφιλὴς θεῶν.

ΕΥ. Ἀναξ Απολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
Αὐτὸς σὺ τούτων ὢν μεταίτιος πέλῃ,
Αλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠ. Πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκλεινον λόγου.

ΕΥ. Ἐχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκλοπεῖν.

ΑΠ. Ἐχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τιμήν.

ΕΥ. Κἄπειθ' ὑπέστης αἷμα λοῦτρον δέκλωρ νέου.

ΑΠ. Καὶ περιραπέωδαι τόσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΕΥ. Καὶ τὰς περιπομπὰς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.
ΑΠ. Οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε περίφορον μολεῖν.
ΕΥ. Αλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο περιστάλαγμόν.
ΑΠ. Τίς ἥδε τιμὴ, κόμπασον γέρας καλόν.
ΕΥ. Τὰς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. Τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ,
Οὐκ ἂν γλύοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
Η κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' ὕδὲν ἠρκέσω
Ηρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα
" Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπερρίπ') λόγῳ,
" Οθεν βροτοῖσι γίνε') τὰ φίλτατα.
" Εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μοιρίμη,
" Ορκου τε μείζων τῆ δίκῃ φρυρουμένη.
Η τοῖσιν ὧν κλείουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
Τὸ μὴ γλυφῆναι, μηδ' ἐποπτεῦσαι κότῳ·
Οὔ φημ' Ορέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
Τὰ μὲν γὰρ οἶδα κἄρτα σ' ἐνθυμουμένην,
Τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
Δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ΕΥ. Τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὅ τι μὴ λείπω ποτέ.
ΑΠ. Σὺ δ' ὧν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΕΥ. Τιμὰς σὺ μὴ ζύγλεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. Οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥς' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΕΥ. Μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγῃ·
Εγὼ δ' (ἄγε γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας)
Μέτειμι τόνδε φῶτα καὶ κυνηγέτις.
ΑΠ. Εγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
Δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλῃ
Τῦ περιπαίθ μῆνις, εἰ περιδῶ σφ' ἐκών.
ΟΡ. Αναξ Αθάνα, λοξίου κελεύσμασιν

Ηκω,

Ηκω, δέχυ δὲ πρᾶμμῶς ἀλάστορα,
Οὐ πρεσβόπαγον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
Αλλ' ἀμβλὺν ἤδη, πρεσβιμμῶον τε πρὸς
Αλλοισιν οἴκοις, ϗ πορδ'μασι βροτῶν·
Ομοια χέρσον ϗ θάλασσαν ἐκπερῶν,
Σώζων ἐφέλμας Λοξίυ χρησηρίυς,
Πρόσειμι δῶμα ϗ βρέτας τὸ σὸν θεά.
Αὐτῦ φυλάσσων ἀναμμῶ τέλος δίκης.

ΧΟ. Εἶεν· τόδ' ἐσὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
Επυ δὲ μηυτῆρος ἀφθέγκτυ φράσαις.
Τέθραμμαλισμμῶον γὰ ὡς κύων νεβρὸν,
Πρὸς αἷμα ϗ σαλαγμὸν ἐκμασδόμμῶ.
Πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
Σπλάγχνον· χθονὸς γὰ πᾶς πεποίμαν) τόπος,
Υπέρ τε πόντον ἀπλέροις πωλήμασιν
Ηλθον διώκυσ' ὕδεν ὑστέρα νεώς.
Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐσί πυ καλαπλακώς.
Οσμὴ βρολείων αἱμάτων με προσελᾷ.

Σύσημα.

Ορα, ὅρα μάλ' αὖ,
Λάστορον πάλα·
Μὴ λάθῃ φύγδα βὰς
Ο μαλροφόνος ἀτίτας·

Αντισροφικα. Στροφὴ.

Οδ' αὖτέ γ' ὐκ ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει
Πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότυ,
Υπόδικος θέλει γμέσθαι χερῶν·

Αντισροφή.

Τὸ δ' ὑ πάρεσιν· αἷμα μητρῷον χαμαὶ,
Δυσαγκόμισον, παπαῖ·
Τὸ δίερὸν πέδῳ κεχυμμῶον οἴχεῖ).

Ιαμβοι.

Ιαμβοι.

Αλλ' ἀνλιδῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
Ερυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
Βοσκὰν φεροίμαν πόμαλος δυωδύτου·
Καὶ ζῶντά σ' ἰχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
Ανλιποίνους τίνυς μητροφόνας δύας.
Οψὶ δ' ἐκεῖ τίς ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
Η θεὸν, ἢ ξένον, 270
Τίν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους,
Εχοντ' ἔκασον τῆς δίκης ἐπάξια.
Μέγας γὰ ᾅδης ἐσὶν εὔθυνος βροτῶν
Ενερθε χθονός.
Δελογράφῳ δὲ πάντ' ἐποπτᾷ φρενί.

ΟΡ. Εγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσαμαι
Πολλὰς καθαρμὰς, γ' λέγειν ὅπου δίκη,
Σιγᾷν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
Φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς (οφοῦ διδασκάλου·
Βρίζει γὰ αἷμα γ' μαραίνει) χειρὸς, 280
Μητροκλόνον μίασμα δ' ἔκπυσον πέλει.
Πολαίνιον γὰ ὃν πρὸς ἑσίᾳ θεοῦ
Φοίβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκλόνοις.
Πολὺς δέ μοι γ'ροιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
Οσις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
Καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ τόμαλος ἀφθίτου καλῶ
Χώρας ἄναστον τῆσδ' Αθηναίων, ἐμοὶ
Μολεῖν ἀρωγόν· κλήσει) δ' ἀνὰ δορὸς
Αὐτόν τε γ' γῆν γ' τὸν Αργεῖον λεών, 290
Πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε ξύμμαχον.
Αλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γηθλεῖν πόρῳ,

Τίθησιν

Τίθησιν ὀρθὸν ἢ καλῃρεφῆ πόδα,
Φίλοις ἀρήγων, εἴτε φλεγραίαν πλάκα,
Θρασὺς ταγῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ·
Ελθοι (κλύει δὲ χ᾽ ὥστε θεὸν σωθεν ὢν θεὸς)
Οπως γλώσσοιτο τῶνδ᾽ ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. Οὗτοι σ᾽ Απόλλων ὐδ᾽ Αθηναίας θέος
Ρύσαιτ᾽ ἄν, ὥστε μὴ ὐ παρημελημένον
Ερρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόντ᾽ ὅπῃ φρενῶν,
Αναίμαλον βόσκημα δαιμόνων χιᾶ.
Οὐδ᾽ ἀντιφονεῖς, ἀλλ᾽ ἀποπλύεις λόγυς,
Εμοὶ τραφεὶς τε χ᾽ καθιερωμένος.

ΑΠ. Καὶ ζῶν με δαίσεις, ὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγεὶς·
Υμνον δ᾽ ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.
Ανάπαυσον.

ΧΟ. Αγε δὴ χ᾽ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
Μῦσαν συγεραὶν
Αποφαίνεσθαι δεδόκηκε,
Λέξαι τε λάχη τὰ κατ᾽ ἀνθρώπυς
Ως ἐπινωμᾷ τάσις ἅμα,
Εὐθυδίκαι θ᾽ ἡδόμεθ᾽ εἶναι.
Τὺς μὲν καθαρὰς
Χεῖρας προσπέμπουσας
Οὔτις ἀφ᾽ ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
Ασινὴς δ᾽ αἰῶνα διοιχνεῖ·
Οσις δ᾽ ἁλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ᾽ ἀνὴρ,
Χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσι
Παραγινόμεθα, πράκτορες αἵματος
Αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Μᾶτερ ἃ μ᾽ ἔτικτες, ὦ μᾶτερ

Νὺξ ἀλαοῖσιν ϗ δεδορκόσι,
Ποινᾶν κλῦθ'. ὁ Λατῦς γὰ ῑ-
νις μ' ἄτιμον τίθησι,
Τόνδ' ἀφαμμύμους
Πτῶκα, μαλρώϊον ἄ-
γνισμα κύριον φόνυ.
Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ, 330
Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,
Ὕμνος ἐξ ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικλος, αὔων βροτύς.

Ἀντιστροφὴ α'.

Τῦτο γὰ λάχος διανλαία
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως
Ἔχειν, θανάτων τοῖσιν αὐτυργίαι
Ξυμπέσωσιν μάταιοι,
Τοῖς ὁμαρλεῖν, ὅφρ' ἂν
Γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ' 340
Οὐκ ἄγαν ἐλάθερος.
Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ,
Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,
Ὕμνος ἐξ ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικλος, αὔων βροτύς.

Στροφὴ β'.

Γιγνομμάισι λάχη
Τάδ' ἐφ' ἁμῖν ἐκράνθη·
Ἀθανάτων δ' ἀπέχειν 350
Χέρας, ὐδέ τις ἐςὶ

Συνδάϊτωρ

Συνδαίτωρ μελάκοινος.
Παλλάκων δὲ πέπλων
Αμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.
Δωμάτων γὰ εἰλόμαν
Αναλροπὰς, ὅταν Αρης,
Τιθασσὸς ὢν, φίλον ἕλῃ·
Επὶ τὸν, ὦ, διόμμαι
Κραλερὸν ὄνθ', ὁμοίως
Μαυρῦμμι ὑφ' αἵμαλος νέυ.

Αντιστροφὴ β'.

Σπαδόμμαι δ' ἀφιλεῖν
Τινὰ τάσδε μερίμνας·
Θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖ-
Σι λιταῖς ἐπικραίνειν,
Μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
Ζεὺς γὰ αἱμαλοσαγὲς
Αξιόμισον ἔθνος τόδε λέχας
Ας ἀπηξιώσαλο.
Δόξαι τ' ἀνδρῶν ἢ μάλ' ὑπ' αἰ-
θέρι Σέμναὶ, τακόμμαι
Καλὰ γᾶν μινύθυσιν ἄτιμοι
Ημετέραις ἐφόδοις μελαπείμοσιν,
Ορχησμοῖς τ' ἐπιφόνοις ποδός.

Στροφὴ γ'.

Μάλα γὰ ὖν ἀλλομμία
Αϛαθεν βαρυπεσῆ
Καλαφέρω ποδὸς ἀκμάν,
Σφαλερὰ ταυσδρόμοις
Κῶλα δύσφορον ἄταν.

Αντιστροφὴ γ'.

Πίπλων δ' ὐκ οἶδε τόδ' ὑπ' ἄφρονι

Λύμα.

Λύμα. τοῖον γὸ ἐπὶ
Κνέφας ἀνδρὶ μῦσος πεπότο),
Καὶ δνοφερὰν τιν' ἀχλὺν καλὰ δώματος
Αὐδᾶται πολύσονος φάτις.

Στροφὴ δ.

Μένι γὸ· ἀμήχανοι
Δὲ χ τελεῖοι, κακῶν
Τε μνήμονες ζμναὶ,
Καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
Ατιμ᾽ατίετα διόμματ
Λάχη θεῶν δίχοσατῦν-
τ' ἀνηλίῳ λάμπα, δυσοδοπάλαπαλα
Δερκομμόισι χ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Αντιστροφὴ δ.

Τίς ὗν τάδ' ὐχ ἄζεται
Τε χ δέδοικε βροτῶν,
Εμῦ κλύων θεσμὸν
Τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
Δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
Γέρας παλαιὸν, ὐ-
δ' ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
Τάξιν ἔχουσα, χ δυσήλιον κνέφας.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν,
Απὸ Σκαμάνδρυ τὴν καλαφθαλυμμένην,
Ην δῆτ' Αχαιῶν ἄκλορές τε χ θεσμοὶ,
Τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
Ενειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ σᾶν ἐμοὶ,
Εξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
Ενθεν διώκυσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
Πτερῶν ἄτερ ῥοιζοῦσα κόλπον αἰγίδος,

Πώλοις

Πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζάξασ' ὄχον.
Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
Ταρβῶ μὲν ὕδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα,
Τίνες ποτ' εἰσί· πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
Βρέτας τε τὐμὸν τῷδ' ἐφημμένη ξένῳ,
Ὑμᾶς δ' ὁμοίας ὐδενὶ παρλῶν γμύει,
Οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας,
Οὔτ' ἂν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι.
Λέγειν δ' ἄμορφον ὄγλα τὺς πέλας κακῶς,
Πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀπρεπατεῖ θέμις.
ΧΟ. Πᾶση τὰ πάγλα ζυγλόμως Διὸς κόρη.
Ἡμεῖς γὰ ἐσμὲν νυκλὸς αἰανῆ τέκνα.
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
ΑΘ. Γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
ΕΥ. Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πᾶση τάχα.
ΑΘ. Μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
ΕΥ. Βροτοκλονῆγλας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. Καὶ τῷ κλανόγλι τῦτο τέρμα τῆς σφαγῆς;
ΕΥ. Ὅπυ τὸ χαίρειν μηδαμῦ νομίζεται.
ΑΘ. Ἦ γὰ τοιαῦτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖ φυγάς;
ΕΥ. Φονᾶς γὰ εἶναι μηῤὸς ἠξιώσαλο.
ΑΘ. Ἀλλης ἀνάγκης ὕτινας τρέων κότον;
ΕΥ. Πῦ γὰ τοσῦτο κέγῤον ὡς μηῤοκλονεῖν;
ΑΘ. Δυοῖν παρόγλοιν, ἥμισυς λόγος πάρα.
ΕΥ. Ἀλλ' ὅρκον ὐ δέξαγτ' ἄν, ὐ δῦναγ θέλη.
ΑΘ. Κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαγ θέλεις.
ΕΥ. Πῶς δὴ, δίδαξον· ἦῤ σοφῶν γὰ ὐ πένη.
ΑΘ. Ὅρκοις τὰ μὴ δίκαγα μὴ νικᾶν λέγω.
ΕΥ. Ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. Ἢ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΕΥ. Πῶς δ' ὔ; σέβυσαγ γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων.

ΑΘ. Τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
Λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
Τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον.
Εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
Ἵσαι φυλάσσων ἑσίας ἀμῆς πέλας,
Σεμνὸς πρυσίλωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος·
Τούτοις ἀμείβου πᾶσιν ἀμαθές τι μοί.

ΟΡ. Ἄναξ Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ πλειόνων
Τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
Οὐκ εἰμὶ προσρόπαγος, οὐδ' ἔχει μῦσος
Πρὸς χειρὶ τῇ μὴ τὸ σὸν ἐφεζομένῃ βρέτας.
Τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
Ἀφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμον,
Ἐς ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
Σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
Πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
Οἴκοισι, καὶ βλέπουσι, καὶ μύλοις πόροις.
Ταύτην μὲν ὕπτο φροντίδ' ἐκπεδῶν λέγω.
Γένος δὲ τὸμὸν ὡς ἔχει, σάφ' ἴσθι τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πάτερα δ' ἰσορρεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνονι ἀνδρῶν ναυαρχοῦντ' ἀρμόσορα.
Ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
Ἔθηκας. ὕπτος ἔφθιτ' οὐ καλῶς, μολὼν
Ἐς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
Μήτηρ κατέκλα, ποικίλοις ἀγράμασι
Κρύψασα, λυγρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
Κἀγὼ καλεῖθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
Ἐκλεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
Ἀνικλόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
Καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
Λυγρῇ πεφωνῶν ἀντίκευρα καρδίᾳ,

Εἰ

Εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τὺς ἐπαιτίους.
Σύ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
Πράξας γὼ ἐν σοὶ πανλαχῆ τάδ' αἰνέσω.
ΑΘ. Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἴτε τόδε
Βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
Φόνους διαιρεῖν ὀξυμηνίτυ δίκας.
Αλλως τε χ' σὺ μὲν καλῃρῦκως ὅμως
Ικέτης παρῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
Ομως δ' ἄμομφον ὄνλα σ' αἱρῦσθαι πόλι.
Αὖταὶ δ' ἔχουσαι μοῖραν οὐκ ἀπέμπελον,
Καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρυ,
Χορσῖεν αὖθις· ἰὸς ἐκ φρονημάτων
Πέδῳ πεσὼν ἄφερλος αἰανὴς νόσος.
Τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐσὶν ἀμφότερα μῦσαι,
Πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.
Επεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
Φόνων δικασὰς ὁρκίων αἱρυμνύς,
Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
Υμεῖς δὲ μαρλύριά τε χ' τεκμήρια
Καλεῖσθ' ἁρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώμαλα.
Κρίνασα δ' ἀσῶν τῆδ' ἐμῇδε τὰ βέλλαλα
Ηξω, διαιρεῖν τῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως·
Ορκον πιρῶλας μηδὲν ἔκδικον φρενίν.

Αντιστροφικα. Στροφὴ α'.

ΧΟ. Νῦν καλαστροφαὶ νέων
Θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα χ' βλάβα
Τῦδε μηδροχλόνυ.
Πάντας ἤδη τόδ' ἔργον
Εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτύς.
Πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότροφα

Πάθια

Πάθεα προσμόνει τεκεῦ-
σι, μιᾷ τ' αὔθις ἐν χράνῳ.
Ἀντιστροφὴ ά.
Οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
Μαντάδων τῶνδ' ἐφέρ-
ψῃ κότος τις ἐρεμάτων·
Πάντ' ἐφήσω μόρον.
Πᾶσε) δ' ἄλλος ἄλλοθεν,
Προφωνῶν τὰ πρὶν πέλας κακά
Λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
Οὐκέτ' ὀ βέβαια· πλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.
Στροφὴ β'.
Μηδέ τις κικλησκέτω
Ξυμφορᾶ τέλυμμος,
Τῦτ' ἔπος θρούμμος.
Ἰὼ δίκα,
Ἰώ, θρόνοι τ' ἐρινύων.
Ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
Ἢ τεκῦσα νεοπαθὴς
Οἶκτον οἰκτίσαιτ'· ἐπει-
δὴ πίλνει δόμος δίκας.
Ἀντιστροφὴ β'.
Εἰδ' ὅπυ τὸ δεινὸν εὖ
Καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
Δειμαίνῃ καθήμμον.
Ξυμφέρῃ
Σωφρονεῖν ὑπὸ σέλυ.
Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
Καρδίας ἀναλρέφων,
Ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοί-
ως

ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

Στροφὴ γ'.

Μήτ' ἄναρχον βίον,
Μήτε διατοτύμφων
Αἰνέσῃς.
Ἀπανλι μέσῳ τὸ κράτος
Θεὸς ὤπασεν, ἄλλα
Ἀλλᾳ δ' ἐφορᾷ ει.
Ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
Δυσεβείας μὲν ὕβρις
Τέκος ὡς ἐτύμως·
Ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν,
Ὃ πᾶσι φίλος ᾗ
Πολύδακλος ὄλβος.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ες τὸ πᾶν δέ τοι λέγω,
Βωμὸν ἀΐδισαν δίκας·
Μηδέ νιν,
Κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ
Ποδὶ λαξ ἀτίσῃς.
Ποινὰ γὰρ ἐπέσαι,
Κύριον μένει τέλος.
Πρὸς τάδε τὶς τοκέων
Σέβας εὖ πεφυτίων,
Καὶ ξενοξίμυς
Δωμάτων ἐπιτροφὰς αἰ-
δόμενος τις ἔτω.

Στροφὴ δ.

Ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,
Δίκαιος ὢν, ὐκ ἄναλβος ἔσαι·
Παιώλιθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο.

Τὸν ἀλίτολμον δὲ φαμὶ παραιβάσαν,
Τὰ πολλὰ παιδόφυρτ' ἄνδ' δίκης,
Βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
Λαῖφος ὅτ' ἂν λάβῃ πόνος
Θρανομμύας κεραίας.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Καλεῖ δ' ἀκύονας ὑ-
δέν· μέσᾳ δυσαλεῖταν δίνᾳ.
Γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμυργῷ,
Τὸν ὕποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
Δύαις λέπαδνον, ὑδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
Δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
Ἐρμαλι πεσσβαλὼν δίκας,
Ὠλιτ' ἄκλαυτος, ἄϊσος.

Ἰαμβοι.

ΑΘ. Κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν καλεργάθω.
Ἥ τ' ἴων διάτορος Τυρσηνικὴ
Σάλπιγξ, βροτείᾳ πνεύματος πληρουμένη,
Ὑπέρλογον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
Πληρουμένη γὰρ τῇδε βυκανητρίᾳ,
Σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς,
Πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον·
Καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΟ. Ἄναξ Ἀπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτη.
Τί τῇδέ σοι μέτεισι πρᾶγμα λέγε.

ΑΠ. Καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ δόμων
Ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
Ἐμός· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,
Καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
Τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Ξὺν δ' εἵπετο
Ὅπως ἔπεισα, τήνδε κυρώσων δίκην.

ΑΘ.

ΑΘ. Υμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
Ὁ γὰρ διώκων, πρώτερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΕΥ. Πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ ξυντόμως.
Ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἕπος ἐν μέρει τιθείς.
Τὴν μητέρ' εἶπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. 590
ΟΡ. Ἔκτεινα· τύτθ δ' ὅτις ἄρνησις φέλει.
ΕΥ. Ἓν μὲν τόδ' ἤδη καὶ τριῶν σαλαγμάτων.
ΟΡ. Οὐ Κειμήλῳ σῳ τόνδε κομπάζεις λόγον.
ΕΥ. Εἰπεῖν γε μήτοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. Λέξω. ξιφηλατῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΕΥ. Πρὸς τῆδ' ἐπείσθης; ἢ τίνος βουλεύμασι;
ΟΡ. Τοῖς τῆδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΕΥ. Ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. Καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην ὑ μέμφομαι.
ΕΥ. Ἀλλ' εἰ ξε μάρψῃ ψῆφος, ἆλλ' ἐρεῖς τάχα. 600
ΟΡ. Πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
ΕΥ. Νεκροῖσι κὐκ πέποιθε μητέρα κλανών.
ΟΡ. Δυοῖν γὰρ ἔιχε προσβολὰς μιασμάτων.
ΕΥ. Πῶς δή; δίδαξον τὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. Ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΕΥ. Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλεθέρα φόνυ.
ΟΡ. Τί δ' ὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἦλασας φυγῇ;
ΕΥ. Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. Ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι; 610
ΕΥ. Πῶς γὰρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαφόνε,
Ζώντης; ἀπώχη μητρὸς αἷμα φίλταθον;
ΟΡ. Ἠδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἀπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκταθον.
Δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐσὶν ὐκ ἀρνήμεθα·
Ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ

Δοκεῖ.

Δοκεῖ τόδ' αἷμα, χρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. Λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
Θεσμὸν δικαίως, μᾶλλις δ' ὧν ὑ ψεύσομαι.
Οὐπώποτ' εἶπον μαλλικοῖσιν ἐν θρόνοις,
Οὐκ ἀνδρὸς, ὑ γυναικὸς, ὑ πόλεως πέρι,
Ο μὴ κελεύσῃ Ζεὺς ὀλυμπίων πατήρ.
Τὸ μὲν δίκαιον τῦθ', ὅσον σθένῃ μαθεῖν.
Βυλῇ πιφαύσκω δ' ὕμμ' ἐπισπέσθαι πάλῥος.
Ορκος γὰρ ὕτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
Φράζειν Ορέσῃ τῷδε, τὸν πάλῥος φόνον
Πράξαντα, μήῥος μηδαμῶ τιμὰς νέμειν;
ΑΠ. Οὐ γὰρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γῆναῖον θανεῖν
Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφώμενον,
Καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, ὥ τι θυρίοις
Τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥς Αμαζόνος·
Αλλ' ὡς ἀκούσῃ Παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμενοι
Ψήφῳ διαῤῥεῖν τῦδε πράγματος πέρι.
Απὸ πραγείας γὰρ μιν ἡμπολήκοτα
Τὰ πλεῖσ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη
Δρύτῃ, πιρῶνι λύῥᾳ, κἀπὶ πέτμαλι
Φᾶρος παρεσκήνησεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
Κόπλει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
Ανδρὸς μὲν ὑμῖν ὕτος εἶρε) μόρος
Τῦ πανλοσέμνυ, τῦ πραπλάτυ νεῶν.
Τοιαύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
Οπερ τέτακ) τήνδε κυρῶσαν δίκην.
ΧΟ. Παλρὸς πελίμᾳ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λέγῳ·
Αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
Πῶς ταῦτα τούτοις ὐκ ἐναντίως λέγεις;
Υμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαῤῥύρομαι.

ΑΠ.

ΑΠ. Ω παλομισῆ παίδαλα, τάγη θεῶν,
Πέδας μὲν ἂν κάσειν, ἔσι τῦδ' ἄκος,
Καὶ κάρλα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
Ανδρὸς δ' ὑπεδὰν αἷμ' ἀναπάσῃ κύνις
Απαξ θανόλος, ὕτις ἐς' ἀνάσασις.
Τύτων ὑπωδὰς ὐκ ἐπολήσειν πατὴρ
" Οὐμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε κ' κάτω
Στρέφων τίθησιν, ὧδε ἀνδραίνων μόρῳ.
ΧΟ. Πῶς γὰ τὸ φάγειν τῦδ' ὑπερδικῶς ἔρα·
Τὸ μιλρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
Επειτ' ἐν Αργει δώματ' οἰκήσει πατρὸς;
Ποίοισι βωμοῖς χρεμφθεὶς τοῖς δημίοις;
Πεῖα δὲ χέρνιψ φραλόρων προσδέξεῖ);
ΑΠ. Καὶ τῦτο λέξω, κ' μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
Οὐκ ἔσι μήτηρ ἡ κεκλημένη τέκνε
Τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύμαλος νεοσπόρε·
Τίκλει δ' ὁ θρώσκων, κὐ ἄπερ ξένῳ ξένη
Εσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ Διός.
Τεκμήριον δὲ τῦδέ σοι δείξω λόγε.
Πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μιλρὸς φίλας.
Μάρλυς πάρεσι παῖς ὀλυμπίε Διὸς,
Οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
Αλλ' οἷον ἔρνος ὕτις ἂν τύχοι θεός.
Εγὼ δὲ, Παλλὰς, πάλλα θ' ὡς ἐπίσαμαι,
Τὸ σὸν πόλισμα κ' σραλὸν πέξωμέγαν,
Καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέσιον,
Οπως γένοιτο πισὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνε.
Καὶ τόνδ' ἐπικλήσαμο σύμμαχον, θεὰ,
Καὶ τὺς ἔπειτα, κ' παῖδ' ἀμαχῶς μόροι
Στέρσειν τὰ πισὰ τῶνδε τὺς ἐπιπόρους.
ΑΘ. Ηδη κελεύω τόσδ' ἀπὸ χθόνος φέρειν

Ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅπας λελεγμένων.
ΧΟ. Ημῖν μὲν ἥδη πᾶν τετόξευ') βέλος.
Μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσετ'). 680
ΑΘ. Τί χρὴ; πρὸς ὑμᾶς πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;
ΧΟ. Ηκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
Ψῆφον φέρεσθε, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. Κλύοιτ' ἂν ἤδη δεσμὸν Ατθικὸς λεώς,
Πρώτας δίκας κρίνουσι φόνιος χυτῦ.
Εσαι δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ,
Αἰεὶ δ' ἑκάστων τοῦτο βουλητήριον.
Πάγον δ' Αρειον τόνδ' Αμαζόνων ἕδραι,
Σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως καλὰ φθόνον
Στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπολιν 690
Τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Αρεί δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔς' ἐπώνυμος
Πέτρα, πάγος τ' Αρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
Ασῶν, φόβος τε ξυγγενὴς τὸ μὴ δίκειν
Σχήσει, τό, θ' ἡμαρ καὶ κατ' ἀφρόνην ὁμῶς,
Αὐτῶν πολιτῶν μὴ παρανόμους νόμους,
Κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι· βορβόρῳ δ' ὕδωρ
Λαμπρὸν μιαίνων, ὃ ποθ' ἁρήσεις ποτόν.
Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
Ασοῖς περισέλλουσι βουλεύω σέβειν, 700
Καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
" Τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
Τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκων σέβας,
Ερυμά τε χώρας, καὶ πόλεως ξωτήριον
Εχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
Οὔτ' ἐν Σκύθησιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
Κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλητήριον,
Αἰδοῖον, ὀξύθυμον ἀδόντων ὕπερ

Εγρη-

Εγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσαμαι.
Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
Ασοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθῶσαι δὲ χρὴ,
Καὶ ψῆφον αἴρειν, ἢ διαγνῶναι δίκην,
Αἰδυμμύς τὸν ὅρκον. εἶρπε λόγος.
ΧΟ. Καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
Ξύμβυλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
ΑΠ. Κἀγώ γε χρησμὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς
Ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κλίσαι.
ΧΟ. Αλλ' αἱμαλπρὰ πράγματ' ὑ λαχὼν σέβεις,
Μαντεῖα δ' ὑκ ἔθ' ἁγνὰ μαλθάσῃ μόνων.
ΑΠ. Η καὶ πατήρ τι σφάλλει βυλεμάτων,
Πρωτοκλόνοισι πεζροπαῖς Ιξίονος;
ΧΟ. Λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
Βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
ΑΠ. Αλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
Θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
ΧΟ. Τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ φέρηλος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ΑΠ. Οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' ἀρηγιτεῖν,
Αλλως τε πάντως χ' ὥτι διόμβρος τύχοι.
ΧΟ. Σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καλαφθίσας
Οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. Σύ τοι τάχ', ὑκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
Εμῇ τὸν ἶὸν ὑδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
ΧΟ. Επεὶ καθιππάζῃ με πρεσβύτιν νέος,
Δίκης γλυέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μόνῳ,
Ως ἀμφίβυλος ὖσα θυμῶσθαι πόλει.
ΑΘ. Εμὸν τόδ' ἔργον, λοιδίαν κρῖναι δίκην·
Ψῆφον δ' Ορέσῃ τήνδ' ἐγὼ πεσοδήσομαι.
Μήτηρ γὰρ ὅτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείναλο.

Τὰ

Τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν
Απαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
Οὕτω γυναικὸς ἡ προδεμήσα μόρον,
Ανδρα κλανύσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
Νικᾷ δ' Ορέστης, κἂν ἰσόψηφος πριθῇ.
Εκβάλλετ' ὡς τάχιστα τἀμὰ σήματα,
Οσοις δικαιῶν τοῦτ' ἐπίσταλ') τέλος.
ΟΡ. Ω Φοῖβ' Απολλον, πῶς ἀγὼν πριθήσεται;
ΕΥ. Ω Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ἐρᾷς τάδε;
Νῦν αἰσχύνῃ μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν·
Ημῖν γὰρ ἔρρειν ἢ σεσῶσθαι τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. Παραιτίαι ὀρθῶς ἐκβολαὶς ψήφων, ξένοι,
Τὸ μὴ δικεῖν σέβοντες ἐν διαρρήδην.
Γνώμης δ' ἀπούσης σῆμα γίνεται μέγα.
Βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. Αμὴν ὄγ' ἐκπέφευγα αἵματος δίκην.
Ισον γὰρ ἐστὶ τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. Ω Παλλὰς, ὦ σώσασα τὸν ἐμὸν δόμον,
Καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον αὖ με
Καθῴκισάς μ' καί τις Ελλήνων ἐρεῖ,
Αργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔκ τε χρήμασιν
Οἰκεῖ πατρῴους, Παλλάδος καὶ Λοξίου
Εκαλῖ, καὶ τὸ πάντα κραίνοντος τρίτου
Σωτῆρος, ὃς πατρῴων αἰδοῦς μόρον,
Σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὀργῆς.
Εγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ κράτει
Τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πιστὸν χρόνον
Ορκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
Μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρεμνήτην χθονὸς
Ελθόντ' ἐποίσειν εὖ πεπασμένον δόρυ.
Αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,

Τοῖς

Τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώμαλα,
Αμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις
Οδὺς ἀθύμους, καὶ παρόργιθας πόρους
Τιθείσες, ὡς αὐτοῖσι μέλαμέλη πόνος·
Ορθυμμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
Τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε ξυμμάχῳ δορὶ,
Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν ἀμμένεροι.
Καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεὼς,
Πάλαγσμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
Σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Σύστημα.

ΧΟ. Ιὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιὰς νόμους
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
Εγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
Εν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ιὺ, ἰὺ, ἀλιπαθῆ
Μεθεῖσα καρδίας σαλαγμὸν
Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τῦ,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
(Ιὼ δίκα) πέδον ἐπεστυμφός
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
Στενάζω; τί ῥέξω;
Γένωμαι; δύσοισα
Πολίταις ἔπαθον,
Ιὼ, μεγάλα τοι
Κόραι δυσυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Εμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
Οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
Εξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.

Αλλ' ἐκ Διὸς γὰ λαμπρὰ μαρ|ύρια πα|ρῆν,
Αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρ|υρῶν,
Ως ταῦτ' Ορέσην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
Υμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
Σκήψητε, μὴ θυμῶσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
Τάξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων ταλά|γματα,
Βρωτῆρας αἰχμὰς πατρμάτων ἀνημέρους.
Εγὼ γὰ ὑμῖν πανδίκως ὑπίχομαι
Εδρας τε κ' καθημῶνας ἐνδίκω χθονὸς,
Λιπαροθρόνοισιν ἡμῦας ἐπ' ἐχάραις,
Εξειν, ὑπ' ἀσῶν τῶνδε τιμαλφημῦας.

Ανάληψις.

ΧΟ. Ιὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιὰς νόμους
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἱλεσθέ μν.
Εγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκολος,
Εν γᾶ τᾷδε, φεῦ,
Ιὺ, ἰὺ, ἀντιπαθῆ
Μεθεῖσα καρδίας ταλα|γμὸν
Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τῦ,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
(Ιὼ δίκω) πέδον ἐπεισυμβόος
Βροτοφθόρυς κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
Στενάζω; τί ῥέξω;
Γένωμαι; δύσοισα
Πολίταις ἔπαθεν,
Ιὼ, μεγάλα τοι
Κόραι δυσυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Οὐκ ἔς' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
Θεαὶ βροτῶν σήσητε δύσκηλον χθόνα.

Κἀγὼ

Κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
Καὶ κληδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
Ἐν ᾧ χεραυνὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος·
Ἀλλ' ὕδὲν αὐτῷ δεῖ· σὺ δ' ἀπειθὴς ἐμοὶ
Γλώσσης μαλαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
Καρπὸν φέρουσα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
Κοίμα κελαινῶ κύματος πικρὸν μένος,
Ὡς Σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
Πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε τἀκροθίνια
Θύῃ, πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
Ἔχουσ', ἃς αἰεὶ τόνδ' ἐπαγγέσεις λόγον.

Σύστημα.

ΧΟ. Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
Ἐμὲ παλαιόφρονα καλὰ γᾶν οἰκεῖν,
Ἀτίετον, φεῦ, μῦσος.
Πνέω τοὶ μῶμος, ἄπαντά τι κότον.
Οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεῖ)
Πλαδρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γὰ με τιμᾶν δαμίαν
Θεῶν δυσπάλαμοι
Παρ' ὕδὲν ἦραν δόλοι.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Οργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰ εἶ.
Καίτοι γεμὴν σὺ κἀρτ' ἐμῦ σοφωτέρα,
Φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν ὐ κακῶς.
Ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,
Γῆς τῆσδ' ἐραθήσεσθε· σφῷν τόδε πάντα.
Οὐ πιρρέων γὰ τιμιώτερος χρόνος
Ἔσαι πολίταις τοῖσδε. κὰ σὺ τιμίαν

Εδραν

Εδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ερεχθέως,
Τἀξῃ παρ' ἀνδρῶν ϗ γυναικείων τόλων,
Οσην παρ' ἄλλων ὔποτ' ἂν χέθοις βροτῶν.
Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
Μήθ' αἱμαληρὰς θηγάνας πλάγχνων βλάβας
Νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
Μηδ' ἐξελῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
Εν τοῖς ἐμοῖς ἀσοῖσιν ἱδρύσῃ κάρα
Εμφύλιόν τε ϗ πρὸς ἀλλήλας θρασύν.
Θυραῖος ἔστω πόλεμος, ὑ μόλις παρὼν,
Εν ᾧ τις ἔσαι δεινὸς ἀκλεὴς ἔρως.
Ενοικίου δ' ὄρνιθος ὑ λέγω μάχαν.
Τοιαῦθ' ἑλέσθαι ζοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
Εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
Χώρας μέλαχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

Ανάληψις.

ΧΟ. Εμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
Εμὲ παλαιόφρονα καλὰ γᾶν οἰκεῖν
Ατίετον, φεῦ, μῦσος.
Πνέω τοι μῶμος, ἄπαλά τε κότον.
Οἴ, οἴ, δᾶ, φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεται)
Πλάγας ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γὰ με τιμᾶν δαμίαν
Θεῶν δυσπάλαμοι
Παρ' ὐδὲν ἦραν δόλοι.

Ιαμβοι.

ΑΘ. Οὗτοι καμοῦμαί ζοι λέγουσα τἀγαθά.
Ως μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
Θεὸς παλαιὰ ϗ πολιοστύχων βροτῶν,

Ατιμος

Ατιμος ἔρρειν τῦδ' ἀπόξενος πέδυ.
Αλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐσί σοι σεμνῦς σέβας,
Γλώσσης ἐμῆς μείλισμα κ' θελκτήριον,
Σὺ δ' ὧν μθύοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μθύειν,
Οὔτ' ἄν δικαίως τῆδ' ἐπιρρέποις πόλει
Μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
Εξεσι γὰ σοι τῆδέ γ' ἀμοίρυ χθονὸς
Εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμθμη.
ΧΟ. Ναοῦ Αθάνα, τίνα με φρὴς ἔχειν ἕδραν;
ΑΘ. Πάσης ἀπήμον' ὀϊζύος· δέχυ δὲ σύ.
ΧΟ. Καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοί τιμὴ μθύει;
ΑΘ. Ως μή τιν' οἶκον ἀνδρεῖν ἄνα σέθεν.
ΧΟ. Σὺ τῦτο πράξεις, ὥσέ με θέλειν τόσον;
ΑΘ. Τῷ γὰ σέβονλι ξυμφορὰς ὀρθώσομθμ.
ΧΟ. Καί μοι σεὸ παλὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνυ;
ΑΘ. Εξεσι γὰ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. Θέλξειν μ' ἔοικας, κ' μεθίσαμαι κότυ.
ΑΘ. Τοὶ γὰ καλὰ χθὸν' ὧσ' ἐπικλήσῃ φίλυς.
ΧΟ. Τί ὧν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. Οποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
Καὶ ταῦτα γῆθεν, ἐκ τε σοντίας δρόσυ,
Εξ ὑρανῦ τε κἀνέμων ἀήμαλα,
Εὐηλίως σνέοντ' ἐπισείχειν χθόνα·
Καρπόν τε γαίας κ' βροτῶν ἐπίρρυλον,
Ασοῖσιν ἀθενῦσλα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
Καὶ τῶν βρολείων σπερμάτων ζωληρίαν.
Τῶν δυσεβύντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
Στέργω γὰ ἀνδρὸς φῦτυ σοιμθμὸς δίκην,
Τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπέσθλον γθός.
Τοιαῦτα σῦ 'σι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
Πρεπλῶν ἀγώνων, ὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ ὐ

Τήνδ' ἀσύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

Ἀντιστροφικὰ. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
Οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
Τὰν γὰ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
Φρούριον θεῶν νέμει,
Ρυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαμόνων.
Ἃ τ' ἐγὼ κατεύχομαι
Θεατίσασα πρεμνόθως
Ἐπιστύτους βίᾳ τύχας ὀπαδίμους
Γαίας ἐξαμβρῦσαι
Φαιδρὸν ἀλλᾷ σέλας.

Ἀνάπαιστοι.

ΑΘ. Τάδ' ἐγὼ φρενόθεν τοῖσδε πολίταις
Πράσσω, μεγάλας γᾶ δυσαρέστους
Δαίμονας αὐτῇ καταναυαμβών.
Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ κατ' ἀνθρώπους
Ἔλαχον δίκην.
Ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
Οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βίοτον.
Τὰ γὰρ ἐκ πρεσβυτέρων ἀμπλακήματά νιν
Πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,
Καὶ μέγα φωνῶν-
τ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Ἀντιστροφὴ ά.

ΧΟ. Δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
Φλογμός τ' ὀμμαλοστερὴς φυτῶν,
Τὸ μὴ πιρᾶν ὅρον τόπων,
Μηδ' ἄκαρπος ἀγα-

νὴς

νὴς ἐφερπέτω νόσος,
Μηλά τ' ἀθενοῦντ' ἄγαν,
Ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις,
Τρέφοι χρόνῳ τελασμῷ· γόνος
Πλουτόχθων ἑρμαίαν
Δαιμόνων δόσιν τίοι.

Ανάπαιστοι.

ΑΘ. Η τά δ' ἀκύετι πόλεως φρούριον,
Οἳ ἐπικρατεῖ. μέγα δ' δύνασ)
Ποτνι' ἐριννὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
Τοῖς δ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
Φανερῶς τελέως διαπράσσουσι,
Τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
Βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ανδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
Νεανίδωντ' ἐπηράτων
Ανδρολυχεῖς βιότους
Δότε, κύρι' ἔχουσες
Θεαὶ, τὰς μοῖραι
Μαλροκασιγνῆται,
Δαίμονες ὀρθονόμοι,
Παντὶ δόμῳ μελάκοινοι,
Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
Ενδίκοις ὁμιλίαις
Πάντα τιμιώτασ) θεῶν.

Ανάπαιστοι.

ΑΘ. Τάδε τοι χώρα
Τῇ μὴ σωφρόνως ἐπικραιτομένων
Γάνυμαι· ςέργω δ' ὅμμαλα πειθοῦς,

Οτι

Οτι μοι γλῶσαν ϗ σόμ' ἐπωπᾷ
Πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπαγηναμβρώς·
Αλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.
Νικᾷ δ' ἀγαθῶν
Ερις ἡμετέρα διὰ παντός.

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Τάνδ' ἄπλητον κακῶν
Μήποτ' ἐν πόλει σάσιν
Τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
Μηδὲ πῖσα κόνις
Μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
Δι' ὀργὰν ποινὰς
Αντιφόνους ἄτας
Αρπαλίσαι πόλεως.
" Χάρμαλα δ' ἀντιδοῖεν
" Κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
" Καὶ συγεῖν μιᾷ φρενί.
" Πολλῶν γὰ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

Αναπαιστοι.

ΑΘ. Αρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
Οδὸν ἁρίσκει.
Εκ τῆσ φοβερῶν τῶνδε προσώπων
Μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
Τάσδε γὰ ἀφρόνας εὔφρωνες αἰεὶ
Μέγα τιμῶντες, ϗ γῆν, ϗ πόλιν
Ορθοδίκαιον
Πρέψετε πάντες διάγοντες.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου,
Χαίρετ' ἀσυκὸς λεὼς,
χλαρ ἡμῶσι Διὸς,

Παρθένε

Παρθένου φίλας φίλοι
Σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
Οὗπερ ἄζεται πατήρ.

Ἀναπαιστοι.

ΑΘ. Χαίρετε χ' ὑμεῖς· θυτέραν δέ με χρὴ
Στείχειν θαλάμους ἀποδείξασαν.
Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε θεσπομπὸν
Ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ ζοφερῶν
Καλὰ γῆς ξύμβαλε, τὸ μὲν ἀτήριον
Χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
Πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
Ὑμεῖς δ' ἠγεῖσθε, πολιοῦχοι,
Παῖδες Κραναΐ, ταῖσδε μελοίκοις.
Εἴη δ' ἀγαθῶν
Ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπισπέρχω,
Πάντες οἱ καλὰ πόλιν,
Δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μελοικίαν δ' ἐμὴν
Εὖ σέβοντες, ὅτι μέμψεσθε ξυμφορᾶς βίᾳ.

Ἰαμβοι.

ΑΘ. Αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε θεσπεσίους καλάγματων,
Πέμψω τε φέγγη λαμπάδων ξιφασφόρων
Εἰς τὰς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
Ξὺν θεσπόλοισιν αἵτε φρυγῶσι βρέτας
Τὸμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησηΐδος ἐξίκοιτ' ἂν ἀκλεὴς λόχος

Παίδων, γυναικῶν, ϗ σόλος πρισβυτίδων.
Φοινικοβάπτοις ἐνδύτοῖς ἐωθήμασι
Τιμᾶτε, ϗ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
Ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
Τὸ λοιπὸν ἀνδρόσιν ξυμφορᾶις πρέπῃ.

Αναπαυσοι.

ΠΡ. Βάτ' ἐκ δόμων, μεγάλαι φιλότεκνοι
Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες,
Ὑπ' ἀθύφρονι πομπᾷ.
Εὐφαμεῖτε δέ· χωρεῖτε
Γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι,
Καὶ τιμαῖς ϗ θυσίαις πι-
ρίσειπ'), τύχα τε.
Εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί.
Ιλαοι δὲ ϗ ἀθύφρονες γᾷ
Δεῦρ' ἴτε ξυναί, πυριδάπτῳ
Λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν
Δ' ὁλολύξαθε νῦν ἐπὶ μολπαῖς·
Σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.
Παλλάδος ἀσοῖσι Ζεὸς πανόπλας.
Οὕτω μοῖρα τε ξυγκατέβα.
Ολολύξαθε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΙΣΧΥ-

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ARGUMENTUM.

DANAI filiae quinquaginta, patruelium (Aegypti filiorum) nuptias evitandi gratia, per mare in terram Argivam aufugiunt: de quarum adventu Rex certior factus, ſatellitibus ſtipatus eas adit, inopini appulſus rationem poſtulaturus. Huic et proſapiam ſuam, et fugae cauſam exponunt: a quo, non ſine plebis conſultu (praeſertim quod ab Io ex Argis oriundae fuerint) hoſpitio excipiuntur. Confeſtim ex parte filiorum Aegypti ſupervenit Praeco, ni traderentur ei Virgines bellum indicturus: cujus ſpretis minis, Argivi Danaides in urbem recipiunt.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ Δαναΐδων.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Αργείων.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

Ἀνάπαιστοι.

ΧΟ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκλωρ ἐπίδοι σωφρόνως
Στόλον ἡμέτερον
Ναΐων ἀρθέντ' ἀπὸ σταθμῶν
Λιπλοβαθῶν
Νείλω. δίαν δὲ λιποῦσαν
Χθόνα σύλχορλον Συρίᾳ φάγομεν,
Οὔτιν' ἐφ' ἅμαλλι δημηκασίᾳ
Ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαν·
Ἀλλ' αὐτογμῇ τὸν φυξάνορα
Γάμον Αἰγύπλω παίδων ἀστυξῦ
Τ' ὀνολαζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ ἠ βύλαρχος,
Καὶ ξασίαρχος, τάδε πιστονομῶν,
Κύδις' ἀχέων ἐπέκρανε
Φάγειν ἀνέδην διὰ κυμβαλέων·
Κέλσαι δ' Αργυς γαῖαν, ὅθεν δὴ
Γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνε
Βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς ἀλχόμενον τετέλεσαι.
Τίνα γῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
Τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
Σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
Ιεροστέπλοισι κλάδοισι;
Ὢν πόλις, ὧν γῆ, ἠ λάκὸν ὕδωρ,
Ὑπαλοί τε θεοὶ, ἠ βαρύτιμοι

Χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
Καὶ Ζεὺς ζωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
Οσίων ἀνδρῶν, δέξασθ' ἱκέτην
Τὸν θηλυγλῶσσον στόλον αἰδοίῳ
Πυθμαλὶ χώρας· ἀρσενοπληθῆ
Δ' ἐσμὸν ὑβρισθὴν Αἰγυπτογλώσσων,
Πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
Θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρῃ
Πέμψαντε πόντον δ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
Χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ
Τ', ὀμβροφόροισί τ' ἀνέμοις ἀγρίαις
Αλὸς ἀνήσαντες ὅλοιντο,
Πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις ἔργοις,
Σφετεριξάμενον παλαδελφίαν
Τήνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι. 40

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Νῦν δ' ἐπικεκλόμεθα
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἵνίν
Τ' ἀνθονόμυς τᾶς φυγόνυς
Βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ
Δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
Εὐλόγως·
Επαφόν τε γᾶς ἐ-

Αντιστροφὴ ά.

όντ' ἐπιλιξαμένα, 50
Νῦν ἐν πιονόμοις
Μαλρὸς ἀρχαίας τόποις
Πρόσθε πόνων μνασαμένα,
Τάτε γῦν ἐπιδείξω

Πισὰ

Πισὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια,
Οἶδ', ἄελπτά περ ὄντα φανέντα.
Γνώσεῖ)
Δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

Στροφὴ β'.

Εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
Εὐσαγος, οἶκλον οἰκλρὸν αἴων,
Δοξάζει τις ἀκύων
Οπα τᾶς Τηρείας
Μήτιδος οἰκλρᾶς ἀλόχυ,
Κιρκηλάτυ τ' ἀηδόνος·

Αντιστροφὴ β'.

Ατ' ἀπὸ χώρων πολαμῶν τ' εἰργομένα,
Πενθεῖ νέον οἶκλον ἠθέων·
Ξυνλίθησι δὲ παγδὸς
Μόρον, ὡς αὐτοφόνως
Ωλεσ πεὸς χειρὸς ἕο, ἐν
Δυσμάτορος κότυ τυχών.

Στροφὴ γ'.

Τὼς ἐγὼ φιλοδύρτοις Ιαονίοισι νόμοισι
Δάπλω τὰν ἀπαλὰν
Νειλοθερῆ παρειὰν,
Απειρόδακρύν τε καρδίαν.
Γόιδνα δ' ἀνθεμίζομαι
Δειμαίνυσα φίλυς τᾶσδε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς,
Εἴτις ἐσὶ κηδεμών.

Αντιστροφὴ γ'.

Αλλὰ θεοὶ οἱ γᾶέταν,
Κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.

Η χ̓ μὴ τέλεον
Δόλες ἔχειν σαρ' αἶσαν.
Υβριν δ' ἑτοίμως συγκίνλες,
Πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
Εσι δὲ κἀκ πολέμυ τείς
" ρομβώοις βωμὸς Αρης φυγάσι
" Ρῦμα, δαμόνων σέβας.

Στροφὴ δ'.

Εἰ θείη Διὸς εὖ σαναληθῶς.
" Διὸς ἵμερος ὐκ ἀθήρατος ἐτύχθη,
" Πάντα τοι φλεγέθει,
" Κἀν Σκότῳ.
Μέλαιναι ξυνιυχίαι
Μερόπεσσι λαοῖς.

Αντιστροφὴ δ'.

" Πίπτει δ' ἀσφαλῶς ὑ δ' ἐπὶ νώτῳ,
" Κορυφᾷ Διὸς εἰκραυθῇ σρᾶγμα τέλεον.
" Δαιλοὶ χ̓ σραπίδων
Δάσκιοί
Τε τείνυσι πόροι,
" Καλιδεῖν ἄφρασοι.

Στροφὴ ε'.

Ιάπτει δὲ ἀπιδὼν
" Αφ' ὑψιπύργων σανώλεις
Βροτὺς, βίαν
" Δ' ὅτιν' ἐξοπλίζει,
Τὰν ἄποινον δαμονίων·
Ημῶν ἄνω φρόνημά σως
Αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
" Εδράνων ἐφ' ἁγνῶν.

Αντι-

Ἀντιστροφὴ ἑ.

Ἰδέσθω δ' ες ὕβριν
Βρότειον, οἷα νεάζει
Πυθμὴν δι' ἀ-
μὸν γάμον τὸ θάλος
Δυσπαραβύλοισι φρεσὶ,
Καὶ διάνοιαν μανόλιν
Κέντρον ἔχων ἄφυκλον, ἄτᾳ
Δ' ἀπάτᾳ μελαγνύς.

Στροφὴ ς'.

Τοιαῦτα πάθια μέλεα θρεομβύα λέγω
Λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
Ἰὴ, ἰή.
Ἰηλέμοισιν ἀμπρεπῆ
Θρεομβύη μέλη,
Ζῶσα γόοις με τιμᾷ.
Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βῦνιν,
Καρβάνα δ' αὐδὰν
Εὐάκοεις.
Πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

Ἀντιστροφὴ ς'.

Θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, σελομβύων καλῶς,
Ἐπισρομῶσ' ὅθι θάναλος ἀπῆ.
Ἰὼ ἰώ,
Ἰώ, δυσάγκριτοι πόνοι.
Ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βῦνιν,
Καρβάνα δ' αὐδὰν
Εὐάκοεις.

Πολλάκι δ' ἐμπίλνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἤ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

Στροφὴ ζ.

Πλάτα μὲν ὗν λινορράφης τε
Δόμος ἄλα στέγων, δορὸς
Αχείμαλόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοιαῖς·
Οὐδὲ μέμφομαι· τε-
λεῖται δ' ἐν χρόνῳ
Πατὴρ ὁ παντόπλας
Πρόμυμνὸς κλίσειε
Σπέρμα ζεμνᾶς μέγα μαλρὸς,
Εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
Αγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

Αντιστροφὴ ζ.

Θέλυσα δ' αὖ θέλυσαν ἀγνὰ,
Μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
Εχυσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές.
Παντὶ δὲ θέντι, δι-
ωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας
Αδμήτας ἀδμήτα
Ρύσιος γμέλθω.
Σπέρμα ζεμνᾶς μέγα μαλρὸς,
Εὐνὰς ἀνδρῶν (ἔ, ἔ,)
Αγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

Στροφὴ η.

Εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς
Η διόκλυπτον γμὼς
Τὔγλαμον,
Τὸν πολυξενώταλον
Ζῆνα γῆς κεκμηκότων

Ἱξὶ-

Ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
Ἀρ|άναις θαλ̃σαι,
Μὴ τυχ̃σαι
Θεῶν ὀλυμπίων.
Ὦ Ζεῦ, Ἰὼ ἰὼ
Μῆνις μάσειρ' ἐκ θεῶν.
Κρανῶ δ' ἄταν
Γαμετᾶς ὑρανόνικον.
Χαλεπ̃ γὰρ ἐκ
Πν|μαλος εἶσι χειμών.

Ἀν|ισροφὴ ἡ.

Καὶ τότ' ὐ δικαίοις
Ζ|ὸς ἐντ|ξεῖ λόγοις,
Τὸν τᾶς βοὸς
Παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκ|ισεν γόνῳ,
Νῦν ἔχων π|αλίλροπον
Ὄψιν ἐν λιτα|σιν·
Ὑ|όθεν δ' εὖ
Κλύοι καλύμ|ος.

Ἰαμβοι.

ΠΡ. Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦν|ι δ' ἵκε|ο
Πισῷ γέρον|ι τῷδε ναυκλήρῳ π|αρί.
Καὶ τάπὶ χέρσ ν̃ν π|ομήθειαν λαβεῖν
Αἰνῶ, φυλάξαι τἄμ' ἔπη δ|ελ|υμμύας.
Ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγ|ελον σρατ̃,
Σύριγ|ες ὐ σιγῶσιν ἀξονήλα|οι.
Ὄχλον δ' ὑπαπισ̃ρα χ δορυσόον
Λάσω, ξὺν ἵπποις, καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
Τάχ' ἄν π|ὸς ἡμᾶς τ̃σδε γ̃ς ἀρχηγέτας,
Ὁπλ̃ρις εἶεν ἀ|γέλων π|ιπυσμ|οί.

Αλλ'

Αλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε κ' τεθυμμένος
Ωμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυ) τόλον,
Αμεινόν ἐσι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
Πάγον πρὸσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
" Κρεῖσσον δὲ πύργε βωμὸς, ἄρρηκλον σάκος.
Αλλ' ὡς τάχισα βᾶτε, κ' λευκοσεφῆ
Ικληρίας, ἀγάλματ' αἰδοίε Διὸς,
Σεμνῶς ἔχουσα διὰ χερῶν ξυνονύμων,
Αἰδοῖα κ' γόεδνα κ' τὰ χρεῖ' ἔπη
Ξένης ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
Τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀγαμάκλυτε φυγάς.
Φθογγὴ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μελώπων ξωφρόνων
Ἰτω πρόσωπον ὄμμαλος παρ' ἡσύχε.
Καὶ μὴ πολύλεχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
Γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γλῶς.
Μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
" Θρασυνομεῖν γὼ κ' πρέπει τὺς ἡσσονας.
ΚΟ. Πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦσας ἐννέπεις.
Φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
Κεδνὰς ἐφέλμας· Ζεὺς δὲ γνήσιος ἴδοι.
ΠΡ. Μὴ νῦν χόλαζε, μηχανῆς δ' ἔτω πάτος.
ΚΟ. Θέλοιμ' ἂν ἤδη ξοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ΠΡ. Ω Ζεῦ, κόπων οἷ' ἔκφερει μὴ πολιόταν.
ΚΟ. Ἰδοιτο δῆτα πρόμμοῦς ἀπ' ὄμμαλος.
Κείνε θέλοντος εὖ τελεῖται τάδε.
ΠΡ. Καὶ Ζηνὸς ὄργιν τόνδε νῦν κικλήσκεις.
ΚΟ. Καλοῦμαι αὐγὰς ἠλίε ξωτηρίας,
Αγνόν τ' Απόλλω φυγάδ' ἀπ' ἀρχαῖς θεόν.
Ἰδὼν ἄν ἆσαν τῇδε, ξυγγνώμη βροτοῖς.
ΠΡ. Συγγνοῖτο δῆτα κ' παρασαίη πρόφρων.

ΚΟ.

ΚΟ. Τίν' ὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΠΡ. Ορῶ τρίαιναν τήνδε, ζημεῖον Διῦ.
ΚΟ. Αλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.
ΠΡ. Ερμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ελλήνων νόμοις.
ΚΟ. Ελευθέροις νῦν ἐνθλα κηρυκεύετω.
ΠΡ. Πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
Σέβεσθ'. ἐν ἀγνῷ, δεσμὸς ὡς πιτνεισάδων,
Ιζεσθε, κίρκων τὴν ὁμοπτέρων φόβῳ,
Εχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαιφόντων γένος.
Ορνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνὸς φαγών;
Πῶς δ' ἂν γαμβὴ ἄκυσαν ἄκοντος πάρα,
Αγνὸς γένοιτ' ἄν; ὑδὲ μὴ 'ν ἅδυ θανὼν
Φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
Καὶκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑσάτας δίκας.
Σκοπεῖτε, καὶμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
Οπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
ΒΑ. Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα σόλον,
Πέπλοισι βαρβάροισι καὶ τυκτώμασι
Χλίονα πεσσφωνοῦμαι; ὑ γὰ Αργολὶς
Εσθὴς γυναικῶν, ὑδ' ἀφ' Ελλάδος τόπων.
Οπως δὲ χώραν ὑδὲ κηρύκων ὕπο,
Απρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῆς, μολεῖν
Ετλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
Κλάδοι γὲ μὲν δὴ, καλὰ νόμων ἀφικτόρων,
Κεῖν') πὰρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
Μόνον τόδ' Ελλὰς χθὼν (υνοίσε') σέχω·
Καί τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
Εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ ζημανῶν.
ΚΟ. Εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψαδῆ λόγον.
Εγὼ δὲ πρὸς (ε πότερον ὡς ἔτην λέγω,

Η τηρὸν ἱερῦ βάζδον, ἢ φόλεως ἀγόρ;

ΒΑ. Πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' ὀθαρσῶς ἐμοί.
Τῦ γηγβενῦς γὰρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
Ἰνις Παλασγῦ, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
Ἐμοῦ δ' ἄνακλος ὀλόγως ἐπώνυμον
Γένος Πελασγῶν τήνδε καρπῦται χθόνα.
Καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλσος ἔρχεται,
Στρυμών τε πρὸς δύσκλοος ἡλίου, κρατῶ.
Ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περραίβων χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων φέλας,
Ὄρη τε Δωδωναῖα, συνέμνι δ' ὅρος
Ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
Αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας φέδον τόδε
Πάλαι κέκλη) φωτὸς ἰαλρῦ χάριν.
Ἀπὶς γὰρ ἐλθὼν ἐκ φέρας Ναυπακλίας
Ἰαλρόμανλις πᾶς Ἀπόλλωνος, χθόνα
Τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βρολοφθόρων·
Τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
Χραυθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μήνιν θάκη,
Δρακόντ' ὄμιλον, δυσμενῦ ξυνοικίαν.
Τύτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
Πράξας ἀμέμπλως Ἀπις Ἀργείᾳ χθονὶ,
Μνήμην φοτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς.
Ἐχυσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμῦ τεκμήρια,
Γένος τ' ἂν ἐξδέχοιο καὶ λέγοις φρόσω·
Μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν ἡ σέρζει φόλις.

ΚΟ. Βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γυῖος
Ἐξδέχομεθα, σπέρματ' ἀτέκνου βοός·
Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ φάσλα φεσφύσω λόγῳ.

ΒΑ. Ἄπισα μυθεῖσθ' ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,
Ὅπως τόδ' ὑμῖν ἔσλι ἀργεῖον γυῖος.

Λιβυ-

Λιβυσικᾶς γὰ μᾶλλον ἐμφερέστεραν
Γυναῖξίν ἐστε κ' ὐδαμῶς ἐξχωρίας.
Καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
Εἰκὼς σέπλοις τευχέων θεὸς ἀρσένων·
Ινδούς τ' ἀκούω κομάδας ἱπποβάμονας
Εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
Παρ' Αἰθίοψιν ἀσυγείτονα μόλας.
Καὶ τὰς ἀνάνδρους κρυοβρότους δ' Ἀμαζόνας.
Εἰ τοξοτάχεις ἦστε, κάρτ' ἂν ἤκασα
Ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
Οπως γλυκὺ σπέρμα τ' Αργεῖον τὸ σόν.
ΚΟ. Κλῃδοῦχον Ηρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ιὼ γλυκεῖαν τῆδ' ἐν Αργείᾳ χθονὶ.
Ην, ὡς μάλιστα κἀ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
ΒΑ. Μὴ κἀ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
ΚΟ. Καὶ κρυπτά γ' Ηρας ταῦτα θ' ἁλλαγμάτων
ΒΑ. Πῶς οὖν τελοῦσα βασιλέων νείκη τάδε;
ΚΟ. Βύτην γυναῖκ' ἔθηκεν ἀργεία θεός.
ΒΑ. Οὐκοῦν πιλάζει Ζεὺς ἐπ' ἀκραίρῳ βοΐ;
ΚΟ. Φασὶ τρέποιτα βυθόρῳ ταύρῳ δέμας.
ΒΑ. Τί δῆτα θεὸς ταῦτ' ἄλοχος ὀχυρὰ Διός;
ΚΟ. Τὸν παῖθ' ὁρῶσα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑ. Ποῖον παιόπλην οἰοβυκόλον λέγεις;
ΚΟ. Αργον, τὸν Ερμοῦ παῖδα γῆς κατέκλαυσε.
ΒΑ. Τί οὖν ἔτλαξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
ΚΟ. Βοηλάτην μύωπα, κινητήριον,
Οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
ΒΑ. Τοιγὰρ νιν ἐκ τῆς ὕλασεν μακρῷ δρόμῳ.
ΚΟ. Καὶ ταῦτ' ἔλιξας πάντα ξυγχόλως ἐμοί.
ΒΑ. Καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκεο;

ΚΟ.

ΚΟ. Καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπλωρ χειρὶ φυτεύει γόνον.
ΒΑ. Τί ἦν, ὁ δῖος πόρλις εὔχεται βοός;
ΚΟ. Επαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος,
Λεύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπυμόν.
ΒΑ. Τίν ἦν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;
ΚΟ. Βῆλον δίπαμδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πάλαι.
ΒΑ. Τὸ πάντοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
ΚΟ. Δαναὸς δ' ἀδελφός ἐστι πενηκοντόπαις·
Καὶ τῷ γε Δαναΐ τὕνομ' ἀφώνω λόγῳ
Αἴγυπλος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος,
Πράωτοις ἂν ὡς Αργεῖον ἀντήσης στόλον.
ΒΑ. Δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
Τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πάλαι δώματα
Λιπεῖν ἔτλη; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΚΟ. " Αναξ πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
" Πόνος δ' ἴδοις ἂν ὐδαμοῦ ταυτὸν πλερόν.
Επεὶ τίς ἤυχεν τήνδ' ἀνέλπιστον φυγήν,
Κέλσειν ἐς Αργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
Εχθει μελαπλοιοῦσαν ἀναίων γάμων;
ΒΑ. Τί φῄς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
Λάκοσεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπλους κλάδους;
ΚΟ. Ως μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπλου γένει.
ΒΑ. Πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ δέμις λέγεις;
ΚΟ. Τίς δ' ἂν φίλους ὤνοιτο τοὺς κεκλημένους;
ΒΑ. Σθένος μὲν ὕπο μεῖζον αὔξει βροτοῖς.
ΚΟ. Καὶ δυσυχούντων γ' ἁμαρὰς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. Πῶς ἦν πρὸς ὑμᾶς ἀσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΚΟ. Αἰτοῦσι μὴ κτῶς παισὶν Αἰγύπλου πάλιν.
ΒΑ. Βαρέα σὺ γ' εἶπας, πόλεμον ἄραδαι νέον.
ΚΟ. Αλλ' ἡ δίκη γὲ ξυμμάχων ὑπερσατεῖ.
ΒΑ. Εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΚΟ.

ΧΟ. Αἰδῶ σὺ πρύμναν πόλιος ὧδ' ἐτεμμάμην.
ΒΑ. Πέφρικα λᾶοτων πάσδ' ἕδρας καλασκίνας. 350
ΧΟ. Βαρύς γε μᾶτοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

Ἀντιστροφὴ α'. Στροφὴ α'.

ΧΟ. Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μευ
Πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
Ἰδὲ μέγαν ἱκέτην φυγάδα πεφιδρομον,
Λελοίσιχλον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις
Ηλιβάτοισιν. ἀλκᾷ
Πίσυνος μέμυκε φράζυ-
σα βοτῆρι μόχθυς.

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Ορῶ πλάδοισι ποδρόποις καλάσκιον
Νέον δ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. 360
Εἶη δ' ἄναλον πρᾶγμα τοὐτ' ἀσοξένων.
Μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομυθήτων πόλει
Νεῖκος γμύῃ· πᾶν γὰ ὑ δεῖται πόλις.

Ἀντιστροφὴ α'.

ΧΟ. Ιδοιτο δῆτα τὰν ἄναλον φυγὰν
Ικεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
Σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνυ μάθε γέρων ὤν
Πολιτρόπαγον ἀδόμμυος, ὕπερ
Ιεροδόκα θεῶν λήμ-
ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνᾶ.

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Οὗτοι κάθηνται δωμάτων ἐφέδροι 370
Εμᾶ· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνει πόλις,
Ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
Εγὼ δ' ἂν ὑ κραίνοιμ' ὑπόχειρ πάρος,
Ασῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

Στροφὴ β'.

Σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον,
Πρύτανις ἄκριτος ὤν,
Κραίνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός.
Μονοψήφοισι νάμασι σέβει,
Μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοισι χρέας
Πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσει. 380

Ιαμβοι.

ΒΑ. Αγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλαιότοις,
Υμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
Οὔδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
Αμηχανῶ δὲ, κ' φόβος μ' ἔχει φρένας
Δράσαι τι, μὴ δράσαι τι, κ' τύχην ἑλεῖν.

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Τὸν ὑψόθεν ζκοπὸν ἐπισκόπει,
Φύλακα πολυπόνων
Βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας πεσήμμοι
Δίκας ὑ τυγχάνουσιν ἐνόμου·
Μένει τοι Ζηνὸς ἰκλαγὺ κότος 390
Εν δυσπαρθένοις παθόντος οἴκοις.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
Νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύταλα γοῦνα
Εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
Δεῖ τοι σὲ φεύγειν καλὰ νόμους σὺς οἴκοθεν,
Ως οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Μήτι ποτ' ὖν γοῦμαν ὑποχείριος
Κράτεσιν ἀρσένων· ὕπαιθρον δέ τοι
Μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος,
Φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἐλόμβους δίκαν 400

Κρίνε

Κρίνε σίβας τὸ σὸς θεῶν.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰρῦ κριτήν.
Εἶπον δὲ κ' πρὶν, ὐκ ἄνδ' δῆμυ τάδε
Πράξαμ' ἄν, ὑδέπερ κρατῶ, κ' μὴ σοὶ
Εἴπῃ λεὼς, εἴ τυ τὶ μὴ τοῖον τύχῃ,
Επήλυδας τιμῶ, ἀπώλεσας πόλιν.

Αντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. " Αμφοτέρυς ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
" Ζεὺς ἐτεροῤῥεπὴς, νέμων εἰκότως
" Αδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐντόμοις.
Τί, τῶνδ' ἐξίσυ ῥεπομένων, μέλαν-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

Ιαμβοι.

ΒΑ. Δεῖ τοι βαθείας φροντίδος ζωπρίυ,
Δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
Διδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν αἰνωμένον·
Οπως ἄναλα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει
Αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκλελάθησι καλῶς,
Καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεῖ),
Μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
Εκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
Βαρὺν ξύνοικον θησόμεθ' ἀλάστορα·
Ως ὧδ' ἐν ᾄδυ τὸν θανόντ' ἐλεύθεροῖ.
Μῶν ὑ δοκεῖ δεῖν φροντίδος ζωπρίυ;

Αντιστροφικα. Στροφὴ α'.

ΧΟ. Φρόντισον, κ' ἡμῶν
Παλαίκως ἀσεβὴς
Πρόξενος,
Τὰν φυγάδα μὴ σεσῶς,
Τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς

Δυωδέοις

Δυσθέοις ὁρμωμένων.

Ἀντιστροφὴ α'.

Μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρῶν
Πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
Παῖ κράτος ἔχων χθονός.
Γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
Καὶ φύλαξαι κότον.

Στροφὴ β'.

Μήτι τλαίης τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
Ἀπὸ βριτέων βίᾳ
Δίκας ἀγομένων
Ἱππηδὸν, ἀμπύκων
Πολυμίτων πέπλων
Τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἰσθι γὰρ πᾶσι τάδε κἀν δόμοις,
Ὁπότερ' ἂν κλίσῃς,
Μέτα ἀλιτύνειν
Ὁμοίαν θέμιν.
Τάδε φράσαι δίκαια
Διόθεν κράτη.

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλετε,
Ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον ἄρεσθαι μέγαν
Πᾶσ' ἐς ἀνάγκη· κἀγὼ γεγόμφωμαι χάφος
Στρέβλαισι ναυλικαῖσιν, ὡς πεσούμενον.
Ἀνὰ δὲ λύπης ὑδαμοῦ καλαστροφή.
Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
Ἄτης γε μείζω, κἀμὲ ἐμπλήσας γόμον,
Γένοιτ' ἂν ἄλλα κλησίν Διὸς χάριν·

Καὶ

Καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
Γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
Ἀλγεινὰ θυμῷ κάρτα κινητήρια.
Ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ χυθήσεται,
Δεῖ κάρτα θύειν, κ' σεσῆν χρηστήρια
Θεοῖσι πολλοῖς, πολλὰ σημονῆς ἄκη. 460
Ἡ κάρτα νείκης τῆδ' ἐγὼ παροίχομαι·
Θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
Εἶναι. χθόνιοι δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΚΟ. Πολλῶν ἄκυσον τέρματ' αἰσχίων λόγων.

ΒΑ. Ἤκουσα, κ' λέξεις ἄν, ἢ με φάξεται.

ΚΟ. Ἔχω τρόπις ζώσας τι, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑ. Τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπεσεῖν φίλοι.

ΧΟ. Ἐκ τῶνδε τοίνυν, ὦδι, μηχανὴ καλή.

ΒΑ. Λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ.

ΚΟ. Εἰ μή τι σισὸν τῷδ' ὑποσπάσῃ τόλῳ. 470

ΒΑ. Τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΚΟ. Νέοις πίναξ βρέτεια κοσμῆσαι τάδε.

ΒΑ. Αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλὰ σῶς, φράσον.

ΚΟ. Ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχις' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑ. Ἤκουσα μακισσῆρα καρδίας λόγον.

ΚΟ. Ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰ σαφέστερον.

ΒΑ. Καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

Κακῶν δὲ πλῆθος, πόλαμος ὡς, ἐπέρχεται·
Ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος ὐ μάλ' εὔπορον
Τόδ' ἐσβέβηκε, κ' ὑδαμῇ λιμὴν κακῶν. 480
Εἰ μὲν γὰ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
Μίασμ' ἔλεξας ὐχ ὑπερξύσιμον.
Εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις σαγσὶν Αἰγύπλου σέθεν
Σταθεὶς σεὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλος,
Πῶς ὐχὶ τἀπάλωμα γίγνεται σικρόν,

Ανδρας γυναικῶν ὕτις ἀμάξαι πίδοι;
Ομως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
Ικτῖνος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
Σὺ μὲν πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
Κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
Βωμὸς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἑστχωρίων
Θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
Πάντες πολῖται· μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
Εμοῦ· κατ' ἀρχὴς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
Καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰσιδὼν τόδε,
Υβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος τόλυ·
Υμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος ἀμφέρερος.
" Τοῖς πάσσιν γὰρ πᾶς τις ἀνοίας φέρει.
ΠΡ. Πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
Αἰδοῖον εὖ μέγα πρὸς ξένον λαβεῖν.
Οπάονας δὲ φρασορᾶς τ' ἑστχωρίων
Ξύμπεμψον, ὡς ἂν πᾶσ' πολισσύχων θεῶν
Βωμὺς περᾶσα καὶ πολισσύχων ἕδρας
Εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἡ δι' ἄστεος
Στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ινάχῳ γένος
Τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
Καὶ δὴ φίλον τις ἔκλαε' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. Στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
Ηγεῖσθε βωμὺς ἀσυλους θεῶν ἕδρας.
Καὶ ξυμβόλοισιν ὑ πολυσομεῖν χρεὼν
Ναύτην ἄγουσας τόνδ' ἐφέσιον θεῶν.
ΚΟ. Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ πλασμὸς πλοί.
Εγὼ δὲ πῶς δρῶ; πῶ θράσος τέμοις ἐμοί;
ΒΑ. Κλάδους μὲν αὐτῶ λεπτὸς, σημεῖον πόνου.
ΚΟ. Καὶ δή σφι λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑ.

ΒΑ. Ἀδρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιτρέφω τόδε.
ΚΟ. Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. Οὗτοι σιδηρᾷ ἁρπαγᾷς ἐκδώσομαι.
ΚΟ. Ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.
ΒΑ. Εὔφημον εἶη τοὔπος ἀφημμένη.
ΚΟ. Οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. " Αεὶ δ' ἀνάκτων ἐσὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΚΟ. Σὺ γ' λέγων εὔφραγε γ' πράσσων φρενί.
ΒΑ. Ἀλλ' ὅτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσῃ πατήρ.
Ἐγὼ δὲ λαὸς ζυγκαλῶν ἐγχωρίους,
Πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν ἀμφὶς τιθῶ,
Καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν.
Πρὸς ταῦτα μίμνε, γ' θεὺς ἐγχωρίους
Λιταῖς παραγτῦ, ᾗ σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
Ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσύνων ἐλεύσομαι·
Πειθὼ δ' ἕποιτο γ' τύχη πρακτήριος.

Ἀντιστροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Ἀναξ ἀνάκτων, μακάρων
Μακάρτατε, γ' τελέων
Τελειότατον κράτος, ὅλβιε Ζεῦ,
Πείθυ τε γ' χαίνω·
Ἀλσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ ξυγήσας·
Λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
Τὰν μελανοζυγάταν.

Ἀντιστροφὴ ά.

Τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν
Παλαίφατον ἀμέτερον
Γένος, φιλίας πεφυγότα γυναικός·
Νέωσον εὔφρον' ἄγνον,
Γενῇ πολυμνήστωρ ἐφάπτωρ Ἰὺς.
Δίας τοι χθὼς ἀχόμεθ' εἶναι

Γᾶς

Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

Στροφὴ β'.

Παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσαν
Ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
Λειμῶνα βύχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
Οἴστρῳ ἐρεσσομένα
Φάγι ἀμαρσίνοος,
Πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
Φῦλα. δίχᾳ δ' ἀνίποτον
Γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνυσα πόρον κυματίαν ὁρίζει.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἰάπλει δ' Ἀσίδος δι' αἴας
Μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.
Περᾷ δὲ Τἄθραιστος ἄσυ Μυσῶν,
Λύδιά τε γύαλα·
Καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε γᾶν διορνυμένα·
Τὰς πολυμὰς δ' ἀεννάους,
Καὶ βαθύπλουτον χθόνα, ᾗ
Τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον ἄγαν.

Στροφὴ γ'.

Ἱκνεῖται δ', εἰσικνυμένη βέλτ
Βυκόλου πλερόεντος,
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
Λειμῶνα χιονόσκιον, ὅν τ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μολόν,
Ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
Μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις, ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτοις θείας Ἥρας.

Ἀντι-

Ἀντιστροφὴ γ'.

Βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι,
Χλωρῷ δείματι θυμὸν
Πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη,
Βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
Τὰν μὲν βοὸς,
Τὰν δ' αὖ γυναικὸς· τέρας δ' ἐθάμβυν.
Καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
Οἰστροδόνητον Ἰώ;

Στροφὴ δ'.

Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.
Βία δ' ἀπημάντῳ θέντι
Καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
Παύει, δακρύων δ' ἀπο-
σάζει πένθιμον αἰδῶ.
Λαβοῦσα δ' ἕρμα δῖον ἀψαδεῖ λόγῳ,
Γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Δι' αἰῶνος μακρᾶς πάντολμον·
Ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν,
Φυσίζωον γένος τοδὶ
Ζηνός ἐσιν ἀληθῶς.
Τίς γὰ ἄν κατέπαυσεν Η-
ρας νόσους ἐπιβύλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· κ τόδ' ἄν γένος λέγων
Ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις.

Στροφὴ ε'.

Τίν ἄν θεῶν ἐνδικωτέροισι
Κεκλοίμαν λόγοις ἐπ' ἔργοις;
Πατὴρ φυλυργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ.

Γένυς πολυόφρων μέγας
Τέκνων, τὸ πᾶν μῆχαρ ὕψιος Ζεύς,
Ἀντιστροφὴ ε.
Ὑπ' ἀρχὰς δ' ὅ τινος θοάζων
Τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
Οὗ τινος ἄνωθεν ἡμῶν σέβει κάτω.
Πάρεσι δ' ἔργον ὡς ἔπος,
Σπεῦσαί τι πρὸς δύλιος φέρει φρήν.
Ἰαμβοι.
ΠΡ. Θαρσεῖτε, πᾶσδες, εὖ τὰ πρὸς ἑστχωρίων
Δήμου δέδοκται πανδημεὶ ψηφίσματα.
ΚΟ. Ω χαῖρε, πρέσβυ φίλτατ' ἀστγέλων ἐμοὶ,
Ενισπε δ' ἡμῖν σοῖ κεκύρωται τέλος·
Δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύει.
ΠΡ. Εδοξεν Αργείοισιν ὑ διχορρόπως,
Αλλ' ὡς ἂν ἠβούλοντο γνώμᾳ φρενί·
Παυδημία γὰρ χερσὶ δεξιωτύμοις
Εφριξεν αἰθὴρ, τόνδε κραγόντων λόγον·
Ημᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,
Κ' ἀρρυσιάστους, ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
Καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
Αγειν· ἐὰν δὲ πρασσηθῇ τὸ κατλεῖρὸν,
Τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων,
Ατιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
Τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
Αναξ Πελασγῶν, ἱκετείᾳ Διὸς κότον
Μέγαν προφρων ὢν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
Πόλιν παχύναι, ξενικὸν ἀσυκέι θ' ἅμα
Λέγων διπλῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανὲν,
Αμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
Τοιαῦτ' ἀκόων χερσὶν Αργεῖος λεὼς
Εκραν'

Εκραν' ἄνδ' κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
Δημηγόρυς δ' ἤκυσιν ἀπειθεῖς τροφᾶς
Δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Αγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Αργείοις
Εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορᾷοι ξένιος ξενίᾳ
Στόμαλος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
Τέρμον' ἀμέμπλως πρὸς ἄπαντα.

Αντιστροφικα. Στροφὴ ά.

Νῦν ὅτε χ' Θεοὶ
Διογμεῖς κλύοιτ' ἀ-
κλαῆα γένει χεύσας·
Μήποτε πυρίφαλον
Τὰν Πελασγίαν πόλιν,
Τὸν ἄχορον βοὰν
Κτῖσαι μάχλον Αρη,
Τὸν ἀρότοις
Θερίζοντα βροτὺς ἐν ἄλλοις·
Οὕνεκ' ὤκλισαν ἡμᾶς,
Ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
Αἰδῶ δ' ἱκέτας Διὸς,
Πείμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

Αντιστροφὴ ά

Οὐδὲ μετ' ἀρσένων
Ὑῆφον ἔθεντ', ἀτιμώ-
ζαντες ἔριν γυναικῶν·
Δῖον ἐπιδόμμοι
Πράκτορά τε σκοπὸν
Δυσπολέμητον, ὃν ὔ-
τις ἂν δόμος ἔχοι

Επ'

Επ' ὀρόφων
Μιαίνονλα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
Αζον) χὼ ὁμαίμυς,
Ζηνὸς ἴκλορας ἀγνᾶ.
Τοιγάρλοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεὺς ἀρέσον)·

Στροφὴ β'.

Τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ
Στομάτων πολάωω
Φιλότιμος ἀχὰ,
Μήπολε λοιμὸς ἀνδρῶν
Τῶνδε πόλιν κενώσαι·
Μηδ' ἐπιχωρίοις
Πτώμασιν αἱμαλίσαι πέδον·
Ηβας δ' ἄνθος ἄδρεπλον
Εσω· μὴ Αφροδίτας
Εὐνάτωρ βρολολοιγὸς Α-
ρης κέρσειεν ἄωλον.

Ανλιστροφὴ β'.

Καὶ γεραροῖσι πρεσβυ-
τοδόκοι γεμόνλων
Θυμέλαι, φλεγόνλων
Θ' ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν ξεβόνλων,
Τὸν ξένιον Δί' ὑπέρλαλον,
Ος πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
Τίκλεσθαι δ' ἐφόρυς γᾶς
Αλλυς ἀχόμεθ' ἀεί·
Αρλεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχυς ἐφορᾶειν.

Στροφὴ

Στροφὴ γ'.

Μηδέ τις ἀνδροκμὴς
Λοιγὸς ἐπιλθέτω,
Τάνδε πόλιν δαΐξων,
Ἀχορος κίθαρις,
Δακρυογόνον Ἀρη
Βοάν τε δήμων ἔξω παίζων.
Νόσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀσῶν
Ἴζοι κράτυς ἀτερπής·
Εὐμβμὴς δ' ὁ Λύκιος ἔ-
σω πάσᾳ νεολαίᾳ.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Καρποτελεῖ δέ τοι
Ζεὺς ἐπικραμέτω
Φέρμαΐι γᾶν πανώρῳ.
Πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς
Πολύγονα τελέθοι·
Τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάζοιεν.
Εὔφημον δ' ἐπιβοᾷεκ
Μῶσαν θεαί τ' ἀοιδοί·
Ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

Στροφὴ δ'.

Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς
Τὸ δήμιον· τὴν πόλιν κραίνοι
Προμαθὴς ἀκοινόμπλις ἀρχά·
Ξένοισί τ' ἀξυμβόλοις,
Πρὶν ἐξοπλίζειν Ἀρη,
Δίκας ἄτερ πημάτων δίδοῖεν.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Θεὸς δ' οἳ γᾶν ἔχυσιν, ἀεὶ

Τίοιεν ἐγχωρίους παλαιᾶς
Δαφνοφόροισιν βυθύτοισι τιμαῖς.
Τὸ γὰ τεκόντων σέβας
Τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
Δίκας γέγραπ) μεγιστίμου.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε ζώφρονας, φίλαι·
Υμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι παλαιὸς
Απροσδοκήτους τύσδε κ) νέους λόγους.
Ικέλαδόκυν γὰ τῆσδ' ἀπὸ ζκοπῆς ὁρῶ
Τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰ ἤ με λαιθάνει·
Στολμοί τε λαίφους κ) παραῤῥύσεις νεὼς,
Καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδὸν,
Οἴακος ἀθυντῆρος ὑσάτου νεὼς
Αγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἄν ἡ φίλη.
Πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
Γύοισι λευκῶν ἐκ πτερωμάτων ἰδεῖν,
Καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ἡ πικυρία
Εὔπρεπλος· αὐτὴ δ' ἠγεμὼν ὑπὸ χθόνα
Στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσε).
Αλλ' ἡσύχως χρὴ κ) ζεσωφρονεσμένως
Πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας, τῶνδε μὴ μελεῖν θεῶν.
Εγὼ δ' ἀρωγὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
Ισως γὰ ἤ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
Αγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπλορες.
Αλλ' ὐδὲν ἔσαι τῶνδε· μὴ τρέσητε νῦν.
Ομως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμ' βοῇ,
Αλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
" Θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
" Θεὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

Αντι-

Ἀντιστροφικα. Στροφὴ ἀ.

ΚΟ. Πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπλοροι
Ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐπητύμως.
Πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι,
Παροίχει) πάτερ, δείμαλι.

Ἰαμβοι.

ΔΑ. Ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
Θάρσει, μαχοῦν') περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

Ἀντιστροφὴ ἀ.

ΚΟ. Ἐξωλές ἐστι μάρτυρ Αἰγύπτου γένος,
Μάχης τ' ἄπληστον· κ' λέγω θεὸς εἰδότα.
Δορυπαγεῖς δ' ἔχουσι κυανώπιδας
Νῆας, ἔπλασαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
Πόλει μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.

Ἰαμβοι.

ΔΑ. Πολλοὺς δέ γ' ἁρπάσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
Θάλπει βραχίον' εὖ καλερρινημμένους.

Στροφὴ β'.

ΚΟ. Μόνην δὲ μὴ θέλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
" Γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
Δυλόφρονες δὲ κ' δολομήτιδες
Δυσάγνοις φρεσὶν, κόρακες ὥστε, βω-
μοῦ ἀλέγουσες οὐδέν.

Ἰαμβοι.

ΔΑ. Καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ' ὦ τέκνω,
Εἰ σοί τε κ' θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΚΟ. Οὐ μὴ τριαίνας τάσδε κ' θεῶν σέβη
Δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωσ'), πάτερ.
Περίφρονες δ' ἄγαν ἀνίερῳ μοίρει

Μεμαρ-

Μεμαρτωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Αλλ' ἔστι φήμη τὰς λύκας κρείσσους κυνῶν
Εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς ὑ κραιπνεῖ τάχυν.

ΚΟ. Ως χ' μαλαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
Εχουσας ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑ. Οὗτοι ταχεῖα ναυτικῆ στρατῆ σολὴ,
Οὐδ' ὅρμος, ὐδὲ πεισμάτων ζωπρία
Ες γῆν ἐνεγκεῖν, ὐδ' ἐν ἀγκυρυχίαις
Θαρσοῦσι ναῶν σοιμένες σαραυτίκα,
Αλλως τε χ' μολόντες ἀλίμενον χθόνα,
Ες νύκτ' ἀποσείχουσος ἡλίου, φιλεῖ
Ωδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ ζοφῷ.
Οὕτω χμοιτ' ἂν ὐδ' ἂν ἔκβασις στρατῷ
Καλὴ, σρὶν ὅρμῳ ναῶν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
Φρονεῖ μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν,
Πράξασ' ἀρωγήν. ἄγγελον δ' ὑ μέμψεται
Πόλις γέροντ', ἠβῶντα δ' ἀγλώσσῳ φρενί.

Αντισροφικα. Στροφὴ ά.

ΧΟ. Ιὼ γᾶ βυνῖτι, ἔνδικον σέβας,
Τί σεισόμεσθα; σοῖ φύγωμεν Απίας
Χθονὸς, κελαινὸν εἴτι κεῦθός ἐσί συ;
Μέλας χμοίμεν καπνὸς
Νέφεσι γειτονῶν Διὸς,
Τὸ σᾶν δ' ἄφαντος.
Αμπλᾶσα δ' ὡσεὶ
Κόνις ἄτερθε σλερύγων ὀλοίμαν.

Αντισροφὴ ά.

Αφυκτον δ' ὐκ ἔτ' ἂν σέλοι κέαρ.
Μελανόχρως δὲ σάλλεται μυ καρδία.
Πατρὸς ζοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φάβῳ.

Θέλομεν

Θέλοιμι δ' ἂν μορσίμω
Βρόχω τυχεῖν ἐν ζαργάναις,
Πρὶν ἄνδρ' ἀπάλλον
Τῷ δ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
Πρόπαρ θανόσας δ' αἴδας ἀνάοτοι.

Στροφὴ β'.

Πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
Πρὸς ὃν νέφη δι' ὑδρηλὰ γίνε) χιών,
Η λιοτὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων ἑρημάς
Γυπίας πέτρα, βαθὺ
Πτῶμα μαρμυρῶσά μοι,
Πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
Καρδίας γάμω κυρῆσαι.

Ἀντιστροφὴ β'.

Κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα καπιχωρίοις
Ορνισι δεῖπνον ὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
Τὸ γὰ θανεῖν ἐλευθερω-
ταν φιλαγκλῶν κακῶν.
Ελθέτω, ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίω τυχών.
Τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
Εὕρω γάμω ἢ λυτήρια;

Μονοστρόφικα.

Ιὔζε δ' ὁμφὰν, ὐράνια
Μέλη λίταινα θεοῖσι, ἢ
Τέλεα δέ μοι πῶς, πειλόμμά μοι
Λύσιμα.
Μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
Βίαν εἰ φιλεῖς ὁρῶν
Ομμασιν ἐνδίκοις.

Σεβίζω δ' ἱκέτας σέθεν,
Γαμάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
Γένος γὰ Αἰγύπλιον ὕβριν
Δύσφορον ἀρσενογενὲς,
Μελά με δρόμοισι διώκει,
Φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
Βίαια δίζηνθ' λαβεῖν.
Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
Ταλάσσω.
" Τί δ' ἄνδ σέθεν θαλοῖς τέλεόν ἐστιν;
Ο, ὁ, ὁ, ἀ, ἀ, ἀ.
Οδε μάρπλις ναΐος, γαΐος.
Τῶν σὺ μάρπλι κάμνοις, ἰὼφ'. ὅμ
Αὔθι κάκκας νο
Δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω.
Ορῶ τάδε φροίμια σεύξεια σέναν
Βιαίων ἐμῶν. ἰὲ, ἰὲ,
Βαῖνε φυγᾷ σὺς ἀλκάν·
Βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
Δύσφορα ναῒ κὰν γᾷ.
Αναξ σεβάσσω.
ΚΗ. Σῶσε, σῶσ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως σοδῶν.
ΚΟ. Οὐκῶν, ὐκῶν,
Τιλμοὶ, τιλμοὶ, χ' σιγμοὶ,
Πολυαίμων φόνιος
Αποκοπὰ κρατός.
ΚΗ. Σῶσε, σῶσ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
Εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον
Αλμήεντα πόρον,
Διαπρασίῳ ξὺν ὕβρι,

Γομφο-

Γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὅλου,
Αἷμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμίδα
Ησυδυπία τᾶπιτα·
Κιλλῶ βίᾳ μεθέωδαι
Ιχαρ, φρενὸς ἄταν.
ΚΟ. Ιὼ, ἰῦ.
ΚΗ. Λεῖφ' ἕδρανα, κἰ ἐς δόρυ,
Ατίετ' ἀνὰ πόλιν ἀσεβῶν.
ΚΟ. Μήποτε πάλιν εἶδοι
Αλφεσίβοιον ὕδωρ,
Ερθεν δεξόμενον
Ζώφυλον αἷμα βροτοῖσι θάλλᾳ.
Αγιος ἐγὼ βαθυχαῖος
Βαθρείας βαθρείας
Γίρον. Ϛὺ δὲ ναὶ, ναὶ
Βάσῃ τάχα
Θέλεος ἀθέλεος,
Βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ φρῦδα
Βάτεαι βαθμὶ πεγκακοπαθῶν
Ολομένας παλάμας.
Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ.
Καὶ γὰ δυσπαλάμως ὄλοιο
Δι' ἀλίβρυλον ἅλσος,
Καλὰ Σαρπηδόνιον
Χῶμα πολυφάμαθον ἀλαθὲς
Εὐρείας εἰν αὔραις.
ΚΗ. Ιὺζε γὰ λάκαζε, γὰ κάλᾳ θεύς.
Αἰγυπλίαν γὰ βᾶριν ὐχ ὑπερθορῇ.
Ιυζε γὰ βόα πικρότερ' ἀχέων,
Οϊζύος ὄνομ' ἔχων.

Are-

Ανομοιοστροφα. Στροφὴ α'.

ΚΟ. Οἴ, οἴ, οἴ, οἴ, οἴ,
Λύμασις ἡ περὶ γᾶς ὑλάσκοι·
Περιχριμπλὰ βρυάζεις,
Ος ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά ζε ἀπολρέψειεν ἄϊσον ὕβριν.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Βαίνειν κελεύω βᾶρις εἰς ἀντίστροφον
Οσον τάχισα· μηδέ τις χολαζέτω.
Ολκὴ γὰ ἄτοι πλόκαμον ὑ δαμάζει).

Στροφὴ β'.

ΚΟ. Οἴ, οἴ, πάτερ, βρετίτοτα
Ροσάταν μαλδαάγι. *
Αραχνος ὡς βάδην.
Οναρ, ὄναρ μέλαν.
Οτοτοτοί.
Μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ, βοᾶν
Φοβερὸν ἀπότριπε.
Ω βᾶ γᾶς παῖ Ζεῦ.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Οὗτοι φοβοῦμαν δαίμονας τὺς ἐνθάδε·
Οὐ γὰ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

Στροφὴ γ'.

ΚΟ. Μαμᾷ πέλας δίπους ὄφις,
Εχιδνα δ' ὥς με
Τί ποτ' ἐνδακοῦσα.
Οτοτοτοί.
Μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ, βοᾶν
Φοβερὸν ἀπότριπε,
Ω βᾶ γᾶς παῖ Ζεῦ.

Ιαμβοι.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Εἰ μή τις ἐς ναῶν εἶσιν, αἰτίσας τάδε,
Λακὶς χιτῶνος ἔρξον ὑ καθοικτιεῖ.

Στροφὴ δ.

ΧΟ. Ἰὼ πόλεως ἀγοὶ θεόμοροι, δάμναμαι.
ΚΗ. Πολλὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
Ὀψεσθε· θαρσεῖτ', ὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

Στροφὴ ε.

ΚΟ. Διωλόμεσθα.
Αιλπῆ, ἄναξ, πάσχομεν.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Ελξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
Επεὶ ὐκ ἀκούεις γ' ἐμῶν λόγων.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
Ανδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
Αλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
Κάρβανος ὢν, Ελλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
Καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν, ὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. Τί δ' ἡμπλάκη τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον ὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. Πῶς δ' ὐχὶ, τἀπολωλότ' ἀρίσκων ἐγώ;
ΒΑ. Ποίοισιν εἰπὼν πρεσβείοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ερμῆ μεγίστῳ πρεσβείῳ μαστηρίῳ.
ΒΑ. Θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς ὐδὲν σέβῃ.
ΚΗ. Τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας ζεβίζομαι.
ΒΑ. Οἱ δ' ἐνθάδ' ὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. Αγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ ξαιρήσεται.
ΒΑ. Κλαίοις ἄν εἰ ψάνσειας, ὐ μάλ' ἐς μακράν.
ΚΗ. Ηκουσα τοῦπος ὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. Οὐ γὼ ξενεύμαι τοὺς θεῶν ζυλήτορας.

ΚΗ. Λέγοις ἂν ἐλθὼν πασὶν Αἰγύπτιν τάδε.
ΒΑ. Δυσκόλιον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. Αλλ' ὡς ἂν εἰδῇς, ἐννέπω σαφέστερον.
Καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
Εκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
Ηκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
Οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Αρης· τὸ νεῖκος δ' ὑκ ἐν ἀργύρῳ λαβῇ
Ελυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
Πεσήματ' ἀνδρῶν, καπολακτισμοὶ βίου.
ΒΑ. Τί δοι λέγειν χρὴ, τοῦνομ' ἐν χρόνῳ μαθών,
Ιδοὶ γε αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
Ταύτας δ' ἐκύσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
Αγοις ἄν, εἴπερ ἀσεβὴς σοὶ λόγος.
Τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
Ψῆφος κέκραται, μήποτ' ἐκδῦναι βίᾳ
Στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλω τορῶς
Γόμφος διαμπὰξ, ὡς μὴ εἰν ἀραρότως.
Ταῦτ' ὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
Οὐδ' ἐν πλυχαῖς βίβλων καλεσφραγισμένα·
Σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
Γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. Ιδοὶ τάδ', ἤδη πόλεμον αἰρήσῃ νέον.
Εἴη δὲ νίκη γ' κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. Αλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
Εὑρήσετ' ὐ πίνοπας ἐκ κριθῶν μέθυ.
Υμεῖς δὲ πᾶσαν σὺν φίλοις ὀπάσσι
Θράσος λαβοῦσαι, σείχετ' ἄρκῃ πόλιν
Πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.
Καὶ δώματ' ἐσὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
Διεδωμάτωμαι δ' ὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.

Εὔθυμός

Εὔθυμόν ἐστιν ἀτυχεῖς ναίειν δόμους,
Πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
Πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
Τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ δυμηδέστατα
Πάρεστι λωτίσασθαι. φευστάτης δ' ἐγὼ,
Ἀστοί τε πάντες, ὥσπερ ἥδε κραίνει
Ψῆφος. Τί τῶνδε κυριωτέρας μάθοις;

Ἀναπαιστοι.

ΧΟ. Ἀλλ' αὐτ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖς βρύοις,
Δῖε Πελασγῶν.
Πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
Πατέρ' Ἀθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον,
Καὶ βύλαρχον. τῷ γὰρ φευτέρα
Μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,
Καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπείπερ
Ψόγον ἀλλοθρόοις
Εὔτυκλος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.

ΒΑ. Σύν τ' ἀκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
Βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
Τάδε τῷδε, φίλαι δμωΐδες, ὕτως
Ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσε
Δαναὸς Θεραποντίδα φερνήν.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχίσθαι χρεών,
Θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις,
Σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες ὑμῖν διχορρόπως.
Καί μοι τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκγενεῖς
Φίλως σφικρῶς ἤκουσαν αὐταιψίως·
Ἐμοῦ δ' ὀπάδοὺς τοῦσδε καὶ δορυστόους
Ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
Καὶ μήτ' ἀέλπτως δορὶ ἀνημέρῳ θανὼν

Λάθοιμι,

Λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος αἰεὶ ζῶν πέλοι.
Τοιωνδὲ τυγχάνοντας, ἀπρυμνῆ φρενὸς
Χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.
Καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
Πολλοῖσιν ἄλλοις ζωφρονίσμασιν πατρὸς,
Ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
Πᾶς δ' ἐν μέλοιχῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει
Κακὴν, τό, τ' εἰπεῖν ἀπιτὲς μύσαγμά πως.
Ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καλαιχύνειν ἐμὲ,
Ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστροφον βροτοῖς.
" Τέρην ὀπώρα δ' ἀφύλακτος ὑδαμῶς.
Θῆρες δὲ κηραίνουσι χ' βροτοί τι μιν,
Καὶ κνώδαλα πλεῦνα χ' σιδοσιβῆ.
Καρπώματα ταζονία κηρύσσει Κύπρις.
Κ' ἄνωρα κωλύουσαν ὡς μὴ εἶναι ἐρῶ.
Καὶ παρθένων χλιδαῖσιν ἀμόρφοις ἔπι
Πᾶς τις παρελθὼν ὅμμαλος θελκτήριον
Τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
Πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
Πολὺς δὲ πόντος ὖν ἐκπληρώθη δορὶ,
Μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
Πράξωμεν. οἴκησις δὲ χ' διπλῆ πάρα,
Τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ χ' πόλις διδοῖ,
Οἰκεῖν λαῶν ἀτερθεν· ἀπετὴ τάδε.
Μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπισολὰς πατρὸς,
" Τὸ ζωφρονεῖν τιμῶσα τῷ βίῳ πλέον.
ΚΟ. Ταλλ' ἀτυχοίμην πρὸς θεῶν ὀλυμπίων·
Ἐμῆς δ' ὀπώρας ὕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
Εἰ γὰ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
Ἰχνος τὸ πρόσθεν ὑ διαστρέψω φρενός.

Ανα-

Ἀνάπαισοι.

ΧΟ. Ἰτε μὰν ἀσυάνακλας μακρὰς
Θεὰς γαιάεντες πολύχυς
Τι, ϗ οἳ χεῦμ' Ερασίνυ
Περιναίετε παλαμόν.
Ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ μῶσος.
Αἴνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
Ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλυ
Προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·
Πολαμὺς δ' οἳ διὰ χώρας
Θελεμὸν σῶμα
Χέυσι πολύτεκνοι,
Λιπαροῖς χἄμασι γαίας
Τόδε μελίσσοντες ὕδας.
Ἐπίδοι δ' Αρτεμις ἀγνὰ τέλεσν
Οἰκιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
Γάμος ἔλθοι Κυθέρειος·
Στυγερὸν πέλοι τόδ' ἄθλον· Κύπριδος
Οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.
Δύνα) γὰ Διὸς ἄγχισα σὺν
Ηρᾳ· τίε) δ' ἀπολόμενις
Θεὸς ἔργοις ἐπὶ ζεμνοῖς.
Μελάκοινοι δ' αἱ φίλαι μάτηρ πάρεισι,
Πάθος τ' ὐδὲν ἄπαρνον τελέθει
Θεάκλοις πιθοῖ. δέσποι) δ' ἁρ-
μονία μοῖρ' Αφροδίτας.
Ψεδυρὰ τρίβοι τ' ἐρώτων.
Φυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακά τ' ἄλγη,
Πολέμυς θ' αἱματόεντας
Προφοβῦμαι. Τί πότ' εὔπλοιαν ἔπραξ-
αν ταχυπόμποισι δίωγμοῖς;

ΗΜ. " Ο, τι τοι μάρσιμόν ἐστιν, τὸ γ᾽ οἴοιτ᾽ ἄν.
" Διὸς ὑ παραβαλά ἐστιν μεγάλα
" Φρὴν ἀπέραλος· μελὰ πολλῶν
Δὲ γάμων ἄδε τελάτὰ
Προτέραν πέλοι γυναικῶν.
ΗΜ. Ο μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
Γάμον Αἰγυπλογενῆ μοι.
ΗΜ. Τὸ μὲν ἂν βέλλαλον εἴη.
Σὺ δὲ θέλοις ἂν ἀθέληλον.
ΗΜ. Σὺ δέ γ᾽ ὐκ οἶδα τὸ μέλλον.
ΗΜ. Τί δὲ μέλλω φρένα δῖαν
Καθορᾶν, ὅψιν ἄδυσον;
Μέτριον νῦν ἔπος εὔχυ.
ΗΜ. Τίνα καιρόν με διδάσκεις;
ΗΜ. Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Τροχαῖοι.

ΗΜ. Ζεὺς ἄναξ ἀποτειροίη
Γάμον δυσάορα
Δαΐον, ὅσπερ Ἰὼ
Πημονᾶς ἐλύσατ᾽ εὖ
Χειρὶ παγωνίᾳ καλαχέθων.
Εὐμβοῆ βίᾳ κλίσας,
Καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν.
ΗΜ. Τὸ βέλτερον κακοῦ,
Καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
Καὶ δίκα δίκας ἔπιοθαι,
Ξὺν ἀχαῖς ἐμαῖς λυπηρίοις
Μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ΤΕΛΟΣ.

VARIAE LECTIONES

Ex Oxonienſi et Arundeliano Codicibus MSS. Aldi, Adriani Turnebi, Franciſci Robortelli, Henrici Stephani et Gulielmi Canteri Editionibus excerptae.

IN PROM. VINCTO.

Dramatis perſonae. Edit. Robortelli, Κράτος καὶ Βία, Ἥφαιστος, Χορὸς Ὠκεανίδων νυμφῶν, Προμηθεύς, Ὠκεανός, Ἑρμῆς, Ἡρακλῆς, Ἰὼ Ἰνάχου. Turnebus poſt Ὠκεανὸς addit etiam Γῆ.

V. 3. Μέλειν ἐπιστολὰς] Arund. MS. μέλλειν ἐπιτολάς.

V. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις] Rob. ἀδαμαντίναις πέδαις ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις. Turn. ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις. Arund. MS. ἀδαμαντίνοις πέδησιν ἀῤῥ. &c.

V. 8. τοι] deeſt in Rob.

V. 15. πρὸς] Rob. πρὸς τῇ.

V. 16. τόλμαν] Ox. τόλμα.

V. 20. προσπαταλάσω] Ox. προσπατταλάσω.

V. 28. τρόπῳ. θεὸς θεῶν] Ox. diſt. τρόπῳ θεός. θεῶν.

V. 29. ὑποπλήσων] Turn. ὑποπλύσων.

V. 33. δ'] Ox. delet.

V. 39. τοι] Ar. deeſt.

V. 52. Οὔκων] Ar. Οὐκοῦν.

V. 54. ψάλια] Rob. Steph. ψάλλια. Turneb. ψίλια, ſed Ox. ψάλια.

V. 58. μᾶλλον] Rob. μᾶλα.

V. 59. πόρον] Ar. γρ. τρόπον.

V. 67. ὑπερσέρεις] Rob. ὕπερ σέρεις.

V. 73.

V. 73. γὲ πρὸς] Rob. ζε πρός.

V. 74. κίρκωσον] Rob. κρίκωσον.

V. 76. πέδας] Rob. πόδας.

V. 93. αἰκίαισι] Rob. ἀνίαισι.

V. 95. ἀθλάσω] Ar. Rob. ἀιθλάσω.

V. 97. ἀεικῆ] Ar. ἀεικεῖν.

V. 98. αἳ, αἳ] Ar. φεῦ, φεῦ.

V. 99. πῆ] Ar. Ox. ποῖ.

V. 100. τέρμαλα] Ar. Ox. Rob. τέρμα.

V. 111. πάσης] Rob. πᾶσι.

Ibid. βροτοῖς πέφυκε] Ox. βροτοῖσι πέφηνε.

V. 113. παστάλατὸς ὢν] Rob. πεπαστάλαμός. Ox. delet ὢν.

V. 116. Διόσυλος] Ita et Ar. sed Rob. Turn. Steph. Διόστυλος.

Ibid. κεκραμμόν] Ar. Rob. κεκραμμόν.

V. 122. εἰσοιχνεῦσι] Ar. Rob. εἰσιχνεῦσι.

V. 123. βροτῶν] Ar. Ox. Rob. τῶν βροτῶν.

V. 133. ἄντρων] Rob. Steph. ἄντρων μυχόν. Turn. μυχὸν sine ἄντρων.

V. 134. διαμερῶπιν] Ar. Ox. Rob. διαμερῶπιν. Turn. διαμερόπων.

V. 136. Αἳ, αἳ, αἳ] Bis tantum in Rob. Turn.

V. 140. ἐσίδεσθ'] Ar. et Ox. ἐσίδεσθέ μ'.

V. 141. περιπορπατὸς] Ox. περιπάρλος.

V. 150. νεοχμοῖς] Ox. νεοσμοῖς.

Ibid. δὲ] Ar. Ox. Rob. δὲ δή.

V. 155. μήτι] Ox. Rob. μήποτε.

V. 156. ἐπεγήθει] Rob. ἐπιγεγήθη.

V. 158. ἐπίχαρτα] Ox. Rob. ἐπίχαρμα.

V. 172. καίτοι μ'] Ox. ἢ μ' ὅτι.

V. 176. τίνειν] Rob. μοι τίνειν.

V. 177.

V. 177. αἰκίας] Rob. αἰτίας.

V. 182. ζαῖς τύχαις] Ox. ζὰς τύχας.

V. 183. πᾶ] Ox. ὅπη.

V. 185. ἀπαράμυθον] Ox. Turn. ὐ παράμυθον.

V. 205. Χθονὸς] Ar. Γῆς.

V. 213. χρεῖ' ἦ, δόλῳ δὲ] Turn. Steph. χρὴ, ἢ δόλῳ.

V. 214. ἐξηγεμόνυ] Rob. ἐξισεμόνυ.

V. 219. μελαμβαθὺς] Ar. μελαμβαθὴς. Ox. μελεμβαθὴς. Rob. μελεμβαφὴς.

V. 223. ἐξημείψαλο] Ar. ἀνῆμείψαλο.

V. 233. φιτῦσαι] Rob. φυλεῦσαι.

V. 235. ἐξελυσάμην] Ox. Turn. Cant. ἐξερυσάμην. Ar. ἐξελεσάμην.

V. 292. νείμαιμ᾽] Rob. Turn. νέμοιμ᾽.

V. 293. ἔτυμ᾽] Ox. ἐτήτυμα.

V. 296. ποτ᾽ ἐρεῖς] Ox. πόλε φὴς.

V. 317. λέγειν] Ar. λέγων.

V. 329. πεφρίβεια] Ar. Ox. Rob. Turn. πεφυγίνει.

V. 350. ὦμοις] Rob. ὤμοιν.

V. 354. πᾶσιν ὃς] Ox. ὃς πᾶσιν.

V. 363. παρήορον] Ox. πανάωρον.

V. 369. λάρας] Rob. λάρυς.

V. 371. θερμοῖς] Rob. Steph. θερμῆς.

V. 384. τήνδε τὴν νόσον] Ox. Rob. τῇδε τῇ νόσῳ.

V. 387. τέλλ᾽] Ox. τελεῖ.

V. 400. ῥᾳδινῶν] Ox. ῥαδινόν.

V. 404. τοῖς πάρος θεοῖς δείκ.] Ar. θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκ.

V. 409. τίνυσι] Ar. Ox. τίνυσα.

V. 413. ζοῖς] Ox. ζοῖσι.

V. 416. μάχας] Ox. μάχαις. Rob. μάχαν.

V. 420. ἔθνος] Ar. ἄνθος.

V. 425. πεύθειν] Ox. πεύθειν σὺ.

V. 427. θεῶν] Rob. θεόν.

V. 430. ὑποβασάζει] Ar. Ox. Rob. Turn. ὑποστενάζει.

V. 437. πεσσελύμμον] Turn. πεσσιλλύμμον.

V. 448. χρόνον] Ar. βίον.

V. 476. δόλυς] Ar. Rob. πόρυς.

V. 489. ἀδώνυμοι] Ar. Ox. ἀδωνύμυς.

V. 534. τόδε μῦοι] Ar. Rob. τόδ' ἐμμῦοι.

V. 560, 561. Hos versus invertit Robortellus.

V. 564. πέλριγοισι] Ar. Ox. Rob. Turn. addunt τοῖς ὀρείοις.

V. 566. ποιναῖς] Ar. et Ox. ποινᾶς.

V. 578. πῶ πῶ πῶ] Ar. ποποῖ, ποποῖ. Ox. πῶ πῶ πῶ πῶ.

V. 590. πεύσφθεῖμα τᾶς] Ar. φθέῖμαῖα τᾶσδι. Rob. φθέῖμα τας. Turn. πεσσφθέῖμαῖα τᾶς.

V. 594. γυμνάζεῖαις] Ar. βιάζεῖ).

V. 597. ἔτυμα] Ar. ἐτήτυμα.

V. 618. πᾶν γὰ ἐκπύθοιό μν] Ox. Rob. πάντα γὰ πύθοιό μοι.

V. 626. Μήτοι] Ox. Μήτι.

V. 627, 628. Ox. omittit hosce duos versus.

V. 643. ὀδύρομαι] Ar. αἰχύνομαι.

V. 658. κυκλίφοιτ'] Rob. κυκλίφαντ'.

V. 659. Δωδώνην σὺκνὺς] Ar. Δωδώνης ζυχνύς. Rob. Δωδώνης π.

V. 675. Κεράσις] Rob. Κεράση.

V. 677. Κερχνείαις] Ar. Ox. Κεῖχρείας.

V. 683. γῆν πρὸ γῆς] Ar. Ox. γῆς πρὸς γῆν. Rob. γῆν ἐκ γῆς.

V. 684. ὅ, τι] Rob. ἔτι.

V. 689. ὕποτ᾽ ὕποτ᾽ ἠυχόμην] Ox. ὑπώποτ᾽ ἠυχ. Turn. ὑ πώποτ᾽ ἤυχυν.

V. 693. μοῖρα μοῖρα] Semel tantum in Rob.

V. 711. ϛόδας] Ar. γυπόποδας. Rob. Steph. γύποδας.

V. 716. ὑβριϛὴν] Rob. Αραξιν.

V. 723. Ηξεις] Ar. ἵξῃ.

V. 728. ϛεγοπόροις] Rob. ϛεγοπόρυ.

V. 741. Ιω̃] Rob. Ιω̃ ἰώ.

Ibid. ἔ, &c.] Bis tantum in Ar.

V. 752. μᾠ ἐϛιν] Ar. ἔγεϛιν.

V. 753. ἄν] Rob. μοι.

V. 754. μοὶ] Rob. τό.

V. 792. Κιωθίνης] Ar. Ox. Rob. Σκυθίνης.

V. 804. ἱπποβάμον᾽] Ox. ἱπποδάμον᾽.

V. 809. ἐξίκῃ] Ox. ἐξῖϛς.

V. 817. πλείων ἢ θέλω] Ox. πλέον ἢ θέλεις.

V. 837. παλιμπλάϛκλοισι] Ar. πολυπλάϛκλοισι.

V. 839. κληθήσεϛαι] Ar. κεκλήσε῀.

V. 865. γνωμᾶϛ᾽ δυε῀ιν] Ar. γνώμην δυοῖν. Rob. γνωμαῖϛ δυοῖν.

V. 874. λόγυ] Ox. χρόνυ.

V. 892. μήποϛε μήποτ᾽] Semel tantum in Ar.

V. 899. πόνων] Turn. deeſt.

V. 902. περϛδέρκοιτό μι] Ar. περϛδέρκοι με. Ox. περϛδέρκοιϑε. Rob. περϛδράκῃ με.

V. 903. ἄπορα] Ar. Rob. εἰς ἄπορα.

V. 906. αὐθάδης φρενῶν] Ar. Turn. Steph. αὐθάδη φρ. Rob. αὐθάδη φρονῶν.

V. 937. Ζηνὸς] Ar. Διός.

V. 949. ἔκας᾽ ἔκφραζε] Ar. Rob. ἔκαϛα φράζε.

V. 964. Καθώρμησας] Ar. Κατήγαγες, Rob. Καθώρσας.

V. 970.

V. 970. σήμασι] Ar. σράγμασι.

V. 999. ὀρθῶς] Ar. καλῶς.

V. 1007. μαλθάσσῃ λιταῖς] Rob. μαλθάσσῃ κέαρ λιταῖς.

V. 1010. σφοδρύνῃ] Rob. ζοφίζῃ.

V. 1021. λάβρως] Ar. Rob. λάβρος.

V. 1048. ζυγχώσειεν] Ox. ζυγχώσειεν ἐμέ. Rob. ζυγχώσῃ με.

V. 1055. παραπαίειν] Ox. παραπλαίειν.

V. 1056. εἰ δ'] Ar. et Rob. εἰ τάδ'. Rob. etiam hunc versum attribuit Choro, Mercurio proximum, &c.

IN SEPT. CONTRA THEB.

V. 4. θεῶν] Ar. Ox. θεῦ.

V. 18. παιδίας] Ox. Turn. Rob. παιδείας.

V. 64. χερσαῖον] Turn. χερσαίῳ.

V. 65. τῶνδε] Ox. Turn. τόνδε.

V. 75. ζυγοῖσι δυλίοισι] Rob. ζεύγλῃσι δυλείῃσι.

V. 93. θεᾶν] Rob. θεαινᾶν.

V. 112. ἴτ' ἴτε] Turn. ἰδέτε.

V. 125. φόνον] Ar. Rob. φόβον.

V. 126. πρέπουσιν] Rob. προπέμπουσιν.

V. 136. φόβῳ] Ar. φόβων.

V. 143. σέβειν] Ar. σέβειν γε.

V. 149. σύ τ'] Deest in Turn.

V. 170. περὶ πόλεως] Desunt in Ar.

V. 197. φυγὰς] Rob. βοάς.

V. 202. ἀκύσειας] Rob. μείλαιχμιον, ex versu seq.

V. 244. ἔκηλος] Ar. Ox. Rob. Turn. εὔκηλος.

V. 248. τείρωμεν] Ox. τείραμεν.

V. 250. φόνῳ] Steph. φόβῳ.

V. 284.

V. 284. δυρύπληχθ'] Rob. δυρίκλητ'.

V. 322. ἐμβαλόντες] Turn. βαλόντες.

V. 353. δορὶ] Rob. ὑπὸ δορί.

V. 361. λειλημμένους] Rob. Turn. λιλιμμένους. Steph. λελημμένοι.

V. 421. ὀμαίμων] Ar. Ox. γρ. δαίμων.

V. 487. δὴ τῷδε] Turn. Steph. δὴ τάδε. Rob. τῷδε μέν.

V. 488. τοῖσι δὲ δυσυχεῖν] Rob. affert ſtatim poſt ἀτυχεῖν.

V. 503. ἄρην] Ar. Rob. Turn. ἄρι.

V. 538. Διὸς] Rob. δορός.

V. 564. ἐχθίστῳ] Rob. ἀδίκῳ.

V. 576, 577. Deſunt in Cod. Ox.

V. 616. ἀσεβὴς] Ar. ἀγλώς.

V. 628. φέρι] Ar. Rob. φύσι.

V. 633. τελεῖθ' ὡς πόλις ἀτυχῇ] Rob. εὖ τελεῖτε πόλιν ἀτυχεῖν.

V. 634. πρὸς] Rob. τῶνδ'. Ar. deeſt.

V. 648. εὔκυκλον] Ar. Rob. εὔθεσον.

V. 667. τύφῳ] Ar. Ox. Rob. φοίτῳ.

V. 682. πέρων] Rob. περῶν.

V. 701. αἰχρὰ] Ar. Rob. ἐχθρά.

V. 728. παναληθῆ] Addunt Ar. Ox. Turn. Rob. et Steph. ἃ χὠ τύχλωρ παρεκελάσαλο χ' γέγωτε· niſi quod Turn. γέγοτε.

V. 740. αὐτοκλόνως] Turn. Steph. αὐτοὶ κλάνωσιν.

V. 772. τέλεια] Ar. Ox. Rob. τέλειαι.

V. 790. κρειασσοτέκνων] Rob. κρεισσόνων τέκνων.

V. 809. πρᾶ⌈γμα] Ar. Rob. πρᾶγος.

V. 839. τ'] Deeſt in Rob.

V. 854. πρὺπλος] Ar. τρέπλος.

V. 858. πόνων] Deeſt in Rob.

V. 859. δόμων] Rob. δομάτων.

V. 890, 891. Deſunt hi duo verſus in Arund.

V. 892. Κατὰ γμαῖα] Deeſt in Ar. Turn.

V. 894. Ημ.] Non agnoſcit Ar.

V. 899. θανάτων] Turn. θανόντων.

V. 908. τέτει] Ar. Rob. Ημιχρ. τέτι.

V. 909. μῶμεῖ] Rob. Ημ. μῶμεῖ.

V. 913. ἐμοιρ.] Rob. Ημ. ἐμοιρ.

V. 915. διαλλ.] Ar. Rob. Ημιχρ. διαλλ.

V. 917. Ημ.] Hoc et duo ſequentia non agnoſcit Ar. duo ſequentia non agnoſcit Rob.

V. 921. ἀχὼ] Ar. Rob. ἀχήν.

V. 924. ἐτύμως] Deeſt in Rob.

V. 928. παρ] Rob. Ημ. παρ.

V. 931. πάντων] Rob. ἐς πάντων.

V. 933. Ημ. δυσδ.] Ημ. non agnoſcit Steph.

V. 948. Χο.] Ar. Ημιχρ.

V. 967. ἔληξ] Ar. ἔληξε.

V. 974. Ἠὲ ἠὲ, μαῖ] Ar. Rob. Ισμ. Ἠὲ ἠέ. Arli. μαῖ.

V. 981. Αχέων] Ar. Rob. γόων.

V. 983. Ιω] Rob. Ιὼ ἰώ.

V. 987. ἐμοὶ] Deeſt in Rob.

V. 988. Ar. τόδ'] Hinc uſque ad verſum 1013. Ar. invertit perſonas.

V. 990. τὸ τῦδ'] Ar. Ox. Turn. τόνδ'.

V. 1003. ὑφ' ἡμῖν] Deſunt in Turn. ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος in Ar. Rob.

Ibid. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι] Deſunt in Robor. ἰὼ ſemel tantum in Oxon. non omnino in Rob.

V. 1008. πολυσονώταλοι] Ar. et Ox. πολυπονώταλοι.

V. 1009. Ιὼ δαμονῶντες] Rob. Ιὼ ἰὼ δαμονῶντος.

V. 1017. εἴρσων] Ox. Turn. Steph. συγῶν.

V. 1041. Κακῷ] Ar. Κακῶν.

V. 1050.

V. 1050. τόδε] Ar. τάδε.

V. 1051. Ar. Αὐδῶ] Ar. pro Ar. habet Ισμ. hic, verſu 1053, et 1055.

V. 1070. Ημ.] Ar. χρ. neque Ημ. agnoſcit ante ver. 1080.

V. 1073. τίς ὕτ ταῦτα] Ar. τίς ἄν ὕτ, &c. Turn. τίς ἄν ὕτ τά.

V. 1074. Δράτω] Turn. Δράτω δέ.

IN PERSIS.

V. 6. Δαρειογενὴς] Addunt Ox. Turn. Δαρείυ ὑός.

V. 22. Ασάωνης] Ox. Rob. Ασάπης.

V. 38. ἐν τλήμονι] Rob. ἀτλήμονι.

V. 49, 50. Rob. invertit ordinem horum verſuum. In Ox. deeſt verſus 49.

V. 51. Μάρδων Θάρυβις] Turn. Μάρδων τ' Αρυβις.

V. 57. δειναῖς] Ox. ϖεζροπαῖς δειναῖς.

V. 79. χρυσογόνυ] Turn. χρυσοτόμυ.

V. 84. σύριον] Ox. Rob. ἀσύριον.

V. 122. τῦτ' ἔπος] Deſunt in Turn.

V. 138. ἀποπεμψαμβύα] Rob. ϖεϖπεμψαμβύα.

V. 158. ϛρατῷ] Rob. ϛρατῦ.

V. 189. μαθών] Rob. τῦτο μαθών.

V. 217. λαβεῖν] Rob. τελεῖν.

V. 228. ἐκλελοῖτο] Steph. ἐξιλεοῖτο.

Ibid. δὲ] Turn. δῆ.

V. 235. ϖολλὰ δὴ Μήδυς] Rob. δὴ Μήδυς ϖλεῖϛα.

V. 239. γ' αὐτοῖς] Deeſt in Rob.

V. 254. ϖάθος] Rob. addit hic Στέρϛει χ' ὑδεὶς ἄγϛιλον κακῶν ἐπῶν.

V. 256. κακὰ] Ox. Rob. addunt λυπηρὰ λυπηρά.

V. 258.

V. 258. διαίνεσθε] Rob. διαίνεσθε δάκνυσι.

V. 298. ἄνανδρον] Rob. ἄναρχον.

V. 322. Σεισάμης] Rob. Turn. Steph. Σεισάρκης.

V. 329. δέ γ' ἀρχόντων] Turn. δ' ἄρ' ὄντων.

V. 396. ἐπεὶ] Rob. ἐμοὺς.

V. 444. οἰκτρῶς] Ox. αἰσχρῶς.

V. 536. δνοφερᾷ] Turn. Steph. συγερᾷ.

V. 582. ἐν δάκρυσι] Desunt in Ox. et Rob.

V. 599. Περσῶν] Rob. Περσῶν ὄμαλε.

V. 600. ἔμπορος] Rob. ἔμπειρος.

V. 634. πέρας] Ox. πέρσας.

V. 643. ἀγεμόνες] Deest in Ox.

V. 649. ὄχθος] Ox. Turn. ὄχθος τάφου.

V. 666. πάτερ] Rob. πέρσαν. ut et v. 674.

V. 680. σᾷ] Deest in Ox. et Rob.

V. 682. ἄναες ἄναες] Ox. Rob. ἄναες νᾶες.

V. 892. ἕλος] Ox. Turn. Rob. ἕδος.

V. 903. ἀκάμαλον] Turn. ἀναίμαλον.

V. 960. ἄλλος] Deest in Rob.

V. 963. Σύσας] Turn. Σύδας.

V. 964. Δολάμας] Turn. Δομάσας.

V. 973. Σεβάλκης] Ox. Σλάγκης. Rob. Σλάλης.

V. 976. Υσαίχμας] Ox. Rob. Οἰσαίχμας.

V. 988. Σησάμυ] Ox. Σημάτυ. Rob. Σησαμάτυ.

V. 991, 992. Ox. hoc modo Ω ὦ δαΐων Πέρσας ἀγανοῖς κακὰ φῶς κακά.

V. 1005. ὠκ] Deest in Rob.

V. 1008. οἲ οἲ, νώνυμοι] Rob. ἀνώνυμοι.

V. 1010. δυσδαίμονες] Rob. ὦ δαίμονες.

V. 1012. ἄτα] Ox. Rob. ἄταν.

V. 1026,

V. 1026, 1027. ΧΟ. Τί τόδε λέγεις ξεσωσμένον;
ΞΕ. Θησαυρὸν βέλεσι] Rob. Τί τόδε λέγεις;
ΞΕ. Ξεσωσμένον θησαυρόν. Hi verſus, ut et 1025. deſunt in Ox.

V. 1036. ϖαπαῖ, &c.] Bis tantum in Rob.

V. 1054. Μέλειν] Ald. Μέλλειν.

V. 1057. Μέλαινα] Ald.
ΞΕ. Μέλαινα δ' αὖ μιμίξεται
Μοι γονόεσσα πλάγα.
Καὶ πέρν' ἄραοστε, &c.

V. 1060. Αγια ἄγια] Ter in Ox. Rob. Turn. ut et ver. 1066 in Ox. et Turn.

V. 1080. ὀλόμβοι] Rob. ὀλομβώσι.

IN CHOEPHORIS.

V. 15. λυγρῷ] Deeſt in Rob.

V. 22. μυ⟨μοῖς] Turn. γ' ὠ⟨μοῖς. deeſt in Rob.

V. 159. ἐν ἔργῳ] Turn. ἔνεργα.

V. 223. νυν] Turn. ὖν.

V. 230. εἰς δὲ] Turn. ἠδέ.

V. 273. ἀποχρῆμα τοῖσι] Rob. ἀχρημάτοισι.

Ibid. ταυρώμβοον] Turn. ταυρώμβους.

V. 289. μέρος] Rob. μέρυς.

V. 332. δίπ.] Turn. Or. δίπ.

V. 336. τί] Turn. Ηλ. τί.

Ibid. τί δ' ἄτερ κακῶν;] Turn. τί δ' αυτε κακῶς;

V. 337. ὠκ] Turn. Or. ὠκ.

V. 373. μαραίνης] Rob. μαράγινης.

V. 390. δριμείας τε] Rob. δριμὺς ἄκ).

V. 416. ἢ τά πεῤ] Turn. ὦ πάτερ.

V. 437. δέ θ', ὡς τότ' ἔδυ] Rob. δε τωσο ϛειθης.

V. 439. κλῆναι] Rob. θῆναι.

V. 508. Deeſt hic verſus in Turn. poſt proxime ſequentem ponitur in Rob.

V. 540. ζυϛόλλως] Turn. δυσκόλως.

V. 611. δὴ] Turn. δεῖ.

V. 619. ἀ κυνόφρων] Turn. ἀγανόφρονι.

V. 627. τίων δ'] Turn. τοιῶνδ'.

V. 648. αἱμάτων] Rob. Turn. δωμάτων.

V. 750. μοχθῆ'] Rob. πονῆ'.

V. 779. τοῖς] Rob. Turn. ζοῖς.

V. 797. πημάτων] Rob. κλημάτων.

V. 823. ἐμὸν, ἐμὸν] Semel tantum in Rob.

V. 866. μόνος ὤν] Turn. ὢν ἄρ'.

V. 867. θείοις] Turn. θεῖος.

V. 886. λόγῳ] Turn. λέγω.

V. 1041. λεὼς] Turn. μμέλεας.

IN AGAMEMNONE.

Inter Dramatis Perſonas recenſentur in nonnullis editionibus, Αγϛελος, Ορέϛης, Ηλεκϛρα, Τρόφος· et ſubdunt, Προλογίζει δὲ ὁ θεράπων Αγαμέμνονος, ὑχὶ ὁ ἀπὸ Αἰγίσθυ ταχθεὶς φύλαξ.

V. 40. ἐπεὶ Πριάμυ] Turn. ἐπὶ Πριάμῳ.

V. 69. ὑποκλαίων] Turn. ὑποκλείων.

V. 70. δακρύων] Turn. δοκάων.

V. 121. φέρβοντο] Turn Rob. φέρμαϛι.

V. 148. φάναι] Turn. Rob. χρᾶναι.

V. 195. τύχαισι] Turn. τείχεσι.

V. 266.

V. 266. Ηκω ζεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος] In caeteris editionibus omnibus personarum nomina in hunc modum sunt affixa.

ΑΓ. Ηκω ζεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
Δίκη γὰρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγῷ τίειν
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος δόμου.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν δυσπολεῖς.
Κλύοιμ' ἂν εὖφρων· νόσε σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛ. Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Εως γήνοιτο μητρὸς ἀφρόντις πάρα.

ΑΓ. Πάσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ἠρήκασιν Αργεῖοι πόλιν.

ΚΛ. Πῶς φής; πέφυγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΑΓ. Τροίαν Αχαιῶν ὕσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΚΛ. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκπαλυμένη.

ΑΓ. Εὖ γὰρ φρονούσης ὄμμα σὸν καθηγορεῖ.

ΚΛ. Τί γὰρ τὸ πιστὸν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΑΓ. Εστιν· τί δ' ὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΚΛ. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' ἀπειθῆ σέβεις;

ΑΓ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΚΛ. Αλλ' ἢ σ' ἐπαινέν τις ἄπλερος φάτις;

ΑΓ. Παιδὸς νέας ὡς, κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΚΛ. Ποίῳ χρόνῳ δὲ ἡ πεπόρθη πόλις;

ΑΓ. Τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' ἀφρόντις, λέγω.

ΚΛ. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΑΓ. Ηφαιστος Ιδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
Επεμπεν. Ιδη μὲν, πρὸς Ερμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσου τρίτον.

Αθωον

Αθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξαλο,
Υπεὶρ Ελης τε πόντον ὥστε νωτίσαι
Ιχὺς ποδοῖν λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πάκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥσις ἥλιος,
Σέλας παραγγείλασα Μακίστῳ σκοπᾷ·
Ο δ' ὕτι μέλλων, ὑδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
Εκὰς δὲ φρυκτῷ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ροὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολών.
Οἱ δ' ἀντέλαμψαν κ' παρήγγειλαν πρόσω,
Γραίας ἐρείκης δωμὸν ἅψαντες πυρί.
Σθένουσα λαμπὰς δ' ὑδέπω μαυρουμένη,
Υπερθοροῦσα πεδίον Ασωπῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
Ηγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομπῆ πυρός.
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
Φρυγὰ, πλέον καίουσα τῆ ἐρημίᾳ·
Λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Ορος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
Ωτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
Πέμπουσι δ' ἀνδαίνοντες ἀφθόνῳ μένει
Φλογὸς μέγαν πώγωνα, κ' Σαρωνικῆ
Πορθμῆ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
Φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Αραχναῖον αἶπος, ἀσυγήτονας σκοπάς·
Κἄπειτ' Ατρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
Φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ιδαίᾳ πυρός.
Τοιοῖδ' ἕτυμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
Αλλος παρ' ἄλλῳ διαδοχαῖς πληρούμενοι·
Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος κ' τελευταῖος δραμών.

Τέκμαρ

Τέκμαρ τοιῦτο σύμβολόν τε ϛοὶ λέγω,
Ανδρὸς παραϛγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, πεσσέξομαι.
Λόγους δ' ἀκοῦσαι τοῖσδε κἀποθαυμάσαι
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.
ΑΓ. Τροίαν Αχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Οξος τ' ἄλειφά τ' ἐϛχέας ταυτῷ κύτει,
Διχοσατοῦντ' ἂν ὑ φίλως πεσσεννέποις.
Καὶ τῷ ἀλόντων κ' ἁλησάντων δίχα
Φθοϛγὰς ἀκούειν ἐϛὶ ϛυμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰ ἀμφὶ ϛώμασιν πεπλωκότες
Ανδρῶν κασιγνήτων τε κ' φυϛαλμίων,
Παῖδες γερόντων, ὑκέτ' ἐξ ἐλευθέρᾳ
Δέρῃς ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
Τὺς δ' αὖτε νυκτίπλαϛκτος ἐκ μάχης πόνος
Νῆϊς πρὸς ἀρίϛοισιν, ὧν ἔχῃ πόλις,
Τάσσῃ πρὸς ὕδὲν ἐν μέρῃ τεκμήριον.
Αλλ' ὡς ἕκασος ἔπασεν τύχης πάλον,
Εν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Νέυσιν ἤδη, τῷ ὑπαυθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυϛδαίμονες
Αφύλακτον ἀδῆσουσι πᾶσαν ἀφρόνην.
Εἰ δ' ἀϛεβοῦσι τὺς πολιοϛύχους θεὺς
Τὺς τῆς ἀλώϛης γῆς, θεῶν δ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ερως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπλῃ ϛρατῷ
Ποθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένους.
Δεῖ γὰ πρὸς οἴκους νοσίμου ϛωτηρίας
Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

Θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
Εγρήγορον τὸ σῆμα τῶν ὀλωλότων
Γένοιτ' ἄν, εἰ σεύασαμ μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμῆς κλύεις.
Τὸ δ' εὖ κραίνοιη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰ ἐσθλῶν τὴν ὄρνισιν εἰλόμην.

ΑΓ. Γύναι, κατ' ἄνδρα σωφρον' ἀφρόνως λέγεις.
Εγὼ δ' ἀκούσας σισά σου τεκμήρια,
Θεὺς σροσειπεῖν εὖ σαρασκευάζομαι.
Χάρις γὰ ὐκ ἄτιμος εἴργασαι σόνων.

nisi quod φύλαξ ubique pro Αγγελος in Robortelli edit.

V. 279. φρονοῦντος] Ita et Rob. Turn. sed Steph. Cant. φρονούσης.

V. 284. ἄπτερος] Turn. εὔπτερος.

V. 315. σρῶν'] Turn. ὐχ.

V. 319. Hinc usque ad versum 1076. lacuna est in Turn. et Rob.

V. 1092. Χρήσειν] Turn. Κλάειν.

V. 1099. Μισόθεον] Rob. ἆ ἆ. Μισόθεον.

V 1103. ἐφδρήσει] Rob. ἂν δρήσῃ. Turn. ἂν ἀνδρήσῃ.

V. 1112. ἀλκὰν] Rob. Turn. ἀλκά.

V. 1143. Θεσπιῳδὸν φόβον] Desunt in Rob.

V. 1148. ὐδέποτ' εἰ μὴ] Turn. ὐδέν σοτ' εἰμί. Rob. ὐδὲν σοτ' εἰμή.

V. 1152. φιλοίκτοις] Turn. Rob. φεῦ.

V. 1168. τροφαῖς] Hic finiunt Turn. et Rob.

In EUMENIDIBUS.

V. 15. κάρλα τιμαλφεῖ λεὼς] Rob. ᾗ ζεβίζυσιν μέγα.
V. 30. μακρῷ] Turn. μακρῶν.
V. 36. βάσιν] Rob. Turn. Steph. ϛάσιν.
V. 188. κακῦ τε] Rob κακῦται.
V. 258. γ' ὐκ] Rob. Turn. γ' ὖν.
V. 358. ἐπὶ τὸν, ὦ] Turn. ἐπιτόνως.
V. 438. ἐπαξίων] Rob. Turn. ἐπ' ἀξίων.
V. 484. δυσνήματ'] Turn. δυσήματ'.
V. 492. μηδὲν] Turn. μηδέν'.
V. 584. κυρώσων] Rob. κύρωσον.
V. 618. δ'] Deeſt in Turn.
V. 700. σέβειν] Turn. σέθεν.
V. 742. ὑ] Turn. καί.
V. 775. ὀρθυμβώων] Turn. ὀρθυμβώοις.
V. 865. κάρα] Rob. βάρη. Turn. κόρη.
V. 914. ϛέργω] Rob. Χο. ϛέργω. et v. 916. Αθ. τοιαῦτα.
V. 949. τέλαϚμβώ· γόνος πλυτόχθων ἑρμ.] Rob. τέλαϚμβώ γόνος πλυτόχθων. ἑρμ. Turn. τέλαϚμβώ γόνον· πλυτόχθων ἑρμ.
V. 992. ἀρίσκε] Rob. ἀρίσκεις.
V. 995. εὔφρονες] Rob. ἀφρόνως.
V. 999. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις] Turn. χαίρετε, χαίρετ' ἐραϚιμίαις. Rob. χαίρετ' ἐν ἀζημίαις.
V. 1035. Πρ. Βάτ'] Turn. Χο. Βάτ'.

IN SUPPLICIBUS.

Fabulae perſonae in Turn.

Χορὸς Δαναΐδων, Δαναὸς, Αργείων βασιλεὺς, Πρεσβύτης, Κόραι.

V. 15. κυμβαλέον] Rob. κυμαλέον.

V. 87. Αρης] Turn. ἀρῆς.

V. 115. ἄτᾳ] Rob. Turn. ἄταν.

V. 117. λέγω] Rob. λέγων. Turn. γεγώνῃ.

V. 122. με τιμᾷ] Turn. μεθ' ἡμῶν. Rob. με τιμῶν.

V. 143. μέμφομαι· τελεῖτᾶς δ' ἐν] Turn. μέμφομαι τελεῖτᾶς· ἐν δέ.

V. 153. σθένυσι] Turn. σθένυσα.

V. 184. Πρ. Παῖδες] Turn. Βα. Παῖδες.

V. 205. μὴ θρασὺ] Turn. μὴ θρόα.

V. 267. τἀπὶ τάδε] Turn. ἔτ' ἐπὶ τάδε. Rob. Steph. τἄπειλα δέ.

V. 270. Απις γὼ, &c.] Turn. χώρας γὼ ἐλθὼν Απις ἐκ Ναυπακλίας.

V. 303. σαλλα[μάτων] Rob. σαλλακισμάτων.

V. 308. ὀχυρὰ] Rob. Ηρα.

V. 326. ἀφώνῳ] Rob. ἀφθόνῳ.

V. 354. ἱκέτην] Rob. ἱκέτιν.

V. 397. Μήτι σοτ' ὖν] Turn. Μήτ' ὖν μήποτ'.

V. 400. φυγᾷ] Rob. φυγάς.

V. 603. θοάζων] Turn. θοάζον.

V. 702. εὔφημον δ' ἐπιβοᾷεν] Rob. ἀφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς.

V. 706. ἀτιμίας] Turn. ἀτιμίας.

V. 814. εὕρω] Rob. τέμνω.

V. 820.

V. 820. βίαν σε] Rob. βίαια μή.
V. 835. νο] Rob. νυ.
V. 841. γᾷ] Rob. γᾶ. γαῖ.
V. 850. εἶτ' ἀνὰ πολύρρυσον] Turn. Αθάνα πσκύρρσγον.
V. 867. σὺ δὲ] Rob. αἰγ. σὺ δέ.
V. 871. Βάτεαι βαθμί] Rob. αἰγ. βάτ' ἐπ' ἀμίδα.
V. 873. αἰ, αἰ] Rob. αἰγ. αἰ, αἰ.
V. 881. ἀχέων] Turn. Αχαιῶν.
V. 882. Deest hic versus in Rob.
V. 884. ἢ περὶ γᾶς ὑλάσκοι] Rob. ὑπρογασυλασκοι. Turn. ἢ περὶ γᾶς ἠλάσκῃ.
V. 885. περιχριμπλὰ] Rob. περιχαμπλά.
V. 892. βρετίεσα] Rob. βρέτειος.
V. 893. ῥοσάται] Rob. πρὸς ἄτας.
V. 899. Βᾶ] Turn. μᾶ.
V. 913. θαρσεῖτ] Rob. βασ. θαρσεῖτ'.
V. 915. ἔαπτ', ἄπαξ, πάχομ' ἐμὲ] Turn. πάχομ' ἐμὲ ἀπάξια.
V. 917. ἐπεὶ] Turn. ἔπτυ.
V. 984. τάσδε θε] In Rob. deest.
V. 1050. ψεδυρὰ] Turn. ψιθυρά.
V. 1063. θέλοις ἄν ἀθέλησον] Rob. θέλεις ἀναθέλκυσον.
V. 1076. νέμοι] Turn. νέμων.
V. 1080. ἀχαῖς] Turn. ἀχωλῆς.

FINIS.

Libri impreſſi a R. et A. Foulis, in Aedibus Academicis; apud quem etiam proſtant venales.

Libri Graeci, cum verſionibus Latinis.

Demetrius Phalereus de elocutione.
Theophraſti Characteres.
Pindarus, 2 vol.
Anacreontis et Sapphonis carmina.
Epicteti Enchiridium. Cebetis Tabula, Prodici Hercules, et Cleanthis Hymnus.
Ariſtoteles de poetica.
——— de Mundo.
M. Antoninus, 2 vol.
Sophocles, 2 vol.
Plutarchus de Superſtitione, Xenophontis Socrates, et Ariſtodemus, Platonis Alcibiades 2dus.
Xenophontis Hiero, ſive de regno.

Libri Latini.

Phaedrus.
Terentius.
Horatius.
Ciceronis de Natura Deorum libri tres.
——— Diſputationes Tuſculanae.
Juvenalis et Perſius.